

Ἡ Νεολαία

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 36
17 ΙΟΥΝΙΟΥ 1939—Δ'

'Η Νεολαία

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝ. ΝΕΟΛΑΙΑΣ
(Νόμος 334)

Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου Δικαίου, διοικουμένου ὑπὸ Ἀνωτάτου Διοικητικοῦ Συμβουλίου προεδρευομένου ὑπὸ τῆς Α. Ε. τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ, ὅστις καὶ ἐκπροσωπεῖ ταύτην, ἀναπληρούμενος ὑπὸ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου κ. ΑΛΕΞ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΤΟΣ 1.—ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ
ΑΘΗΝΑΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Δ/ΣΕΩΣ, ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ & ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ
Ὁδὸς Λεωχάρους 19 (Β΄ ὄροφος)
Ἀριθ. Τηλεφ. 32-094

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ: Περιοδικὸν «ΝΕΟΛΑΙΑ»
Ὁδὸς Λεωχάρους 19

Ἀριθ. Τεύχους 36 – 17 Ἰουνίου 1939
ΤΙΜΗ Δραχ. ΤΕΣΣΑΡΕΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

		Μελῶν	καὶ μὴ μαθητῶν μελῶν
ΕΤΗΣΙΑ (Ἐσωτερικοῦ)	Δρ.	160	200
ΕΞΑΜΗΝΟΣ »	»	80	100
ΤΡΙΜΗΝΟΣ »	»	40	50
ΕΤΗΣΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ:	Λίρ. Ἀγγλίας		1
	Ἀμερικῆς Δολ.		6
	Αἰγύπτου Λίρ.		1

Διὰ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου καὶ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου (Δήμους, Κοινότητας):
ΕΤΗΣΙΑ Δρχ. 300

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ «ΝΕΟΛΑΙΑ»
Γεν. Γραμματεῖαν Ε.Ο.Ν., Πλατ. Συντάγματος

Διὰ πᾶσαν πληρωμὴν πρέπει νὰ λαμβάνητε ἀπόδειξιν φέρουσαν τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Γεν. Γραμματέως τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Σ. ΡΟΥΒΑΛΗ Συνταγματάρχου ἐ. ἀ. καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς Ε.Ο.Ν.

Διὰ τοὺς κ. κ. Συνδρομητὰς καὶ Ἀναγνώστας μας

Σύμφωνα μὲ ὅσα ἔχουμε πῆ ἐπανειλημμένως μέχρι σήμερα οἱ συνδρομὲς τοῦ Περιοδικοῦ ὡρίσθησαν ὡς ἑξῆς:

Οἱ Φαλαγγῖτες, οἱ Φαλαγγίτισσες, οἱ Σκαπανεῖς, οἱ Σκαπάνισσες, οἱ μαθηταὶ κι' οἱ στρατιῶται γιὰ νὰ ἐγγραφοῦν συνδρομηταὶ γιὰ ἕνα ἔτος (συνδρομὴ ἐτησία) πρέπει ν' ἀποστείλουν 160 δραχ., ἂν θέλουν γιὰ ἓξ μῆνες 80 καὶ γιὰ τρεῖς μῆνες 40.

Γιὰ ὅλους τοὺς ἄλλους ἰδιώτας ἡ συνδρομὴ εἶναι δραχ. 200, ὑποδιαιρουμένη ἀνάλογα μὲ τὰ χρονικὰ διαστήματα ποὺ θέλουν.

Γιὰ τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας, Σχολικὰς Ἐφορείας, Ἑταιρείας, Ἀγροτικὰ Ταμεῖα καὶ γενικῶς γιὰ πρόσωπα Δημοσίου καὶ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου ἡ ἐτησία συνδρομὴ εἶναι δραχ. 300.

Ἡ συνδρομὴ δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι ποτὲ μικρότερη ἀπὸ τρίμηνη. Εἰδικῶς ὅμως γιὰ τοὺς μικροὺς συνδρομητάς μας καὶ γιὰ τοὺς στρατιώτας ἔγινε ἡ ἐξαίρεσι νὰ στέλνουν τὴν τρίμηνη συνδρομή των, ἂν δὲν μποροῦν ὁλόκληρη, σὲ δυὸ δόσεις. Ποτὲ ὅμως σὲ περισσότερες, γιατὶ εἶναι ἀδύνατη ἡ παρακολούθησίς των μέσα σὲ χιλιάδες συνδρομητάς.

Παρακαλοῦμεν καὶ πάλιν καὶ ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν κ. κ. συνδρομητῶν ὁσάκις ἐμβάζουν οἱονδήποτε ποσὸν δι' ἐπιταγῆς ταχυδρομικῆς νὰ ἀναγράφουν εἰς τὸ ἀπόκομμα ταύτης μετὰ τοῦ ὀνόματος καὶ τῆς διευθύνσεώς των καὶ τὸ τί ἐκπροσωπεῖ τὸ ἀποστελλόμενον ποσὸν τοῦ ἐμβάσματος.

Πρέπει νὰ προσεχθῆ πάρα πολὺ ἡ διεύθυνσι ποὺ μᾶς δίδουν οἱ συνδρομηταί μας.

Εἶναι ἀπαραίτητα τὰ ἑξῆς στοιχεῖα:

Ὄνομα, ἐπίθετο ἀποστολέως.

Διεύθυνσις (ὁδός, πόλις ἢ χωριό, ἐπαρχία καὶ Νομός).

Αὐτὸ πρὸς τὸ συμφέρον τῶν συνδρομητῶν καὶ διευκόλυνσι τοῦ Περιοδικοῦ.

Παρακαλοῦνται οἱ ἀποστέλλοντες ὁπωσδήποτε χρηματικὰ ποσὰ εἰς τὸ Περιοδικὸν «Νεολαία» νὰ τὰ ἀπευθύνουν εἴτε ἁπλῶς πρὸς τὸ Περιοδικὸν «Νεολαία», ὁδὸς Λεωχάρους 19, εἴτε πρὸς τὸν κ. Σπ. Ρούβαλην, Γεν. Γραμματέα τῆς Ε. Ο. Ν. διὰ τὸ Περιοδικὸν «Νεολαία», ὁδὸς Καραγεώργη τῆς Σερβίας 4.

Ἡ Νεολαία

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ, ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ, ΗΘΙΚΗΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ, ΤΗΣ «ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ»

ΤΙ ΘΑ ΚΑΜΕΤΕ, ΟΧΙ ΤΙ ΘΑ ΓΙΝΕΤΕ

«Δὲν πρέπει νὰ ξεκινᾶτε γιὰ τὴ ζωὴ μὲ τὴ σκέψι τοῦ τί θὰ γίνετε. Ἡ σκέψις σας καὶ ἡ λαχτάρα σας τὴν ὥρα τοῦ ξεκινήματός σας γιὰ τὴ ζωὴ πρέπει νὰ εἶναι ἄλλη. Πρέπει νὰ σκέπτεσθε ὄχι τὸ τί θὰ γίνετε ἐσεῖς, ἀλλὰ τὸ τί θὰ κάμετε γιὰ τὸν ἑαυτό σας καὶ γιὰ τοὺς ἄλλους». Μ' αὐτὰ τὰ λόγια μίλησε ὁ Ἀρχηγὸς στοὺς νέους σπουδαστὰς τὴν πρώτη φορὰ ποὺ συγκεντρώθηκαν νὰ τὸν ἀκούσουν, μετὰ τὴν αὐγουστιανὴ μεταβολή.

Τὰ λόγια αὐτά, ποὺ δὲν θὰ παύσουν νὰ εἶναι ἐπίκαιρα ποτέ, γιατὶ ἀκατάλυτη εἶναι ἡ ἀλήθεια ποὺ ὑπάρχει μέσα τους, γίνονται ἰδιαιτέρως ἐπίκαιρα αὐτὴν τὴν ἐποχὴν τοῦ χρόνου. Γιατὶ κάθε χρόνο, αὐτὴν τὴν ἐποχήν, χιλιάδες νέων βρίσκονται ἀντιμέτωποι μὲ τὸ ἀποφασιστικὸ καὶ δύσκολο δίλημμα: ποιὸν δρόμο, ποιὸ στάδιο εἶναι σωστότερο νὰ ἐκλέξουν, τώρα ποὺ ἀποχαιρετοῦν τὴν ἀμέριμνη ἐφηβική τους ὕπαρξι καὶ ἡ διάπλατη πύλη τῆς μεγάλης, τῆς ὑπεύθυνης ζωῆς ἀνοίγει μπροστά τους;

Ὅσοι ἀπὸ αὐτοὺς θὰ δρασκελίσουν αὐτὴ τὴν πύλη μονάχα μὲ τὴ σκέψι καὶ μὲ τὴν ἀπόφασι «νὰ γίνουν», χωρὶς νὰ ἔχουν βασανίσει τὸ νοῦ καὶ τὴν καρδιά τους μὲ τὸ τί θὰ κάμουν, μπορεῖ ἡ τύχη τους νὰ τὸ φέρη νὰ βροῦνε δρόμο στρωτό, μπορεῖ ἀκόμα νὰ τοὺς βοηθήση τὸ θάρρος καὶ πιὸ πολὺ ἀκόμα τὸ θράσος τους νὰ ποδοπατηθοῦν, νὰ διαγκωνισθοῦν μ' ἐπιτυχία μὲ τοὺς ἄλλους, νὰ τοὺς προσπεράσουν δίχως δισταγμοὺς καὶ νὰ πιάσουν τόπο πιὸ μπροστὰ καὶ πιὸ ψηλὰ ἀπὸ ἐκείνους, νὰ φτάσουν ποὺ λέει ὁ λόγος καὶ «νὰ γίνουν». Ὅμως ἡ ζωή τους θὰ περάση ἄδεια, χωρὶς οὐσία καὶ χωρὶς νόημα καὶ χωρὶς ἀληθινὴ τιμή, ὅσο μπροστὰ κι' ἂν κατορθώσουν νὰ τραβήξουν, ὅσο ψηλὰ κι' ἂν κατορθώσουν ν' ἀνεβοῦν. Θὰ τελειώσουν τὴ ζωή τους χωρὶς ν' ἀφήσουν πίσω τους τίποτα. Στὴν ἐποχή μας, ὅπως σὲ κάθε ἐποχή, στὴν ἐποχή μας περισσότερο, τὴ βιαστικὴ καὶ ἄκριτη, ὅπου χάνεται μὲ αὐτὰ ποὺ βλέπει καὶ πολὺ λίγο σκοτίζεται μὲ τὸ ν' ἀναλύη καὶ νὰ ἐλέγχη τὴν ἀπατηλότητα τῶν φαινομένων, ἀφθονεῖ αὐτὸ τὸ εἶδος τῶν ἀνθρώπων, ποὺ ἔγιναν καὶ ἔφτασαν χωρὶς νὰ κάμουν, ποὺ ἐπροχώρησαν μὲ σκουντήματα καὶ ἀνέβηκαν ὠθούμενοι εἴτε ἀπὸ τὴν τύχη εἴτε ἀπὸ τὴν βοήθεια τῶν ἄλλων, ἀλλὰ ποὺ ἡ ἄνοδος καὶ τὸ πέρασμά τους δὲν ἦταν παρὰ τυχαῖο ἐπεισόδιο, δὲν ἔπιασε τόπο, δὲν ἀφῆκε ἔργο καὶ φυσικὰ ἔσβυσε χωρὶς ἴχνος κανένα καὶ χωρὶς ἀνάμνησιν. Ὑπῆρξαν καὶ ὑπάρχουν καὶ ζοῦν ἀκόμη ἀναμεταξύ μας ἀμέτρητοι ἄνθρωποι, ποὺ τοὺς εἴδαμε νὰ στέκουν ψηλὰ στὶς κορυφές, νὰ πιάνουν θέσι στὴν πολιτική, στὴ διοίκησι, στὴν οἰκονομία, παντοῦ. Οἱ πιὸ πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς δὲν ἔκαμαν τίποτε ἐκεῖ ποὺ εἶχαν ἀνεβῆ. Ἐξεγελάσθηκαν ἴσως γιὰ λίγο οἱ ἴδιοι κι' ἐξεγέλασαν καὶ ἄλλους, ἔλαμψαν μιὰ στιγμὴ ἀπὸ τὴν λάμψι τῆς θέσεως, ἀλλὰ μιὰ στιγμὴ μονάχα, ὅπως λάμπει ἕνα κομμάτι γανωμένος τενεκές, τὴ νύχτα, στὸ σκοτεινὸ δρόμο, ἅμα πέση ἀπάνω του τὸ φῶς τοῦ ἠλεκτρικοῦ ἢ ὁ

προβολεὺς τοῦ περαστικοῦ αὐτοκινήτου καὶ ἔπειτα ἔπεσαν καὶ πέφτοντας ἐλησμονήθησαν, γιατὶ ἡ λάμψις δὲν ἦταν ἰδική τους, δὲν ἀνεδίδετο ἀπὸ μέσα τους, ἀπὸ τὴν ἰδική τους ἐσωτερικὴ ἀξία, ἀλλ' ἀπὸ τὴ θέσι, ὅπως ἀπὸ τὸ περαστικὸ φῶς τοῦ αὐτοκινήτου ἀναδίδεται καὶ ξεγελάει γιὰ μιὰ στιγμὴ ἡ λάμψις τοῦ πεταμένου τενεκέ. Ὅλοι αὐτοί, ὅσο ρηχὴ κι' ἂν εἶναι ἡ ψυχή τους, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εἶναι εὐχαριστημένοι ἀπὸ τὴ ζωὴ ποὺ ἔκαμαν. Γιατὶ ἡ ζωή τους ἦταν ψεύτικη, ψεύτικο καὶ τὸ ἀνέβασμά τους καὶ ἡ τιμὴ τοῦ ἀνεβάσματος ψεύτικη κι' αὐτή. Καὶ τὸ ψέμα εἶναι ὅπως τὸ μηδενικὸ εἰς τὴν ἀριθμητικήν. Εἴτε τὸ προσθέτεις, εἴτε τὸ ἀφαιρεῖς, εἴτε τὸ πολλαπλασιάζεις, μένει τὸ ἴδιο. Μηδενικό, δηλαδὴ τίποτε. Εἶναι ὅπως τὰ κίβδηλα νομίσματα. Μπορεῖ νὰ ἔχῃς ἕνα ταμεῖο γεμάτο ἀπὸ αὐτά. Δὲν θὰ ἔχῃς καμμιὰ περιουσία. Κι' ἂν κατορθώσῃς χωρὶς νὰ σὲ πιάσῃ ὁ ἀστυφύλακας καὶ νὰ σὲ πάῃ φυλακὴ νὰ κυκλοφορήσῃς κανένα, ἡ ἀξία του βέβαια δὲν θ' ἀνεβῇ. Τὸ πολὺ πολὺ θὰ κινδυνεύσῃ νὰ χαντακωθῇ ἐκεῖνος ποὺ ξεγελάστηκε καὶ τὸ πῆρε.

Ἔπειτα εἶναι καὶ ἡ ἄλλη ὄψις. Ὅταν ξεκινᾷς μονάχα μὲ τὴ σκέψι νὰ «γίνῃς» — καὶ εἶναι πολὺ φυσικὸ μ' αὐτὴ τὴ σκέψι νὰ ξεκινοῦν πολλοὶ — δὲν εἶσαι καθόλου ἀσφαλισμένος πὼς μεταξὺ τῶν πολλῶν ποὺ ξεκινοῦν ἐσὺ θὰ τρέχῃς περισσότερο, ἐσένα θὰ εὐνοήσῃ ἡ τύχη γιὰ νὰ φθάσῃς. Μέσα στοὺς πολλοὺς ποὺ θὰ τρέχουν καὶ θὰ σπρώχνουν καὶ θὰ διαγκωνίζωνται μαζί σου θὰ φθάσουν οἱ ἐλάχιστοι. Συλλογίσου λοιπὸν μήπως δὲ θᾶσαι μεταξύ τους. Μήπως δὲν θὰ σ' εὐνοήσῃ ἐσένα ἡ τυφλὴ τύχη καὶ δὲν θὰ σὲ πάῃ μπροστά. Τότε θὰ μείνῃς κάτω, μακρυά, στριμωγμένος, μὲ τὸν κόπο χαμένον ἄδικα, ἀκόμη καὶ μὲ τὴν πίκρα τῆς ταπεινώσεως καὶ μὲ τὸ φθόνο σκοτάδι πηχτότατο στὴν ψυχή. Δὲ θἄχῃς οὔτε τὴν ψεύτικη παρηγορία πὼς ἔφτασες κι' ἔλαμψες, ἔστω καὶ ψεύτικα καὶ γιὰ μιὰ πρόσκαιρη ὥρα. Ὥστε κι' ἂν ἀκόμη εἶσαι ἐγωϊστής, γεμᾶτος ἀπὸ τὸν ἑαυτό σου, κι' ἂν δὲν φωτίζῃ τὸ νοῦ καὶ τὴν καρδιά σου κανενὸς χρέους ἡ λαχτάρα, κι' ἂν δὲ σὲ καίῃ ἡ φλόγα ἡ ἱερή, αὐτὴ ποὺ ξεχωρίζει τὸν ἄνθρωπον, ἡ φλόγα τοῦ νὰ εἶσαι ἀληθινός, ἄξιος γιὰ τὸν ἑαυτό σου καὶ γιὰ τοὺς γύρω σου, καλὸς καὶ χρήσιμος, ποὺ ν' ἀξίζῃς ἀπὸ τὰ ἔργα σου νὰ σὲ τιμοῦν καὶ νὰ τιμᾷς κι' ὁ ἴδιος τὸν ἑαυτό σου καὶ τ' ὄνομά σου, ἔτσι ποὺ καμμιὰ μετάπτωσι καὶ καμμιὰ ἀτυχία νὰ μὴ μπορῇ νὰ σὲ ἐκμηδενίσῃ, ἂν ὄχι στὴν συνείδησι τῶν ἄλλων, τοὐλάχιστον ὅμως στὴν ἴδια τὴ δική σου συνείδησι, ποὺ εἶναι ὁ ἀνώτατος κι' ὁ πιὸ ἄτεγκτος κριτής, πάλι δὲν ἔχεις νὰ κερδίσῃς ἀπὸ τὴν ἀπόφασι ποὺ πῆρες, νὰ κανονίσῃς τὴ ζωή σου ὄχι μὲ τὴν σκέψι τοῦ τί θὰ κάνῃς, ἀλλὰ τοῦ τί θὰ γίνῃς καὶ ποῦ θὰ φθάσῃς.

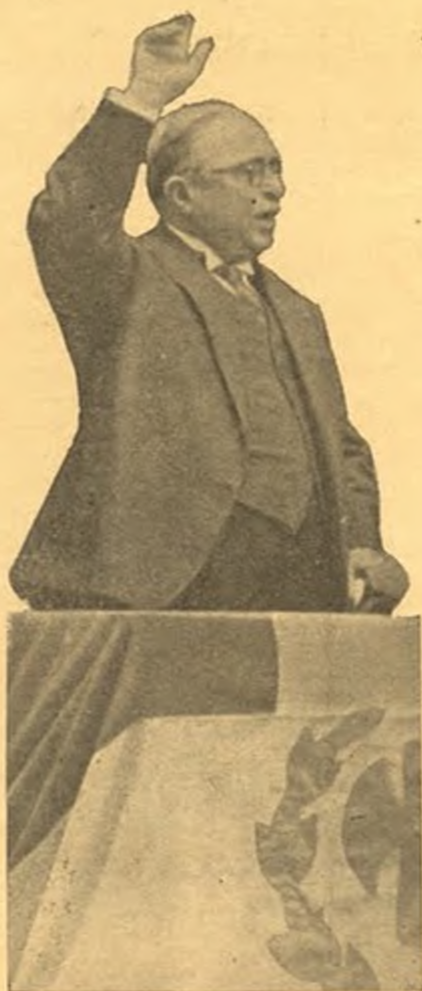
Γιὰ τοῦτον τὸν λόγο βρίσκει πιὸ βαθὺ νόημα καὶ πιὸ πολλὴν ἀξία, ὅσο περισσότερο τὰ συλλογίζεται κανεὶς κι' ὅσο προχωρεῖ στὸ βάθος τῆς ἐννοίας των, τ' ἀληθινὰ σοφώτατα λόγια τοῦ Ἀρχηγοῦ, ποὺ τέτοια σὰν αὐτὰ ἀληθινὰ καὶ βαθειὰ λόγια δὲν εἶχαν τὴν εὐτυχία ν' ἀκούσουν οἱ νέοι τῆς χώρας αὐτῆς οὔτε ἀπὸ τοὺς σοφοὺς οὔτε ἀπὸ τοὺς διδασκάλους της, πολὺ λιγώτερο ἀπὸ πολιτικοὺς καὶ ἀπὸ Κυβερνήτας, ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Πλάτωνος καὶ τοῦ Πλουτάρχου καὶ τοῦ Βασιλείου τοῦ Μεγάλου.

Γιὰ τοῦτο οἱ νέοι, ἐσεῖς ποὺ βρίσκεσθε αὐτὴν τὴν ὥρα στὸ κατῶφλι τῆς ὑπεύθυνης ζωῆς, κρατῆστε μιὰ στιγμὴ τὸ βῆμα σας πρὶν ἀποφασίσετε νὰ τὸ δρασκελίσετε καὶ συλλογισθῆτε μόνοι κατάμονοι ἀπέναντι στὸν ἑαυτό σας πρὶν πάρετε τὴν τελική σας ἀπόφασι. Λησμονῆστε τὸ τί θὰ θέλατε νὰ εἶσθε καὶ σκεφθῆτε αὐτὸ ποὺ εἶσθε. Μετρῆστε καλὰ τὶς δυνάμεις σας καὶ τὶς ἀξιωσύνες σας. Ζυγίστε τις αὐστηρὰ γιὰ νὰ δῆτε πόσο μποροῦν νὰ πιάσουν καὶ ὡς ποῦ μπορεῖ νὰ σᾶς πᾶν. Μὴν ἀφίνετε τὴν φαντασία σας νὰ σᾶς ξεγελᾷ, γιατὶ πάντα ἡ φαντασία ξεγελᾷ στὴν ἡλικία σας, ὅταν δὲν τὴν χαλιναγωγῇ ἡ κρίσις. Βοηθῆστε τὴν κρίσι σας, δῶστε της τὸν τρόπο νὰ συγκυρνᾷ καὶ νὰ συγκρατῇ τῆς φαντασίας σας τὴν ὁρμή. Ὁ τρόπος νὰ τὸ ἐπιτύχετε εἶναι ἕνας. Ζυγίστε καλὰ αὐτὸ ποὺ σᾶς γοητεύει καὶ σᾶς πλανᾷ, αὐτὸ ποὺ θέλετε νὰ γίνετε, στὴ ζυγαριὰ τῆς αὐστηρῆς σας κρίσης. Καὶ μὴ λησμονῆτε ὅτι ἀπὸ τὴν ἀπόφασι ποὺ θὰ πάρετε ἔτσι ζυγιάζοντας, θὰ κριθῇ ἡ ζωή σας. Καὶ ὄχι μονάχα ἡ δική σας ἡ ζωὴ ἀλλὰ καὶ τῶν πολὺ κοντινῶν σας ἀνθρώπων. Τῶν ἀνθρώπων ποὺ εἶσθε ὀφειλέτες εἰς τὴν στοργήν τους καὶ εἰς τὰς θυσίας ποὺ ἔκαμαν γιὰ σᾶς καὶ τῶν ἄλλων, ποὺ ὅσο μακρυὰ κι' ἂν στέκωνται κι' ὅσο κι' ἂν φαίνωνται ξένοι, δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι γιὰ σᾶς ἀδιάφοροι οὔτε κι' ἐσεῖς γι' αὐτούς, γιατὶ εἶναι ἡ κοινωνία ποὺ εἶναι ἡ μεγάλη σας οἰκογένεια καὶ τὸ Ἔθνος, ποὺ ἔξω ἀπ' αὐτὸ οὔτε ἡ μικρὴ ἡ δική σας οἰκογένεια, οὔτε κι' ἡ κοινωνία δὲν μποροῦν νὰ ὑπάρξουν.

Ἀκολουθῆστε τὸ παράδειγμα τοῦ ἁπλοῦ, τοῦ τίμιου νοικοκύρη, ποὺ πρὶν νὰ βγῇ στὴν ἀγορὰ κάμνει τὸ λογαριασμό του. Μετρᾷ πρῶτα τί ἔχει στὸ πουγγί του κι' ἔπειτα λογαριάζει τί εἶναι ἐκεῖνα τὰ πράγματα ποὺ τοῦ χρειάζονται καὶ ποὺ τοῦ ταιριάζουν περισσότερο κι' ἀφοῦ ὑπολογίσῃ καλὰ καὶ τὰ δυό, τότε παίρνει τὴν ἀπόφασί του καὶ ἀγοράζει. Μὴν πῆτε πὼς ἡ παρομοίωσις εἶναι εὐτελὴς καὶ ἀγοραία. Θὰ κάμετε λάθος. Στὴν ζωὴ δὲν ὑπάρχουν εὐτελῆ καὶ ἀγοραῖα πράγματα, ἀλλὰ μόνον εὐτελεῖς καὶ ἀγοραῖοι ἄνθρωποι καὶ εὐτελεῖς καὶ ἀγοραῖαι σκέψεις. Καὶ ἡ ζωὴ ἠμπορεῖ νὰ παρομοιωθῇ μὲ τὴν ἀγορά, χωρὶς νὰ ἐξευτελίζεται. Γιατὶ καὶ στὴ ζωὴ τραβοῦμε, ὅπως καὶ στὴν ἀγορά, ὁ καθένας μὲ τὰ μέσα του, μὲ τὸ πουγγί του. Μὲ τὸ πουγγὶ ὅπου μέσα εἶναι ἀποταμιευμέναι αἱ κλίσεις, αἱ ἱκανότητες ποὺ φέρνει ὁ καθένας μαζί του. Κι' ἂν καὶ στὴν ἀγορὰ τῆς ζωῆς ὅπως καὶ στὸ κοινὸ παζάρι συμβαίνουν ἀπάτες καὶ χρεωκοπίες καὶ ρεζιλέματα καὶ ἐξευτελισμοί, σ' αὐτὸ δὲ φταίει κανεὶς ἄλλος παρὰ μονάχα οἱ ἀγορασταί, ποὺ βγῆκαν χωρὶς νὰ κάμουν τὸν ὑπολογισμό τους καλά.

Ἀπ' ὅλα αὐτὰ τὰ λάθη καὶ τὰ πράγματα, ποὺ πληρώνονται πάντοτε, καὶ πληρώνονται ἀκριβά, κι' ἀπὸ τὰ ἄτομα κι' ἀπὸ τὰ σύνολα, θὰ σᾶς ἀσφαλίσῃ καὶ θὰ σᾶς γλυτώσῃ ὁ λόγος τοῦ Ἀρχηγοῦ, ἅμα τὸν ἀκολουθήσετε πρὶν πάρετε τὴν ἀπόφασί σας. Ἅμα σκεφθῆτε τὸ τί θὰ κάμετε, ὄχι τὸ τί θὰ γίνετε.

Κδς

ΜΙΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΟΓΟ ΠΟΥ ΕΞΕΦΩΝΗΣΕ Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΗΝ ΠΑΡΕΛΘΟΥΣΑΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΤΗΣ ΑΜΦΙΣΣΗΣ

«Ζητῶ ἀπὸ τὸν καθένα καὶ ἀπὸ τὴν καθεμιὰ ἀπὸ σᾶς

εἰς ὁσονδήποτε μικρὴν θέσιν καὶ ἂν εὑρίσκεσθε πολλοὶ ἀπὸ σᾶς καὶ εἰς ὁποιονδήποτε μέρος καὶ ἂν κατοικῆτε, καὶ τὸ μικρότερον ἀκόμη, ἀπὸ ἐκείνους ποὺ στέκονται ὑψηλά, ἕως ἐκείνους ποὺ στέκονται χαμηλά, νὰ κάνῃ ὁ καθένας σας, ἐκεῖ ὅπου εὑρίσκεται, τὸ καθῆκον, τὸ ὁποῖον τοῦ ἐπιβάλλει ἡ θέσις του, ὅπου τοῦ ὥρισαν αἱ περιστάσεις τοῦ βίου του. Ἐννοῶ τὴν προσπάθειαν τοῦ νὰ ἐξυψώσῃ ὁ καθένας καὶ νὰ καλλιτερεύσῃ ἀπὸ τὸ μικρὸ στενώτερο περιβάλλον, ἀπὸ τὴν οἰκογένεια, μέσα εἰς τὴν ὁποία εὑρίσκεται ὁ καθείς, εἰς τὸ μεγαλείτερον καὶ εὐρύτερον περιβάλλον τοῦ Ἔθνους, ὁ καθεὶς ἐκεῖ ὅπου εὑρίσκεται νὰ κάμῃ τὸ καθῆκόν του πλήρως, ἄνευ ἰδιοτελείας, μὴ ἔχοντας ὑπ' ὄψιν του τίποτε ἄλλο, παρὰ τὸ καλὸν τοῦ Ἔθνους καὶ τότε ἡ Ἑλλὰς θὰ πάῃ μπροστά. Νὰ εἶσθε βέβαιοι ὅτι τὸ Κράτος θὰ συνδράμῃ τὰς προσπαθείας τοῦ καθενός, νὰ εἶσθε βέβαιοι ὅτι τὸ Κράτος δὲν εἶναι πλέον ἕρμαιον τῶν προνομιούχων, ἀλλὰ ὅτι ἀνήκει εἰς ὅλους σας, ἀπὸ τὸν μεγαλείτερον ἕως τὸν μικρότερον. Γνωρίζετε ὅλοι ὅτι ἡ οἰκονομική μας κατάστασις εἶναι δύσκολος, ὅπως εἰς ὅλον τὸν κόσμον, ἄλλως τε γνωρίζετε ὅλοι σας ὅτι ἐξήλθομεν ἀπὸ τὸν κίνδυνον μιᾶς δευτέρας χρεωκοπίας, ὁ ὁποῖος ἐπέκειτο εἰς τὰς παραμονὰς τῆς 4ης Αὐγούστου. Γνωρίζετε ὅλοι σας ὅτι εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ἐξοδεύσωμεν δισεκατομμύρια ἐπὶ δισεκατομμυρίων διὰ τὰς πολεμικάς μας δυνάμεις. Αὐτὰ δὲ ὅλα ἀπὸ τοὺς πόρους μας, χωρὶς νὰ μᾶς βοηθήσῃ κανείς. Ἀλλὰ καὶ γνωρίζετε ὅτι κέρβερος τοῦ δημοσίου χρήματος καὶ φειδωλὸς εἰς τὴν χρῆσίν του, ἐννοοῦμεν τὰ ὑπόλοιπα, ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα μᾶς ἐπιτρέπουν αἱ στρατιωτικαί μας δαπάναι νὰ τὰ χρησιμοποιήσωμεν εἰς ὅλας τὰς ἀνάγκας, νὰ τὰ χρησιμοποιήσωμεν ὁλόκληρα ὑπὲρ τῆς εὐδαιμονίας καὶ τῆς εὐημερίας τῆς ἰδικῆς σου, ἑλληνικὲ λαέ».

Στὸ περιθώριον

Η ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΟΥ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ

Εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς φίλης καὶ συμμάχου Ρουμανίας, ὡς ἀνηγγείλαμεν ἤδη, φιλοξενεῖται ἀπὸ ἡμερῶν κληθεῖσα ἡ Ἑλληνικὴ ἀποστολή, ἔχουσα ἐπὶ κεφαλῆς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Πρίγκηπα Διάδοχον Παῦλον καὶ ἀνώτερα στελέχη τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας ὑπὸ τὸν Κυβερνητικὸν αὐτῆς Ἐπίτροπον κ. Ἀλ. Κανελλόπουλον, ὅπως παραστῇ εἰς τὰς ἐκεῖ τελουμένας μεγάλας ἑορτὰς τῆς Ρουμανικῆς Νεολαίας.

Ἡ γενομένη ὑποδοχὴ τόσον εἰς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Διάδοχον, ὅσον καὶ εἰς τὰ λοιπὰ μέλη τῆς ἀποστολῆς ὑπῆρξε πράγματι ἐγκαρδιωτάτη ἀπὸ πάσης ἀπόψεως καὶ ἡ ἐπίσκεψις αὐτὴ ἔγινεν ἀφορμὴ διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν νὰ διαπιστωθοῦν αἱ ἐγκάρδιοι σχέσεις τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ρουμανίας.

Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐπικοινωνία καὶ στενωτέρα σύσφιγξις τῶν δύο Νεολαιῶν, τῆς Ἑλληνικῆς καὶ τῆς Ρουμανικῆς, θὰ συντελέσῃ ἀσφαλῶς εἰς τὴν καλυτέραν ἐξυπηρέτησιν τῆς φιλίας τῶν δύο συμμάχων Κρατῶν.

ΕΠΟΧΗ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΩΝ

Ἡ ἐργαζομένη νεότης καθὼς καὶ ἡ μαθητιῶσα ἀναμένει τὴν ἐποχὴν αὐτὴν τοῦ θέρους γιὰ ν' ἀναπαυθῇ ἀλλὰ καὶ νὰ συναναστραφῇ περισσότερον μὲ τὴν φύσιν καὶ μὲ τὶς χαρὲς τῆς θαλάσσης καὶ τοῦ βουνοῦ, τῆς ἀμμουδιᾶς καὶ τοῦ δάσους. Ἡ Ε.Ο.Ν., ἡ ὁποία μεριμνᾷ διὰ τὴν ἠθικὴν καὶ σωματικὴν ὑγείαν τῶν μελῶν της — ὅλων δηλ. τῶν νέων τῆς Ἑλλάδος — ἵδρυσε καὶ ἱδρύει στρατόπεδα ἐκπαιδεύσεως, ὅπου μαζὶ μὲ τὴν στρατιωτικὴν ἄσκησιν καὶ τὸν θεωρητικὸν καταρτισμὸν τῶν νέων εἰς τὰ ἔργα τῶν Κανονισμῶν της, παρέχονται ὅλα τὰ μέσα μιᾶς πλουσίας ψυχαγωγίας καὶ μιᾶς προσεκτικῆς καὶ σκοπίμου χρησιμοποιήσεως τοῦ χρόνου τῶν νέων.

Ἡ «Νεολαία» καὶ ἄλλοτε ἠσχολήθη διὰ τὸ ζήτημα τῶν στρατοπέδων καὶ τὴν μεγάλην ἀξίαν καὶ χρησιμότητα, τὴν ὁποίαν ὀρθῶς ἀποδίδει τὸ Κέντρον τῆς Ὀργανώσεως εἰς αὐτά. Καὶ ἐπιλαμβάνεται καὶ πάλιν τῆς εὐκαιρίας ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ θέρους καὶ τῶν ἐπικειμένων διακοπῶν διὰ νὰ ὑπενθυμίσῃ εἰς ὅλας τὰς Περιφερειακὰς Διοικήσεις τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου, ὅπως πρυτανεύσῃ κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἡ προσπάθειά των εἰς τὸ νὰ ὁδηγήσουν τοὺς νέους των εἰς τὸ ὕπαιθρον καὶ εἰς τὴν χαράν του.

...ΘΕΟΣ ΚΟΠΙΩΝΤΩΝ

Ὑπῆρξε μιὰ ἐποχὴ εἰς τὸν τόπον αὐτόν, ποὺ ἡ ἀργία ἐθεωρεῖτο τίτλος τιμῆς. Ὁ μὴ ἐργαζόμενος, ὁ ζῶν εἰς βάρος τοῦ συνόλου, κατεῖχε τότε τίτλον τιμῆς καὶ κοινωνικῆς ἀξίας. Ὁ παρασιτισμὸς ἦτο στοιχεῖον ἄξιον νὰ ἀναβιβάζῃ τὸ ἄτομον εἰς τὰ ὑψηλότερα σκαλοπάτια τῆς κοινωνικῆς ἐπιτυχίας.

Καὶ ἡ Ἐργασία τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ἔπαιρνε τὴν ἔννοιαν τῆς κατωτερότητος, τῆς περιφρονήσεως καὶ τοῦ ὀνείδους ἀκόμη. Ἐπερνούσαμε τότε τὴν ἐποχὴν τῆς φθορᾶς! Γιατὶ μονάχα στὸ ἕλος τῆς φθορᾶς, τῆς κοινωνικῆς ἐξαχρειώσεως, τοῦ ἠθικοῦ ξεπεσμοῦ, βλαστάνουν καὶ καρποφοροῦν τέτοιες ἰδέες.

Ἡ ἁγία ἔννοια τῆς Ἐργασίας, συνυφασμένη ἀφ' ὅτου ὁ ἄνθρωπος ἐπάτησε τὸν φλοιὸν τῆς γῆς μὲ τὴν ὑλικὴν καὶ σωματικὴν ὑγείαν, ὑψοῦται ὡς τοιαύτη καὶ λαμβάνει τὴν ἀξιωματοῦχον θέσιν της καὶ λατρεύεται μονάχα σὲ ἐποχὲς δημιουργίας, σὲ ἐποχὲς ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς ἀνατάσεως σὰν αὐτὲς ἀκριβῶς ποὺ περνοῦμε σήμερα.

Τὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου, γκρεμίζοντας ὅλες τὶς σάπιες καὶ φθοροποιὲς ἰδέες ποὺ εἶχαν στερεωθῆ ἐπάνω στὴν ἔννοια τῆς Ἐργασίας, τὴν παίρνει καὶ τὴν στήνει «τ α γ ὸ ν» τῆς ὅλης μεγάλης Ἐθνικῆς καὶ κοινωνικῆς προσπαθείας του—θεμέλιο τῶν νέων κοινωνικῶν καὶ πνευματικῶν ἀξιῶν, ἐπάνω στὶς ὁποῖες θὰ στερεωθῇ ὁ νέος Ἑλληνικὸς πολιτισμός. Καὶ ὅτι τοῦτο δὲν εἶναι λόγος ἀλλὰ ἀληθινὴ πίστις καὶ πρᾶξις ἠμπορεῖ νὰ τὸ διαπιστώνῃ κανεὶς κάθε μέρα καὶ σὲ κάθε περίστασι. Ἡ ἔννοια ἡ βαθυτέρα καὶ ἡ καθαρωτέρα τῆς μεταβολῆς εἶναι ἀκριβῶς αὐτή. Ἡ ἐπανατοποθέτησις τῆς ἐργασίας εἰς τὴν κορυφὴν τῶν ἐθνικῶν ἀξιῶν. Καὶ ἡ κοινωνικὴ πολιτικὴ τοῦ Νέου Κράτους, ἡ πολιτικὴ τῆς ἐνισχύσεως τοῦ ἀγρότου καὶ τῆς προστασίας τοῦ ἐργάτου, ἡ πολιτικὴ ποὺ παρέχει ἀμέριστον κάθε ὑποστήριξιν εἰς τοὺς ἐργαζομένους ὅλων τῶν στρωμάτων, ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἀνάγκην τῆς νέας ἀξιολογήσεως τῆς ἐργασίας ἐκπορεύεται καὶ εἰς αὐτὴν ἔχει τὴν πηγήν της. Καὶ αὐτὸ ποὺ εἶπεν εἰς τὴν Ἄμφισσαν ὁ Ἀρχηγός, πὼς τὸ ἰδικόν μας καθεστὼς εἶναι μοναδικὸν εἰς τὴν Εὐρώπην, δικαιώνεται κυρίως ἀπὸ τὴν θέσιν ποὺ ἐπῆρε τὸ καθεστώς μας ἀντίκρυ στὴν ἐργασία ὡς θεσμοῦ κοινωνικοῦ καὶ πρὸ παντὸς ὡς θεσμοῦ ἠθικοῦ. Τὸ καθεστὼς τῆς 4ης Αὐγούστου πιστεύει μαζὺ μὲ τὸν νεώτερον λόγιον Ἕλληνα πῶς: «Ὁ Θεὸς δὲν κάνει συντροφιά, παρὰ ὅσους δουλεύουν. Γιατὶ κι' ὁ ἴδιος δὲν εἶναι ἄλλο παρὰ δουλευτής.

Δὲν μᾶς σπλαχνίζεται ὁ Θεὸς μὲ σταυρωμένα τὰ χέρια· ἱδρωμένους μᾶς σπλαχνίζεται ὁ Θεός. Ὁ Θεὸς εἶναι Θεὸς κοπιώντων...».

Ἀπὸ τὸ ταξεῖδι τῆς Α.Β.Υ. τοῦ Διαδόχου

Ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος Παῦλος μετὰ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ρουμανίας μεταβαίνοντες εἰς τὸ Στάδιον τοῦ Βουκουρεστίου διὰ νὰ παρακολουθήσουν τὰς ἐπιδείξεις τῆς Ρουμανικῆς Νεολαίας.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ΑΜΦΙΣΣΗΣ

Ἡ Ἄμφισσα καὶ ὅλη ἡ Παρνασσὶς ὑπεδέχθη τὸν Ἀρχηγὸν μὲ τὸν πλατὺν καὶ ἀνοιχτόκαρδον ρουμελιώτικον ἐνθουσιασμόν. Καὶ ὁ Ἀρχηγὸς εἰς τὸν λόγον του ἀπήντησε μὲ ἴσην ἐγκαρδιότητα. Καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν μὲ τὸν ἁπλὸν καὶ ἀληθινὸν τρόπον τοῦ ὁποίου κατέχει τόσον καλὰ τὸ μυστικὸ—χωρὶς κανένα ἀπὸ τὰ γνωστὰ στομφώδη καὶ ψευδῆ σχήματα τῆς ρητορείας ποὺ ἐχρησιμοποίει ἄφθονα ὁ κοινοβουλευτισμὸς—καθάριαν καὶ ἀληθινὴν εἰς ὅλην τὴν τραγικήν της σύγχυσιν τὴν εἰκόνα τοῦ προαυγουστιανοῦ Κράτους καὶ τοῦ καταντήματος εἰς τὸ ὁποῖον τὸ Κράτος ἐκεῖνο εἶχε φέρει τὴν Κοινωνίαν, τὰς πολεμικὰς δυνάμεις, τὴν νεότητα τὴν Ἑλληνικήν, τὸ Ἔθνος μὲ ἕνα λόγο. Εἴπαμε καὶ ἄλλοτε ὅτι οἱ Ἕλληνες λησμονοῦμεν εὔκολα. Καὶ λησμονοῦμεν εὐκολώτερα ἀκόμη τὰς κακὰς καὶ τὰς θλιβερὰς ἡμέρας. Καὶ ἂν αὐτὴ ἡ χαλαρότης τῆς μνήμης ἠμπορῆ ἐν μέρει ν' ἀποδοθῆ εἰς τὴν φυσικήν μας αἰσιοδοξίαν, τοῦτο δὲν σημαίνει καθόλου ὅτι παύει νὰ εἶναι ἐλάττωμα. Οἱ λαοὶ πρέπει νὰ ἐνθυμοῦνται, διὰ νὰ μὴ ὑποπίπτουν πολλὲς φορὲς εἰς τὰ ἴδια λάθη. Δι' αὐτὸ ἦτο εὐτυχὴς ἡ σκέψις τοῦ Ἀρχηγοῦ νὰ ἐνθυμίσῃ εἰς τοὺς Ἕλληνας, ἀπὸ τὰ ἱστορικὰ Σάλωνα, τί εἶχαν προηγηθῆ τοῦ Αὐγούστου τοῦ 1936. Τὴν ἐθνικὴν αὐτεγκατάλειψιν, τὸ καθ' ἡμέραν αὐξανόμενον θράσος τῶν ἀνατρεπτικῶν δυνάμεων, τὴν ἕτοιμον προεπαναστατικὴν ἀτμόσφαιραν, τὸν κοινοβουλευτισμὸν νεκρὸν ἀναμένοντα τὸν πρῶτον τολμηρόν, ποὺ θὰ τὸν ἐκήδευε, τὴν Ἑλλάδα χωρὶς προοπτικὴν μέλλοντος, μᾶλλον μὲ διαυγῆ τὴν πρόοψιν τῆς ἀναρχίας καὶ τῶν ἀποτόκων της συμφορῶν.

Τὸ δεύτερον μέρος τοῦ λόγου, τὸ ἀπολογητικὸν τῆς 4ης Αὐγούστου καὶ τοῦ ἔργου της, δὲν ἦτο φυσικὰ ὀλιγώτερον μεστὸν ἀπὸ ἀλήθειαν. Ὁ Ἀρχηγὸς ἔκαμε τὴν τόσον χρήσιμον διαστολὴν μεταξὺ τῶν ἐλευθεριῶν τῶν φατριῶν, ποὺ εἶχαν ἐκφυλισθῆ εἰς ὄργανα καὶ εἰς μέσα ἐθνικῆς διαλύσεως καὶ μεταξὺ τῆς ὑγιοῦς ἐλευθερίας ποὺ ἀποκατεστάθη εἰς τὴν Χώραν ἀπὸ τῆς 4ης Αὐγούστου τοῦ 1936, τῆς πειθαρχημένης καὶ ἱεραρχημένης ἐλευθερίας, τῆς ἐλευθερίας τῆς ἐγκοιτισμένης μέσα εἰς τὴν αὐστηρὰν κοίτην τοῦ καθήκοντος—τῆς μόνης ἀξίας πραγματικῶν ἀνδρῶν ἐλευθερίας, τῆς ἐλευθερίας δηλαδὴ ποὺ ὑπακούει εἰς ἕνα μοναδικὸν περιορισμόν, τὸν περιορισμὸν τοῦ νὰ μὴ μπορῆ νὰ ξεχειλίζῃ ἀπὸ τὴν κοίτην τῆς τάξεως καὶ νὰ γίνῃ τοιουτοτρόπως πρόξενος καταστροφῶν. Ἀλλὰ καὶ πέραν τῆς ἀπολογίας τῆς 4ης Αὐγούστου ἐπροχώρησεν ὁ Ἀρχηγός, διὰ νὰ τονίσῃ συμπεραίνων ὅτι, ἐπειδὴ δὲν ἦτο τυχαῖον, στιγμιαίας ἐμπνεύσεως ἐγχείρημα, ἡ μεταβολὴ τῆς 4ης Αὐγούστου, ἀλλὰ ἔργον ἀναγκαιότητος ἐθνικῆς, τὸ ὁποῖον διὰ τῶν ἀποτελεσμάτων του καὶ μὲ τὴν ὅλην γρήγορον ἄνοδον τῆς ζωῆς τοῦ Ἔθνους ἐδικαίωσε καὶ δικαιώνει ἑαυτὸ κάθε παρερχομένην ἡμέραν, ἀπέβη πάγιον καὶ μόνιμον καὶ καμμία ἀπόκλισις ἀπὸ αὐτὸ ἡ ἐπάνοδος εἰς τὰ αὐτοαφοπλισθέντα καὶ αὐτοκαταδικασθέντα παλαιὰ συστήματα εἶναι ἀδύνατος. Ὁ τόνος δὲ τῶν ἐπιδοκιμασιῶν τοῦ σημείου τούτου τοῦ λόγου τοῦ Ἀρχηγοῦ μαρτυρεῖ πόσον ἔχει ἡ ἀλήθεια αὐτὴ κατακτήσει τὴν συνείδησιν τοῦ Λαοῦ.

«Βεβαίως τὸ καθεστὼς τῆς 4ης Αὐγούστου θὰ ὑποστῇ τὴν ἐξέλιξίν του, ἐξέλιξιν ὅμως, τῆς ὁποίας τὰ σπέρματα ἔχει αὐτὸ τοῦτο μέσα του, ἐξέλιξιν ἡ ὁποία θὰ προέλθῃ ἀπὸ τὰς ἰδίας του ἀρχὰς καὶ τοὺς κανόνας οἱ ὁποῖοι τὸ ἐδημιούργησαν καὶ τὸ διέπουν. Διότι εἶναι καθεστὼς δυναμικόν, ἡ δὲ δύναμίς του εἶναι δύναμις ὁλοκλήρου τοῦ Ἔθνους». Αὐτὰ εἶπε καταλήγων ὁ Ἀρχηγὸς εἰς τὴν Ἄμφισσαν. Καὶ ἡ ἔννοιά των εἶναι σαφής. Τὸ καθεστὼς τὸ προελθὸν ἀπὸ τὴν μεταβολὴν τῆς 4ης Αὐγούστου ἀποκλείει ἐκ τῆς φύσεώς του κάθε παλινδρόμησιν καὶ κάθε ἐπάνοδον πρὸς τὰ σχήματα, τὰς ἀρχὰς καὶ τοὺς κανόνας ποὺ ἴσχυσαν κατὰ τὸ παρελθὸν καὶ τῶν ὁποίων ἡ κατίσχυσις καὶ ἡ ἐφαρμογὴ ἐπὶ ἕνα περίπου αἰῶνα εἰς τὴν Ἑλλάδα κατέδειξε πόσον ἦσαν ἀνεπαρκεῖς καὶ πόσον ἠλάττωσαν τὰς δυνατότητας καὶ τὴν ἀπόδοσιν τῶν προσπαθειῶν καὶ τῶν ἀγώνων τοῦ Ἔθνους. Τὸ Νέον Κράτος θὰ ἐξελίξῃ τοὺς θεσμούς του ἀπὸ τὰς ἰδίας του βασικὰς ἀρχὰς καὶ μὲ γνώμονα τὰς ἀρχὰς αὐτάς, θὰ τοὺς ἐξελίξῃ καὶ θὰ τοὺς συμπληρώσῃ. Καὶ αἱ ἀρχαὶ αὐταὶ ἀποκλείουν ἀπολύτως κάθε ἐπάνοδον πρὸς τὸν ἀρνητικὸν ἀτομισμὸν καὶ κάθε παρέκκλισιν ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς ὑποταγῆς κάθε μεμονωμένης καὶ μερικῆς ἐπιδιώξεως ἢ συμφέροντος εἰς τὸ καθολικὸν ἐθνικὸν συμφέρον. Αὐτὸ ἦτο τὸ νόημα τοῦ λόγου τῆς Ἀμφίσσης. Εἰς τὸν λόγον του τοῦτον ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς ἔδωκεν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν τὴν διαβεβαίωσιν, ὅτι ἡ μεταβολὴ τῆς 4ης Αὐγούστου δὲν ἐπιδέχεται παλινδρόμησιν ἀλλὰ μόνον συμπλήρωσιν μέχρις ὁλοκληρώσεως.

Στὸ περιθώριον

Η ΑΣΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΑΕΡΑΜΥΝΗΣ

Ἡ ἀναγγελλομένη διὰ μεθαύριον ἄσκησις τῆς Παθητικῆς Ἀεραμύνης, τὴν ὁποίαν ὀργανώνει ἡ εἰδικὴ ταύτης ὑπηρεσία, πρέπει νὰ προσεχθῆ ὄχι μόνον ὡς θέαμα ἀλλὰ ὡς ἄσκησις τοῦ λαοῦ, ὅστις καὶ ὀφείλει νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐπιτυχίαν της διὰ τῆς συμμορφώσεώς του πρὸς τὰς ἐκδοθησομένας διαταγάς. Εἶναι ἄσκησις ψυχικὴ καὶ κατανόησις τῶν μέσων ἅτινα ὀφείλει νὰ χρησιμοποιήσῃ διὰ τὴν ἄμυναν τῆς ἰδίας αὐτοῦ ζωῆς κατὰ τῶν ἐναερίων ἐπιδρομῶν, ἐὰν ποτὲ συμβῆ νὰ ἀντικρύσῃ ὁ τόπος τοιαύτην ἀνάγκην.

Τὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου, τὸ ὁποῖον π ρ ο ν ο ε ῖ γιὰ κάθε τί ποὺ ἀφορᾷ τὸ καλὸν τοῦ λαοῦ, δίδει τὴν πρέπουσαν σημασίαν καὶ εἰς τὸ ζήτημα τῆς Ἀεραμύνης — ζήτημα τὸ ὁποῖον εἶναι ἀμέσως συνυφασμένον πρὸς τὸ μέγα ἀλλὰ καὶ τόσον ἐπιτυχῶς συντελούμενον ἔργον τῆς πολεμικῆς προπαρασκευῆς τῆς Χώρας.

Ο ΚΑΛΥΤΕΡΟΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΣ ΤΩΝ ΔΙΑΚΟΠΩΝ

Ἡ σπουδάζουσα νεότης μὲ τὴν λῆξιν τοῦ σχολικοῦ ἔτους, ἐγκαταλείπουσα τὰ μαθητικὰ θρανία διὰ τὴν θερινήν της ἀνάπαυλαν, δὲν πρέπει νὰ σκεφθῆ ὅτι τοῦτο σημαίνει τὴν ἐγκατάλειψιν πάσης μελέτης ἐπωφελῶν ἀναγνωσμάτων, ἀπὸ τὰ ὁποῖα καὶ γνώσεις χρησίμους νὰ προσκτᾶται καὶ ὥρας εὐχαρίστους διέρχεται.

Ἡ «Νεολαία» εἶναι ἀσφαλῶς τὸ μόνον ἴσως περιοδικόν, τὸ ὁποῖον διὰ τῆς πλουσίας ὕλης του, τῆς ἐθνικῆς, ἱστορικῆς καὶ ἐγκυκλοπαιδικῆς, τῶν ψυχαγωγούντων ἀλλὰ καὶ ἠθικοποιούντων ἀναγνωσμάτων του, δὲν ἀπομακρύνει τὸν ἀναπαυόμενον μαθητὴν ἀπὸ τοῦ σχολικοῦ κύκλου, ἀλλὰ τοὐναντίον τονώνει καὶ τὰς γνώσεις καὶ τὸ πνεῦμα του, ὥστε ἀκόπως νὰ συνεχίσῃ τὰς σπουδάς του κατὰ τὸν Ὀκτώβριον. Ἐπίσης οἱ Φαλαγγῖται καὶ οἱ Σκαπανεῖς, αἱ Φαλαγγίτισσαι καὶ αἱ Σκαπάνισσαι μὲ τὴν «Νεολαίαν» ἐκτὸς τῶν ἄλλων διατηροῦσι πλήρη τὸν πνευματικόν των σύνδεσμον πρὸς τὴν ὅλην Ὀργάνωσιν, τὴν κίνησιν τῆς ὁποίας εἰς ὅλα τὰ πεδία τῆς δράσεώς της παρέχει μὲ τόσην ἐνημερότητα ὡς ἐπίσημον ὄργανόν της.

Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐργαζομένη νεότης εἰς τὴν «Νεολαίαν» εὑρίσκει ἐκεῖνο ἀκριβῶς, τὸ ὁποῖον τὴν προάγει πνευματικῶς καὶ ἠθικῶς καὶ τὴν ἐνισχύει εἰς τὸ κύριον ἔργον της.

Καὶ τὰ ἀνωτέρω ἀκριβῶς δικαιολογοῦν τὴν ἀθρόαν ζήτησιν τοῦ περιοδικοῦ κατὰ τὴν θερινὴν περίοδον, ὡς ἀναγγέλλουν τὰ κατὰ τόπους πρακτορεῖα.

Η ΕΙΚΩΝ ΤΟΥ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ ΜΑΣ

Ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος Παῦλος ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του διὰ Ρουμανίαν.

Ο ΑΝΘΥΠΟΛΟΧΑΓΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Η Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἐτελείωσε νεώτατος τὰ ἐγκύκλια καὶ στρατιωτικὰ μαθήματά Του, λαβὼν τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ εἰς ἡλικίαν δεκαεννέα μόνον ἐτῶν.

Διὰ τὰς ἐξετάσεις τοῦ νεαροῦ τότε Ἐπιδόξου Διαδόχου καὶ τὴν κατάταξιν Αὐτοῦ εἰς τὸν Στρατὸν πρέπει νὰ ἀνατρέξωμεν εἰς τὸ 1909.

Ἀπὸ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ Μαΐου τοῦ ἔτους τούτου ἤρχισαν αἱ ἐξετάσεις τοῦ Ἐπιδόξου Διαδόχου Πρίγκηπος Γεωργίου εἰς τὰ Ἀνάκτορα τοῦ Ὑψηλοῦ Πατρός Του Διαδόχου Πρίγκηπος Κωνσταντίνου. Τὰς ἐξετάσεις τοῦ Ἐπιδόξου Διαδόχου παρηκολούθουν καθημερινῶς ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος Α', ἡ Α.Β.Υ. ὁ Διάδοχος Πρίγκηψ Κωνσταντῖνος, ἡ Α.Β.Υ. ἡ Πριγκήπισσα Σοφία, ὁ Πρωθυπουργὸς Γ. Θεοτόκης καὶ ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας Στάης.

Κατὰ τὰς δύο τελευταίας ἡμέρας τῶν ἐξετάσεών Του (10 καὶ 11 Μαΐου τοῦ 1909) ὁ Ἐπίδοξος Διάδοχος ἐξητάσθη λίαν ἐπιτυχῶς εἰς τὰ Ἑλληνικά, τὴν Ἑλληνικὴν Ἱστορίαν, Φυσικήν, Χημείαν, Τοπογραφίαν, Στρατιωτικὰ Μαθήματα, Ἀγγλικά, Γερμανικὰ καὶ Γαλλικά.

Μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐξετάσεων ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος Πρίγκηψ Κωνσταντῖνος παρέθεσε γεῦμα εἰς τὸν διευθυντὴν τῶν σπουδῶν τοῦ Ἐπιδόξου Διαδόχου Honig καὶ τοὺς καθηγητὰς Σακελλαρόπουλον, Ἰωάν. Ἀργυρόπουλον, Ἰωάν. Ἀνάργυρον, Ἰωάν. Μεταξᾶν, λοχαγὸν τῶν Γενικῶν Ἐπιτελῶν (ὁ Ἐθνικὸς Κυβερνήτης Ι. Μεταξᾶς), Φωτιάδην, λοχαγὸν τοῦ μηχανικοῦ καὶ Μπισσῶ, καθηγητὴν τῶν ξένων γλωσσῶν.

Μετὰ δύο ἡμέρας (13 Μαΐου τοῦ 1909) ἐγένετο εἰς τὰ Βασιλικὰ Ἀνάκτορα μετὰ πάσης ἐπισημότητος καὶ μεγαλοπρεπείας ἡ τελετὴ τῆς ἐπὶ τῇ κατατάξει εἰς τὸ πεζικὸν μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ ὁρκωμοσίας τοῦ Ἐπιδόξου Διαδόχου Πρίγκηπος Γεωργίου.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος Β'

Εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν Τροπαίων τῶν Ἀνακτόρων, ὅπου πέντε οὐλαμοὶ ὅλων τῶν ὅπλων καὶ ὁ ἀνακτορικὸς οὐλαμὸς τῶν εὐζώνων εἶχον παραταχθῆ διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῶν τιμῶν, συνεκεντρώθησαν ἐγκαίρως τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ὁ Διοικητὴς καὶ ὅλοι οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ 1ου Πεζικοῦ Συντάγματος καὶ αἱ λοιπαὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν.

Εἰς τὸ κέντρον τῆς αἰθούσης εἶχε τοποθετηθῆ τράπεζα μὲ τὸ πρακτικὸν τῆς ὁρκωμοσίας καὶ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον.

Παρὰ τὴν τράπεζαν ἀνέμενεν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀθηνῶν καὶ πρὸς τὸ ἕτερον μέρος αὐτῆς ἵστατο ὁ σημαιοφόρος τοῦ 1ου Πεζικοῦ Συντάγματος.

Τὴν 10.30' πρωϊνὴν οἱ Βασιλεῖς μεθ' ὁλοκλήρου τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας καὶ τῶν Αὐλικῶν εἰσῆλθον ἐκ τῆς αἰθούσης τοῦ Θρόνου, ἀμέσως δὲ ἤρχισεν ἡ δέησις, συνοδεύοντος καὶ τοῦ χοροῦ.

Μετὰ τὴν δέησιν ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ὡδήγησε τὸν Πρίγκηπα Γεώργιον, καταφανῶς συγκεκινημένον, πρὸς τὸν Μητροπολίτην.

Τότε ἐν μέσῳ γενικῆς σιγῆς ὁ Ἐπίδοξος Διάδοχος ὡρκίσθη μὲ τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ Εὐαγγελίου τὸν ὅρκον τοῦ στρατιώτου.

Μετὰ τὴν ὁρκωμοσίαν ἐψάλη τὸ Πολυχρόνιον.

Ἀκολούθως ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος Α' μὲ τὸν Ἐπίδοξον Διάδοχον ἐπεθεώρησαν τὴν παρατεταγμένην στρατιωτικὴν δύναμιν. Κατόπιν ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς συνέστησε τὸν Πρίγκηπα Γεώργιον εἰς τὰς στρατιωτικὰς ἀρχὰς καὶ ἐδέχθη τὰ συγχαρητήρια τῶν ἀξιωματικῶν, τοῦ Πρωθυπουργοῦ Γ. Θεοτόκη καὶ τῶν μελῶν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Τὸ Διαδοχικὸν ζεῦγος ἐδέχθη τὰ συγχαρητήρια τῶν ἀξιωματικῶν, τῶν ἐπισήμων καὶ τῶν Αὐλικῶν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Θρόνου.

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐγένετο καὶ ἡ τελετὴ τῆς κατατάξεως τοῦ Ἐπιδόξου Διαδόχου εἰς τὸ 1ον Πεζικὸν Σύνταγμα μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀνθυπολοχαγοῦ (18 Μαΐου 1909), ὡς ἑξῆς:

Κατόπιν ἐγκαίρου εἰδοποιήσεως, τὸ σύνταγμα συνεπτύχθη εἰς δύο λόχους καὶ παρετάχθη ἔμπροσθεν τοῦ στρατῶνος μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τοὺς σαλπιγκτάς, τὴν μουσικὴν καὶ τὴν σημαίαν τοῦ συντάγματος.

Τὴν 9.30' πρωϊνὴν ἔφθασαν ἐφ' ἁμάξης ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος Πρίγκηψ Κωνσταντῖνος μὲ λευκὴν στολὴν στρατηγοῦ καὶ τὸν Ἑλλην. Μεγαλόσταυρον, ἡ Α.Β.Υ. ἡ Πριγκήπισσα Σοφία καὶ ὁ Ἐπίδοξος Διάδοχος Πρίγκηψ Γεώργιος, φέρων λευκὴν στολὴν ἀνθυπολοχαγοῦ.

Εἰς τὴν τελετὴν παρέστησαν ἐπίσης οἱ Πρίγκηπες καὶ αἱ Πριγκήπισσαι τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ ὁ διευθυντὴς σπουδῶν τοῦ Ἐπιδόξου Διαδόχου Honig.

Ἐν ἀρχῇ ἡ μουσικὴ ἐπαιάνισε τὸν Ἐθνικὸν Ὕμνον, ἐνῷ οἱ ἄνδρες τοῦ συντάγματος παρουσίαζον ὅπλα.

Ἀκολούθως ὁ Μέραρχος, ὁ Ἐπίδοξος Διάδοχος καὶ ὁ Διοικητὴς τοῦ Συντάγματος ἐτάχθησαν ἀπέναντι τῶν παρατεταγμένων στρατιωτῶν εἰς ἀπόστασιν 30 περίπου βημάτων.

Κατόπιν, τῇ ὑποδείξει τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου Πρίγκηπος Κωνσταντίνου, ὁ Ἐπίδοξος Διάδοχος ξιφουλκήσας ἐτάχθη ἀριστερὰ τοῦ Μεράρχου, ὁ ὁποῖος παρουσίασε τὸν νέον Ἀνθυπολοχαγὸν εἰς τὸ Σύνταγμά του διὰ τῶν ἑξῆς:

«Ἀξιωματικοί, ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται,

Σᾶς παρουσιάζω σήμερον τὸν υἱὸν τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου Πρίγκηπος Κωνσταντίνου ἀνθυπολοχαγὸν Γεώργιον, ὁ ὁποῖος κατετάχθη διὰ Β. Διατάγματος εἰς τὸ Πεζικὸν καὶ ἐτοποθετήθη δι' ἑτέρου τοιούτου εἰς τὸ 1ον Σύνταγμα.

Θέλετε τὸν ἀναγνωρίσει ὡς ἀξιωματικὸν καὶ ὑπακούει εἰς αὐτὸν εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν πειθαρχίαν καὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἐν γένει τοῦ στρατεύματος.

Δράττομαι τῆς εὐκαιρίας ταύτης, ἵνα συστήσω ἀγάπην πρὸς τὸ εὐγενές σας ἐπάγγελμα καὶ σιδηρᾶν πειθαρχίαν, διὰ τῶν ὁποίων μόνον δύναται νὰ νοηθῇ στράτευμα εἰς περιωπὴν καὶ νὰ βαδίσῃ πρὸς τὴν πρόοδον, ἡ ὁποία εἶναι καὶ πρόοδος τοῦ Ἔθνους».

Μετὰ τὴν προσφώνησιν ὁ νέος Ἀνθυπολοχαγὸς Πρίγ-

ΤΑ ΥΠΕΡΦΥΣΙΚΑ ΠΡΟΜΗΝΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛ. ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

Τὴν Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασι ἢ καλύτερα τὴν ἀπελευθέρωσί τους τὴν περίμεναν πάντα οἱ Ἕλληνες καὶ πάντα τὴν ὀνειρεύονταν.

Ἤξεραν πὼς θἀρχόταν μιὰ μέρα, πὼς θἄφθανε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, πὼς θ' ἀνακτοῦσαν τὴν ποθητή τους ἐλευθερία.

Μὰ ποιὰ θἆταν ἡ μέρα αὐτή;

Κανένας δὲν τὸ ἤξερε, κανένας δὲν μποροῦσε νὰ τὸ προφητεύσῃ. Οὔτε αὐτοὶ οἱ ἀρχηγοὶ τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας.

Ὅταν ὅμως ἔφθασε τὸ 1820 πολλὰ φυσικὰ φαινόμενα, ποὺ παρουσιάστηκαν σὲ διάφορες ἐπαρχίες τῆς Ἑλλάδος, ἐθεωρήθησαν ἀπὸ τοὺς σκλαβωμένους Ἕλληνας ὡς σημεῖα τῆς μελλούσης ἐλευθερίας των, ὡς σημάδια σταλμένα ἀπὸ τὸν Θεὸ γιὰ νὰ τοὺς εἰδοποιήσουν γιὰ τὴν ἀνάστασι τοῦ Γένους.

Σὲ μιὰ ἱστορία τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως, ποὺ βγῆκε στὴν Ἰσπανία πρὸ ἑκατὸ περίπου χρόνων, γίνεται ἐν ἐκτάσει λόγος γιὰ τὰ σημάδια αὐτά, τὰ φυσικὰ καὶ ὑπερφυσικά, καὶ ἐδῶ σταχυολογοῦμε μερικὰ ἀπὸ τὰ ἀνεξήγητα προμηνύματα τῆς Ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας.

Καὶ πρῶτα-πρῶτα, τὸν Δεκέμβριο τοῦ 1820 ἔγινε στὴν Πελοπόννησο ἕνας τρομερὸς σεισμός. Αἱ Πάτραι, ἡ Ζάκυνθος κι' ἄλλα μέρη ἔπαθαν ἀπὸ τὸν σεισμὸν αὐτὸν μεγάλες καταστροφές. Σὲ μερικὰ χωριὰ τοῦ Πύργου ἀνέβλυσαν ἀπὸ τὴ γῆ νερὰ σὲ κατάστασι βρασμοῦ!

Στὴν Ἀρκαδία μερικὰ βουνὰ σχίστηκαν καὶ ἄνοιξαν σὰν καρπούζια. Τὰ ἀνοίγματά τους δὲ καὶ οἱ σχισμές τους γέμισαν μαῦρο, μολυσμένο νερό, ποὺ σκόρπιζε πνιγηρὲς ἀναθυμιάσεις!

* * *

Σὰν νὰ μὴν ἔφταναν δὲ ὅλα αὐτά, ἄρχισε νὰ θερίζῃ τοὺς κατοίκους τῆς Πελοποννήσου καὶ ἡ πανούκλα. Στὸν καιρὸ τοῦ τρομεροῦ αὐτοῦ θανατικοῦ συνέβη στὰ παράλια τῆς Ἀχαΐας κάτι τὸ τρομερὸ καὶ τὸ ἀφάνταστο. Μιὰ μέρα ἡ θάλασσα φούσκωσε ξαφνικὰ καὶ τὰ νερὰ χύμηξαν μὲ τρομερὴ βοὴ κατὰ τῆς ἀκτῆς, τὴν ὁποίαν κατέκλυσαν μέσα σ' ἕνα δευτερόλεπτο. Ἦταν δὲ τόση ἡ ὁρμὴ καὶ τόσο πολλὰ τὰ νερά, ὥστε πολλὰ σπίτια γκρεμίστηκαν, δένδρα ξερριζώθηκαν καὶ ὁλόκληρες καλλιεργημένες ἐκτάσεις σκεπάστηκαν μὲ χῶμα.

Κι' ἐνῷ τὰ νερὰ ὡρμοῦσαν ἔτσι κατὰ τῆς ξηρᾶς, ἕνα τρομερὸ μούγκρισμα ἀκουγόταν ἀπ' τὰ βάθη τῆς θαλάσσης. Ἐπίσης μολυσμένα ἀέρια γέμιζαν τὸν ἀέρα καὶ σὲ πολλὰ σημεῖα ἡ θάλασσα ἔβραζε καὶ κόχλαζε!

Στὰ τρομερὰ αὐτὰ φυσικὰ φαινόμενα σ' ὅλον τὸν χαλασμὸ τῆς φύσεως, οἱ ὑπόδουλοι Ἕλληνες ἔδωσαν ἐξήγησι ἀνάλογη μὲ τοὺς προαιωνίους πόθους των.

Ἔτσι, ὅπως ἀγρίεψαν τὰ στοιχεῖα, ἔλεγαν, ἔτσι ὅπως φρένιασε ἡ φύσις, θὰ ἀγρίευε καὶ θὰ σηκωνότανε καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Φυλή.

* * *

Στὰ φυσικὰ αὐτὰ φαινόμενα προσετέθησαν λίγο πρὸ τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ τὰ ὑπερφυσικά, τὰ ὁποῖα ἐνίσχυσαν τὸν ἑλληνικὸ λαὸ στὴν ἰδέα τοῦ λυτρωμοῦ.

Καὶ πρῶτα-πρῶτα διαδόθηκε μὲ ἀστραπιαία ταχύτητα σ' ὅλον τὸν Μωριᾶ καὶ σ' ὅλη τὴ Ρούμελη καὶ στὰ νησιά, ὅτι ἡ εἰκόνα τῆς Μεγάλης Κυρᾶς στὸ Μέγα Σπήλαιο ἐδάκρυσε! Γιατί ἔκλαιγε ἡ Παναγία;

Γιατί ἄλλο παρὰ γιὰ τὴ σκλαβιὰ τῶν Χριστιανῶν, τῆς ὁποίας πλησίαζεν ὡς τόσο τὸ τέλος; Τὸν ἴδιο καιρὸ συνέβη κι' ἕνα ἀκόμη παράδοξο περιστατικό. Οἱ καλόγηροι τῆς Μονῆς τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ ἄκουσαν ξαφνικὰ μιὰ νύχτα, κοντὰ στὸ ξημέρωμα, μιὰ φωνὴ ὅμοια μὲ πρόσταγμα νὰ βγαίνῃ ἀπὸ τὴν ἐκκλησία καὶ νὰ τοὺς λέγῃ:

— Θάρρος!... Ἡ ἡμέρα τοῦ λυτρωμοῦ πλησιάζει!

Συγχρόνως μ' ὅλα αὐτὰ συνέβη κι' ἕνα ἄλλο περιστατικὸ στὸ Ἅγιον Ὄρος, μεγάλης σημασίας γιὰ τὸ σκλαβωμένο Γένος. Εἶδαν δηλαδὴ οἱ καλόγηροι στὴν κορυφὴ τοῦ Ἄθωνος ἕναν φωτεινὸ καὶ φεγγοβόλον Σταυρό.

Τί ἄλλο ἐσήμαινε καὶ ἡ ἐμφάνισι αὐτή, ἂν ὄχι τὴν ἀνάστασι τοῦ Γένους καὶ τὴν ἐπικράτησι τοῦ Σταυροῦ;

Τὸν ἴδιο καιρὸ μερικοὶ προσκυνηταὶ ποὺ γύριζαν ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα ἄκουσαν ἔξαφνα τέσσερες φορὲς μέσα στὴ βοὴ τῶν κυμάτων μιὰ φωνὴ βροντερή, μιὰ φωνὴ ὑπερκόσμια νὰ λέγῃ:

— Χριστὸς νικᾷ!... Χριστὸς νικᾷ!...

Ὅλα αὐτὰ διεδίδοντο ραγδαίως μεταξὺ τῶν ὑποδούλων. Κι' ὅλοι πιὰ ἐπίστευαν πὼς ἡ μεγάλη στιγμή, ἡ μεγάλη ἡμέρα πλησιάζει. Καὶ πράγματι δὲν ἦταν μακρυὰ ἡ ἡμέρα αὐτή. Λίγον καιρὸ ἀργότερα, στὶς 25 Μαρτίου 1821, ὁ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανὸς ὕψωσε τὴν σημαίαν τῆς ἐλευθερίας στὴ Μονὴ τῆς Ἁγίας Λαύρας.

Ο. Α.

κηψ Γεώργιος παρηγγέλθη νὰ μετάσχῃ ὡς ἀξιωματικὸς τῆς πρώτης διμοιρίας τοῦ ὑπὸ τὸν λοχαγὸν Τσερούλην πρώτου λόχου τῆς παρατεταγμένης διλοχίας, ἡ ὁποία ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ ταγματάρχου Κρίτσα ἔλαβε σχηματισμὸν παρελάσεως. Ἡ παρέλασις διεξήχθη συμφώνως πρὸς τὰ κεκανονισμένα, ἐνώπιον τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου Κωνσταντίνου καὶ τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας, ἑκάστου τμήματος χαιρετῶντος εἰς ἀπόστασιν 6 βημάτων τὰ τιμώμενα πρόσωπα.

Ἐν συνεχείᾳ ἡ Σημαία διὰ τῶν κεκανονισμένων τιμῶν ἐπανήχθη εἰς τὸ Διοικητήριον, ὅπου συνεκεντρώθησαν οἱ ἀξιωματικοί.

Πρὸς τούτους ὡμίλησεν ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος Πρίγκηψ Κωνσταντῖνος, ὁ Ὁποῖος εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Κύριοι ἀξιωματικοί,

Πρὸ 23 ἐτῶν κατετάχθην καὶ ἐγὼ εἰς τὸ Σύνταγμα τοῦτο, εἰς τὸ ὁποῖον ἐπετέλεσα τὰ πρῶτα βήματα τῆς στρατιωτικῆς Μου ζωῆς.

»Ἐθεώρησα λοιπὸν ἐπιβεβλημένον εἰς τὸ ἴδιον Σύνταγμα νὰ σᾶς φέρω τὸν υἱόν Μου, τὸν ὁποῖον κατατάσσων σᾶς παρακαλῶ νὰ μὴ θεωρήσετε ὡς ἐξέχοντα λόγῳ καταγωγῆς. Εἰς τὸ Σύνταγμα θὰ εἶναι στρατιώτης ὡς ὑμεῖς. Θὰ εἶναι ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Γεώργιος, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἰδιαιτέρας διακρίσεως.

»Ἐπαναλαμβάνω τὴν παράκλησιν ὅπως χρησιμεύσητε εἰς αὐτὸν ὁδηγοὶ εἰς ὅ,τι νομίσητε συντελεστικώτερον νὰ τὸν μορφώσῃ στρατιωτικῶς καὶ νὰ τὸν κάμῃ νὰ ἀφοσιωθῇ καὶ νὰ ἀγαπήσῃ τὸν στρατόν μας.

»Σᾶς εὐχαριστῶ ἐκ τῶν προτέρων, κύριοι ἀξιωματικοί».

Ἐν συνεχείᾳ ὁ ταγματάρχης καὶ ὑποδιοικητὴς παρουσίασεν εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς τὸν νέον συνάδελφόν των Πρίγκηπα Γεώργιον.

Ἡ κατάταξις τοῦ Ἐπιδόξου Διαδόχου εἰς τὸν 5ον Λόχον τοῦ 1ου Πεζικοῦ Συντάγματος περιελήφθη εἰς τὴν ἡμερησίαν διαταγήν.

Τὴν ἐπομένην ὁ Ἐπίδοξος Διάδοχος ἀνεχώρησεν εἰς Βερολῖνον δι' εὐρυτέρας στρατιωτικὰς σπουδάς.

Μετὰ ἓν ἔτος ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ κατετάχθη εἰς τὸ 1ον Πεζικὸν Σύνταγμα, ὅπου ὑπηρέτησεν ἐπὶ μακρόν.

Εἰς τοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους καὶ τὴν Μικρασιατικὴν ἐκστρατείαν ὁ ἐν τῷ μεταξὺ Διάδοχος Πρίγκηψ Γεώργιος ἐπέδειξεν ἐξαιρετικὰ στρατιωτικὰ χαρίσματα.

Σήμερον ὁ νεαρὸς Πρίγκηψ Ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ 1909 εἶναι ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων Γεώργιος Β΄, ὁ Ἀρχηγὸς τῶν ἐνόπλων δυνάμεων τῆς Χώρας καὶ ἡ ἐλπὶς τοῦ ἀναγεννωμένου Ἔθνους.

Μιχάλης Χ. **Κωνσταντόπουλος**

ΜΕ ΤΟ ΝΙΚΗΦΟΡΟ ΦΩΚΑ

ὑπὸ : Μ. ΑΝ.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Αὐτὴ τοὐλάχιστον ἦταν ἡ γνώμη τοῦ Μιχαὴλ ποὺ δὲν τὰ πήγαινε καθόλου καλὰ μαζί του, γιατὶ σ' ὅλα εὕρισκε μιὰ χρησιμότητα, μὰ ν' ἀποστηθίση λόγια ποὺ καλὰ καλὰ δὲν καταλάβαινε, αὐτὸ δὰ τὸ θαρροῦσε τὴ μεγαλύτερη ἀνοησία ἢ μέσο ποὺ βρῆκαν οἱ δάσκαλοι γιὰ νὰ ἐμποδίζουν τὸ μυαλὸ νὰ σκεφθῆ.

— Εἶναι σὰν τὰ κάγκελλα τῆς φυλακῆς, εἶπε μιὰ μέρα, ποὺ δὲ σ' ἀφήνουν νὰ κινηθῆς λεύτερα παρὰ σ' ἀναγκάζουν νὰ σπαταλᾶς τὴ δύναμή σου φέρνοντας βόλτες πάνω κάτω. Μπορεῖ νἄναι καὶ χρυσᾶ... τί τ' ὄφελος ὅμως; Ἄκουσα πὼς εἶναι κάτι καλογέροι ποὺ κάθονται ὁλόκληρα χρόνια ἀκίνητοι καὶ κοιτάζουν τὸν ἀφαλό τους...[1] ἔτσι καὶ τοῦτοι.

Ὁ Δημήτρης γέλασε μ' ὅλη του τὴν καρδιὰ ἀκούοντας τὴν παρομοίωση τοῦ ξαδέρφου του.

— Γελᾶς; Βέβαια ἐσὺ δὲν κουράζεσαι καθόλου... Θαρρεῖ κανεὶς πὼς εἶσαι μάγος, μωρὲ παιδί μου... Κρατᾶς ἕνα ραβδὶ καὶ λές: «Αὐτὸ μ' ἀρέσει» ἢ «ἐκεῖνο μοῦ χρειάζεται» καὶ χωρὶς ἄλλη προσπάθεια ὅ,τι καταδέχτηκες νὰ ζητήσης γίνεται δικό σου. Μὰ γιὰ ρώτα καὶ μένα ποὺ δὲν μπορῶ μὲ κανένα τρόπο ν' ἀποστηθίσω αὐτὰ τὰ κορακίστικα...

—Τὄχω ἀκούσει αὐτὸ γιὰ τοὺς καλογέρους, εἶπε ὁ Γρηγόρης, κι' εἶναι ἀλήθεια. Μὰ δὲν τὸ κάνουν χωρὶς λόγο... Μὲ τὸν καιρό, λένε, βλέπουν νὰ ξεπετιέται ἐκεῖθε ἕνα φῶς ὅμοιο μὲ αὐτὸ ποὺ φανερώθηκε στὸ ὄρος Θαβώρ, ὅταν μεταμορφώθηκε ὁ Χριστὸς μπροστὰ στοὺς μαθητές του.

—Καὶ τὸ πιστεύεις;

—Δὲν ξέρω... Μ' ἀπὸ τὰ λόγια τῶν ἀρχαίων εἶναι βέβαιο πὼς φωτίζεται τὸ μυαλὸ τοῦ ἀνθρώπου...

Ὡς τόσο ὁ Μιχαὴλ δὲν ἄλλαξε γνώμη. Κάποτε μάλιστα ἐτόλμησε νὰ τὴν ἐκφράση κιόλας φανερὰ καὶ ξέσκεπα στὸ δάσκαλό του:

—Κάθε ἄνθρωπος ἔχει νὰ πῆ τὸ δικό του... Οἱ Ἕλληνες τὸ εἶπαν ὅσο καλύτερα μποροῦσαν, μ' αὐτὸς δὲν εἶναι λόγος νὰ μένουμε ἐμεῖς βουβοὶ ἢ —τὸ ἴδιο κάνει— ν' ἀναμασᾶμε ὅλη μέρα τὰ δικά τους λόγια...

Ἡ κόκκινη μύτη τοῦ δασκάλου ἔγινε πιὸ κόκκινη, τὰ μαλλιά του σηκώθηκαν ἀπὸ ἱερὴ φρίκη καὶ γιὰ κάμποση ὥρα κοίταξε τὸν ἀντάρτη μαθητή του σὰ νἄβλεπε κανένα ἀπίθανο τέρας. Μποροῦσε βέβαια νὰ τὸν τιμωρήση, μὰ ἔλα ποὺ ἤξερε τὴν ἀδυναμία ποὺ εἶχε ἡ Χρυσοβέργαινα στὸ μοναχογιό της. Ἐξ ἄλλου, ἡ ἀλήθεια εἶναι πὼς δὲν τοὔρχονταν καὶ πολὺ βολικά. Ὁ μαθητὴς ἔστεκε μπροστά του σωστὸς ξετελεμένος ἄντρας, ψηλότερος καὶ δυνατώτερος ἀπ' αὐτόν... Ἀποφάσισε λοιπὸν νὰ κρατήση τὸ θυμό του... Ἔφερε μερικὲς βόλτες ἀπάνω κάτω γιὰ νὰ τὸ καταφέρη κι' ἐνῷ ὅλοι περίμεναν νὰ ξεσπάση τέλος πάντων τὸ μπουρίνι, αὐτὸς πλησίασε σὲ μιὰ βιβλιοθήκη, πῆρε ἕναν μικρὸ τόμο, τὸν ἄνοιξε, σημείωσε μερικὲς σελίδες καὶ τὸν ἔδωσε στὸ Μιχαήλ.

—Νά, τὸ ἐπιτίμιόν σου, τοῦ εἶπε... Θὰ μοῦ ἀποστηθίσης ὅσα μέρη ἐσημείωσα.

Ἦταν τὸ σύγγραμα τοῦ Χρυσοστόμου «Πρὸς τοὺς νέους ὅπως ἂν ἐξ Ἑλληνικῶν ὠφελοῖντο λόγων».

Ὁ Μιχαὴλ ἔρριξε καὶ τὸ τελευταῖο του ἐπιχείρημα:

—Μὰ οἱ Ἕλληνες ἦσαν εἰδωλολάτρες... Πῶς μπορεῖ νὰ ποῦν κάτι χρήσιμο γιὰ Χριστιανούς;

Ὁ δάσκαλος τὸν ἐβομβάρδισε μ' ἀποσπάσματα ἀπὸ τὸ ἴδιο τὸ βιβλίο, ποὺ ἀπάγγειλε ρινόφωνα μὲ στόμφο κουνῶντας τὸ δάχτυλο:

«... καθάπερ τῆς ροδωνιᾶς τοῦ ἄνθους δρεψάμενοι τὰς ἀκάνθας ἐκκλίνομεν, ὅσον χρήσιμον καρπωσάμενοι τὸ βλαβερὸν φυλαξόμεθα...»

Ὕστερα πρόσθεσε μὲ περισσότερο ἀκόμα στόμφο ὑψώνοντας τὴ φωνὴ σὰ νάθελε νὰ ὑπογραμμίση τὰ τελευταῖα τοῦτα λόγια:

«... Πᾶσα ἡ ποίησις τοῦ Ὁμήρου ἀρετῆς ἐστὶν ἔπαινος καὶ πάντα ἐν αὐτῇ πρὸς τοῦτο φέρει...»

Μεταπείστηκε ὁ Μιχαήλ; Οὔτε οἱ ἴδιοι οἱ φίλοι του δὲν μποροῦσαν νὰ τὸ βεβαιώσουν αὐτό. Ὡς τόσο παρατήρησαν κάποια σημαντικὴ ἀλλαγή. Ἄρχισε νὰ δίνη περισσότερη προσοχὴ στὰ Ἑλληνικά του... καὶ κάποτε ποὺ πῆγαν σπίτι του, σὲ ὥρα ποὺ δὲν τοὺς περίμενε, τὸν ἄκουσαν ν' ἀπαγγέλνη στίχους.

Ἀφορμὴ ὅμως στὴν ἀλλαγὴ τούτη φαίνεται πὼς ἔδωσε τὸ ἀκόλουθο περιστατικό:

Μιὰ μέρα ὁ Γρηγόρης ἔφτασε στ' ἀρχοντικὸ τοῦ Πρωτοσπαθάριου καταχαρούμενος, κρατῶντας ἐπιδεικτικὰ στὸ χέρι ἕνα πιττάκιο ποὺ εἶχε λάβει ἀπὸ τὸν πρῶτο δάσκαλό του, τὸν πάτερ Εὐτύχιο. Πρώτη φορὰ τοῦ ἔγραφε, μ' ὅλο ποὺ αὐτὸς δὲν ἄφινε περίστασι νὰ μὴν τὸν πληροφορήση γιὰ τὸ κάθε τι. Τὸ πιττάκιο ἦταν ἀρκετὰ μεγάλο καὶ τὰ γράμματα μὲ τόση τάξη καὶ νοικοκυροσύνη γραμμένα στὴ μεμβράνα, ποὺ τὄβλεπες καὶ τὸ καμάρωνες.

Ὁ καλόγερος τοῦ ἔδινε συμβουλὲς ὅμοιες μὲ κεῖνες ποὺ τοῦ εἶχε πῆ καὶ προφορικὰ σὰν ἔφυγε ἀπὸ τὸ μοναστῆρι καὶ πρόσθετε:

«Τώρα καταπιάστηκες μὲ τοὺς Ἕλληνες συγγραφεῖς, καθὼς μαθαίνω... Δὲν ξέρω πῶς σοῦ μίλησε ὁ δάσκαλός σου γι' αὐτούς, μὰ δὲν κρίνω πὼς εἶναι περιττὸ νὰ σοῦ πῶ κι' ἐγὼ κάτι. Συχνὰ τὸ ἄπειρο μυαλὸ τῶν μικρῶν δὲν δίνει σημασία στὰ λόγια, γιατὶ τὸ τραβᾶ ὁλότελα ἡ ζωὴ καὶ ἡ δράση. Γι' αὐτὸ θὰ σοῦ δώσω νὰ καταλάβης μὲ τὸ δικό μου τρόπο. Πὲς πὼς ἔχεις νὰ ξεκινήσης γιὰ μιὰ χώρα ἄγνωστη κι' ἐπικίνδυνη. Δὲ θὰ θελήσης νὰ βρῆς κάποιον ταξιδευτὴ ποὺ εἶναι σὲ θέση νὰ σοῦ δώση πληροφορίες; Ποῦ εἶναι κακοτοπιές, ποῦ ποτάμια ἀδιάβατα, ποῦ δάση μὲ ἄγρια θηρία, τί πρέπει νὰ κάνης καὶ πῶς νὰ φερθῆς σὲ κάθε περίσταση; Βέβαια, γιατὶ ἀλλοιώτικα θἄσουν ἀσυλλόγιστος κι' ἂν πήγαινες χαμένος ὁ καθένας ἀντὶ νὰ λυπηθῆ, θἄλεγε: «καλὰ νὰ πάθη!»

Τὸ λοιπὸν ἡ ἄγνωστη καὶ ἐπικίνδυνη τούτη χώρα εἶναι ἡ ζωὴ καὶ τὰ λόγια ποὺ θὰ βρῆς μέσα στὰ βιβλία τῶν ἀρχαίων, εἶναι ὁδηγίες πολύτιμες γιὰ τὸ μεγάλο ταξίδι ποὺ ὕστερα ἀπὸ λίγο θ' ἀρχίσης. Καὶ δὲ σ' ὁρμηνεύουνι μονάχα μὲ ποιὸ τρόπο θὰ φτάσης μὲ

Ὁ Γρηγόρης ἦρθε μ' ἕνα πιττάκιο στὸ χέρι.

1 Ἐννοεῖ μερικοὺς ἡσυχαστὰς τοῦ Ἁγίου Ὄρους ποὺ παρουσιάστηκαν κυρίως σὲ μεγάλη κλίμακα κατὰ τὸ ΙΔ' αἰῶνα καὶ ποὺ οἱ ἀντίπαλοί τους τοὺς ἔλεγαν ὀμφαλόψυχους ἢ ὀμφαλοψυχῖτες.

ἀσφάλεια στὸν προορισμό σου, μὰ ἀκόμα καὶ πῶς θὰ σταθῆς μὲ ἀξιοπρέπεια ἀρχοντικὴ μπροστὰ στὸ κάθε ἐμπόδιο, εἴτε λύπη, εἴτε χαρά, καὶ δὲ θὰ ξεπέσης στὸν πειρασμὸ ἢ τὸν κίνδυνο, πρᾶμα ποὺ εἶναι δέκα φορὲς χειρότερο κι' ἀπὸ τὸ θάνατο. Τί νὰ τὴν κάνης τὴν ἐπιτυχία, ἂν γιὰ νὰ τὴν κερδίσης φάνηκες ἄναντρος, νὰ ποῦμε, ἢ ἄπιστος στὸ φίλο ἢ ἀρνήθηκες ἐκεῖνο ποὺ νόμιζες σωστό;...

Κληρονομιὰ ἀπὸ τὶς προηγούμενες γενιὲς εἶναι τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ κορμιοῦ· ἔτσι μοιάζει ὁ γυιὸς μὲ τὸν πατέρα καὶ πάλι ἀναμεταξύ τους ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ποὺ βαστοῦν ἀπὸ τὴν ἴδια φυλή. Τὸ ἴδιο κι' ἀκόμη ἀκριβώτερη κληρονομιὰ εἶναι τὸ πνεῦμα ποὺ κλείνουν τοῦτα τὰ βιβλία μέσα τους. Κι' ἂν ἐσεῖς τ' ἀρχοντολοΐ δὲν τὴν κρατήσετε μὲ τὸ δέος ποὺ κρατάει ὁ παπᾶς τ' ἅγια τῶν ἁγίων πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι του καὶ δὲν τὴ μεταδώσετε ἀπὸ γενιὰ σὲ γενιὰ τότε τί θὰ γίνη;».

Τέτοια κι' ἄλλα παρόμοια ἔγραφε τὸ πιττάκιο τοῦ πάτερ Εὐτύχιου. Μὰ ὅ,τι περισσότερο ἔκανε ἐντύπωσι στο Μιχαὴλ φαίνεται πὼς ἦταν ἡ πάρα κάτω παράγραφος:

«... Καὶ δὲν εἶναι γνώρισμα ἀρχοντικῆς καταγωγῆς μονάχα τ' ἀκριβὰ σκουτιὰ καὶ ἡ ζώνη καὶ τὰ χρωματιστὰ τσαγγία... Αὐτὰ κι' ἕνας πλούσιος πραματευτὴς μπορεῖ νὰ τὰ φορέση, φτάνει νὰ πουλάη συφερτικὰ τὴν πραμάτεια του στὰ παζάρια τῆς Βασιλεύουσας... Πάνω ἀπ' ὅλα τοῦτα στέκει νὰ φωτίσης τὸ μυαλό σου στὴ γνώση καὶ νὰ κρατήσης τὴν πνευματικὴ κληρονομία τῆς φυλῆς ἀπείραχτη... Τοῦτο εἶναι σημάδι τῆς εὐγένειας τρανώτερο κι' ἀπὸ τὸ πατρογονικὸ δαχτυλίδι μὲ τὴ σφραγῖδα...».

Ἅμα τέλειωσε τὸ γράμμα οἱ ὑπόλοιποι δυὸ κοίταξαν τὸ Μιχαὴλ σὰ νὰ περίμεναν ἀπ' αὐτὸν νὰ δώση τὴν ἀπάντηση... Μὰ αὐτός, σὰν ἀφηρημένος, κοίταζε ἔξω ἀπὸ τὸ δίλοβο ἀψιδωτὸ παράθυρο τοῦ τρίκλινου ἀπ' ὅπου φαινόταν ὁ κῆπος θαμπός, ἀκίνητος, παραδομένος ὁλότελα στὸ καλοκαιριάτικο λιοπύρι καὶ τὴ σιωπή... Ἕνα πουλάκι μονάχα καθισμένο δίπλα στὴν ξέχειλη στέρνα κελαϊδοῦσε τόσο πιτήδεια καὶ ἥσυχο σὰ νἄπλεχε ταντέλλα... Ἔσκυβε, βουτοῦσε τὸ κεφαλάκι του στὸ νερό, τινάζουνταν καὶ πάλι ἀρχινοῦσε τὸ κελάδι του... Ἦταν θαρρεῖς τὸ πνεῦμα τῆς φύσης, ποὺ σὲ τούτη τὴ μυστικὴ ὥρα εἶχε σαρκωθῆ σ' ἕνα φτωχὸ μικρὸ πουλάκι.

— Εἶμαι βέβαιος, εἶπε ὁ Μιχαὴλ χαμογελῶντας, πὼς ἂν ὁ πάτερ Εὐτύχιος βρισκόταν ἐδῶ πέρα, θἄλεγε πὼς τὸ πουλάκι αὐτὸ εἶναι ὁ ἴδιος ὁ πειρασμός. Ἀκοῦτε τί ἀπάντηση δίνει στὰ λόγια του;

Οἱ δυὸ ἄλλοι τὸν κοίταξαν μὲ ἀπορία...

— Δὲν καταλάβατε... Νά, λέει, τί κάθεστε καὶ σπάνετε τὸ κεφάλι σας; Δὲ μὲ βλέπετε ἐμένα;

— Τί συμβαίνει; ρώτησε μιὰ φωνὴ πίσω τους.

Ὁ Πρωτοσπαθάριος, προφέροντας τοῦτα τὰ λόγια, παραμέρισε τὸ βαρὺ βῆλο καὶ βρέθηκε ξαφνικὰ ἀνάμεσά τους.

Ὁ Γρηγόρης ἀνάλαβε νὰ τὸν κατατοπίση στὴ συζήτησή τους.

(Ἀκολουθεῖ)

ΤΟ ΑΥΡΙΑΝΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ο λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός· ἐὰν οὖν ὁ ὀφθαλμός σου ἁπλοῦς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινὸν ἔσται· ἐὰν δὲ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρὸς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά σου σκοτεινὸν ἔσται. Εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστί, τὸ σκότος πόσον; Οὐδεὶς δύναται δυσὶ κυρίοις δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἕνα μισήσει καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει, ἢ τοῦ ἑνὸς ἀνθέξεται καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει. Οὐ δύνασθε Θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾷ. Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν τί φάγητε καὶ τί πίητε, μηδὲ τῷ σώματι ὑμῶν τί ἐνδύσησθε· οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλεῖόν ἐστι τῆς τροφῆς καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος; Ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι οὐ σπείρουσιν οὐδὲ θερίζουσιν οὐδὲ συνάγουσιν εἰς ἀποθήκας, καὶ ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος τρέφει αὐτά· οὐχ ὑμεῖς μᾶλλον διαφέρετε αὐτῶν; Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἕνα; Καὶ περὶ ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε; Καταμάθετε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ οὐδὲ νήθει· λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι οὐδὲ Σολομὼν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλλετο ὡς ἓν τούτων. Εἰ δὲ τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ, σήμερον ὄντα καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον, ὁ Θεὸς οὕτως ἀμφιέννυσιν, οὐ πολλῷ μᾶλλον ὑμᾶς ὀλιγόπιστοι; Μὴ οὖν μεριμνήσητε λέγοντες, τί φάγωμεν ἢ τί πίωμεν ἢ τί περιβαλώμεθα; Πάντα γὰρ ταῦτα τὰ ἔθνη ἐπιζητεῖ· οἶδε γὰρ ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος ὅτι χρήζετε τούτων ἁπάντων. Ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς μὲ τὸ σημερινόν του Εὐαγγέλιον μᾶς δίδει συμβουλὰς καὶ παραγγελίας, αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ εἶναι πάντοτε μπροστά μας. Μᾶς λέγει ὅτι ὁ καθρέπτης κάθε ἀνθρώπου εἶναι τὰ μάτια του καὶ ἂν αὐτὰ εἶναι καθαρὰ καὶ ὅλον τὸ σῶμα μας θὰ εἶναι καθαρόν. Δηλαδὴ μᾶς λέγει ὅτι τὰ μάτια μας πιστοποιοῦν ὅλον τὸν ἑαυτόν μας. Τοῦτο εἶναι μεγάλη ἀλήθεια, τὴν ὁποίαν καὶ οἱ ἀρχαῖοι πρόγονοί μας πρῶτοι ἐδίδαξαν, λέγοντες ὅτι τὸ βλέμμα τοῦ ἀνθρώπου μᾶς δείχνει καὶ τὸν χαρακτῆρα του.

Προσέτι ὁ Θεάνθρωπος μᾶς λέγει: «Μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν τί φάγητε καὶ τί πίητε κτλ.». Δηλαδὴ μᾶς λέγει ὅτι δὲν πρέπει νὰ μᾶς βασανίζουν αἱ πολλαὶ ἀσχολίαι καὶ φροντίδες. Διότι αὐταὶ μᾶς κάμνουν τὰς ἡμέρας μας ὀδυνηρὰς καὶ πικρὰς καὶ διώχνουν ἀπὸ ἡμᾶς τὴν χαρὰν καὶ τὴν εἰρήνην.

Τί ἐννοεῖ ὅμως ὁ Θεάνθρωπος μὲ τὴν λέξιν «μέριμνα»; Μᾶς συμβουλεύει ἄραγε μὲ τίποτε νὰ μὴν ἀπασχολούμεθα; Διὰ τίποτε νὰ μὴ φροντίζωμεν; Εἶναι δυνατὸν αὐτὸ νὰ ἐννοῇ ὁ Θεάνθρωπος μὲ τοὺς λόγους του; Βεβαίως τοῦτο δὲν μᾶς τὸ συμβουλεύει. Διότι εἶναι ἀνάγκη νὰ φροντίζωμεν διὰ τὸ μέλλον μας. Παράδειγμα ἁπλούστατον καὶ σοφώτατον εἶναι τὸ λαϊκόν μας γνωμικόν: «Τοῦ φτωχοῦ τὰ παιδιὰ πρὶν πεινάσουν μαγειρεύουν». Ἡ μέριμνα τὴν ὁποίαν δὲν θέλει ὁ Χριστὸς εἶναι ἡ ἀνήσυχος φροντίς, ὁ φόβος μας ὁ ἀδικαιολόγητος διὰ τὸ μέλλον. Δὲν πρέπει μὲ φόβον νὰ ἀντικρύζωμεν τὸ μέλλον μας, παραδείγματος χάριν τὰς καθημερινάς μας ἀνάγκας, τὴν συντήρησιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς οἰκογενείας μας. Ὁ Θεάνθρωπος μᾶς λέγει ὅτι ὁ Οὐράνιός μας Πατὴρ ποὺ φροντίζει δι' ὅλα τὰ πλάσματά του, ἀσφαλῶς θὰ φροντίσῃ καὶ διὰ τὸ καλλίτερον δημιούργημά του, τὸν ἄνθρωπον. Ἀφοῦ φροντίζει διὰ τὰ ἄνθη τοῦ ἀγροῦ καὶ διὰ τὰ πτηνά, πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ φροντίσῃ δι' ἡμᾶς;

Διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἔχωμεν πίστιν καὶ νὰ ἐλπίζωμεν εἰς τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ καθ' ὅλην μας τὴν ζωήν. Ἀφοῦ ἐργαζόμεθα ὅπως πρέπει διὰ νὰ ἐξοικονομήσωμεν τὴν τροφήν μας καὶ ἱκανοποιήσωμεν τὰς διαφόρους μας ἀνάγκας μὲ εἰλικρίνειαν καὶ δικαιοσύνην, πρέπει νὰ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ποτὲ δὲν θὰ μᾶς ἐγκαταλείψῃ ἡ βοήθεια τοῦ Θεοῦ. Ὅταν ὅμως εἴμεθα βυθισμένοι εἰς τὴν ἀγωνίαν καὶ μᾶς βασανίζῃ ὁ φόβος καὶ ἡ ἀνησυχία, τότε ἀσφαλῶς εἴμεθα ὀλιγόψυχοι καὶ ἡ πίστις μας εἰς τὴν Θείαν Πρόνοιαν δὲν εἶναι πραγματική. Ἡ ἀνησυχία εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ μεγάλα ἐκεῖνα κακὰ διὰ τὸν ἄνθρωπον, τὸ ὁποῖον μᾶς στερεῖ κάθε ἡσυχία καὶ ἀνάπαυσι. Ἡ ἀνησυχία εἶναι ἐκείνη ποὺ μᾶς στερεῖ ἀκόμη καὶ αὐτὴν τὴν ὄρεξιν τοῦ φαγητοῦ καὶ τοῦ ὕπνου. Μᾶς θολώνει τὸ μυαλὸ καὶ δὲν μᾶς ἀφήνει νὰ τακτοποιήσωμεν τὰς διαφόρους μας ὑποθέσεις μὲ ψυχραιμίαν. Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ ὅλα αὐτὰ τὰ κακὰ ποὺ μᾶς προξενεῖ ἡ ἀνησυχία, μᾶς κάμνει καὶ τὸ σπουδαιότερον κακόν. Μᾶς ἀπομακρύνει ἀπὸ τὸν Θεόν. Διότι μὲ τὸ νὰ μᾶς κάμνῃ ἀνησύχους καὶ νὰ μὴ μᾶς ἀφήνῃ νὰ σκεπτώμεθα μὲ ψυχραιμίαν, δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ μᾶς ἐμποδίζῃ νὰ σκεφθῶμεν καὶ τὰς ἐντολὰς καὶ τὰ παραγγέλματα τοῦ Θεοῦ. Καὶ πολὺ σοφὰ ὁ Κύριος παρομοιάζει τὰς φροντίδας καὶ ἀνησυχίας μας μὲ τὰς ἀκάνθας ποὺ φυτρώνουν μέσα εἰς καλλιεργημένον ἀγρόν. Ὅπως ἐκεῖναι μέσα εἰς τὸν ἀγρὸν ἐμποδίζουν νὰ ἀναπτυχθῇ ὁ σπόρος, ἔτσι καὶ αὐταί, ὅταν εἶναι μέσα μας, μᾶς ἐμποδίζουν νὰ καλλιεργήσωμεν καὶ νὰ κάμωμεν νὰ καρποφορήσουν αἱ ἅγιαι τοῦ Θεοῦ διδασκαλίαι.

Ὅταν ὁ ἄνθρωπος εἰς μίαν του ἀνάγκην, ἀντὶ νὰ ἐπικαλεσθῇ μὲ ὅλην του τὴν ψυχὴν τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, φροντίζει νὰ εὕρῃ τὴν σωτηρίαν κοντὰ εἰς ἕνα ἄνθρωπον, τότε ἀσφαλῶς δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τὸν Θεόν.

Διὰ τοῦτο ἂς προσέχωμεν καθ' ὅλον μας τὸν βίον. Ἂς προσέχωμεν νὰ μὴ εἰσχωρήσουν εἰς τὴν ψυχήν μας ἡ μέριμνα, ἡ ἀγωνία καὶ ἡ ἀνησυχία. Ἂς φροντίζωμεν καθ' ὅλον μας τὸν βίον νὰ ἔχωμεν ὁδηγόν μας τὰς σοφὰς καὶ ἁγίας τοῦ Θεοῦ ἐντολὰς καὶ ἂς ἀφήσωμεν κάθε μας ἐλπίδα εἰς τὸν Σωτῆρα μας.

Μόνον μὲ τὸν τρόπον αὐτὸν θὰ γίνῃ δυνατὸν νὰ εὑρεθῶμεν ἄξιοι τῆς Θείας κληρονομίας.

Η ΙΔΕΑ ΤΗΣ 4ΗΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΚΑΙ Η ΤΕΧΝΗ

(Α΄ Τί εἶναι Τέχνη — Β΄ Ἰδέα καὶ Τέχνη — Γ΄ Ἡ 4η Αὐγούστου σὰν Ἰδέα καὶ ἡ Τέχνη)

Γ΄.

Ἡ Ἰδέα τῆς 4ης Αὐγούστου καὶ ἡ Τέχνη

Εἴδαμε, ἀγαπητοὶ Φαλαγγῖτες καὶ Φαλαγγίτισσες, στὰ δυὸ προηγούμενα μαθήματα, τί εἶναι Τέχνη καὶ ποιὰ εἶναι ἡ ἐπίδρασι τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἰδέας ἀπάνω στὴν Τέχνη. Καταλαβαίνετε λοιπὸν τώρα πώς, ἀφοῦ ἡ 4η Αὐγούστου εἶναι σήμερα ἡ Ἰδέα τῆς νέας Ἑλληνικῆς Κοινωνίας, ἡ 4η Αὐγούστου ἀπευθύνεται στὴ ζωὴ καὶ φυσικὰ καὶ στὴν τέχνη τῆς Χώρας μας.

Γιὰ νὰ μπορέσουμε ὅμως νὰ ἐκτιμήσουμε καλλίτερα τὴν μεγάλην ἐπίδρασι ποὺ θὰ ἔχῃ ἡ 4η Αὐγούστου στὴ ζωὴ καὶ στὴν τέχνη τῆς Νέας Ἑλλάδος, εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀνατρέξουμε γιὰ λίγο στὴν ἱστορία τῆς Εὐρώπης, ξεκινῶντας ἀπ' τὴν 4ην Αὐγούστου.

Αὐτὸ ποὺ ἡ ἱστορία ὀνομάζει Ἀναγέννησι, ἄρχισε ὕστερ' ἀπ' τὴν παρακμὴ τοῦ Βυζαντίου καὶ τὴν ἅλωσι τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀπ' τὸν Μωάμεθ τὸν Α΄, καὶ σημαίνει τὸν πολιτισμὸ τῆς Ἰταλίας, Ἱσπανίας, Ὁλλανδίας, Γαλλίας καὶ τῶν ἄλλων ἐθνῶν τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης.

Ὁ πολιτισμὸς αὐτός, ὁ εὐρωπαϊκὸς καθὼς τὸν λέμε σήμερα, εἶναι παιδὶ τοῦ κλασσικοῦ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων γιατί, ὅταν οἱ λαοὶ αὐτοὶ ξεκίνησαν, βάδισαν στ' ἀχνάρια καὶ στὰ σοφὰ διδάγματα ἐκείνου. Ὅμως εἶναι πολὺ μικρότερος ὁ πολιτισμὸς αὐτὸς καὶ δὲν συγκρίνεται μὲ τὸν κλασσικὸν γιατί, ἐνῷ οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες, ἔχοντας τὸ ἰδεῶδες τοῦ μέτρου καὶ τῆς ἁρμονίας, μπόρεσαν νὰ συνδυάσουν καὶ νὰ ἰσορροπήσουν στὴν ἐντέλεια τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ὕλη, οἱ δυτικοὶ λαοὶ δὲν μπόρεσαν νὰ συγκρατήσουν τὸ μέτρο τοῦτο κι' ἔτσι, παρασυρμένοι ἀπὸ ἄσβεστη δίψα γιὰ νὰ μάθουν ὅσα μπορέσουν περισσότερα καὶ βλέποντας ὅτι ὁ ἀνθρώπινος νοῦς ἦταν ἱκανὸς ν' ἀνακαλύπτῃ ἕνα σωρὸ πράγματα σπουδαῖα, πίστεψαν στὴ δύναμι τοῦ ἀνθρώπου περισσότερο ἀπὸ ὅσο ἔπρεπε, νόμισαν πὼς ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἱκανὸς νὰ κάνῃ θαύματα καὶ κατέληξαν νὰ πιστέψουν ἀποκλειστικὰ στὴν ὕλη, — στὸ ὑλικὸ μέρος τῆς φύσεως — καὶ λησμόνησαν τὸν Θεόν.

Αὐτὸ ἔγινε γιατὶ ὁ ἄνθρωπος ζητοῦσε ὑλικὰ ἀγαθὰ καὶ νόμιζε πὼς τελειοποιῶντας τὰ μέσα τῆς ζωῆς, θὰ γίνονταν εὐτυχέστερος καὶ θὰ ἀπολάμβανε τὴ ζωὴ καλλίτερα.

Ἦταν τόση ἡ πίστι τῶν ἀνθρώπων στὴ δύναμί τους, ποὺ νόμισαν πὼς ἔγιναν Θεοὶ μέσα στὴ ζωὴ κι' ἔφτασαν νὰ κατασκευάσουν ἄλλους ἀνθρώπους γιὰ νὰ τοὺς ὑπηρετοῦν. Ἐννοῶ τοὺς μηχανικοὺς αὐτόματους ἀνθρώπους, ὡς τὰ λέμε τὰ γνωστὰ «Ρομπότ». Αὐτὸ τὸ γεγονὸς συμβολίζει καὶ χαρακτηρίζει ὅλο τὸ νεώτερο πολιτισμό, ὅμως ἀλλοίμονο, τὰ Ρομπότ καθὼς εἶναι δημιουργήματα ὕλης, δίχως ψυχή, δὲν δοκιμάζουν καμμιὰ συγκίνησι καὶ κανέναν ἀπὸ τοὺς ἱεροὺς ἐκείνους ἐνθουσιασμούς, ποὺ δοκιμάζει ὁ ἄνθρωπος πού, δημιούργημα τοῦ Θεοῦ θαυμαστό, εἶναι ὕλη καὶ πνεῦμα. Ἀλλὰ ὁπωσδήποτε κι' ἐπειδὴ ὁ ἄνθρωπος ἔχει ἱκανότητες — ποὺ κι' αὐτὲς τοῦ τῆς ἔδωκεν ὁ Θεός — ζητῶντας νὰ μάθῃ καὶ ἐρευνῶν, κατώρθωσε νὰ ἐπιτύχῃ καὶ ν' ἀνακαλύψῃ πολλά.

Ἀνακάλυψε τὸν ἀτμὸ καὶ τὸν ἠλεκτρισμό· τὰ καράβια ποὺ ἄλλοτε περίμεναν νὰ πνεύσῃ ὁ οὔριος γιὰ νὰ πᾶνε μπροστά, ἀντικαταστάθηκαν ἀπὸ τὰ ὡραῖα καὶ μεγάλα σὰν πολιτεῖες σημερινὰ ὑπερωκεάνεια, ποὺ σχίζουν τὰ νερὰ τοῦ ὠκεανοῦ περήφανα καὶ μὲ ταχύτητα μεγάλη. Οἱ καμῆλες καὶ τ' ἄλλα ζῷα, μὲ τὰ ὁποῖα ταξίδευαν ἄλλοτε στὴ στερηὰ οἱ ἄνθρωποι, ἀντικαταστάθηκαν σιγὰ-σιγὰ — ἐφ' ὅσον ἡ πρόοδος προχωροῦσε — ἀπὸ ἄλλα μέσα συγκοινωνίας, ἀπ' τὸ σιδηρόδρομο, καὶ σήμερα ἔχουμε τὸ ἀεροπλάνο, ποὺ μᾶς φέρνει σὲ μιάμιση ὥρα ἀπ' τὴ Θεσσαλονίκη στὴν Ἀθήνα καὶ σὲ μερικὲς ὧρες ἀπ' τὴν Ἀθήνα στὸ Παρίσι.

Ἕνα ταξίδι ποὺ ἄλλοτε γίνονταν σὲ μῆνες πολλούς, τώρα γίνεται σὲ μερικὲς ὧρες.

Ὅμως ἔγιναν παντοῦ νέες ἀνακαλύψεις· σὲ κάθε πλευρὰ τῆς ζωῆς τὶς βλέπουμε. Ὁ ἀσύρματος, ὁ ἠλεκτρισμὸς καὶ τὸ ραδιόφωνο εἶναι ἀνακαλύψεις τοῦ ἀνθρώπου, καθὼς καὶ ἡ μεγάλη πρόοδος τῆς ἐπιστήμης εἶναι κατόρθωμα δικό του.

Κι' ὅμως ρίχνοντας μιὰ προσεκτικὴ ματιὰ γιὰ νὰ ἰδοῦμε τὴν ὄψι τῆς σημερινῆς ζωῆς, ὄχι ὅπως φαίνεται, μὰ καθὼς εἶναι στὴν πραγματικότητα, κι' ὅταν ἀφαιρέσουμε τὰ χρωματιστὰ φῶτα ποὺ ἔχουν τὴ νύχτα οἱ μεγάλες πολιτεῖες, ὅταν ἰδοῦμε τὴ ζωὴ αὐτὴ στὴν οὐσία της, τότε ἔχομε τὸ δικαίωμα νὰ ποῦμε πὼς ὁ ἄνθρωπος, ἀκολουθῶντας τὸ δρόμο αὐτὸ καὶ θέλοντας νὰ κυριαρχήσῃ μέσα στὴ ζωὴ σὰν Θεός, πῆρε δρόμο λανθασμένο. Γι' αὐτὸ εἶναι τόσο κακὴ ἡ εἰκόνα τῆς ζωῆς ποὺ βλέπομε σήμερα καὶ γι' αὐτὸ οἱ σημερινοὶ ἄνθρωποι εἶναι δυστυχισμένοι. Αὐτὸ ἦταν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς μονόπλευρης προόδου ποὺ ἐπετέλεσεν ὁ ἄνθρωπος ἀπ' τὴν Ἀναγέννησι καὶ δῶθε, μονόπλευρος γιατὶ πίστεψε ἀποκλειστικὰ στὴν ὕλη καὶ λησμόνησε τὸν Θεό. Καὶ τώρα, οἱ μηχανὲς κι' ὅ,τι ἄλλο ἀνεκάλυψεν ὁ ἄνθρωπος, τυραννοῦν τὸν ἄνθρωπο τὸν ἴδιο. Γιὰ σκεφθῆτε: καθὼς ἡ μηχανὴ ἐργάζεται μὲ τὸν ἠλεκτρισμό, παράγει μέσα σὲ λίγην ὥρα ὅ,τι σὲ μιὰ μέρα θὰ μποροῦσαν πολλοὶ ἄνθρωποι δουλεύοντας μαζί. Ἔτσι ἡ μηχανὴ στέρησε πολλοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τὴ δουλειά τους καὶ δημιουργήθηκεν ἡ φτώχεια τῆς ἀνεργίας.

Γενικά, θὰ ἔπρεπε σήμερα νὰ ὁμολογήσωμε πὼς ἡ πρόοδος ποὺ ἐπετέλεσεν ὁ ἄνθρωπος, ἀντὶ νὰ καλλιτερέψῃ τὴ ζωή, τὴν ἔκανε περισσότερο δύσκολη καὶ τυραννικὴ γιὰ τὸν ἄνθρωπο τὸν ἴδιο. Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες, ποὺ δὲν εἶχαν μηχανές, οὔτε ἠλεκτρισμὸ καὶ ποὺ δὲν ἐγνώριζαν καὶ τὶς πρῶτες ὕλες: τὴ βενζίνη, τὸ κάρβουνο, τὸ πετρέλαιο, τὸ καουτσούκ, γιὰ τὶς ὁποῖες σήμερα οἱ μεγάλοι λαοὶ τῆς Εὐρώπης μαλώνουν μεταξύ τους, οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἤξεραν νὰ ζοῦν καὶ νὰ χαίρωνται κάθε χαρὰ κι' εὐχαρίστησι ποὺ ἡ ζωὴ προσφέρει στὸν ἄνθρωπο.

Γι' αὐτὸ εἴπαμε πὼς ἡ σημερινὴ ζωή, ἂν καὶ ἐπήγασεν ἀπ' τὸν πολιτισμὸ τῆς Ἀρχαίας Ἑλλάδος, εἶναι κατώτερη ἀπ' τὴ ζωὴ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων.

Σήμερα, καθὼς τὰ ὑλικὰ μέσα ποὺ διαθέτει ὁ ἄνθρωπος εἶναι πλούσια χάρις στὴν πρόοδο ποὺ ἐπετέλεσεν, εἶναι ἀνάγκη νὰ βρῇ ἕνα καινούργιο μέτρο καὶ μιὰ νέα βάσι ἰσορροπήσεως, φροντίζοντας νὰ συνδυάσῃ τὴν ὑλικὴ πρόοδο πρὸς τὴν πνευματικὴν ἀλήθεια — αὐτὸ ποὺ εἶναι ὁ Θεός. Ἔτσι θὰ μπορέσῃ, ὑποτάσσοντας τὰ νέα τοῦτα ὑλικὰ ἐφόδια, νὰ τὰ κάνῃ ὄργανα γιὰ τὴ ζωή του καὶ τὴν εὐτυχία του. Κι' ὥσπου νὰ γίνῃ αὐτό, ὁ ἄνθρωπος τυραννιέται ἀπ' αὐτὰ τὰ ὑλικὰ ἐφόδια ποὺ εἶναι δικές του ἀνακαλύψεις καὶ δικά του δημιουργήματα.

Ἀποκλεισμένος ἀπ' τὸ φῶς τῆς πίστεως πρὸς τὸν Θεόν, παραστρατημένος πιστὸς τῆς ὕλης, θ' ἀγωνιᾷ καὶ σὲ στιγμὴ δυστυχίας δὲν θὰ μπορῇ ν' ἀπευθύνεται ζητῶντας παρηγοριὰ ἀπὸ τὸν Θεόν.

Τώρα μόλις τὴν τελευταία στιγμὴ κατάλαβαν, ἄρχισαν νὰ καταλαβαίνουν καὶ νὰ θυμοῦνται τὸν Θεό· γι' αὐτό, ἐνῷ ἄλλοτε περιφρονοῦσαν τὸν Βυζαντινὸ πολιτισμό, τώρα τὸν μελετοῦν καὶ παραδέχονται τὸ μεγαλεῖον του.

Αὐτὴ εἶναι ἡ σύντομη ἱστορία τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ, ποὺ ἄρχισε ἀπ' τὴν Ἀναγέννησι καὶ ἐξακολουθεῖ μέχρι σήμερα. Ὅμως θάπρεπε νὰ ποῦμε πὼς τὸν καιρὸ ποὺ οἱ δυτικοὶ λαοὶ καλλιεργοῦσαν σὲ τέτοιο βαθμὸ τὴν μάθησι καὶ τὴ γνῶσι, οἱ Ἕλληνες ἦταν ὑπόδουλοι κι' ἔτσι ὅλη ἐκείνη ἡ μεγάλη περίοδος ἀπ' τὸν 15ον αἰῶνα μέχρι σήμερα, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Εὐρώπη πραγματοποιοῦσε τὴν τέτοια πρόοδο, ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες δὲν μπορούσαμε νὰ κάνουμε τίποτα. Σκλάβοι, ἂν καὶ ζωντανοί, θὰ μποροῦσε κανένας νὰ πῇ πὼς οἱ Ἕλληνες ὅλον αὐτὸ τὸν καιρὸ δὲν ὑπῆρχαν καὶ δὲν ζοῦσαν.

Ἔτσι, μόλις μπόρεσαν ν' ἀποτινάξουν τὴ σκλαβιά, οἱ Ἕλληνες βάλθηκαν νὰ ὁλοκληρώσουν τὸ οἰκοδόμημα κι' ἄρχισαν νὰ μελετοῦν τοὺς Εὐρωπαίους ποὺ ἐκεῖνοι εἶχαν προοδέψει. Ὅμως στὸ τέλος, παρεξηγῶντας τὸ πρᾶγμα, νόμισαν πὼς ἀντιγράφοντας τοὺς Εὐρωπαίους θὰ μποροῦσαν νὰ κάνουν πολιτισμὸ κι' ἐδῶ ἦταν τὸ μεγάλο λάθος των. Ὅλοι σας ξέρετε πὼς εἶναι εὔκολον νὰ ἀντιγράψετε τὸ κείμενο ἑνὸς βιβλίου, ἀκόμα, καὶ νὰ τὸ απο-

στηθίσετε, ἐνῷ τὸ νὰ γράψετε μιὰ ἔκθεσι δὲν εἶναι διόλου εὔκολο, γιατὶ γιὰ νὰ γράψετε μιὰν ἔκθεσι θὰ χρειασθῆ νὰ βάλετε τὸν ἑαυτό σας, τὴ σκέψι σας καὶ τὰ αἰσθήματά σας. Εἶναι δημιουργία. Ἤρθαμε στὴ λέξι. Δημιουργία ὅμως γιὰ νὰ ὑπάρξη, χρειάζεται μιὰ γνήσια ζωὴ κι' ὄχι ζωὴ ἀντιγραμμένη. Αὐτὸ ἦταν μέχρι τώρα τὸ βαθύτερο δρᾶμα τῆς Νεωτέρας Ἑλλάδος. Κι' ἂν σήμερα ὅλοι οἱ λαοὶ ὑποφέρουν, ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ ὑπέφερεν ἀκόμη περισσότερο, γιατὶ ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ὑλικὰ προβλήματα, ἀντιμετώπιζε κι' ἕνα ἄλλο, ἠθικὸ αὐτό, ὅμως καὶ σοβαρώτερο· ζοῦσε μηχανικὰ καὶ δὲν εἶχε καμμιὰ συνείδησι τοῦ ἑαυτοῦ της ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ καὶ ἦταν φυσικὸ νὰ μὴ μπορῆ οὔτε νὰ χωνέψη ἐκεῖνο ποὺ δανείζονταν ἀπ' τοὺς Εὐρωπαίους, μὰ καὶ οὔτε νὰ δημιουργήση· δὲν ἐγνώριζε τὸν ἑαυτό του τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος καὶ δὲν ἦταν περήφανο ὅσο θὰ ἔπρεπε.

Κι' ἦρθε ἡ 4η Αὐγούστου γιὰ νὰ θυμίση στοὺς Ἕλληνες ποιοὶ εἶναι καὶ τί σημαίνει νὰ εἶναι κανένας Ἕλληνας. Καὶ εἶπεν ὁ Ἀρχηγός: «Πρέπει νὰ γίνουμε ἀληθινοὶ καὶ νὰ ζήσουμε σὰν Ἕλληνες».

Ποιὰ ἦταν ἡ ζωὴ τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας πρὶν ἀπὸ τὴν 4ην Αὐγούστου, δὲν θὰ ποῦμε βέβαια ἡμεῖς ποὺ μιλοῦμε τώρα πασχίζοντας νὰ καταλάβουμε πόσο σοβαρὴ δημιουργία εἶναι ἡ Τέχνη καὶ πόσο ἡ δημιουργία τούτη ἐξαρτᾶται ἀπ' τὴν ἀληθινὴ ζωὴ ποὺ ζῆ ὁ ἄνθρωπος κι' ἀπ' τὴν Ἰδέα ποὺ ἐμποτίζει τὴν ψυχὴ καὶ τὸ μυαλό του.

Ἕνα μποροῦμε νὰ ποῦμε: Ἡ 4η Αὐγούστου ἦρθε σὰν Ἰδέα νὰ θρέψη καὶ νὰ τονώση πνευματικὰ πρὸ πάντων τὸ δέντρο τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας, ποὺ μαραίνονταν, καὶ νὰ δώση καινούργια ζωὴ σ' αὐτό.

Φυσικά, ἡ ἐπίδρασι τῆς 4ης Αὐγούστου θὰ εἶναι πολὺ μεγάλη καὶ γιὰ τὴ δημιουργία τῆς νεοελληνικῆς Τέχνης. Μέχρι τώρα, ὅταν διακοσμοῦσαν τὶς Ἐκκλησίες οἱ ζωγράφοι, προσπαθοῦσαν νὰ ἀντιγράψουν τὴν Βυζαντινὴ Τέχνη. Κάνοντας αὐτό, δὲν κατώρθωναν τίποτα καὶ δὲν ἐξέφραζαν οὔτε τὴ ζωὴ τῶν Βυζαντινῶν ποὺ πέρασε κι' ἔσβυσε, οὔτε καὶ τὴ σημερινὴ ζωή. Ἄλλοι καλλιτέχνες γλύπτες καὶ ζωγράφοι προσπαθοῦσαν ν' ἀντιγράψουν τὶς ἁρμονικὲς καὶ γεμᾶτες κάλλος γραμμὲς τῆς κλασσικῆς Τέχνης, ζητῶντας νὰ φτάσουν τὴν πλαστικὴ τῶν ἀρχαίων, δίχως βέβαια νὰ τὸ κατορθώνουν, γιατὶ ἡ κλασσικὴ Ἰδέα ποὺ ἐπήγασεν ἀπ' τὴ ζωὴ τὴν πραγματικὴ τῶν Ἑλλήνων τῆς ἀρχαιότητος, ἀπεδόθη ἀπὸ τὴν Τέχνη τῆς ἐποχῆς ἐκείνης τόσον τέλεια, ποὺ εἶναι ἀδύνατο στὸν ἄνθρωπο νὰ ξανακάνη τὸ ἴδιο, ἀφοῦ ἡ σημερινὴ ζωὴ εἶναι τόσο κατώτερη ἀπὸ τὴ ζωὴ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων.

Μία τοιχογραφία Βυζαντινῆς Τέχνης τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ στὴ Νέα Μονὴ τῆς Χίου.

Ὅμως μέχρι σήμερα ὑπῆρχαν στὴν Ἑλλάδα καὶ καλλιτέχνες ποὺ προσπαθοῦσαν ν' ἀντιγράψουν τὴ νεώτερη Τέχνη τῆς Εὐρώπης. Καταλαβαίνετε τώρα πῶς οὔτε αὐτοὶ ἔκαμναν ἀληθινὴ Τέχνη, ποὺ γιὰ νὰ ὑπάρξη, δὲν πρέπει ὁ ἄνθρωπος οὔτε νὰ μιμῆται, οὔτε ν' ἀντιγράφη, μὰ νὰ φροντίζη νὰ ζῆ ὅσο τὸ δυνατὸν ἔντονα κι' ἀληθινά.

Αὐτὸ τὸ κατάλαβαν πολὺ καλὰ οἱ λαοὶ τῆς δυτικῆς Εὐρώπης καὶ γι' αὐτὸ κατώρθωσαν νὰ παρουσιάσουν σὲ μιὰ τόσο δυστυχισμένη καὶ βαθειὰ ταραγμένη ἐποχή, ὅπως εἶναι ἡ ἐποχὴ ποὺ ἐμεῖς ζοῦμε, Τέχνη μεγάλη.

Βρίσκονται σήμερα κι' ἐργάζονται στὴν Εὐρώπη μεγάλοι καλλιτέχνες, κυρίως στὴ Γαλλία. Ἡ Τέχνη τους δὲν εἶναι ἁρμονικὴ ὅπως ἦταν ἁρμονικὴ ἡ Τέχνη τῆς κλασσικῆς ἀρχαιότητος· οὔτε παρουσιάζει τὴν πνευματικὴ ἐκείνη ἀνάτασι καὶ τὸν ρυθμὸ ποὺ εἶχεν ἡ Βυζαντινὴ Τέχνη. Ὅμως τί ρυθμὸ θὰ μποροῦσε νὰ δώση στὴ σημερινὴ Τέχνη ὁ ἄνθρωπος ποὺ ζῆ μέσα σὲ μιὰ διαρκῆ ἀγωνία κι' ἀνάμεσα στὶς τόσες ἀντίθετες συχνὰ ἰδέες ποὺ διασταυρώνονται; Ὁ ρυθμὸς εἶναι μέγα πρόβλημα γιὰ τὴν Τέχνη καὶ προϋποθέτει τὴν ὕπαρξι κοινωνικοῦ ρυθμοῦ. Κι' αὐτὸ ζητάει σήμερα ἡ Εὐρώπη καὶ ἡ ἀνθρωπότης ὁλόκληρη, κι' ὥσπου νὰ τὸ ἐπιτύχουν, μέχρι δηλαδὴ νὰ ξανάβρη ὁ ἄνθρωπος ἕνα καινούργιο ἐπίπεδο τὸ ὁποῖο θὰ τοῦ χρησιμέψη σὰ βάσι τῆς νέας ἰσορροπίας, ὁ καλλιτέχνης δὲν μπορεῖ τίποτα νὰ προσφέρη, ἐξὸν ἀπ' τὸ τάλαντό του καὶ τὴν τιμιότητά του.

Δὲν τοῦ μένει παρὰ νὰ ζῆ τὴν πραγματικότητα καὶ νὰ αἰσθάνεται βαθειὰ ὅλο τὸ νόημα ποὺ ἔχει ἡ ζωὴ ζητῶντας νὰ ἐκφράση τὴν ἀλήθεια τῆς ζωῆς αὐτῆς. Αὐτὸ κάνοντας οἱ μεγάλοι καλλιτέχνες τῆς Δύσεως, ἐκφράζουν μὲ τὴ ζωγραφική τους τὴ ζωή.

Σὲ πρώτη ματιά, ἡ Τέχνη τους φαίνεται ἄσχημη. Τὰ πρόσωπα δὲν εἶναι ὡμορφα καὶ πολλὲς φορὲς εἶναι κακοφτιαγμένα. Μήπως ἡ ζωὴ ποὺ ζοῦμε σήμερα εἶναι ὡμορφη καὶ μήπως παρουσιάζει καμμιὰν ἁρμονία;

Τέτοια λοιπὸν ποὺ εἶναι ἡ ζωή μας, τέτοια εἶναι καὶ ἡ ἀληθινὴ Τέχνη. Ἄλλως τε, καθὼς εἴπαμε στὸ πρῶτο μάθημα, ὑπάρχουν ἔργα καλοφτιαγμένα, ποὺ δὲν εἶναι ἔργα Τέχνης καὶ ὑπάρχουν ἔργα ἄσχημα σὲ πρώτη ματιὰ καὶ κακοφτιαγμένα, ποὺ μπορεῖ νὰ εἶναι σπουδαῖα ἔργα Τέχνης.

Γι' αὐτὸ τελειώνοντας μποροῦμε, ἀγαπητοὶ Φαλαγγῖτες καὶ Φαλαγγίτισσες, νὰ συνοψίσουμε:

Καθὼς ἡ 4η Αὐγούστου εἶναι Ἰδέα ποὺ γεννήθηκε ἀπ' τὴν ἴδια ζωὴ κι' ἀπ' τὶς ἀνάγκες της, καὶ ἡ Τέχνη ποὺ πρέπει νὰ κάμνουν στὸ ἑξῆς οἱ Ἕλληνες πρέπει νὰ βγαίνη ἀπ' τὴν ἀληθινὴ βίωσι τῆς ζωῆς καὶ νὰ εἶναι τὸ ἴδιο Τέχνη καὶ ζωή, δηλαδὴ Τέχνη ζωντανή, γιατὶ ἡ 4η Αὐγούστου, ἐπειδὴ μέχρι τώρα οἱ Ἕλληνες δὲν ἔζησαν πραγματικὰ καὶ δὲν ἀγκάλιασαν τὴν Ἰδέα, ζητῶντας ἀπ' τοὺς Ἕλληνας νὰ ἐπιστρέψουν σὲ μιὰ πραγματικὴ ζωή, καταδικάζει τὴν Τέχνη ποὺ ὑπῆρχεν ὡς τὰ τώρα στὴ Νεώτερη Ἑλλάδα, θεωρῶντάς την ψεύτικη. Ζητοῦμε ἀληθινὴ Τέχνη, ποὺ πηγάζει ἀπ' τὴν προσεκτικὴ καὶ βαθειὰ γνωριμία τῆς ζωῆς. Κι' ἐπειδὴ ἡ ζωὴ τῆς ἀνθρωπότητος σήμερα εἶναι βαθύτατα ἀναστατωμένη καὶ ταραγμένη, ἡ Τέχνη ποὺ θὰ πηγάση ἀπ' τὴν πρώτη περίοδο — αὐτὴ ποὺ τώρα ζοῦμε — τῆς 4ης Αὐγούστου, πρέπει νὰ δονῆται ἀπὸ συγκινήσεις ἀληθινὲς καὶ πρέπει νὰ καθρεφτίζη τὴν ἀγωνία τοῦ καλλιτέχνη, ποὺ σήμερα ψάχνει γιὰ νὰ βρῆ μιὰ καινούργια ἔκφρασι Τέχνης. Αὐτὰ εἶναι μὲ λίγα λόγια τὰ γενικὰ γνωρίσματα ποὺ θὰ πρέπη νὰ ἔχη ἡ Τέχνη καθὼς γεννήθηκε στὴ σύγχρονη ζωὴ τῆς Ἑλλάδος ἡ 4η Αὐγούστου. Δηλαδὴ μὲ δυὸ λόγια, ἡ 4η Αὐγούστου ἐπιδρῶντας μέσα στὴν ψυχὴ τῶν Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν, θὰ συντελέση ὥστε μέσα σὲ λίγο διάστημα ἡ Ἑλληνικὴ Τέχνη, δίχως ν' ἀντιγράφη, νὰ γίνη ἀληθινὴ ἔκφρασι τῆς Ἑλληνικῆς ζωῆς, ἡ Ἑλληνικὴ Τέχνη θὰ ἐκφράζη συγχρόνως καὶ τὴ ζωὴ ὅλης τῆς ἀνθρωπότητος καὶ θὰ φτάση τὴ μεγάλη Τέχνη τῆς Δύσεως.

Φ. Θ. Κωνσταντινίδης

Όταν ήταν 10 χρονών ο Μέγας Αλέξανδρος

Τὰ τρία μεγάλα θεῖα δῶρα. — Ἕνα παιδὶ δέκα ἐτῶν διοικεῖ μιὰ ὁλόκληρη χώρα! — Ἐδιάβαζε τὴν «Ἰλιάδα» σὲ ἡλικία 4 ἐτῶν!

«Ζήτησε παιδί μου, ἄλλο βασίλειο γιατὶ ἡ Μακεδονία δὲν σὲ χωρεῖ!» — Δεκάξη ἐτῶν ἐπεχείρησε τὴν πρώτη ἐκστρατεία του.

Τρία ἦσαν τὰ μεγάλα δῶρα μὲ τὰ ὁποῖα ἡ φύσις εἶχε προικίσει τὸν Μεγάλο Ἀλέξανδρο: ἐξαιρετικὴ ὀμορφιὰ καὶ δύναμι, μεγάλη ψυχὴ καὶ ἀσύγκριτη εὐφυΐα.

Οἱ θεῖες αὐτὲς ἀρετὲς τὸν ἀνέδειξαν καὶ τοῦ ἐπέτρεψαν νὰ μεγαλουργήση, νὰ μεταφέρη στὶς τρεῖς ἠπείρους ποὺ κατέκτησε τὸν ἀπαράμιλλο ἑλληνικὸ πολιτισμὸ καὶ νὰ προπαρασκευάση ἀσυνειδήτως τὸν δρόμο τοῦ θριάμβου γιὰ τὴν Χριστιανικὴ κατάκτησι...

Ἀλλὰ ὁ Μ. Ἀλέξανδρος δὲν ἐπερίμενε νὰ ἀνδρωθῆ γιὰ νὰ δράση, δὲν χρειάστηκε τὴν πεῖρα τῶν ἐτῶν γιὰ νὰ γράψη τὶς ἀσύγκριτες σὲ μεγαλοπρέπεια σελίδες τῆς ἱστορίας του.

Σὲ ἡλικία δέκα ἐτῶν διοικοῦσε ἤδη τὴν μεγάλη χώρα τοῦ πατέρα του Φιλίππου. Παρευρισκόταν σ' ὅλα τὰ πολεμικὰ συμβούλια, ἐξέφερε τὴν γνώμη του καὶ εἶχε μιὰ καταπληκτικὴ δύναμι κρίσεως.

Ἐζητοῦσε παντοῦ νὰ ἄρχη!

Γιὰ τὴν παιδικὴ ἡλικία τοῦ Ἀλεξάνδρου ὑπάρχει ἕνα πλῆθος ὡραίων παραδόσεων, οἱ ὁποῖες δὲν ἀπέχουν καὶ πολὺ τῆς αὐστηρᾶς ἱστορίας.

Ὅλα τὰ περσικὰ καὶ ἀραβικὰ τραγούδια μιλοῦν μὲ θαυμασμὸ γιὰ τὴν πρόωρο μεγαλοφυΐα τοῦ παιδιοῦ αὐτοῦ, ποὺ ἄρχισε νὰ καταπλήσση τὸν κόσμο ἀπὸ τὰ πρῶτα χρόνια τῆς ζωῆς του.

Ὁ Ἀλέξανδρος ἦταν μιὰ πολὺ παράξενη φύσι. Τὸ καλὸ καὶ τὸ κακὸ συγκρούονταν στὰ αἰσθήματά του. Ὀξύχολος μέχρι τρέλλας, ἀλλὰ καὶ λογικὸς μέχρις ὑπερβολῆς, ἦταν σκληρὸς μέχρις ἀπανθρωπίας ἀλλὰ καὶ εὐαίσθητος καὶ μεγαλόψυχος μέχρις ὑπερβολῆς...

Ἀπὸ πολὺ μικρὸς ἔδειξε τὴ μεγάλη φωτεινὴ διάνοιά του ἀλλὰ καὶ τὴν φιλομάθειά του. Ὅλα ἤθελε νὰ τὰ μάθη, γιὰ ὅλα ζητοῦσεν ἐξηγήσεις καὶ ὅλα τὰ καταλάβαινε ἀμέσως.

Ἦταν αὐταρχικὸς καὶ μὲ γρανιτώδη θέλησι, δὲν ἤξερε περιορισμούς, καὶ εἶχε τὴν μανία νὰ ἄρχη.

Σὲ ἡλικία τεσσάρων ἐτῶν ἄρχισε νὰ διαβάζη «Ἰλιάδα» καὶ ν' ἀπαγγέλλη στίχους διαφόρων Ἑλλήνων ποιητῶν!

Ἕνα σχολικὸ ἀνέκδοτο τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου

Κάποτε, στὸ σχολεῖο, οἱ διδάσκαλοι χώρισαν τοὺς μαθητὰς σὲ δυὸ ἀντίπαλα στρατόπεδα καὶ τοὺς ἔβαλαν νὰ ψευτοπολεμήσουν. Ἀρχηγὸς τῆς μιᾶς παρατάξεως ἦταν ὁ μαθητὴς Πτολεμαῖος καὶ τῆς ἄλλης ὁ Ἀλέξανδρος. Κάθε ἀρχηγὸς ἔπρεπε νὰ καταρτίση προηγουμένως ἕνα σχέδιον μάχης.

Ὁ Πτολεμαῖος ἐκόπίασε ἀρκετὴν ὥραν γιὰ νὰ τὸ φτιάση. Ὁ Ἀλέξανδρος, ἀντιθέτως, στεκόταν σκεπτικός, μὲ τὰ χέρια σταυρωμένα, χωρὶς νὰ κάμη τίποτε.

— Γιατί, Ἀλέξανδρε, δὲν ἑτοιμάζεις καὶ σὺ τὸ σχέδιόν σου; τὸν ρώτησε ἕνας παιδαγωγός.

— Τὸ ἔχω ἕτοιμο! τοῦ ἀπήντησεν ὁ νεαρὸς ἀντιβασιλεὺς τῆς Μακεδονίας.

— Μπορεῖς νὰ μοῦ τὸ δείξης;

— Ἀμέσως! τοῦ ἀπήντησεν ὁ Ἀλέξανδρος.

Καὶ ἀκάθεκτος, ὥρμησε κατὰ τοῦ ἀντιπάλου στρατοπέδου, συμπαρασύρων καὶ τὴν μερίδα του...

Ἡ ὁρμή, ἡ κεραυνοβόλος ἐνέργεια, ἦταν τὸ σχέδιο τοῦ μικροῦ στρατηγοῦ, τὸ ὁποῖον ἀργότερα ἐφήρμοσε καὶ στὴν θαυμαστὴ πολεμικὴ ζωή του.

Ἡ ἀνυπέρβλητη τόλμη του

Ὅταν ὁ Ἀλέξανδρος ἦταν 10 χρονῶν κάποιος Φιλόνεικος ἔφερε στὸν βασιλέα Φίλιππο ἕνα περίεργο ἀτίθασο ἄλογο. Ἦταν ἕνα ὡραῖο, περήφανο ζῶο, ἀλλὰ ποὺ δὲν ἐδέχετο ἀναβάτην. Ὁ κάτοχός του τὸ ὠνόμαζε Βουκεφάλαν, καὶ τὸ πουλοῦσε γιὰ 13 τάλαντα. Πολλοὶ στρατιῶτες καὶ αὐλικοὶ τοῦ Φιλίππου θέλησαν νὰ τὸ ἡμερώσουν. Ἀλλὰ στάθηκε ἀδύνατον. Τότε ὁ Φίλιππος ὀργισθεὶς διέταξε τὸν ἰδιοκτήτην του νὰ τὸ πάρη καὶ νὰ φύγη.

— Γιὰ κύττα τί ἄλογο ἀφήνουν νὰ χαθῆ, ἐπειδὴ εἶναι δειλοὶ καὶ ἄπειροι! εἶπε τότε ὁ Ἀλέξανδρος μὲ πικρία.

— Γιατί κατηγορεῖς τοὺς μεγαλειτέρους σου, ἀφοῦ δὲν ξέρεις περισσότερο ἀπ' αὐτοὺς νὰ μεταχειριστῆς ἕνα ἄλογο; τοῦ εἶπε ὁ πατέρας του.

— Αὐτὸ τοὐλάχιστον θὰ τὸ ἵππευα καλλίτερα ἀπ' αὐτούς! ἀπήντησε μὲ προπέτεια ὁ νεαρὸς Ἀλέξανδρος.

— Κι' ἂν δὲν τὰ καταφέρης, πῶς νὰ σὲ τιμωρήσω γιὰ τὴν αὐθάδειά σου; τοὔπε ὁ Φίλιππος.

— Βάζοντάς με νὰ πληρώσω τὴν ἀξία του! ἀπήντησε μὲ σταθερότητα.

Ὅλοι ὅσοι τὸν περιεστοίχιζαν ἐγέλασαν γιὰ τὸ παράλογο θάρρος τοῦ βασιλόπαιδος. Ὁ Φίλιππος δέχθηκε τὴν πρότασί του.

Τότε ὁ Ἀλέξανδρος, ἁρπάζοντας ἀπ' τὰ ἡνία τὸ ζῶο, τὸ ἀνάγκασε νὰ στραφῆ πρὸς τὸν ἥλιο. Ὁ Βουκεφάλας ταράχθηκε ἀπ' τὸ βίαιο αὐτὸ κράτημα, τινάχτηκε μακριὰ καὶ ἄρχισε νὰ τρέχη. Ὁ Ἀλέξανδρος τὸ ἀκολούθησε τρεχοντας πλάϊ του. Καὶ γιὰ μια στιγμή, μ' ἕνα πήδημα, βρέθηκε στὴ ράχι του! Τὸ ἀτίθασο ζῶο ἄρχισε τότε ἕνα τρελλὸ καλπασμό. Ἔντρομοι οἱ αὐλικοὶ καὶ ὅλοι οἱ παριστάμενοι εἶδαν τὸν Ἀλέξανδρο νὰ ἐξαφανίζεται σὰν ἀστραπὴ μπρὸς ἀπ' τὰ μάτια τους.

Μὰ σὲ λίγο τὸ ἀτρόμητο βασιλόπουλο τῆς Μακεδονίας ἐπέστρεψε μὲ τὸ τιθασευμένο πιὰ ἄλογο, τὸ ὁποῖο καὶ παρέδωσε στοὺς ἱπποκόμους τοῦ πατέρα του.

Ὁ Φίλιππος κατασυγκινημένος ἔσπευσε νὰ τὸν φιλήση στὸ μέτωπο, ἐνῷ μὲ δάκρυα στὰ μάτια τοὔπε:

— Ζήτησε, παιδί μου, ἄλλο βασίλειο γιατὶ ἡ Μακεδονία δὲν σὲ χωρεῖ!

«Κι' ἐμένα δὲν μὲ λογαριάζετε!»

Ἦταν δεκάξη χρονῶν ὁ Ἀλέξανδρος ὅταν οἱ Μεδάροι, μιὰ θρακικὴ φυλή, συνορεύουσα μὲ τὴν Μακεδονία, ἐπωφελούμενοι ἀπὸ τὴν ἀπουσία τοῦ Φιλίππου στὴν ἐκστρατεία του κατὰ τοῦ Βυζαντίου (340 π.Χ.), ἐπαναστάτησαν.

Ὅλοι ἐτρομοκρατήθησαν. Τότε οἱ αὐλικοὶ τοῦ Φιλίππου ἀπεφάσισαν νὰ εἰδοποιήσουν τὸν βασιλέα των νὰ ἐπιστρέψη γιὰ νὰ χτυπήση τὸν νέο ἐχθρό. Ἀλλὰ ὁ Ἀλέξανδρος ἐξεμάνη ἀπ' τὴν δειλὴ αὐτὴ ἀπόφασί των.

— Καὶ μένα δὲν μὲ λογαριάζετε! τοὺς κεραυνοβόλησε.

Καὶ χωρὶς νὰ χάση καιρὸ ἐτέθη ἐπὶ κεφαλῆς ἑνὸς ἰσχυροῦ στρατοῦ, ὥρμησε σὰν ἀνεμοστρόβιλος στὴν χώρα τῶν Μεδάρων, τοὺς καθυπέταξε χωρὶς δυσκολία, τὴν δὲ πρωτεύουσά των, ἀφοῦ τὴν κατέσκαψε καὶ τὴν ἀνοικοδόμησε πάλι, τὴν ὠνόμασε Ἀλεξανδρούπολι.

Ἦταν ἡ πρώτη ἐκστρατεία τοῦ τολμηροῦ αὐτοῦ παιδιοῦ, τὸ ὁποῖο ὕστερα ἀπὸ μερικὰ χρόνια ἔμελλε νὰ δημιουργήση τὴν μεγαλυτέρα αὐτοκρατορία τοῦ κόσμου καὶ νὰ μεταφέρη τὸ ἀθάνατο πνεῦμα τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ στὰ πέρατα τῆς Οἰκουμένης...

Καὶ ἦταν τόση ἡ αἴγλη τοῦ ὀνόματός του καὶ τόση μεγάλη γιὰ ὅλο τὸν κόσμο ἡ ἀνάγκη τῆς ἐκπολιτιστικῆς κυριαρχίας του, ὥστε κανείς, ὅταν ἀπέθανε, νὰ μὴν τὸ πιστέψη...

— Ὄχι, ὁ βασιληᾶς Ἀλέξανδρος ζῆ καὶ βασιλεύει! ἐφώναξε δύσπιστη ὅλη ἡ Οἰκουμένη ἐπὶ πολὺν καιρό.

Καὶ ὁ ὡραῖος αὐτὸς θρῦλος τῆς ἀθανασίας του ζῆ ὡς σήμερα ἀκόμη....

Μιχ. Χ.

Ταξιδεύοντας στὴν Ἑλλάδα

Η ΕΜΠΟΡΟΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΤΗΣ ΒΕΡΡΟΙΑΣ

ΑΙ ἐμποροπανηγύρεις ἦσαν τὰ ἐξωτικὰ λουλούδια ἄλλου καιροῦ. Ἡ δύσπνοια τῆς συγκοινωνίας καὶ τῶν συναλλαγῶν ἦταν ἐκείνη ποὔδινε αὐτὸ τὸ ἀλλόφρον ξέσπασμα τῆς κινήσεως, ὅπου ἔμποροι ἀπὸ τὰ πιὸ ἀπίθανα πέρατα καὶ ἀγορασταὶ ἀπ' ὅλα τὰ σημεῖα, ἐπὶ μέρες κυλοῦσαν καὶ κατέκλυζαν τ' ἀστικὰ κι' ἐμπορικὰ κέντρα, τροφοδοτῶντας τὰ τοπικὰ πανηγύρια μὲ μιὰ ἐφήμερη, ἀλλὰ ἀφάνταστης ζωηρότητος κοσμοπλημμύρα, μ' ἕνα βαβυλωνιακὸ σύμφυρμα γραφικῶν φυλετικῶν ἰδιορρυθμιῶν καὶ ταξικῶν ἀντιθέσεων ποὺ μονάχα ἡ ἔλλειψις ἐπικοινωνίας κι' ἡ ἀπομόνωσις μποροῦσαν νὰ καλλιεργήσουν.

Ἐκεῖνον βέβαια τὸν καιρὸν αἱ Βαλκανικὲς ἐμποροπανηγύρεις θᾶταν ἂν ὄχι γιὰ τὴν ἐμπορική τους κίνησιν, ἀλλὰ τοὐλάχιστον γιὰ τὴν γραφικότητά τους πρῶτες καὶ καλύτερες. Μὰ καὶ σήμερ' ἀκόμα ποὺ παντοῦ πιὰ ὑπεχώρησαν στὸ μόνιμον ἐμπόριον καὶ στὶς συγχρονισμένες «Froires», αἱ ἐμποροπανηγύρεις τῆς Ἠπειροθεσσαλίας καὶ Δυτικῆς Μακεδονίας μὲ τοὺς ποικιλωνύμους καὶ καθυστερημένους πληθυσμούς των ἐξακολουθοῦν νὰ παρουσιάζουν ὄχι λίγο ἀπὸ τὸ παλαιό τους ἐνδιαφέρον.

Κάθε χρόνο ἀπὸ τὰς 10—20 Αὐγούστου, Στερεολλαδῖτες, Ἠπειρῶτες, Ἀρβανῖτες, Βλάχοι καὶ Ἀρβανιτοβλάχοι καὶ ἀτσίγγανοι, καμπήσιοι Καραγκούνηδες καὶ ὀρεινοὶ τοῦ Βερμίου καὶ τοῦ Ὀλύμπου, κι' ὅλο τέλος τὸ παρδαλὸ μακεδονικὸ ἀνθρωπομάζωμα, κατακλύζουν τοὺς κάμπους τῆς Βερροίας.

Καραβάνια ὁλόκληρα πανηγυριστάδων, πεζῶν χωρικῶν ἢ καμαρωτῶν καβαλλάρηδων, ποὺ πέρασαν ἀπὸ δάση καὶ στόλισαν τὰ φάλαρά τους μὲ φρέσκους πράσινους κλῶνους, κι' ἄλλων ἐποχουμένων οἰκογενειακῶς ἀπάνου στὰ βραδυκίνητα βωδομάξια, ἔχοντας πίσω δεμένη καμμιὰ φοραδίτσα ἢ κανένα δαμαλάκι γιὰ πούλημα, τραβοῦν ἀργὰ μέσ' ἀπ' τὰ πνιχτὰ σύννεφα τῆς σκόνης τοῦ φλογισμένου καλοκαιριάτικου ἥλιου, ποὺ τοὺς ξερόψησε ἀπὸ τὰ χαράματα μέσα στὶς ἀτέλειωτες στράτες, ποὺ εἶναι γεμᾶτες ἀπὸ ἕνα ἀπερίγραπτο συρφετὸ ποὺ μοιάζει σὰν διαλελυμένη φάλαγγα, ἐνῷ ἀπὸ τὰ πλάγια τῶν βουνῶν κατεβαίνουν ὁλοένα οἱ κοντινοὶ κι' οἱ πιὸ ἀπόμακροι ὀρεινοί, κόβοντας βιαστικὰ γιὰ νὰ προφθάσουν τὴν ἐμποροπανήγυρι. Κοπέλλες φορεμένες, μὲ τὰ παπούτσια στὸ χέρι καὶ τὰ μαλλιὰ στολισμένα μὲ τριαντάφυλλο, τρέχουν πίσω ἀπὸ παλληκάρια ποὺ τρέχουν καβάλλα, ἀκολουθᾶνε νέες χῆρες μαυρομαντηλωμένες, καὶ κάπου-κάπου κανένα γεροχούφταλο, ποὺ λὲς καὶ κατεβαίνει ν' ἀποχαιρετήσῃ τὸν κόσμο μέσα στὸ φανταχτερὸ ὄνειρο γιὰ τελευταία φορά.

Φαντασθῆτε τώρα τί γίνεται μ' ὅλη τούτη τὴν ἀνθρωποπλημμύρα μπροστὰ στὴν εἴσοδο. Ἀπὸ τὸ σιδηροδρομικὸ σταθμὸ ὡς ἀπάνου στὴν πόλι, ὁ τόπος εἶναι πῆχτρα ἀπὸ ζῶα, φωνὲς ἀνθρώπων ποὺ ἔρχονται καὶ φεύγουν, ἄλλων ποὺ ἔχασαν μέσα στὸ πλῆθος τοὺς δικούς τους καὶ τοὺς γυρεύουν, ἀδερφιῶν ποὺ χωρίστηκαν ἀπὸ χρόνια καὶ τώρα βρέθηκαν ἐδῶ μὲ τὶς νέες γυναῖκες τους ποὺ τοὺς κυττάζουν χαμογελῶντας σαστισμένα, γονιῶν ποὺ ξανασμίγουν ἀνεπάντεχα μὲ τὰ παδιά τους καὶ δίπλα ἐμπόρων ποὺ μαλώνουν.

Καὶ πάνω ἀπ' αὐτὲς τὶς φωνές, μιὰ μακρινὴ βουή, ἕνα χάος ἀπὸ διαβολικοὺς ἀπροσδιόριστους ἤχους,

Σ' αὐτὰ τὰ πανηγύρια πουλιέται ὅτι φαντασθῆς

σὰν ἕνας παρόχθιος σάλος ποὺ σὲ τραβᾷ ἀσυναίσθητα μέσ' στὸ τρικύμισμά του. Μέσα ἐκεῖ δὲν μπορεῖς νὰ ξεχωρίσῃς πιὰ τίποτε. Ὅλα πνίγουνται μέσα στὸν ἀλαλαγμὸ μιᾶς μυριόστομης τύρβης, ἑνὸς πλήθους συνωστισμένου ποὺ πηγαινοέρχεται δίχως νὰ χορταίνῃ μπροστὰ σὲ πανικά, σκούφους, μαντήλια, ζουνάρια, γυαλικά, δίσκους, ἴγγλες, καπιστράνες, σελάχια, ἁλυσίδες, τοκάδες, χαϊμαλιὰ καὶ χάντρες, ὡς ποὺ νὰ ζαλισθῇ καὶ νὰ μὴ ξεύρῃ πιὰ ποῦ νὰ κυττάξῃ.

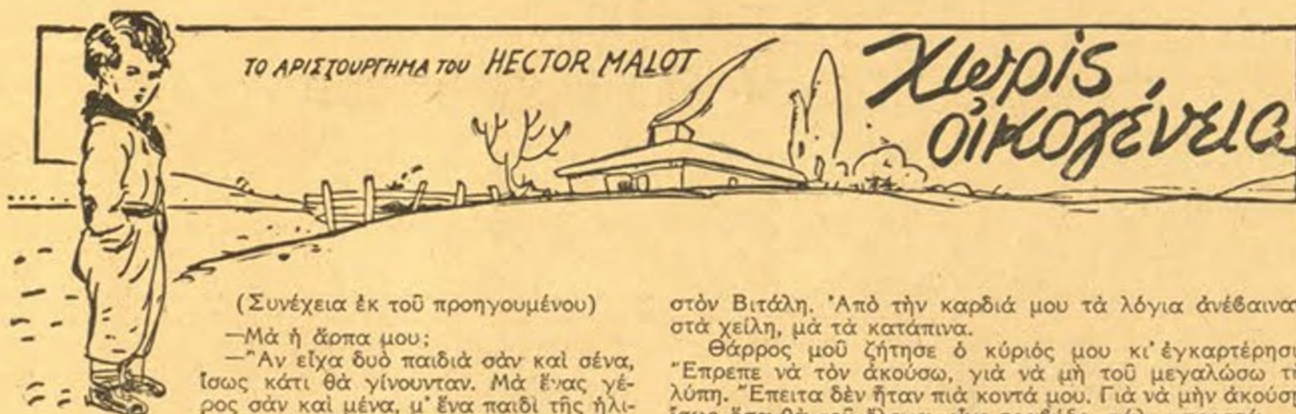
Τότε ἀποσπᾶται σὲ παρέες — π α ρ έ ε ς, ποὺ πᾶνε γιὰ νὰ δροσίσουν τὸ λαρύγγι τους κάτω ἀπὸ τὴν ἀμφίβολη σκιὰ κανενὸς προχειροστημένου τσαρντακιοῦ, μέσα στὴν τσίκνα καμμιᾶς ψημένης παληόγιδας ποὺ τὴν τραγουδοῦν μὲ διπλᾶ ζευγάρια γύφτικους ζουρνάδες ἢ νὰ ἐπισκεφθῇ τὶς ἄλλες ἀτραξιὸν ποὺ κουβαλήθηκαν ἐδῶ κι' ἀπ' τὶς ὁποῖες δὲν λείπουν οὔτε τὰ τυχηρὰ παιχνίδια κι' ἡ σκανδαλώδεις γυμνότητες κοντοποδαρούσας ἀοιδοῦ, οὔτε οἱ «λησταί»... ἐν πανοράματι.

Ἂν εἶναι βέβαια νοικοκύρης πὄχει νὰ πουλήσῃ ἀκόμα ἢ ν' ἀγοράσῃ, θὰ τρέξῃ στὶς στοῖβες τὰ τσουβάλια καὶ τὰ κάρρα ἢ τὸ ἀλογοπάζαρο. Ἐδῶ γίνουνται ἡ μεγάλες κι' ἡ πιὸ ἐνδιαφέρουσες ἀγοραπωλησίες. Μέσα στὸ ἀνοιχτὸ «μεϊντάνι» ποὺ τὸ ψήνει ὅλη τὴ μέρα ὁ ἥλιος, ἄλογα, βώδια, βουβάλια, γαϊδούρια, εἶναι ξαπλωμένα κατὰ γῆς στὴν σειρά, ἀποκαμωμένα, ἐνῷ ἀγοραστᾶδες καὶ πουλητᾶδες τὰ τριγυρίζουν καὶ τὰ παζαρεύουν, τὰ σηκώνουν, τὰ περπατοῦν, τὰ τρέχουν, τοὺς ἀνοίγουν τὸ στόμα ἢ τοὺς τραβοῦν τὴν οὐρὰ γιὰ νὰ τὰ δοκιμάσουν.

Κι' ὅταν πέσῃ πιὰ ὁ κουρασμένος ἥλιος τῆς ἡμέρας καὶ φανοῦν τὰ πρῶτα φῶτα, ὅλη αὐτὴ ἡ ἀνθρωποθάλασσα συνωθεῖται διὰ μιᾶς ἀπ' ὅλα τὰ σημεῖα πρὸς τὴν πόλι, καὶ πλημμυρίζει τοὺς δρόμους καὶ τὰ φωταγωγημένα καφενεῖα ποὺ λαμπυρίζουν ἀπ' τὸ κρασί, τὸ γλέντι καὶ τὰ μάτια τῶν στολισμένων γυναικῶν, ποὺ ρουφοῦν σιωπηλὰ τὸ χρωματιστὸ αὐτὸ ὄνειρο, ἐνῷ ὁ ἀντρίκιος ἐνθουσιασμὸς ἔχει ἀναλυθῆ σὲ συγκρούσεις ποτηριῶν, σὲ τραγούδια καὶ τσαχπίνικες ἱστορίες ποὺ λέγονται φωναχτὰ μέσα στὸν ἐκκωφαντικὸ θόρυβο τῶν γύφτικων νταουλιῶν καὶ τῶν ζουρνάδων.

Ἔτσι θὰ περάσουν τὶς μέρες καὶ τὶς νύχτες τους ὡς ποὺ νὰ πάρουν πάλι τὸ δρόμο τοῦ «φτωχοῦ» χωριοῦ μὲ τὴ βουὴ τοῦ ὀνείρου αὐτοῦ μέσα στὸ κεφάλι τους καὶ τὸν πόθο νὰ ζήσουν καὶ νὰ τὸ ξαναδοῦνε τοῦ χρόνου πιά.

Σ. Δ.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

—Μὰ ἡ ἅρπα μου;

—Ἂν εἶχα δυὸ παιδιὰ σὰν καὶ σένα, ἴσως κάτι θὰ γίνουνταν. Μὰ ἕνας γέρος σὰν καὶ μένα, μ' ἕνα παιδὶ τῆς ἡλικίας σου, εἶναι ἄσχημη δουλειά. Ἂν ἤμουν πιὸ γέρος ἢ τυφλός, σακάτης, μάλιστα· μὰ τὸ κακὸ εἶναι ποὺ βαστιέμαι ἀκόμα καὶ δὲν κινῶ τόσο τὸν οἶκτο... Στὸ Παρίσι, βλέπεις, γιὰ νὰ συγκινήση κανεὶς τοὺς βιαστικοὺς ἀνθρώπους, ποὺ πηγαίνουν στὶς δουλειές τους, πρέπει νὰ εἶναι οἰκτρὸ θέαμα καὶ νὰ μὴ ντρέπεται νὰ γυρεύη ἐλεημοσύνη, ποὺ ἐγὼ δὲν θὰ μποροῦσα νὰ τὸ κάμω ποτέ. Σκέφθηκα λοιπὸν κι' ἀπεφάσισα νὰ σὲ παραδώσω, ὡς που νὰ βγῆ ὁ χειμῶνας, σ' ἕναν παντρόνε, ποὺ θὰ σ' ἔχη, μ' ἄλλα παιδιά, νὰ παίζης ἅρπα.

Ὅταν μίλησα γιὰ τὴν ἅρπα μου, δὲν φαντάσθηκα βέβαια μιὰ τέτοια λύσι. Μὰ ὁ Βιτάλης δὲν μ' ἄφησε νὰ τὸν διακόψω.

—Ὅσο γιὰ μένα, ἐξηκολούθησε, θὰ δίνω μαθήματα ἅρπας, πίβας καὶ βιολιοῦ στὰ ἰταλόπαιδα ποὺ παίζουν στοὺς δρόμους τοῦ Παρισιοῦ. Εἶμαι γνωστὸς στὸ Παρίσι, ὅπου ἔμεινα πολλὲς φορὲς κι' ἀρκεῖ νὰ ζητήσω μαθήματα, γιὰ νὰ βρῶ περισσότερα κι' ἀπ' ὅσα μπορῶ νὰ δώσω· θὰ ζήσουμε λοιπὸν καθένας χωριστά. Τὸν ἴδιο καιρὸ ποὺ θὰ δίνω μαθήματα, θὰ γυμνάσω καὶ δυὸ σκυλιά, γιὰ ν' ἀντικαταστήσουν τὴ Δούλση καὶ τὸν Ζερμπῖνο. Ἔτσι, τὴν ἄνοιξι, θὰ μπορέσουμε, μικρέ μου Ρεμῆ, νὰ ξαναρχίσουμε μαζὶ τὶς περιοδεῖες μας κι' ἐλπίζω νὰ μὴν ξαναχωρισθοῦμε, γιατὶ ἡ τύχη δὲν εἶναι πάντα κακὴ σὲ ὅσους ἔχουν τὸ θάρρος ν' ἀγωνίζουνται. Καὶ ἴσα-ἴσα θάρρος σοῦ ζητῶ αὐτὴ τὴ στιγμή, θάρρος κι' ἐγκαρτέρησι. Ἀργότερα, τὰ πράγματα θὰ πᾶνε καλλίτερα. Στιγμὴ εἶναι καὶ θὰ περάση. Τὴν ἄνοιξι θὰ σὲ πάω στὴν Ἀγγλία, στὴ Γερμανία. Θὰ σὲ μάθω ἕνα σωρὸ πράγματα καὶ θὰ σὲ κάμω ἄνθρωπο. Ἔδωσα αὐτὴ τὴν ὑπόσχεσι στὴν κυρία Μίλλιγκαν καὶ θὰ τὴν κρατήσω. Γιὰ τὰ ταξίδια ποὺ σκοπεύω νὰ κάμουμε, ἄρχισα νὰ σὲ μαθαίνω ἀγγλικὰ καὶ ἰταλικά. Δὲν εἶναι λίγο γιὰ παιδὶ τῆς ἡλικίας σου. Θὰ ἰδῆς, μικρέ μου Ρεμῆ, θὰ ἰδῆς!

Ὁ συνδυασμὸς αὐτὸς ἦταν ἴσως ὁ καλλίτερος γιὰ τὴν παροῦσα περίστασι. Τώρα ποὺ τὸ συλλογίζουμαι, ἀναγνωρίζω πὼς ὁ Βιτάλης ἔκαμε ὅ,τι μποροῦσε γιὰ νὰ βγοῦμε ἀπὸ τὴ δύσκολη θέσι μας. Τότε ὅμως δυὸ μόνο πράγματα ἔβλεπα σ' αὐτὰ ποὺ μοῦ εἶπε: Τὸ χωρισμό μας. Καὶ τὸν παντρόνε.

Στὰ χωριὰ καὶ στὶς χῶρες ποὺ περάσαμε, πολλὲς φορὲς εἶχα ἰδῆ τέτοιους παντρόνες νὰ ὁδηγοῦν τὰ παιδιὰ ποὺ εἶχαν μαζεμένα ἀπὸ δῶ κι' ἀπὸ κεῖ, μὲ μπαστουνιές.

Σκληροί, ἄδικοι, ἀπαιτητικοί, μέθυσοι, μὲ τὴ βρισιὰ καὶ τὴ βλαστήμια στὸ στόμα, μὲ τὸ χέρι πάντα σηκωμένο, δὲν ἔμοιαζαν καθόλου τοῦ Βιτάλη.

Ἂν ἔπεφτα στὰ χέρια κανενὸς ἀπ' αὐτούς; Μὰ καὶ καλὸς νὰ μοῦ τύχαινε, πάντα θἆταν γιὰ μένα μιὰ ἀλλαγή. Ὕστερ' ἀπὸ τὴν παραμάνα μου, ὁ Βιτάλης· ὕστερ' ἀπὸ τὸν Βιτάλη, ἄλλος. Ἔτσι θὰ γίνουνταν πάντα; Ποτὲ ἐγὼ δὲν θὰ εἶχα ἕναν ἄνθρωπο νὰ μ' ἀγαπᾷ καὶ νὰ τὸν ἀγαπῶ, ἕνα πατέρα, μιὰ οἰκογένεια; Αἰώνια μόνος στὴ μεγάλη γῆ, χωρὶς νὰ μπορῶ νὰ σταθῶ πουθενά;

Πολλὰ πράγματα εἶχα ν' ἀποκριθῶ στὸν Βιτάλη. Ἀπὸ τὴν καρδιά μου τὰ λόγια ἀνέβαιναν στὰ χείλη, μὰ τὰ κατάπινα.

Θάρρος μοῦ ζήτησε ὁ κύριός μου κι' ἐγκαρτέρησι. Ἔπρεπε νὰ τὸν ἀκούσω, γιὰ νὰ μὴ τοῦ μεγαλώσω τὴ λύπη. Ἔπειτα δὲν ἦταν πιὰ κοντά μου. Γιὰ νὰ μὴν ἀκούση ἴσως ὅσα θὰ τοῦ ἔλεγα, εἶχε τραβήξει πάλι μπροστά.

Τὸν ἀκολούθησα καὶ σὲ λίγο φθάσαμε σ' ἕνα ποτάμι, ποὺ τὸ περάσαμε ἀπὸ ἕνα γεφύρι τόσο λασπωμένο, ὅσο ποτέ μου δὲν εἶχα ξαναϊδῆ. Τὸ χιόνι, μαῦρο σὰν τὸ κάρβουνο, σχημάτιζε κεῖ ἕνα μαλακὸ στρῶμα, ὅπου τὰ πόδια μου χώνονταν ὡς τὸ στραγάλι.

Στὴν ἄκρη κείνου τοῦ γεφυριοῦ ἦταν ἕνα χωριὸ μὲ στενοὺς δρόμους· κι' ὕστερ' ἀπ' αὐτὸ τὸ χωριό, ξανάρχιζε ἡ ἐξοχή, μιὰ ἐξοχὴ σπαρμένη ἀπὸ ἐλεεινὰ σπίτια.

Στὸ δρόμο, τ' ἀμάξια περνοῦσαν τώρα καὶ διασταυρώνουνταν ἀδιάκοπα. Εἶχα πλησιάσει τὸν Βιτάλη καὶ περπατοῦσα στὸ πλάϊ του. Κι' ὁ Κάπης ἀπὸ κοντά.

Σὲ λίγο ἡ ἐξοχὴ τελείωσε καὶ βρεθήκαμε σ' ἕνα δρόμο, ποὺ ἡ ἄκρη του δὲν φαίνουνταν. Ἀπὸ δῶ κι' ἀπὸ κεῖ, ὡς πέρα, σπίτια· μὰ σπίτια φτωχά, λερωμένα, πολὺ λιγώτερο ὡραῖα ἀπὸ τὰ σπίτια τοῦ Μπορντὼ καὶ τῆς Τουλούζας.

Τὸ χιόνι ἦταν σὲ μέρη-μέρη σηκωμένο καὶ σωριασμένο· κι' ἀπάνω στοὺς μαύρους αὐτοὺς σωροὺς εἶχαν ρίξει στάχτες, σάπια λαχανικά, σκουπίδια καὶ βρῶμες κάθε λογῆς. Ὁ ἀέρας μύριζε σαπίλα· τὰ παιδιὰ ποὺ ἔπαιζαν μπροστὰ στὶς πόρτες εἶχαν πρόσωπα χλωμά.

—Ποῦ εἴμαστε δῶ; ρώτησα τὸν Βιτάλη.

—Στὸ Παρίσι, παιδί μου.

—Στὸ Παρίσι!...

Ἀλήθεια, αὐτὸ ἦταν τὸ Παρίσι;

Καὶ τὰ μαρμαρένια παλάτια; Καὶ τὰ χρυσᾶ δένδρα; Κι' οἱ ἄνθρωποι μὲ τὰ μεταξωτά;

Τί ἄσχημη κι' ἐλεεινὴ ἡ πραγματικότης!

Αὐτὸ λοιπὸν ἦταν τὸ Παρίσι, ποὺ τόσο ποθοῦσα νὰ τὸ ἰδῶ!

Ἀλλοίμονο, ναί! Κι' ἐδῶ θὰ περνοῦσα τὸν χειμῶνα, χωρισμένος ἀπὸ τὸν Βιτάλη... καὶ τὸν Κάπη!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'.

Ὁ Παντρόνες τῆς ὁδοῦ Ντελουρσὶν

Ἂν καὶ ὅ,τι μὲ τριγύριζε τώρα μοῦ φαινόταν φρικτό, ἄνοιξα τὰ μάτια μου καὶ σχεδὸν ἐλησμόνησα τὴ δυστυχία μου γιὰ νὰ βλέπω.

Ὅσο προχωρούσαμε μέσα στὸ Παρίσι, τόσο λιγώτερο ἀνταποκρίνουνταν αὐτὰ ποὺ ἔβλεπα μὲ τὰ παιδικά μου ὄνειρα καὶ μὲ τὶς φανταστικές μου ἐλπίδες. Τὰ ρυάκια στοὺς δρόμους στέκουνταν παγωμένα· ὁ βόρβορος, ἀνακατωμένος μὲ χιόνια καὶ μὲ κρύσταλλα, γίνουνταν ὁλοένα πιὸ μαῦρος· κι' ὅπου ἦταν ὑγρός, τινάζουνταν ἀπὸ τοὺς τροχοὺς τῶν ἀμαξιῶν καὶ κολλοῦσε πυκνὸς στοὺς τοίχους καὶ στὰ τζάμια τῶν σπιτιῶν, ποὺ εἶχαν ἀπὸ κάτω μαγαζιὰ φτωχὰ καὶ βρώμικα.

Ὡρισμένως τὸ Μπορντὼ ἦταν καλλίτερο ἀπ' τὸ Παρίσι!

Ἀφοῦ περπατήσαμε πολὺ σ' ἕναν πλατὺ δρόμο, κάπως καλλίτερον ἀπὸ κείνους ποὺ εἴχαμε διασχίσει, ὅπου τὰ μαγαζιά, ὅσο κατεβαίναμε, γίνουνταν μεγαλείτερα καὶ ὡραιότερα, ὁ Βιτάλης ἔστρεψε δεξιὰ καὶ σὲ λίγο βρεθήκαμε σὲ μιὰ συνοικία ἐλεεινή. Τὰ σπίτια, ψηλὰ καὶ μαῦρα, λὲς κι' ἑνώνουν-

Σκληροί, ἄδικοι, ἀπαιτητικοί...

ταν πρὸς τ' ἀπάνω. Ὁ ὀχετός, ἀνοικτός, ἔτρεχε στὴ μέση τοῦ δρόμου καί, χωρὶς νὰ τοὺς μέλη γιὰ τὰ βρωμόνερά του, ἕνα πλῆθος ἄνθρωποι περπατοῦσαν στὸ λασπωμένο καλδερίμι. Ποτέ μου δὲν εἶδα χλωμότερα πρόσωπα, οὔτε τολμηρότερα παιδιά, ἀπὸ κεῖνα ποὺ τριγύριζαν μέσα στὸ πυκνὸ πλῆθος τῶν διαβατῶν. Στὶς ταβέρνες, ποὺ ἦταν ἄφθονες, ἄνδρες καὶ γυναῖκες ἔπιναν ὀρθιοι κι' ἐφώναζαν πολὺ δυνατά. Στὴ γωνιὰ ἑνὸς σπιτιοῦ διάβασα: «Ὁδὸς Ντελουρσίν». Ὁ Βιτάλης, ποὺ φαίνουνταν πὼς ἤξερε ποῦ πηγαίνει, παραμέριζε μαλακὰ τοὺς ὁμίλους ποὺ τὸν ἐμπόδιζαν κι' ἐγὼ τὸν ἀκολουθοῦσα ἀπὸ κοντά.

—Πρόσεχε μὴ μὲ χάσης! μοῦ εἶχε πῆ.

Μὰ ἡ συμβουλή του ἦταν περιττή· ὄχι μόνον περπατοῦσα κοντά του, παρὰ καὶ γιὰ περισσότερη ἀσφάλεια, τὸν κρατοῦσα ἀπὸ μιὰν ἄκρη τοῦ ροῦχου του.

Ἀφοῦ περάσαμε μιὰ στοὰ καὶ μιὰ μεγάλη αὐλή, φθάσαμε σ' ἕνα μέρος ποὺ ἦταν σὰν πηγάδι, σκοτεινὸ καὶ πρασινωπό. Ἥλιος ἐκεῖ μέσα δὲν θὰ μπῆκε βέβαια ποτέ! Ἦταν κάτι ἀσχημότερο καὶ φοβερώτερο ἀπ' ὅ,τι εἶχα ἰδῆ ὡς τώρα στὸ Παρίσι.

—Ὁ Γαροφόλης εἶναι ἀπάνω; ρώτησε ὁ Βιτάλης ἕναν ἄνθρωπο, ποὺ κρεμοῦσε κάτι κουρέλια στὸν τοῖχο, φωτιζόμενον ἀπὸ ἕνα φανάρι.

—Δὲν ξέρω. Ἀνέβα νὰ ἰδῆς μόνος σου. Ξέρεις ποῦ; Ὕστερ' ἀπὸ τὴ σκάλα, ἡ πόρτα ἀντίκρυ.

—Γαροφόλης λέγεται ὁ π α ν τ ρ ό ν ε ς ποὺ σοῦ εἶπα, μ' ἐπληροφόρησε ὁ Βιτάλης, καθὼς ἀνεβαίναμε μιὰ σκάλα γλυστερὴ ἀπὸ τὴν πολλὴ λάσπη ποὺ σκέπαζε τὰ σκαλοπάτια. Ἐδῶ κάθεται.

Ὁ δρόμος, τὸ σπίτι, ἡ σκάλα, δὲν μοῦ ἄρεσαν καθόλου. Τί μοῦτρα θὰ εἶχε ἄρά γε ὁ νέος μου παραφέντης;

Ἡ σκάλα περνοῦσε τέσσερα πατώματα. Στὸ τελευταῖο, χωρὶς νὰ κτυπήση, ὁ Βιτάλης ἔσπρωξε μιὰ πόρτα ποὺ ἦταν ἀντίκρυ στὸ κεφαλόσκαλο, καὶ βρεθήκαμε σὲ μιὰ ἀπέραντη κάμαρα, ποὺ ἔμοιαζε μὲ ἀχυρῶνα. Στὴ μέση, ἕνα μεγάλο διάστημα γυμνὸ κι' ὁλόγυρα καμμιὰ δωδεκαριὰ κρεββάτια. Οἱ τοῖχοι καὶ τὸ ταβάνι πρέπει νὰ ἦταν ἄλλοτε ἄσπρα· ὁ καπνὸς ὅμως, οἱ σκόνες κι' οἱ κάθε λογῆς ἀκαθαρσίες εἶχαν μαυρίσει τὸ σοβάτισμα, ποὺ ἐδῶ κι' ἐκεῖ ἦταν τρύπιο ἢ ξεφτισμένο. Κι' ἔβλεπες παντοῦ ζωγραφιὲς μὲ κάρβουνο ἢ μὲ καρφί: ἐδῶ ἕνα πρόσωπο, ἐκεῖ ἕνα λουλοῦδι ἢ ἕνα πουλί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

—Ἔ, Γαροφόλη! φώναξε μπαίνοντας ὁ Βιτάλης. Εἶσαι 'δῶ πουθενά; Δὲ βλέπω κανένα. Ἀποκρίσου μου, σὲ παρακαλῶ. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Βιτάλης...

Ἀλήθεια, ἡ κάμαρα φαίνουνταν ἔρημη, ὅσο μποροῦσε κανεὶς νὰ ἰδῆ στὸ φῶς ἑνὸς λύχνου, κρεμασμένου στὸν τοῖχο. Μὰ στὴ φωνὴ τοῦ κυρίου μου ἀποκρίθηκε μιὰ ἄλλη, λεπτὴ καὶ κλαψιάρικη, φωνὴ παιδιοῦ:

—Ὁ σινιὸρ Γαροφόλης βγῆκε ἔξω. Δὲ θὰ γυρίση παρὰ σὲ δυὸ ὧρες.

Τὴν ἴδια στιγμὴ παρουσιάσθηκε αὐτὸς ποὺ εἶχε μιλήσει: Ἦταν ἕνα παιδὶ ὡς δέκα χρονῶν. Μᾶς ἐπλησίασε συρτά. Καὶ τόση ἐντύπωσι μοῦ ἔκαμε ἡ παράξενη ὄψι του, ποὺ τὰ βλέπω ἀκόμα μπροστά μου.

Κορμὶ δὲν εἶχε σχεδὸν καθόλου. Δὲν ἔβλεπες παρὰ ἕνα μεγάλο, δυσανάλογο κεφάλι κι' εὐθὺς δυὸ πόδια, χωρὶς τίποτα διάμεσο. Ἔτσι ἔμοιαζε μὲ κάτι γελοιογραφίες ποὺ ἦταν τῆς μόδας τὸν παληὸ καιρό. Τὸ πρόσωπό του εἶχε μιὰν ἔκφρασι λύπης βαθειᾶς καὶ καλωσύνης· καὶ τὰ μάτια του, καθὼς κι' ἡ φυσιογνωμία του ὅλη, μαρτυροῦσαν ἐγκαρτέρησι κι' ἀπελπισία. Ἔτσι καμωμένο, τὸ παιδὶ αὐτὸ δὲν μποροῦσε βέβαια νὰ εἶναι ὄμορφο. Καὶ ὅμως τραβοῦσε τὸ βλέμμα καὶ κινοῦσε τὴ συμπάθεια κάποιο θέλγητρο ποὺ ἔβγαινε ἀπὸ τὰ μεγάλα του μάτια, ὑγρὰ καὶ τρυφερὰ σὰν τοῦ σκύλου, κι' ἀπὸ τὰ χείλη του, καθὼς μιλοῦσαν ἔτσι γλυκὰ καὶ παραπονιάρικα.

—Εἶσαι βέβαιος πὼς θὰ γυρίση σὲ δυὸ ὧρες; ρώτησε ὁ Βιτάλης.

—Βεβαιότατος, κύριε, ἀποκρίθηκε τὸ ἀλλόκοτο παιδί. Εἶναι ἡ ὥρα ποὺ τρῶμε κι' ὁ ἴδιος πάντα μοιράζει τὸ φαΐ στὰ παιδιά.

—Καλά, ἂν γυρίση νωρίτερα, πές του πὼς ὁ Βιτάλης θὰ ξαναπεράση σὲ δυὸ ὧρες.

—Μάλιστα, κύριε, θὰ τοῦ τὸ πῶ.

(Ἡ συνέχεια στὸ ἑπόμενο)

ΤΟ ΜΕΓΕΘΟΣ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ

Γνωρίζομεν ὅτι ἡ ἀπόστασις ποὺ χωρίζει τὴν Σελήνη ἀπὸ τὴν Γῆ εἶναι περίπου 380.000 χιλιόμετρα καὶ ἀπὸ τὸν Ἥλιο 149.500.000 χιλιόμετρα.

Ἀλλὰ καλλίτερα εἶναι νὰ μετρήσωμε τὰς ἀποστάσεις μὲ ἄλλο μέτρο. Τὸ φῶς εἶναι τὸ ταχύτερο μεταφορικὸ μέσον ποὺ ὑπάρχει στὸν κόσμον. Εἰς ἕνα δευτερόλεπτον διανύει διάστημα 300.000 χιλιομέτρων! Κανένα ἄλλο μέσον δὲν ἠμπορεῖ νὰ προσεγγίση τὴν ταχύτητα αὐτή.

Ἂς φαντασθοῦμε λοιπὸν ὅτι μιὰ ἀκτὶς φωτὸς ξεκινᾶ ἀπὸ τὴν Γῆ γιὰ νὰ ταξειδεύση στὸ Σύμπαν! Προτοῦ συμπληρωθῆ τὸ πρῶτον δευτερόλεπτον ἡ ἀκτὶς θὰ ἔχη φθάσει στὴ Σελήνη. Ἔπειτα ἀπὸ 8 πρῶτα λεπτὰ καὶ 19 δευτερόλεπτα θὰ εἶναι στὸν Ἥλιον. Σὲ λίγο ἐγκαταλείπει τὸ πλανητικὸν μας σύστημα καὶ ζητεῖ ἄλλον ἀπλανῆ. Πρέπει νὰ τρέξη 4 χρόνια καὶ 3 μῆνες γιὰ νὰ φθάση στὸν πλησιέστερον μετὰ τὸν Ἥλιον ἀπλανῆ ποὺ εἶναι εἰς τὸν ἀστερισμὸν τοῦ Κενταύρου.

Γιὰ νὰ εὕρωμε πόσα χιλιόμετρα ἀπέχει αὐτὸ τὰ ἀστέρι πρέπει τὰ χρόνια νὰ τὰ κάνουμε μῆνες, ἔπειτα ἡμέρες, ὧρες, πρῶτα λεπτὰ καὶ τέλος δευτερόλεπτα καὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτὸν νὰ τὸν πολλαπλασιάσωμεν μὲ τὸ 300.000 γιὰ νὰ βροῦμε τὴν ἀπόστασι. Γιὰ νὰ τὸ καταλάβωμεν αὐτὸ θὰ φέρωμεν τὸ ἑξῆς παράδειγμα:

Ἕνα ἀεροπλάνο ποὺ τρέχει μὲ ταχύτητα 400 χιλιόμ. τὴν ὥραν ἂν ξεκινήση ἀπὸ τὴν Γῆ θὰ φθάση στὸν πλησιέστερον ἀπλανῆ ἔπειτα ἀπὸ 10 ἑκατομμύρια χρόνια, ἐνῶ τὸ φῶς θέλει μόνον 4,25 χρόνια.

Ἀλλὰ τὸ ἀστέρι αὐτὸ εἶναι τὸ πλησιέστερο στὸν Ἥλιο τὸν ἰδικόν μας. Στὸν Σείριο ποὺ εἶναι ὁ λαμπρότερος ἐκ τῶν ἀπλανῶν τοῦ Οὐρανοῦ, ἡ ἀκτὶς τοῦ φωτὸς θὰ φθάση σὲ 9 χρόνια, στὸν Πολικὸ ἀστέρα σὲ 69 χρόνια καὶ στὸν Στάχυν τῆς Παρθένου ποὺ λάμπει στὸν Οὐρανὸ τώρα τὸ καλοκαῖρι θὰ φθάση σὲ 500 χρόνια!

Ἀλλὰ δὲν φθάνουν μέχρις ἐδῶ μόνον τὰ ὅρια τοῦ Σύμπαντος. Ἡ ἀκτὶς τοῦ φωτὸς χρειάζεται 100.000 χρόνια γιὰ νὰ διατρέξη ὅλον τὸν Γαλαξία μας, μέσα στὸν ὁποῖον ἀνήκουν ὅλοι οἱ ἀστέρες ποὺ παρατηροῦμε κάθε βράδυ καὶ πολλοὶ ἄλλοι ποὺ δὲν τοὺς βλέπουμε μὲ γυμνὸ μάτι.

Βγαίνει ἐπὶ τέλους ἡ ἀκτὶς φωτὸς ἀπὸ τὸν Γαλαξία μας, ἔπειτα ἀπὸ ταξεῖδι 100.000 χρόνων, ποὺ τρέχει μὲ ταχύτητα 300.000 χιλιομέτρων κατὰ δευτερόλεπτο.

Ἔπειτα ἀπὸ 900.000 χρόνια θὰ φθάση σὲ ἕναν ἄλλο Γαλαξία ποὺ λέγεται νεφελοειδὴς τῆς Ἀνδρομέδας. Ἀλλὰ προχωρεῖ ἀκόμη καὶ περνᾷ δίπλα ἀπὸ ἄλλους Γαλαξίας. Ἔπειτα ἀπὸ 150.000.000 χρόνια θὰ φθάση στὸ νεφελοειδῆ τῶν Διδύμων καὶ εἰς τὰ 240.000.000 χρόνια σὲ κάποιον ἄλλο, ποὺ εἶναι κατὰ τὴν διεύθυνσιν τῆς Μεγάλης Ἄρκτου.

Οἱ Ἀστρονόμοι ἔφθασαν μέχρι αὐτῆς τῆς ἀποστάσεως. Δὲν ξεύρουμε ποῦ θὰ μᾶς ὁδηγήσουν μὲ τὸ νέο τηλεσκόπιο ποὺ γίνεται στὴν Ἀμερική. Τὸ πρᾶγμα εἶναι πολὺ περίεργο καὶ ἐκπληκτικόν. Ἀλλ' εἶναι ἄξιον ἰδιαιτέρας προσοχῆς, ὅτι ὁ ἄνθρωπος τῆς μικρᾶς Γῆς ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ συγκριθῆ καθόλου μὲ τὰ ἄλλα οὐράνια σώματα, διότι εἶναι κάτι πολὺ μικρότερο ἀπὸ τὴ σκόνη, ἔχει τὴν ἱκανότητα νὰ μελετᾷ καὶ νὰ σπουδάζη τοὺς κόσμους τοῦ Σύμπαντος.

Καὶ τὸ γεγονὸς αὐτὸ ἀποδεικνύει ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι προικισμένος ἀπὸ τὸν Δημιουργόν Του μὲ τὸ πνεῦμα ποὺ δὲν περιορίζεται στὰ στενὰ ὅρια ποὺ περιορίζεται τὸ σῶμά του. Ἡ ψυχή του καὶ τὸ πνεῦμά του ποὺ ἀποτελοῦν τὸν κυρίως ἄνθρωπο μποροῦν νὰ ἵπτανται πέραν τῶν ὑλικῶν ὁρίων καὶ νὰ ζοῦν εἰς κόσμους οἱ ὁποῖοι εἶναι ἀνεξάρτητοι τῆς ὕλης μὲ τὴν ὁποίαν θὰ ἦτο καλλίτερον νὰ μὴ ἀσχολούμεθα.

Ὅταν τέτοιες σκέψεις μορφώνουν τὴν ψυχὴν κάθε νέου καὶ νέας, θὰ μπορῆ νὰ θέτη ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τοῦ πνεύματος κάθε ἄλλο πρᾶγμα καὶ τότε εἶναι πράγματι εὐτυχεῖς ὄχι μόνον αὐτοί, ἀλλὰ καὶ τὸ Ἔθνος ποὺ δημιουργεῖ πολίτας μὲ ἀνώτερα καὶ εὐγενέστερα ἰδανικά.

ΣΕΙΡΙΟΣ

Χίλια δυό σὲ μιὰ σελίδα

Τί ἀξίζει ἕνας ἄνθρωπος;

Ἕνας ἄνθρωπος βάρους 70 κιλῶν περιέχει περίπου 45 λίτρες νεροῦ, ποσότητα αἰσθητὴ ἀλλά... ἄνευ ἀξίας. Τὸ λίπος ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ βγάλη κανεὶς ἀπὸ τὸ ἀνθρώπινο σῶμα θὰ ἀρκοῦσε γιὰ τὴν κατασκευὴ ἑπτὰ πλακῶν σαπουνιοῦ. Μὲ τὸν ἄνθρακα τοῦ ὀργανισμοῦ μας θὰ μπορούσαμε νὰ γεμίσωμε 9.000 μολυβδοκόνδυλα! Ὁ φωσφόρος παίζει σπουδαιότατο ρόλο στὴν ὀργανικὴ οἰκονομία. Ἐν τούτοις ἡ διαθέσιμος ποσότης δὲν εἶναι ἀνώτερη ἐκείνης ποὺ περιέχεται σὲ 2.200 σπίρτα. Ὁ σίδηρος ποὺ ἔχομε μόλις θάφθανε γιὰ νὰ κάμωμε ἕνα καρφὶ μέσου μεγέθους. Ἡ ποσότης τοῦ ἀσβεστίου μόλις θὰ ἀρκοῦσε γιὰ τὸ ἄσπρισμα ἑνὸς κοτετσιοῦ. Τὸ θεῖον τῶν ἱστῶν μας μόλις θὰ ἐπέτρεπε τὸ καθάρισμα ἑνὸς σκύλου ἀπὸ τοὺς ψύλους του. Τὸ σῶμα μας περιέχει ἀκόμη 350 γραμμάρια μαγειρικὸ ἅλας.

Ποία εἶναι ἡ διαφορὰ μεταξὺ τοῦ Γρηγοριανοῦ (νέου καὶ Ἰουλιανοῦ (παλαιοῦ) ἡμερολογίου;

Ἡ γῆ, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν γύρω ἀπὸ τὸν ἄξονά της στροφὴ ποὺ τὴν κάνει σὲ διάστημα 24 ὡρῶν (κι' ἔτσι ἔχομε τὸ ἡμερονύκτιο) κάνει καὶ μιὰ μεγάλη στροφὴ γύρω ἀπὸ τὸν ἥλιο σὲ διάστημα 365 ἡμερῶν, 6 ὡρῶν, 9 λεπτῶν καὶ 11 δευτερολέπτων. Οἱ ἕξ αὐτὲς ὧρες σὲ διάστημα τεσσάρων ἐτῶν ἀποτελοῦν ἕνα ἡμερονύκτιο ποὺ προστίθεται στὸ δίσεκτο ἔτος. Μένουν ὅμως ἀκόμη 9' καὶ 11'' κι' αὐτά, σὲ διάστημα ἑκατὸ ἐτῶν ἀποτελοῦν μιὰ μέρα.

Αὐτὸ ἀνεκαλύφθη ἀπὸ τοὺς ἀστρονόμους ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Πάπα Γρηγορίου στὰ 1582 κι' αὐτός, γιὰ νὰ διορθώση τὰ κακῶς κείμενα, μετερρύθμισε τὸ Ἰουλιανὸ ἡμερολόγιον (ποὺ λέγεται ἔτσι γιατὶ ἔγινε ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος) προσθέτοντας σ' αὐτὸ τὶς μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης δέκα μέρες ποὺ ἔλειπαν. Σήμερα οἱ 10 αὐτὲς μέρες ἔγιναν 13 γιατὶ κάθε ἑκατὸ χρόνια, καθὼς εἴπαμε, προστίθεται μιὰ μέρα.

Τὸ νέον αὐτὸ ἡμερολόγιο ὠνομάσθη Γρηγοριανὸ ἀπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Πάπα Γρηγορίου.

Πῶς μπορεῖτε νὰ κατασκευάσετε μυιοκτόνο χαρτὶ στὸ σπίτι σας;

Τώρα τὸ καλοκαῖρι δὲν ὑπάρχει ὀχληρότερο πρᾶγμα ἀπὸ τὶς μυῖγες. Ἡ μυιγοπαγὶς ἢ «μυιοκτόνος χάρτης» εἶναι ἄριστος ἐξολοθρευτής των. Μπορεῖτε νὰ κατασκευάσητε μόνοι σας τέτοιον, χωρὶς πολλὰ ἔξοδα καὶ σκοτοῦρες. Οἱ μυιγοπαγίδες αὐτὲς ἀποτελοῦνται συνήθως ἀπὸ κολλώδη οὐσία τοποθετημένη ἐπάνω σὲ κοινὸ χαρτί, σὲ σπάγγο ἢ καὶ σιδερένια σύρματα. Ἐσεῖς θὰ προτιμήσετε τὰ μεγάλα φύλλα μυιοκτόνου χάρτου. Ἡ παρασκευὴ τῆς κολλώδους αὐτῆς οὐσίας θὰ γίνη ὡς ἑξῆς: Θὰ πάρετε 5 μέρη ρετσινόλαδο καὶ 8 μέρη ρετσίνης σὲ σκόνη. Θὰ λυώσετε τὸ ρετσίνι στὸ ρετσινόλαδο, ζεσταίνοντάς το μέχρι βρασμοῦ καὶ θὰ χύσητε κατόπιν τὸ μῖγμα σὲ στρώματα λεπτὰ ἐπάνω στὸ χαρτί.

Πόσο νερὸ πρέπει νὰ πίνωμε τὸ καλοκαῖρι;

Ἡ ποσότης τοῦ νεροῦ ποὺ πρέπει νὰ πίνη ἀκινδύνως ἕνας ἄνθρωπος τώρα τὸ καλοκαῖρι, ποικίλλει ἀναλόγως τῆς ἰδιοσυγκρασίας του, τοῦ βάρους καὶ τῆς καταστάσεως τοῦ στομάχου του. Πάντως ἕξη ποτήρια νεροῦ ἀνταποκρίνονται σ' ὅλες τὶς ἀνάγκες χωρὶς νὰ λογαριάζεται τὸ νερὸ ποὺ περιέχεται στὶς τροφές. Μόνο ἐκεῖνοι ποὺ πάσχουν ἀπὸ σοβαρὲς ἀρρώστειες τῆς καρδιᾶς τοῦ στομάχου ἢ τῶν νεφρῶν πρέπει νὰ πίνουν λιγώτερο. Εἶναι καλὸν νὰ πίνετε τὰ ἕξη ποτήρια νερὸ κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπο: ἕνα τὸ πρωῒ νηστικός, ἕνα πρὶν τὸ μεσημέρι ἕνα τὸ ἀπόγευμα καὶ ἀπὸ ἕνα στὸ κάθε γεῦμα. Ὅταν ἱδρώνετε πολύ, θὰ αὐξάνετε φυσικὰ αὐτὴ τὴν δόσι.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ ΤΟ ΛΙΝΟ ΥΦΑΣΜΑ

Τὸ λίνον εἶναι ἕνα φυτό, ποὺ καλλιεργεῖται στὶς περισσότερες χῶρες τῆς Εὐρώπης. Παράγει ἕνα ὡραῖο μπλὲ ἄνθος.

★

Πρὸς τὸ τέλος τοῦ μηνὸς Ἰουνίου τὸ λίνον κιτρινίζει καὶ τὰ φύλλα του ἀρχίζουν νὰ πέφτουν. Εἶναι ἕτοιμο σχεδὸν πρὸς συγκομιδή.

★

Τὸ ἐκριζώνουν τότε μὲ τὴ φούχτα καὶ σχηματίζουν μικρὰ δεματάκια, τὰ ὁποῖα τὰ βυθίζουν μέσα σὲ νερό.

★

Τὸ λίνον μένει ἔτσι μέσα στὸ νερὸ καμμιὰ δεκαριὰ μέρες, ὁπότε τὸ ἐξωτερικὸ μέρος τῆς ρίζας του, τὸ ξύλο, σαπίζει καὶ ἀποσπᾶται.

Ἀποσύρουν τὸ λίνον ἀπὸ τὸ νερό, λύνουν τὰ δεματάκια καὶ ἐκθέτουν τὶς ρίζες στὸν ἥλιο, ὅπου ξηραίνονται καὶ ἀσπρίζουν.

★

Τὸ λίνον περνᾶ μετὰ ἀπὸ ειδικὸ μηχάνημα, τὸ ὁποῖον, κτυπῶντας το, τὸ ἀπαλλάσσει ἀπὸ τὰ ἀπομεινάρια τοῦ ξύλου ποὺ περιέχει ἀκόμη.

★

Δὲν ἀπομένουν πλέον παρὰ οἱ ἐσωτερικὲς ἶνες, μακριὲς καὶ εὐλύγιστες, οἱ ὁποῖες διαχωρίζονται ἀπὸ χαλύβδινα κτένια, καθὼς περνοῦν ἀπὸ ἄλλο μηχάνημα.

★

Πολλὲς ἀπὸ τὶς ἶνες αὐτὲς ἑνοῦνται μετὰ μαζὶ καὶ συστρίβονται γιὰ ν' ἀποτελέσουν τὸ λινὸν νῆμα μὲ τὸ ὁποῖον ὑφαίνουν τὸ ὡραῖο λευκὸν ὕφασμα.

Ἀπὸ τὰς γυμναστικὰς ἐπιδείξεις τῶν Σκαπανέων τοῦ Ἀστ. Σχολείου Λεχαινῶν

Φαλαγγῖται τοῦ Τμήματος Λιανοκλαδίου εἰς τὸ Θέατρον τῶν Δελφῶν.

1 Μικρὲς μαθήτρι
λείου Σουφλίο
ποὺ ἐδόθη ὑπὲρ
λαγγίτου.
2 Φαλαγγῖται Στ
3 Φαλαγγῖται Πε
σεως Ἠλείας.
4 Σκαπανεῖς Κε
5 Σκαπανεῖς καὶ
Ψαρῶν.
6 Φαλαγγῖται Π
στέφανον εἰς τ
Ξυλοκάστρου.
7 Ὁμὰς Σκαπαν
σμοῦ Θηλέων
8 Σκαπανεῖς καὶ
μοτικοῦ Σχολε
ρινθίας.
9 Ἀπὸ τὰς γυμνασ
Σκαπανέων το
Θεοδώρων Θηβ

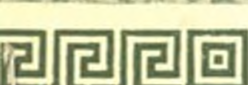

του Α΄ Δημ. Σχο-
υ κατὰ τὴν ἑορτὴν
τῆς στολῆς τοῦ Φα-

αυροῦ Ἰθάκης.
ριφερειακῆς Διοική-

φαλοβρύσου - Χώρας.
Σκαπάνισσαι Νέων

ατρῶν καταθέτοντες
ὸ Ἡρῷον πεσόντων

σσῶν τοῦ Σχηματι-
Πανίτσης - Λακωνίας.
Σκαπάνισσαι τοῦ Δη-
ίου Στιμάγκας - Κο-

στικὰς ἐπιδείξεις τῶν
ῦ Σχολείου Ἁγίων
ῶν.

Φαλαγγῖται τῶν Ἐργοστασίων Λαναρᾶ εἰς Νάουσαν κατὰ μίαν ἑορτήν.

Φαλαγγῖται καὶ Φαλαγγίτισσαι τοῦ ἡμιγυμνασίου Κονιστρῶν Εὐβοίας.

Η ΣΕΛΙΣ των κοριτσιών

ΚΑΛΗ ΣΟΥ ΜΑΝΑ, Η ΟΡΓΑΝΩΣΙ!

«...Θὰ δώσωμε τὴν ψυχή μας ὅλη
καὶ ὅλα μας τὰ μέσα γιὰ σένα...».
Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Νέο κορίτσι,

Δὲν μπορεῖς νὰ φαντασθῇς πόσο πολὺ φροντίζει ἡ Ὀργάνωσί σου γιὰ τὴν περιποίησι καὶ τὸν ἀληθινὸ καλλωπισμὸ τοῦ ψυχικοῦ σου κόσμου. Μέσα σ' αὐτὸν τὸν κόσμο παίρνουμε ἐμεῖς σῶμα καὶ πνεῦμα, ἀφοῦ ἡ γερὴ ψυχὴ ἔχει σχέσι καὶ συνάφεια μὲ τὸ κορμὶ καὶ μὲ τὸ πνεῦμα. Μόνο γιὰ τὴν ἀπόλυτη αὐτὴ γερωσύνη σου σὲ ἀσκεῖ ἀθλητικά, μόνο γι' αὐτὸ σοῦ δίνει γνώσεις.

Ἡ ἡγεσία τῆς Ὀργανώσεώς σου, ἕνα συντεχνεῖο ἀπὸ ἐπιδέξιους καλλιτέχνες, ψυχικοὺς κηπουρούς, ὀργώνει καὶ σκάβει, κλαδεύει καὶ βγάζει ζιζάνια μέσα ἀπὸ τοὺς ἀνθοὺς καὶ τὰ ρόδα τοῦ ψυχικοῦ σου περιβολιοῦ. Καλή σου μάνα τὴν ὠνόμασε τὴν Ὀργάνωσί σου καὶ δὲν λέμε ὑπερβολή. Καὶ γιὰ τί δὲν σὲ φροντίζει κι' ἀπὸ ποιὰ μεριὰ δὲν προσπαθεῖ γιὰ σέ; Εἶσαι τὸ ἀγαπητὸ ἀντικείμενο τῆς ἐντατικῆς ἐργασίας της, γιατὶ εἶσαι καὶ θὰ εἶσαι ὡς κόρη, γυναῖκα καὶ μητέρα τὸ τρυφερὸ χάδι τῶν κατόπιν γενεῶν.

Ἡ Ὀργάνωσί σου, μὲ τὴν πνοὴ τοῦ Ἀρχηγοῦ σου, θέλει νὰ σοῦ ἀνοίξῃ μάτια καὶ ψυχὴ πρὸς τὴ βαθειὰ καὶ γνήσια ζωή. Θέλει νὰ σὲ μάθῃ νὰ βλέπῃς καὶ νὰ διακρίνῃς τὸ καλὸ γύρω σου καί, βρίσκοντάς το, νὰ χαίρεσαι τὴν ἀληθινὴ χαρά, τὴν ἀθάνατη, μέσα στὴν ἀρετὴ τὴ δική σου καὶ τῶν γύρω σου.

Ὁ Ἀρχηγὸς καὶ ἡ Ὀργάνωσί σου ἔχουν ὑπ' ὄψι τους τὰ σοφὰ λόγια τοῦ Μάρκου Αὐρηλίου γιὰ τὴν ἔρευνα πρὸς τὴν ἀληθινὴ χαρά, ποὺ πηγάζει ἀπὸ τὴν πλούσια ἐσωτερικότητα καὶ ἀπὸ τὴν ψυχικὴ μέθοδο νὰ βλέπουμε τὰ γύρω μας καὶ τοὺς γύρω μας. Ὅταν τὸ ἐσώψυχό μας εἶναι πάντα φωτεινό, πάντα θὰ βροῦμε κάποια καλὴ πλευρὰ μέσα καὶ στὰ πιὸ δύσκολα κι' ἄσχημα πράγματα, θὰ διακρίνουμε κάποια ἀρετὴ στὸν ἄνθρωπό μας καὶ τὸν συνάνθρωπό μας.

Ἄκουσέ τα καὶ σὺ αὐτὰ τὰ λόγια τοῦ σοφοῦ καὶ φύλαξέ τα:

«Κάθε φορά, ποὺ θέλεις νὰ χαρῇς, κάνε τὸν κόπο μὲ προσοχὴ νὰ ἐξετάζῃς τὴν ἀξίαν αὐτῶν, ποὺ ζοῦν μαζύ σου καὶ γύρω σου, τὴν δραστηριότητα τοῦ ἑνός, τοῦ ἄλλου τὴ μετριοφροσύνη, τὴ μακροθυμία τοῦ τρίτου καὶ τῶν ἄλλων κάποιο χάρισμα. Τίποτε δὲν φέρνει τόση χαρά, ὅση ἡ εἰκόνα τῶν ἀρετῶν, ποὺ βρίσκουμε στοὺς πλησίον μας ἢ ἡ καλὴ μεριὰ τῶν πραγμάτων, ποὺ μᾶς περιστοιχίζουν. Τὴν εἰκόνα αὐτή, νὰ τὴν ἔχῃς πάντα σὰν καλλιτεχνικὸ ταμπλὼ μπροστὰ στὰ μάτια σου!»

Ἡ Ὀργάνωσί σου πόσο εἶναι στοργική! Φροντίζει νὰ σοῦ ἀνοίξῃ μὲ κάθε τρόπο τὸ δρόμο πρὸς τὴ χαρὰ καὶ τὴν εὐτυχία, χαρὰ ὅμως γνήσια καὶ βαθειά, ποὺ στηρίζεται πάνω στὸ ἐσώψυχό σου, ποὺ ἀπορρέει ἀπὸ τὸν ψυχικὸ κόσμο τὸν δικό σου. Προσπαθεῖ νὰ σὲ κάνῃ αὐτόφωτο ἀστέρι, γιὰ νὰ μὴ μπορῇς ποτὲ νὰ σκοτεινιάσῃς, ὅταν τυχὸν σβύσουν τὰ γύρω σου φῶτα. Ἔτσι καὶ ἡ φωτεινὴ φλόγα τοῦ Ἔθνους σου, τοῦ ὁποίου ἀποτελεῖς ἐσὺ τὸ κέντρο, θὰ μένῃ αἰώνια ζωντανὴ καὶ δυνατή.

Σ. Καρ.

✻ ΠΩΣ ΣΤΡΩΝΕΤΑΙ ΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙ ✻

Τὸ κέντρο τοῦ τραπεζιοῦ τῆς τραπεζαρίας πρέπει νὰ εἶναι ἀκριβῶς κάτω ἀπὸ τὸ κεντρικὸ φῶς, ἐκτὸς ἐὰν ἡ τοποθέτησις αὐτὴ δὲν ἐπιτρέπῃ στὴν τραπεζαρία νὰ περνᾷ κανεὶς εὔκολα μεταξὺ τοῦ τραπεζιοῦ.

Πρὶν τοποθετήσουμε τὸ τραπεζομάνδηλο, σκεπάζομεν τὸ τραπέζι μ' ἕνα ὕφασμα μάλλινο ἢ φανελλένιο, τὸ ὁποῖον χρησιμεύει γιὰ νὰ προστατεύῃ τὸ λουστράρισμα τοῦ τραπεζιοῦ ἀπὸ τὴν ζέστη τῶν πιάτων καὶ συγχρόνως νὰ μὴ ἀκούεται ὁ θόρυβος τοῦ πιάτου, τὰ μαχαιροπήρουνα καὶ τἄλλα σκεύη ὅταν τὰ τοποθετοῦμε στὸ τραπέζι.

Τὸ τραπεζομάντηλο

Τὸ τραπεζομάνδηλο πρέπει νὰ σιδερώνεται καλὰ καὶ νὰ ἔχῃ ὅσο τὸ δυνατὸν ὀλιγώτερες τσάκισες αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ εἶναι εὐθεῖες. Πρέπει ν' ἀνοίγεται στὸ τραπέζι καὶ ὄχι νὰ ρίπτεται ἐπάνω σ' αὐτὸ ἀνοικτὸ γιατὶ ζαρώνει. Ἡ κεντρικὴ τσάκισι πρέπει νὰ τοποθετῆται ἀκριβῶς στὸ μέσον τοῦ τραπεζιοῦ αἱ δὲ τέσσαρες γωνίαι τοῦ τραπεζομανδήλου πρέπει ν' ἀπέχουν ἐξ ἴσου ἀπὸ τὸ πάτωμα. Δὲν πρέπει ποτὲ νὰ κρέμεται ὀλιγώτερο ἀπὸ 30 πόντους.

Ἄνθη

Τὰ ἄνθη τοποθετοῦνται ἀκριβῶς στὸ κέντρο τοῦ τραπεζιοῦ, δὲν πρέπει ὅμως νὰ ἐμποδίζουν τοὺς συνδαιτημόνας νὰ βλέπωνται μεταξύ των. Πρέπει τὸ βάζο νὰ εἶναι ἢ χαμηλὸ ἢ ψηλό. Ἡ τοποθέτησις τούτων ποικίλλει ἀνάλογα μὲ τὸ γοῦστο τῆς οἰκοδεσποίνης καὶ τῆς ἐπισημότητος τοῦ γεύματος.

Πιάτα

Κατόπιν τοποθετοῦνται τὰ πιάτα ἀφίνοντας μεταξύ των ἀπόστασιν τοὐλάχιστον 70 ἑκ. Πρέπει νὰ ἀπέχουν ἀπὸ τὸ ἄκρον τοῦ τραπεζιοῦ περὶ τὰ 34 ἑκ. Ἐπίσης πρέπει νὰ τοποθετοῦνται ἀπέναντι τὸ ἕνα ἀπὸ τὸ ἄλλο.

Μαχαιροπήρουνα

Ἔπειτα τοποθετοῦνται τὰ μαχαιροπήρουνα. Γιὰ ἕνα ἁπλὸ γεῦμα τοποθετοῦμε τὸ μαχαῖρι δεξιά. Τὸ πηροῦνι ἀριστερὰ καὶ τὸ κουτάλι ἢ εἰς τὸ ἄνω μέρος μὲ τὸ κοῖλο μέρος πρὸς τὰ κάτω καὶ τὴ λαβὴ πρὸς τὰ δεξιὰ ἢ τὸ τοποθετοῦμε δεξιὰ μὲ τὸ μαχαῖρι καὶ μὲ τὸ κοῖλο μέρος πρὸς τὰ ἄνω. Ἐὰν τὸ τραπέζι εἶναι ἐπίσημο καὶ πρόκειται νὰ χρησιμοποιήσωμεν πολλὰ μαχαιροπήρουνα, τότε τὰ τοποθετοῦμε κατὰ σειρὰν ποὺ θὰ χρησιμοποιηθοῦν ἀρχίζοντας ἀπὸ τὸ ἔξω μέρος. Μόνον τὰ μαχαιροπήρουνα τὰ ὁποῖα θὰ χρησιμοποιηθοῦν γιὰ τὸ γλύκισμα ἢ τὸ φροῦτο δὲν ἐπιτρέπεται νὰ τοποθετηθοῦν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς στὸ τραπέζι. Ἐκτὸς ἐὰν δὲν ἔχωμε ὑπηρέτρια καὶ δὲν θέλωμε ν' ἀναγκαζώμεθα νὰ σηκωνώμεθα ἀπὸ τὸ τραπέζι.

Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ τοποθετοῦμεν εἰς τὸ τραπέζι περισσότερα ἀπὸ 3 πηρούνια. Ἐὰν ἀπαιτοῦνται περισσότερα φέρονται στὸ τραπέζι μαζὶ μὲ τὸ φαγητὸ ἢ τὰ τοποθετοῦμεν ἐπὶ τοῦ σχετικοῦ πιάτου τοῦ φαγητοῦ ἢ τὰ φέρομεν ἐπὶ δίσκου καὶ τὰ τοποθετοῦμε στὸ δεξιὸ μέρος ἀφοῦ προηγουμένως τοποθετήσουμε τὸ πιάτο. Τὰ μαχαίρια τοποθετοῦνται δεξιὰ τοῦ πιάτου 2 ἑκατ. ἀπὸ τὸ ἄκρον τοῦ τραπεζιοῦ καὶ μὲ τὸ κοπτερὸ μέρος πρὸς τὸ πιάτο, τὸ κουτάλι τοποθετεῖται μὲ τὸ κοῖλο μέρος πρὸς τἄνω. Τὸ κουτάλι γιὰ τὸ φροῦτο ἢ τὸ μικρὸ πηροῦνι διὰ τὰ θαλασσινὰ ἢ τὰ ὀρεκτικὰ τοποθετοῦνται εἰς τὸ ἄκρο δεξιὸ μέρος ἢ ἐπὶ τοῦ πιάτου ποὺ περιέχει τὸ σχετικὸ φαγητό.

Αἰμ. Βελια.

ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ
Δεύτερη πατρίδα

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἡ μικρὴ λίμνη τῶν Κύκνων ἦταν τότε γεμάτη ἀπὸ ὑδρόβια πουλιά,—πάπιες, νερόκοττες, μπεκατσόνια, κύκνους,— κι' ὁ Τζάκ, ἐκείνη τὴν ἑβδομάδα, μπόρεσε νὰ ἱκανοποιήση μὲ τὸ παραπάνω τὰ κυνηγετικά του γοῦστα, γιατὶ ἐκτὸς ἀπὸ τὰ πουλιὰ αὐτά, σκότωνε καὶ διάφορα τετράποδα, ποὺ τὸ ἁμάξι τὰ κουβαλοῦσε ἀμέσως στὸ Φελσενχάϊμ.

Ὅσο γιὰ τὰ φθοροποιὰ κοπάδια τῶν πιθήκων, ποὺ ρήμαζαν ἄλλη φορὰ τὸ Βάλτνεγκ καὶ πετροβολοῦσαν τοὺς ἀποίκους μὲ κοκουνάρες ἀπὸ τὰ πεῦκα, τώρα μποροῦσαν νὰ εἶναι ἥσυχοι. Οὔτε ἕνας δὲν φαινόταν πουθενά. Ὕστερ' ἀπὸ τὴ συστηματικὴ καταδίωξι ποὺ τοὺς ἔκαμαν τότε, ὅσοι ἔμειναν ζωντανοὶ ἔφυγαν ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ μέρη καὶ δὲν ξαναπάτησαν.

Ὁ κ. Ζερμάττ κι' οἱ σύντροφοί του, ὕστερ' ἀπὸ τὴν ἐπιθεώρησι τοῦ κτήματος, ἄρχισαν νὰ σπέρνουν τοὺς ἀγρούς. Ἡ γόνιμη ἐκείνη γῆ δὲν εἶχεν ἀνάγκη οὔτε ἀπὸ σκάψιμο, οὔτε ἀπὸ λίπασμα. Ἕνα γαϊδουράκι ἔφθανε νὰ σέρνη ἕνα βωλοκόπο γιὰ νὰ φρεσκάρεται τὸ χῶμα. Ἀλλ' ἂν καὶ τόσο εὔκολη, ἡ σπορὰ ἀπαίτησε κάμποσο καιρὸ τὴν συνδρομὴ ὅλων, ἀκόμη καὶ τῆς Ἄννας, καὶ μόλις στὶς 6 Σεπτεμβρίου μπόρεσαν νὰ γυρίσουν στὸ Φελσενχάϊμ.

Στὴν ἀπουσία τους, ἡ κυρία Ζερμάττ καὶ ἡ κυρία Οὐόλστων εἶχαν κάμει θαύματα νοικοκυροσύνης. Ἡ αὐλή, οἱ σταῦλοι, ὁ λαχανόκηπος, οἱ κάμαρες, οἱ σάλες, ὅλα ἔλαμπαν ἀπὸ καθαριότητα καὶ τάξι. Εἶχαν χρησιμοποιήσει καλὰ τὸν καιρό τους οἱ δυὸ καλὲς νοικοκυρές· δὲν ἔκρυβαν ὅμως τὴν ἐπιθυμία ποὺ εἶχαν νὰ τελειώσουν πιὰ αὐτὲς οἱ ἐπισκέψεις στὰ κτήματα, ποὺ τὶς ἔκαναν νὰ μένουν μονάχες στὸ σπίτι.

Ἀποφασίσθηκε λοιπὸν νὰ γίνη ἀκόμη μιὰ ἐπίσκεψι, τελευταία, ποὺ θὰ περιλάμβανε συγχρόνως καὶ τὸ Τσουκερτὸπ καὶ τὸ Πρόσεκτ-Χίλλ. Ἀλλὰ γιὰ ν' ἀνεβοῦν ὡς τὸ ἀκρωτήρι τῆς Ψεύτικης-Ἐλπίδας θὰ ἤθελαν τοὐλάχιστον ὀκτὼ ἡμέρες, ὥστε δὲν θὰ γύριζαν παρὰ κατὰ τὰ μέσα Σεπτεμβρίου.

—Ὅσο γιὰ τὸ Ἔμπερφουρτ, εἶπε ὁ κ. Ζερμάττ, αὐτὸ θὰ μπορέσουμε νὰ τὸ ἐπισκεφθοῦμε, ὅταν θὰ κάμουμε τὸ μεγάλο ταξίδι στὸ ἐσωτερικό. Γιατὶ γιὰ νὰ βγοῦμε ἀπὸ τὴ Γῆ τῆς Ἐπαγγελίας, δὲν ἔχουμε ἄλλη διέξοδο ἀπὸ τὴ βουνοσειρὰ τοῦ Φραγμοῦ κι' ἐκεῖ κοντὰ εἶναι τὸ κτῆμα.

Ἡ Ἄννα δὲν θὰ συνώδευε τώρα τὸν πατέρα της, ἀφοῦ μποροῦσε νὰ λείψουν περισσότερο ἀπὸ μιὰ ἑβδομάδα. Ἄλλως τε τὴν χρειαζόνταν στὸ Φελσενχάϊμ ὅπου εἶχαν νὰ κάμουν μιὰ μεγάλη πλύσι καὶ κατόπιν νὰ ἐπιδιορθώσουν ὅλα τὰ φορέματα καὶ τὰ ἀσπρόρρουχα. Ἡ Ἄννα, ἂν καὶ μὲ λύπη της, ἀναγκάσθηκε νὰ ὑποκύψη στὴν ἀπαίτησι τῆς μητέρας της. Ὁ Ἐρνέστος ὅμως δὲν μποροῦσε νὰ τὸ χωνέψη κι' ἄρχισε νὰ συλλογίζεται μήπως ἦταν ἐπίσης ἀνάγκη νὰ μείνη κι' αὐτὸς στὸ Φελσενχάϊμ...

Τὸ κατάλαβε ὁ Τζὰκ καί, μὲ τὴ συνηθισμένη του καλωσύνη, ἀποφάσισε νὰ τὸν βοηθήση.

—Πατέρα, εἶπε ἕνα βράδυ στὸν κ. Ζερμάττ, δὲν διατρέχουν βέβαια κανένα κίνδυνο στὸ Φελσενχάϊμ ἡ κυρία Οὐόλστων, ἡ Ἄννα καὶ ἡ μητέρα... Ὁπωσδήποτε ὅμως, ὅταν πρόκειται νὰ μείνουν μόνες ὁλάκαιρη ἑβδομάδα.. ἴσως καὶ περισσότερο...

—Ἔχεις δίκηο Τζάκ! ἀποκρίθηκε ὁ κ. Ζερμάττ· στιγμὴ δὲν θὰ ἤμουν ἥσυχος κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀπουσίας μας, μολονότι κίνδυνο δὲν βλέπω κανένα.. Ὡς τώρα, δὲν χωριστήκαμε ποτέ, παρὰ δύο-τρεῖς ἡμέρες... Ποτὲ ὁλάκαιρη ἑβδομάδα... Κι' ὅμως θὰ ἦταν μεγάλη φασαρία νὰ φύγουμε ὅλοι μαζί..

—Θέλετε νὰ μείνω στὸν Φελσενχάϊμ ἐγώ; ἐπρότεινεν ὁ κ. Οὐόλστων.

—Ὄχι, ἀγαπητέ μου, ἀποκρίθηκε ὁ κ. Ζερμάττ. Πρέπει νὰ μᾶς συνοδεύσετε στὸ Τσουκερτὸπ καὶ στὸ Πρόσπεκτ-Χίλλ γιὰ τὶς ἐργασίες ποὺ πρόκειται νὰ γίνουν ἐκεῖ... Ἂν ἤθελε ὅμως νὰ μείνη κοντὰ στὴ μητέρα του κανένας ἀπὸ τοὺς γυιούς μου, δὲν θὰ εἶχα πιὰ ἀνησυχία... Ὁ Τζάκ, παραδείγματος χάριν...

Αὐτὸ περίμενε κι' ὁ Τζάκ, γιὰ νὰ πῆ κυττάζοντας πονηρὰ τὸν Ἐρνέστο:

—Τί; Ἐμένα βάζετε νὰ φυλάξω τὸ σπίτι; Θέλετε ν' ἀφαιρέσετε ἀπὸ ἕνα κυνηγὸ τὴν εὐκαιρία ἑνὸς λαμπροῦ κυνηγιοῦ;... Μὰ γιατὶ νὰ μείνω ἐγὼ κι' ὄχι ὁ Ἐρνέστος;

Ἡ λατρεία τοῦ Τζὰκ ἦταν τὸ κυνῆγι.

—Ἢ ὁ Ἐρνέστος ἢ ὁ Τζάκ, τὸ ἴδιο θὰ ἦταν, εἶπε ὁ κ. Ζερμάττ. Ἀλήθεια, κυρία Οὐόλστων;

—Βεβαιότατα, κύριε Ζερμάττ!

—Ἂς μείνη λοιπὸν ὁ Ἐρνέστος, ἐφώναξεν ὁ Τζάκ. Ἐκτὸς ἂν δὲν θέλη...

—Μπᾶ! γιατὶ νὰ μὴ θέλω;... ψιθύρισε ὁ Ἐρνέστος. Ἐγὼ δὲν εἶμαι κυνηγός.

Τὸ ζήτημα τελείωσε καὶ τὴν ἄλλη μέρα, πρωΐ-πρωΐ, ὁ κ. Ζερμάττ κι' ὁ κ. Οὐόλστων μπῆκαν στὸ ἁμάξι, ὅπου εἶχαν φορτώσει ἀπὸ πρὶν διάφορα ἐργαλεῖα, τρόφιμα ἄφθονα καὶ σακκιὰ μὲ σπόρους,— ἐνῷ ὁ Τζὰκ καβαλλίκευε τὸν Λάϊχτφους, συνοδευόμενος καὶ ἀπὸ τοὺς σκύλους του Μπράουν καὶ Φάλμπ.

Τράβηξαν βορειοδυτικά, ὥστε ν' ἀφήσουν δεξιά τους τὴ λίμνη τῶν Κύκνων. Ἀπέραντα λειβάδια, φυσικοὶ βοσκότοποι, ἁπλωνόνταν ὡς τὸ κανάλι τοῦ ρέματος τῶν Τσακαλιῶν, ποὺ τὸ πέρασαν οἱ ταξειδιῶτες σὲ ἀπόστασι μιᾶς λεύγας ἀπὸ τὸ Φαλκενχόρστ, ὅπου ἦταν τὸ γεφυράκι.

Πρὸς αὐτὸ τὸ μέρος δὲν ὑπῆρχεν ἁμαξιτὸς δρόμος σὰν ἐκεῖνον ποὺ ὡδηγοῦσε στὸ κτῆμα τοῦ Βάλτνεγκ. Ὁπωσδήποτε τὰ πολυάριθμα καὶ βαρειὰ φορτώματα ποὺ κουβαλήθηκαν κατὰ καιρούς, εἶχαν ἰσιώσει τὸ ἔδαφος καὶ καταστρέψει τὰ χόρτα. Ἔτσι τὸ ἁμάξι, ποὺ τὸ ἔσυραν οἱ δυὸ ρωμαλέοι βόνασσοι, μποροῦσε νὰ τρέχη ἀρκετὰ γρήγορα καὶ χωρὶς κόπο. Σὲ τέσσερες ὧρες ἔφθασαν στὸ Τσούκερτοπ, ποὺ ἀπεῖχε τρεῖς λεῦγες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Ὁ κ. Ζερμάττ, ὁ κ. Οὐόλστων κι' ὁ Τζάκ, ἀφοῦ ἔφαγαν στὸ σπιτάκι μὲ ὄρεξι, ἄρχισαν εὐθὺς τὴν ἐργασία.

Πρῶτα-πρῶτα ἔβγαλαν μερικὰ παλούκια ἀπὸ τὸν περίβολο, ὅπου εἶχαν ξεχειμωνιάσει τὰ γουρούνια. Ὁ περίβολος αὐτὸς εἶχε γεμίσει καὶ ἀπὸ ἕνα ἄλλο εἶδος χοίρων, τὰ ταγιάμ ἢ μοσχογούρουνα, ποὺ ζοῦσαν εἰρηνικώτατα μὲ τ' ἄλλα. Δὲν τὰ ἔδιωξαν, καὶ μὲ τὸ δίκηο τους. Ὁ κ. Ζερμάττ ἤξερε ὅτι τὸ κρέας αὐτῶν τῶν παχυδέρμων εἶναι λαμπρό, φθάνει μόνο ν' ἀφαιρῆται κάποιος μυρωδικὸς θύλακας ποὺ ἔχουν στὴ ράχι.

Οἱ φυτεῖες αὐτοῦ τοῦ κτήματος, ποὺ ἦταν ἀρκετὰ μακρισμένο ἀπὸ τὴ θάλασσα, βρέθηκαν ἀπείρακτες. Κι' ἦταν τώρα πλουσιώτατες. Τὴν πρώτη φορὰ ποὺ ὁ κ. Ζερμάττ κι' οἱ γυιοί του ἐπεσκέφθησαν ἐκεῖνο τὸ μέρος,— τὶς πρῶτες 'μέρες ποὺ βγῆκαν στὸ νησί,— δὲν ἦταν παρὰ ἕνας βάλτος, ποὺ τὸν ὠνόμασαν Βάλτο τῶν Ζαχαροκαλάμων. Τώρα ὅμως ἔβλεπες δενδρόκηπους, ἀγροὺς καὶ λειβάδια, ὅπου ἔβοσκαν ἀγελάδες. Καὶ στὴ θέσι τῆς πρώτης καλύβας εἶχε κτισθῆ ἕνα σπιτάκι καλὰ προφυλαγμένο κάτω ἀ-

πὸ τὰ δένδρα. Παρακάτω ἦταν ἕνας καλαμιώνας ἀποκλειστικῶς ἀπὸ μπαμπού, ποὺ τὰ δυνατά τους ἀγκάθια μποροῦσαν νὰ χρησιμεύσουν γιὰ καρφιά. Ἀλλὰ ὅποιος περνοῦσε αὐτὸν τὸν καλαμιῶνα, θὰ ἔβγαινε μὲ τὰ ροῦχα κουρελιασμένα.

Ὀκτὼ ἡμέρες ἔμειναν στὸ Τσούκερτοπ, γιὰ νὰ σπείρουν τὰ διάφορα δημητριακά, ποὺ τόσο εὐδοκιμοῦσαν στὸ ἔδαφος ἐκεῖνο, τὸ ποτιζόμενο μὲ τὸ τεχνητὸ ξεχείλισμα τῆς λίμνης τῶν Κύκνων. Ἀπὸ τὰ τρία κτήματα τῆς Γῆς τῆς Ἐπαγγελίας αὐτὸ ἦταν τὸ σημαντικώτερο.

Περιττὸ νὰ ποῦμε ὅτι ὁ Τζὰκ κυνηγοῦσε κι᾽ ἐκεῖ διάφορα πουλιὰ καὶ τετράποδα. Ὅσο γιὰ τὶς ὕαινες, ποὺ εἶχαν φανῆ τὴν πρώτη φορά, ὁ κυνηγὸς δὲν ἀπάντησε τώρα οὔτε μιά. Ἀλλὰ οὔτε καὶ κανένα ἄλλο σαρκοβόρο. Ὡρισμένως τὰ θηρία ἔφευγαν μπροστὰ στὸν ἄνθρωπο.

Στὰ περίχωρα τῆς λίμνης ὁ Τζὰκ ἔλαβε τὴν εὐκαιρία νὰ κυνηγήσῃ κι᾽ ἕνα ζῶο μεγάλο σὰν ἀλογάκι, καφετὶ σκοῦρο, ποὺ ἔμοιαζε μὲ ρινόκερω χωρὶς κέρατο, ἀπὸ τὸ εἶδος τῶν ταπύρων. Ἦταν μιὰ ἄ ν τ α. Δὲν ἔπεσε μὲ τὴν πρώτη τουφεκιὰ ποὺ τῆς ἔρριξε ἀπὸ εἴκοσι βήματα· ἀλλὰ τὴ στιγμὴ ποὺ ὡρμοῦσε ἀπάνω του, δεύτερη σφαῖρα τῆς τρύπησε τὴν καρδιά.

Οἱ ἐργασίες στὸ Τσούκερτοπ τελείωσαν τὸ βράδυ τῆς 15 Σεπτεμβρίου. Τὴν ἄλλη μέρα, ἀφοῦ κλείσθηκε ἑρμητικὰ τὸ σπιτάκι κι᾽ ἀφοῦ μπῆκε στὸν περίβολο μιὰ γερὴ καγκελλόπορτα, τὸ ἁμάξι μὲ τοὺς ἀποίκους ξεκίνησε γιὰ τὸ Πρόσπεκτ-Χὶλλ, ποὺ ἦταν κοντὰ στὸ ἀκρωτήρι τῆς Ψεύτικης-Ἐλπίδας. Τὸ ἀκρωτήρι αὐτὸ δὲν ἀπεῖχε ἀπὸ τὸ κτῆμα παρὰ δύο λεῦγες· κι᾽ ὁ δρόμος, κατὰ μέγα μέρος, ἦταν ἴσιος. Ἔτσι σὲ δυὸ ὧρες, ἀφοῦ πέρασαν μιὰ ἐξοχὴ καταπράσινη, ξαναναιωμένη ἀπὸ τὶς βροχές, ὁ κ. Ζερμάττ, ὁ κ. Οὐόλστων κι᾽ ὁ Τζὰκ ἔφθασαν στὸ δάσος τῶν Πιθήκων, ποὺ μόνο τὄνομα διατηροῦσε, γιατὶ πίθηκοι δὲν ὑπῆρχαν πιά. Καὶ σταμάτησαν στὰ πόδια τοῦ λόφου.

Οἱ πλαγιὲς τοῦ Πρόσπεκτ-Χὶλλ δὲν ἦταν τόσο τραχειὲς ποὺ νὰ μὴ μποροῦν ν᾽ ἀνεβοῦν οἱ βόνασοι κι᾽ ὁ ὄναγρος. Καὶ τὸ ἁμάξι, ἂν καὶ μὲ κάποιο κόπο, ἔφθασε στὸ ἴσιωμα τῆς κορυφῆς.

Ἡ βίλλα, στὸ ὕψος ἐκεῖνο, εἶχεν ὑποστῆ ἀρκετὲς ζημίες ἀπὸ τοὺς ἀνέμους. Ἡ στέγη της προπάντων ἤθελε διόρθωμα, γιατὶ σὲ πολλὰ μέρη ἦταν ξεχαρβαλωμένη. Ἀλλὰ κι᾽ ἔτσι, τὸ καλοκαίρι, τὸ σπιτάκι ἐκεῖνο ἦταν κατοικήσιμο κι᾽ οἱ ἄποικοι μπόρεσαν νὰ ἐγκατασταθοῦν γιὰ λίγες ἡμέρες.

Κι᾽ ἡ αὐλὴ τοῦ Πρόσπεκτ-Χὶλλ, ὅπου ἐβασίλευαν οἱ ἰνδιάνοι, εἶχε πάθει ἀρκετὰ ἀπὸ τὶς κακοκαιρίες κι᾽ ἔπρεπε νὰ ἐπιδιορθωθῆ. Ἔπρεπε ἀκόμα νὰ ξεβουλλώσουν τὸ στόμιο τῆς μικρῆς πηγῆς, ποὺ ἔτρεχε στὴν κορυφὴ σχεδὸν τοῦ λόφου. Ὅσο γιὰ τὶς φυτεῖες τοῦ τσαγιοῦ, δὲν εἶχαν παρὰ νὰ στυλώσουν μερικὰ δενδράκια, ποὺ εἶχαν πέσει χάμω, ἀλλὰ χωρὶς νὰ ξερριζωθοῦν.

(Ἀκολουθεῖ)

Θάλασσα - Μπάνια - Ἡλιοθεραπεία

Β΄.

Ἐάν, ὅπως εἴπαμε στὸ προηγούμενο ἄρθρο, τὸ πεῦκο ἔχῃ μόνον ἐνδείξεις καὶ καμμίαν ἀντένδειξιν, δηλ. ὠφελεῖ καὶ δὲν βλάπτει οὐδένα ὀργανισμόν, τοὐναντίον ἡ θάλασσα ἔχει ἀπολύτους ἐνδείξεις, δηλ. τὸ κλῖμα της, δι᾽ ὡρισμένους ὀργανισμούς, εἶναι σπουδαῖον θεραπευτικὸν μέσον καὶ ἀπολύτους ἀντενδείξεις, ἀποβαίνει δηλ. τρομερὰ ἐπικίνδυνον δι᾽ ὡρισμένους πάσχοντας ὀργανισμούς. Τὸ κλῖμα στὴ θάλασσα, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ μεσόγεια, εἶναι δυνατό, οἱ συνεχεῖς καὶ ἐναλλασσόμενοι ἄνεμοι ἐπιφέρουν ἕνα συνεχῆ ἐρεθισμὸν εἰς τὸν ὀργανισμόν, αὐξάνει ὡς ἐκ τούτου τὰς καύσεις τοῦ σώματος σὲ μεγάλο βαθμό, πρᾶγμα ποὺ φαίνεται εὔκολα τὶς πρῶτες ἡμέρες ἀπὸ μιὰ κούρασι ποὺ αἰσθανόμεθα καὶ ἀπὸ τὴν μεγάλη ὄρεξι. Ἀλλ᾽ ἐνῷ αἱ καύσεις ἐξακολουθοῦν νὰ γίνωνται εἰς τὸν ὀργανισμόν, ἡ ὄρεξις δὲν διατηρεῖται ὅπως στὴν ἀρχὴ καὶ ἔτσι, ἂν δὲν προσέξουμε τὴν τροφή μας, ὅπως γίνεται σήμερα μὲ πολλοὺς νέους, εἶναι δυνατὸν σὲ μικρὸ διάστημα νὰ χάσωμε βάρος, ποὺ θὰ δώσῃ ἀφορμὴ νὰ ἐκδηλωθῆ μιὰ ἀρρώστεια ἢ μιὰ συνεχὴς ἀδυναμία. Ἔπειτα, ἐκτὸς τοῦ κλίματος καὶ τὰ παιχνίδια, μπάνια καὶ ἡλιοθεραπεία, ἐπιφέρουν φθορὰς στὸν ὀργανισμό, οἱ ὁποῖες γιὰ νὰ ἀναπληρωθοῦν χρειάζεται ἄφθονος τροφή. Σ᾽ αὐτὸ λοιπὸν κυρίως πρέπει νὰ στραφῆ ἡ προσοχὴ γονέων καὶ νέων, διότι πᾶμε στὴ θάλασσα γιὰ νὰ παχύνωμε καὶ ὄχι νὰ γίνουμε τσίροι. Ἐπικρατεῖ δὲ ἡ ἰδέα στὸν πολὺ κόσμο, πὼς πρέπει ἀπαραιτήτως ν᾽ ἀδυνατίσωμε στὴ θάλασσα τὸ καλοκαῖρι γιὰ νὰ παχύνωμε τὸν χειμῶνα. Εἶναι κι᾽ αὐτὸ μιὰ ἀπὸ τὶς πολλὲς πλάνες τοῦ κόσμου σὲ ζητήματα ἰατρικά, ποὺ ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα νὰ βλέπουμε τὸν Σεπτέμβριο στὰ γραφεῖα μας τὶς συχνὲς ἀδενοπάθειες καὶ τὶς πρῶτες αἱμοπτύσεις. Ἂς μὴ θεωρηθῶ ὑπερβολικός, αἱ καταχρήσεις τοῦ καλοκαιριοῦ σὲ μπάνια κοπιώδη καὶ παρατεταμένα, σὲ ἡλιοθεραπεία καταστρεπτική, συγχρόνως δὲ ἡ ἀδιαφορία γιὰ τὴν τροφή, φέρουν τὴν ἀδενοπάθεια καὶ τὰς ἀρχομένας φυματιώσεις. Πρέπει ἑπομένως, ὅσοι θέλουν νὰ χαροῦν πραγματικὰ τὸ ὑγρὸ στοιχεῖο, τὴ γαλάζια ὁλοκάθαρη θάλασσα, ὅσοι θέλουν νὰ ἀφήσουν τὸ κορμί των νὰ τὸ λυκνίσῃ θωπευτικὰ τὸ σιγανὸ κῦμα τῆς ἀμμουδιᾶς τῆς Γλυφάδας ἢ τῶν ἀκρογιαλιῶν τῆς Ἑλλάδος, νὰ προσέξουν πολὺ τὴν ὑγεία των, ἡ ὁποία καὶ ἐξασφαλίζεται ἀπολύτως ὅταν προσέξουν τὴν τροφὴ των καὶ τὸν ὕπνο των. Γι᾽ αὐτὸ καὶ στὸ προηγούμενον ἄρθρον εἴπαμε εἰς τὰ ἀδύνατα ἢ ἀναρρωνύοντα παιδιὰ νὰ πᾶνε στὸ πεῦκο, ἐπειδὴ ἐκεῖ οὔτε τὸ κλῖμα εἶναι ἐρεθιστικό, οὔτε τὰ παιχνίδια εἶναι πολλὰ καὶ ἔτσι οἱ φθορὲς εἶναι λίγες, ἡ δὲ τροφή, ἔστω καὶ λίγη, ἀνταποκρίνεται πρὸς τὶς μικρὲς σχετικῶς ἀνάγκες τοῦ παιδιοῦ, ἐνῷ στὴ θάλασσα, καὶ ἰδίως ὅταν εἶναι μίζεροι στὴν τροφή των, καταστρέφονται κυριολεκτικῶς. Στὴ θάλασσα λοιπὸν θὰ πᾶνε, διότι ὑπάρχει ἔνδειξις, ὅσοι πάσχουν ἀπὸ ἀμυγδαλὲς ἢ κρεατάκια. Τὸ ἰώδιον, ὁ καθαρὸς ἀέρας καὶ τὸ ἁλμυρὸ νερὸ ἐπιδροῦν εὐνοϊκῶς. Ἐπίσης ὅσοι ἔχουν ἀδένες ἁπλὲς ἢ φυματικῆς φύσεως, ἀλλ᾽ ἂς προσέξουν, μόνον ἀδένες καὶ ὄχι βρογχικὰ μαζί, ἡ θάλασσα καὶ ὁ ἥλιος τοὺς εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ θετικὰ θεραπευτικὰ μέσα. Ἔπειτα οἱ χοιραδικὲς ἐκδηλώσεις, οἱ βλάβες τῶν ὀστῶν καὶ ἀρθρώσεων θεραπεύονται μόνον στὴ θάλασσα. Τέλος στὴ θάλασσα εἶναι εὐπρόσδεκτοι ὅλοι οἱ ὑγιεῖς νέοι καὶ νέες, ὅσοι θέλουν νὰ ἀπολαύσουν πραγματικὰ τὴ θάλασσα, τὸν ἥλιο καὶ τὸ κολύμπι, ἀλλὰ μὲ κάποιο φραγμό, διότι, ὅπως εἴπαμε, ἡ κατάχρησις φέρνει βλαβερὰ ἀποτελέσματα.

Τὸ θαλάσσιο λουτρὸ εἶναι ὠφελιμώτατο διὰ τὸν ἄνθρωπον, ἐπιδρᾷ εὐεργετικῶς ἐπὶ τοῦ δέρματος καὶ ἐνισχύει σπουδαίως τοὺς μῦς. Ἡ παραμονὴ δὲ τοῦ λουομένου εἰς τὸν καθαρὸν ἀέρα ἐνισχύει τὸν ὀργανισμόν, διεγείρει τὴν ἀνταλλαγὴν τῆς ὕλης καὶ φέρνει μεγάλην ὄρεξιν καὶ εὐεξίαν. Ἡ διάρκεια τοῦ λουτροῦ πρέπει νὰ κυμαίνεται ἀπὸ 5—15 λεπτά, ἀναλόγως τῆς θερμοκρασίας τῆς θαλάσσης καὶ τῆς εὐαισθησίας τοῦ ἀτόμου. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ μπάνιου πρέπει ὁ λουόμενος νὰ αἰσθάνεται ἕνα εὐχάριστον αἴσθημα, ἐὰν αἰσθάνεται ἀδιαθεσίαν ἢ ἐλαφρὸ ρῖγος πρέπει νὰ βγῆ ἀμέσως, νὰ κάνῃ ἐντριβάς, ὀλίγας κινήσεις τῶν χειρῶν καὶ νὰ ἀποφεύγῃ τοῦ λοιποῦ τὴν θάλασσαν. Ἐπίσης τότε ὠφελεῖ τὸ μπάνιο, ὅταν μετὰ πολλὴν ὥραν κατόπιν αἰσθανώμεθα ἕνα εὐάρεστον αἴσθημα θερμότητος. Ἐὰν δὲ παραμείνῃ μία ὠχρότης καὶ ἕνα αἴσθημα ρίγους, πρέπει ν᾽ ἀποφεύγεται, διότι μᾶς δείχνει ὅτι ὁ ὀργανισμὸς δὲν τὸ ἀνέχεται. Ἐπίσης μπάνιο δὲν πρέπει νὰ γίνεται ὅταν ἡ θερμοκρασία τοῦ νεροῦ εἶναι κάτω τῶν 15 βαθμῶν. Μετὰ τὸ μπάνιο εἶναι ἀπαραίτητο τὸ σκούπισμα, ἐντριβές, ἐλαφρὰ σουηδικὴ γυμναστικὴ καὶ κατόπιν ἡλιοθεραπεία.

Ἡ ἡλιοθεραπεία κανονικὰ πρέπει νὰ γίνεται πρὶν ἀπὸ τὸ μπάνιο.

Γ. Μπαμπούρης
Παιδίατρος

Τὰ ἀτμόπλοια

Κατὰ μερικοὺς ἱστορικοὺς τὸ πρῶτο ἀτμοκίνητο πλοῖο ἐλειτούργησε στὶς 17 Ἰουνίου τοῦ 1545, στὸν ὅρμο τῆς Βαρκελώνης παρουσίᾳ τοῦ αὐτοκράτορος Καρόλου τοῦ πέμπτου. Ὁ ἐφευρέτης του ἕνας Ἱσπανὸς ὀνόματι Μπλάσκο ντὲ Γκαρέϋ, φαίνεται ὅτι ἐφωδίασε ἕνα πλοιάριο μὲ δυὸ μεγάλους πλαγινοὺς ξύλινους τροχοὺς ποὺ περιεστρέφοντο ὑπὸ ἀτμοῦ. Τὸ πλοιάριο, λέγουν, ἐλειτούργησε θαυμάσια κι' ὁ ἐνθουσιασμένος αὐτοκράτωρ ἀπεφάσισε νὰ ἐξοπλίσῃ μὲ παρόμοιους ἀτμοκινήτους τροχοὺς ἕνα μέρος τοῦ στόλου του. Τὰ μέλη ὅμως τῆς Ἱερᾶς Ἐξετάσεως ἐπέτυχον νὰ καταστρέψουν τὰ σχέδια τοῦ Γκαρέϋ καὶ γι' αὐτὸ ἡ ἐφεύρεσίς του ἔμεινε ἄγνωστη. Πάντως ἡ ἐφεύρεσις αὐτὴ τοῦ Μπλάσκο Γκαρέϋ δὲν ἀποδεικνύεται ὡς πραγματικὴ ἀπὸ κανένα σοβαρὸ στοιχεῖον, ἐνῷ ἀντιθέτως αὐθεντικὰ ντοκουμέντα πιστοποιοῦν ὅτι πρῶτος ὁ ὁποῖος ἐκίνησε πλοῖο δι' ἀτμοῦ ἦταν ὁ Γάλλος Ντενὶς Παπέν.

Τῷ 1772 ἕνας ἄλλος Γάλλος, ὁ κόμης ντ' Ὀξιρὸν ἐπενόησε μιὰ παρόμοια μηχανή.

Ἐννέα χρόνια ἀργότερα, τῷ 1783, ἕνας τρίτος Γάλλος ὁ Ζουφροὰ ντ' Ἀμπάνς, κατώρθωσε νὰ ἐπιδείξῃ ἐνώπιον 10.000 θεατῶν, μιὰ μικρὴ βάρκα, ἐφωδιασμένην καὶ λειτουργοῦσαν μὲ ἀτμομηχανήν. Δυστυχῶς ὅμως ὁ ἁρμόδιος ὑπουργὸς τοῦ Λουδοβίκου 16ου, Κολόν, δὲν ἔδωσε καμμιὰ σημασία στὴν ἐφεύρεσιν αὐτὴ κι' ἔτσι, ἐκεῖνος ποὺ ἐπέτυχε νὰ ἐπιβάλῃ τὴν ἐφεύρεσιν αὐτὴ δὲν ἦταν παρὰ ὁ Ἀμερικανὸς Ρομπέρτ Φοῦλτων, ὁ ὁποῖος μὲ τὴν κρατικὴν ὑποστήριξιν κατώρθωσε νὰ ὀργανώσῃ τῷ 1807 τὴν πρώτην κανονικὴν συγκοινωνίαν δι' ἀτμοπλοίων ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Χοῦντσον.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Τὸ τηλέφωνον τῆς τσέπης

Μία νέα πρόοδος ἐσημειώθη στὸ τηλέφωνο χάρις στὸν Ἰταλὸν μηχανικὸν κ. Μπαστίνι. Τὸ «αὐτόματο ραδιοτηλέφωνο», τὸ ὁποῖον εἶναι ἕτοιμο νὰ περάσῃ ἀπὸ τὸ πειραματικό του στάδιο στὴν ἐφαρμογή.

Ἰδοὺ περὶ τίνος πρόκειται:

Ὅταν βρίσκεσθε ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι, εἶναι δυνατὸν νὰ σᾶς καλέσῃ κάποιος στὸ τηλέφωνο. Τότε θ' ἀκούσετε, ὅπου κι' ἂν βρίσκεσθε, τὸ κουδούνισμα στὸ τηλέφωνο ποὺ θὰ ἔχετε στὴν τσέπη σας ἢ μέσα στὸ αὐτοκίνητό σας κι' ἀμέσως θὰ πάρετε τὸ ἀκουστικὸ καὶ θ' ἀπαντήσετε στὸ τηλεφώνημά σας, ὅπως γίνεται στὰ κοινὰ τηλέφωνα.

Ἡ χρησιμότης τῆς προόδου αὐτῆς εἶναι τόσο καταφανής, ὥστε δὲν χρειάζονται ἐξηγήσεις.

Στὴν πραγματικότητα τὸ νέον αὐτὸ τηλεφωνικὸ μηχάνημα εἶναι φορητὸ μὲν ἀλλ' ὄχι εἰς θέσιν ἀκόμα νὰ μπαίνῃ στὴν τσέπη.

Οἱ πρῶτες του ἐφαρμογὲς ἔγιναν μέσα σ' αὐτοκίνητα, ἀλλὰ ὁ κύριος Μπαστίνι προβλέπει ὅτι δὲν θ' ἀργήσῃ νὰ περιορίσῃ τὶς διαστάσεις τοῦ νέου αὐτοῦ τηλεφώνου καὶ νὰ τὸ παρουσιάσῃ σὰν μιὰ φωτογραφικὴ μηχανή. Ἡ

λειτουργία τοῦ μηχανήματος εἶναι ἁπλουστάτη. Βγαίνοντας ἀπὸ τὸ σπίτι, προσθέτετε στὸ τηλέφωνο ἕνα εἰδικὸ ραδιοφωνικὸ μηχανηματάκι ποὺ συνίσταται ἀπὸ ἕναν μικροσκοπικὸ δέκτη καὶ πομπό. Μόλις λοιπὸν ἀπὸ ἕνα ὁποιοδήποτε τηλέφωνο τῆς πόλεως ἢ καὶ τῶν περιχώρων σᾶς καλέσουν μὲ τὸν ἀριθμό σας, αὐτομάτως τὰ ἠλεκτρικὰ κύματα ποὺ κάνουν τὸ τηλέφωνο νὰ κουδουνίζῃ θὰ μεταδοθοῦν στὸν ραδιοφωνικὸν σας σταθμό, ὁ ὁποῖος θὰ τὰ στείλῃ ὑπὸ μορφὴν κυμάτων ὡρισμένου μήκους στὸ μηχάνημα ποὺ ἔχετε στὴν τσέπη σας, τὸ ὁποῖον θὰ σᾶς εἰδοποιήσῃ ἀμέσως. Τότε διὰ μέσου τοῦ ραδιοφωνικοῦ μηχανήματος τοῦ σπιτιοῦ σας θὰ μπορέσετε νὰ μιλήσετε μ' ἐκεῖνον ποὺ σᾶς ἐκάλεσε.

Μετὰ τὴν ὁμιλία ἐπαναφέρετε τὸ μικρόφωνο στὴ θέσι του καὶ αὐτομάτως ἡ σύνδεσις μεταξὺ τοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ καὶ τοῦ τηλεφώνου διακόπτεται καὶ ὅλα ξαναγυρίζουν στὴν τακτική τους θέσι.

Ἂν ὅμως ὁ συνομιλητής σας εἶναι ἐφωδιασμένος μ' ἕνα παρόμοιο μὲ τὸ δικό σας μηχάνημα, μπορεῖτε νὰ ἐπικοινωνήσετε κι' ὅταν ἀκόμη κι' οἱ δυὸ εὑρίσκεσθε στὸν δρόμο!

Καθορίζετε τότε μιὰ συνέντευξι δι' ἐναερίου ὁδοῦ μεταξὺ τοῦ φορητοῦ μηχανήματος ποὺ καλεῖ καὶ τοῦ τηλεφώνου ποὺ δέχεται καὶ καλεῖτε.

Μὲ τὸν τρόπον αὐτὸν ὁ καλῶν σᾶς δὲν ξέρει ἂν σεῖς εὑρίσκεσθε στὸ σπίτι ἢ ἔξω ἢ ἀκόμη καὶ σὲ μιὰν ἄλλη πόλι.

Ἡ νέα αὐτὴ ἐφεύρεσις θὰ σημειώσῃ μίαν καταπληκτικὴν πρόοδον στὸ ραδιοτηλέφωνον καὶ θὰ δώσῃ μεγάλην ἀνακούφισιν στὶς πολύπλοκες ἀπαιτήσεις τοῦ πολιτισμοῦ μας.

Τὰ φορητὰ τηλέφωνα θὰ ἐξυπηρετήσουν πολὺ ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ τὴν ἀστυνομίαν.

Τώρα τὰ ἀστυνομικὰ αὐτοκίνητα τῆς Ἀμερικῆς εἶναι ἐφωδιασμένα μὲ ἀσύρματο τηλέφωνο καὶ ἔτσι αἱ περίπολοι μποροῦν νὰ εἰδοποιηθοῦν ἀμέσως καὶ νὰ σπεύσουν ὅπου πρέπει. Ἀλλὰ ὅλοι οἱ ἀστυνομικοὶ δὲν βρίσκονται σὲ αὐτοκίνητα.

Γι' αὐτὸν τὸν λόγον θὰ εἶναι ἐφωδιασμένοι μὲ τηλέφωνα τῆς τσέπης.

Ἐπίσης θὰ μπορῆτε νὰ συνεννοηθῆτε ἀπὸ τὸν δρόμο μὲ τὸ γραφεῖον ἢ τὸ σπίτι σας.

Γενικῶς, οἱ ὑπηρεσίες ποὺ θὰ προσφέρῃ τὸ αὐτόματο τηλέφωνο τῆς τσέπης θὰ εἶναι ἀνεκτίμητες.

Μ' ΕΝΑ ΣΚΙΤΣΟ ΚΑΙ ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ

Ὑπάρχουν ἑξακόσιαι χιλιάδες εἴδη ζώων στὴ γῆ, ἐκ τῶν ὁποίων αἱ πεντακόσιαι χιλιάδες εἶναι διάφορα εἴδη ἐντόμων.

Ἡ Γαλλία ἔχει 8 ὀρυχεῖα ὀρυκτοῦ ἅλατος ποὺ παράγουν 1.400 τόννους ἁλάτι, ἐξάγει δὲ κατ' ἔτος καὶ 35 χιλ. τόννους θαλασσίου ἅλατος.

Μεταξὺ τῶν ἀπειραρίθμων σιδηροδ. σηράγγων ποὺ ὑπάρχουν σ' ὅλο τὸν κόσμο μεγαλειτέρα εἶναι ἡ τοῦ Σεμπλὸν μὲ μῆκος 19.730 μ.

Στὸ Βέλγιο ὑπάρχουν 200 ὑαλουργεῖα ποὺ ἀπασχολοῦν 70.000 ἐργάτας καὶ παράγουν ἄνω τῶν 400 ἑκατομμυρίων φιαλῶν τὸν χρόνο.

Οἱ πρῶτοι ἄνθρωποι ποὺ ἀνέβηκαν στὸ Λευκὸν Ὄρος ἦσαν οἱ Δρ Πακάρντ καὶ ὁ ὁδηγὸς Ζὰκ Μπαλμάτ, κατὰ τὸν Αὔγουστο τοῦ 1788.

Ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῆς ἡλιακῆς θερμότητος 30.000 κυβικὰ μέτρα ὕδατος ἐξατμίζεται σὲ 60 δευτερόλεπτα σ' ὅλον τὸν κόσμο.

ΚΙ' ΟΙ ΝΟΙΚΟΚΥΡΕΣ ΚΑΤΑΡΡΙΠΤΟΥΝ ΡΕΚΟΡ

Ἄγνωστα πρωταθλήματα

Ὑπάρχουν στὸν κόσμο ἕνα σωρὸ πρωταθληταί. Κάθε εἶδος σπὸρ ἔχει καὶ τὸν δικό του πρωταθλητή, ἀλλὰ ὑπάρχουν κι' ἄλλοι ποὺ παραμένουν ἄγνωστοι. Ἀκόμη καὶ τὸ παιδὶ τοῦ ἀσανσὲρ καὶ ὁ θυρωρὸς ἑνὸς μεγάλου ξενοδοχείου μποροῦν νὰ ὀνομασθοῦν πρωταθληταί.

Ἀλλὰ κι' οἱ δουλειὲς τοῦ σπιτιοῦ εἶναι τόσες, ὥστε μπορεῖ κάλλιστα νὰ εἶναι πρωταθλήτρια καὶ μιὰ νοικοκυρὰ στὸ εἶδος της.

Ἡ στατιστικὴ μᾶς λέγει ὅτι μιὰ γυναῖκα ὕστερα ἀπὸ 25 χρόνων ἐργασία στὸ σπίτι, μπορεῖ νὰ ὀνομασθῆ πρωταθλήτρια. Ἂς δοῦμε τὴν γυναῖκα ποὺ χτυπᾶ τὰ χαλιά, τὰ στρώματα, τὶς κουβέρτες, τὰ μαξιλάρια...

Τάπ, τάπ, τάπ... Μιὰ κίνησι μονότονη, ἰσόχρονη καὶ σταθερή. Ἂν τώρα ἀντικαταστήσωμε τὸ ξύλο αὐτὸ ποὺ κτυπᾶ ἡ γυναῖκα τὰ στρώματα μὲ μιὰ ρακέττα τοῦ τέννις, πόσες παρτίδες θὰ εἶχε κερδίσει! Μ' αὐτὴ τὴ προπόνησί της θὰ μποροῦσε νὰ παίξη καὶ μὲ τὸν πιὸ ἐπιδέξιο τεννίστα.

Κι' ἡ γυναῖκα ποὺ ράβει στὴ μηχανή; Εἶναι κι' αὐτὴ ἕνας «ἄσσος τοῦ πενταλιοῦ» ποὺ μ' ὅσες φορὲς γύρισε τὸ πεντάλι τῆς ραπτομηχανῆς θὰ εἶχε κάνει τὸν γῦρο τῆς... Ἑλλάδος μ' ἕνα ποδήλατο, ἂν βρισκόταν ἐπάνω σ' αὐτό.

Μὰ τὰ δύο αὐτὰ παραδείγματα δὲν εἶναι ἀρκετὰ ν' ἀναδείξουν πρωταθλήτρια μιὰ νοικοκυρά.

★

Τί νὰ ποῦμε γιὰ τὸ πλύσιμο καὶ τὸ σκούπισμα τῶν πιάτων; Εἰς κάθε οἰκογένεια ὑποχρεωτικῶς στρώνεται δυὸ φορὲς τὴν ἡμέρα τὸ τραπέζι καὶ σὲ μερικὲς περισσότερες. Ἂν λοιπὸν σὲ κάθε φαγητὸ ἀλλάζωνται δυὸ πιάτα, σὲ μιὰ οἰκογένεια ἀπὸ ἕξη ἄτομα (4 παιδιὰ καὶ δυὸ γονεῖς) πόσα πιάτα θὰ πλυθοῦν καὶ θὰ σκουπισθοῦν σὲ εἴκοσι πέντε χρόνια; Ἂς ποῦμε ὅτι χρησιμοποιοῦνται 15 πιάτα τὴν ἡμέρα, δηλαδὴ 5475 πιάτα τὸν χρόνο καὶ 136.875 στὰ εἴκοσι πέντε χρόνια. Ἂν ὅμως ὑπολογίσουμε καὶ τὰ διάφορα γεύματα ποὺ γίνονται στὶς γιορτές, πρέπει νὰ ποῦμε ὅτι στὰ 25 χρόνια ἡ νοικοκυρὰ θὰ πλύνη καὶ θὰ σκουπίση 150.000 πιάτα. Ἂν τώρα τὰ βάλωμε τὸ ἕνα ἐπάνω στὸ ἄλλο θὰ ἔχωμε μιὰ στήλη πιάτων ὕψους 1500 μέτρων! Δηλαδὴ 12 φορὲς πιὸ ὑψηλὴ ἀπὸ τὸν ἅγιον Πέτρο τῆς Ρώμης!

★

Ἂν κάνωμε τώρα μιὰ στατιστικὴ γιὰ τὴν παραπάνω οἰκογένεια μὲ τὰ 6 ἄτομα, ὅσο γιὰ τὰ ροφήματα ποὺ παίρνει, στὰ εἴκοσι πέντε χρόνια θὰ πιοῦν τὰ ἄτομα ποὺ τὴν ἀποτελοῦν 53.700 λίτρες! Δηλαδὴ πίνουν ρόφημα ποὺ μπορεῖ νὰ χωρέση μόνον σ' ἕνα καζάνι ὕψους 37 μέτρων!

★

Ἐπίσης γιὰ μιὰ νοικοκυρὰ ποὺ σκουπίζει τὸ σπίτι της, ἂν ὑπολογίσωμε τὴν ἔκτασι ποὺ θὰ σκουπίση σὲ 25 χρόνια, αὐτὴ θὰ ἰσοδυναμῆ μὲ τὴν ἔκτασι ἑνὸς Σταδίου ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα τοῦ κόσμου.

★

Ἂς δοῦμε τώρα μίαν ἄλλη ἐργασία τῆς νοικοκυρᾶς. Τὸ σκούπισμα τῶν τζαμιῶν. Παρ' ὅλον ποὺ ἡ ἐργασία αὐτὴ δὲν γίνεται καθημερινῶς, ἂν ὑπολογίσωμεν εἰς ἔκτασι τὰ τζάμια ποὺ καθαρίζει μέσα σὲ 25 χρόνια, θὰ δοῦμε ὅτι σκουπίζει ἕνα παράθυρο ὅσο μποροῦσε νὰ εἶναι ὁ χῶρος καὶ τὸ ὕψος μεταξὺ δύο στηλῶν τοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ τῶν Ἀθηνῶν!

Μ' ΕΝΑ ΣΚΙΤΣΟ ΚΑΙ ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ

Στὶς Ἡν. Πολιτεῖες, ὅπου συνηθίζεται τὸ παιχνίδι «Μπέϊζ-μπὸλ», σ' ἕνα λεπτὸ χρησιμοποιοῦν 15 μπάλλες, 6 κόπανους καὶ 2 γάντια.

Στὴ Νότιο Ἀμερικὴ οἱ ἰθαγενεῖς κυνηγοῦν τὰ μικρὰ θηράματα μὲ καλάμια γεμάτα λάσπη ποὺ φυσοῦν κατὰ τοῦ θηράματος.

Τὰ στρείδια διϋλίζουν περὶ τὶς 25 λίτρες νεροῦ τὴν ὥρα γιὰ νὰ ἐξάγουν τὰ ὡς τροφὴ των χρησιμοποιούμενα μικροσκοπικὰ φυτά.

Τὰ φλογερὰ νέφη ποὺ ἀνυψοῦνται ἀπὸ μερικὰ ἡφαίστεια σχηματίζουν σύννεφα, τὰ ὁποῖα ἀνέρχονται ὡς λαίλαπες εἰς ὕψος 4.000 μέτρων.

Τὰ μικροσκοπικὰ ἔμβρυα τῶν μυιῶν μποροῦν νὰ διατηρηθοῦν ζωντανὰ ἐπὶ πολλὲς ὧρες μέσα σὲ ἀλκοὸλ ἢ φορμόλην.

Ἐὰν ὁ ρυθμὸς τῆς ἀναπτύξεως τοῦ νεογεννήτου διετηρεῖτο ὅπως κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος, τὸ δεύτερον ἔτος θὰ ζύγιζε 27 κιλὰ καὶ τὸ τρίτον 81.

Τὰ βαρέλια

Τὰ βαρέλια εἶναι γνωστὰ ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα, ἀλλὰ πρὸ τριῶν ἢ τεσσάρων χιλιάδων χρόνων ἤρχισαν νὰ κατασκευάζωνται ξύλινα βαρέλια, ἰδίως στὶς χῶρες ἐκεῖνες ποὺ ἀφθονοῦν τὰ δάση. Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες καὶ Ρωμαῖοι στοὺς ὁποίους ἡ κεραμεικὴ τέχνη ἦταν πολὺ ἐξελιγμένη, ἔπλαθαν μεγάλα πήλινα δοχεῖα, καὶ ἰδίως ἀμφορεῖς καὶ ὑδρίες πολὺ μεγαλύτερες, μέσα στὶς ὁποῖες διεφύλαγαν κρασὶ καὶ λάδι.

Κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους σὲ πολλὰ μέρη τῆς Εὐρώπης, καθὼς καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, οἱ ἀμπελουργοὶ διατηροῦσαν τὸ κρασὶ μέσα σὲ ἀσκοὺς ἀπὸ δέρμα τράγου καὶ μόνον κατὰ τὸν 8ον αἰῶνα ἄρχισε νὰ γίνεται χρῆσις ξυλίνων βαρελιῶν. Ἂς σημειωθῆ ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Καρλομάγνου ἐπέχριαν τὸ ἐσωτερικὸν τῶν βαρελιῶν μὲ πίσσα, διότι ἐπίστευαν ὅτι μὲ τὸν τρόπον αὐτὸν τὸ κρασὶ ἔπαιρνε μιὰ ἐξαιρετικὴ μυρωδιά. Ἡ συνήθεια τῆς ἐπιχρίσεως τοῦ ἐσωτερικοῦ τῶν βαρελιῶν μὲ πίσσα διετηρήθη ἐπὶ πολλὰ χρόνια καὶ κατὰ τὸ 862, κατόπιν σχετικοῦ διατάγματος τοῦ βασιλέως Καρόλου τοῦ Φαλακροῦ, ἐχορηγοῦντο κατ' ἔτος «20 λίτρες πίσσης καὶ σαπουνιοῦ» στὸ μοναστῆρι τοῦ Σαὶν-Ζερμαὶν-ντὲ-Πρὲ γιὰ νὰ ἐπιχρίσουν τὰ βαρέλια. Κι' ἔτσι ἀπὸ τότε τὰ κρασιὰ τοῦ μοναστηριοῦ αὐτοῦ ἐθεωροῦντο ἐπὶ αἰῶνας τὰ ἀνώτερα ὅλων.

Ἂς προστεθῆ ἀκόμη ὅτι ἐπὶ πολλὰ ἔτη κατὰ τὸν μεσαίωνα, ἀπέδιδαν στὴν τέχνη τῆς βαρελοποιΐας τόσην ἐξαιρετικὴ σημασία, ὥστε οἱ ἐργάται ποὺ κατεσκεύαζαν «πολυτελῆ» βαρέλια, εἶχαν τὴν ἄδειαν νὰ ἐργάζωνται καὶ τὶς ἑορτάσιμες ἡμέρες.

Τὰ δυὸ φοβερὰ δράματα, τοῦ Ἀμερικανικοῦ καὶ τοῦ Ἀγγλικοῦ ὑποβρυχίου, ποὺ συνέβησαν δῶ καὶ λίγες ἡμέρες, μᾶς ἔκαναν νά... τρομάξουμε λιγάκι τὴ θάλασσα. Καὶ φυσικὰ δὲν εἴχαμε καὶ ἄδικο. Τὸ ὑγρὸ βασίλειο τοῦ Ποσειδῶνος κρύβει ἀκόμη ἕνα πλῆθος μυστηρίων. Ἄγνωστα εἴδη ψαριῶν, θησαυροὺς χαμένων καραβιῶν, ἡφαίστεια, ὁλόκληρες πόλεις ποὺ θάφτηκαν κάτω ἀπὸ τὰ νερὰ κι' ἀκόμη μιὰ ζωὴ ποὺ εἶναι σχεδὸν ἄγνωστη, παρ' ὅλες τὶς προσπάθειες τῶν ὠκεανογράφων μας καὶ τῶν ἄλλων ειδικῶν ποὺ ἀγωνίζονται νὰ φέρουν σὲ φῶς τὰ μυστικὰ τῶν θαλασσῶν τῆς ὑδρογείου. Ποῖον ὅμως εἶναι τὸ βάθος τῶν ὠκεανῶν; Ποία εἶναι ἡ ἔκτασίς των; Ποία εἶναι ἡ διαύγεια τῶν νερῶν τους καὶ ἡ θερμοκρασία των; Πῶς ξεσποῦν οἱ τρικυμίες ποὺ ἀναστατώνουν τοὺς θαλασσοπόρους καὶ θέτουν σὲ κίνδυνο τὴ ζωή τους; Ποιὸ εἶναι τὸ μῆκος τῶν φοβερῶν κυμάτων τοῦ Ἀτλαντικοῦ καὶ πῶς σχηματίζονται τὰ ρεύματα, οἱ κυκλῶνες, τὰ ἀνατριχιαστικὰ «χωνιὰ τοῦ διαβόλου», ποὺ τραβοῦν στὴν ὑγρὴ ἀγκαλιὰ τῆς θαλάσσης τὰ λεβεντόκορμα ναυτόπουλα;

Αὐτὸς εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς ἐρεύνης μας. Νὰ σᾶς δώσουμε μιὰ εἰκόνα τῶν θαλασσῶν. Οἱ γεωγραφίες μᾶς μαθαίνουν στὸ σχολεῖο ὅτι «ἡ Γῆ εἶναι στρογγυλὴ κι' ὅτι ἡ θάλασσα καλύπτει τὰ τρία τέταρτα τῆς ἐπιφανείας της».

Μὰ ἡ Γῆ δὲν εἶναι τελείως στρογγυλή. Εἶναι πεπλατυσμένη εἰς τοὺς πόλους καὶ ἐξωγκωμένη εἰς τὸ κέντρον της. Ἔχει δὲ ὁλικὴν ἔκτασιν 510.100.800 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων. Ἀπὸ αὐτὰ ἡ Γῆ καλύπτει μόνον τὰ 144.118.350 τετρ. χιλιόμετρα, ἐνῷ ἡ θάλασσα τὰ 365.982.450.

Ἐξακριβώθηκε ἀκόμη ὅτι τὸ βόρειον ἡμισφαίριον ἀποτελεῖται ἀπὸ 39% γῆ καὶ 61% θάλασσα καὶ τὸ νότιο ἀπὸ 17% γῆ καὶ 83% θάλασσα.

Ἡ ἔκτασις τῶν θαλασσῶν

Σύμφωνα μὲ τὶς διάφορες μετρήσεις, οἱ ὠκεανοὶ ἔχουν τὴν ἀκόλουθη ἔκτασι: Ἀτλαντικὸς 83.157.600 τετραγωνικὰ χιλιόμετρα, Εἰρηνικὸς 167.418.280 τετρ. χιλιομ., Ἰνδικὸς 74.942.660 τετρ. χιλιομ. Ἀκολουθοῦν κατόπιν αἱ ἑξῆς ὑποδιαιρέσεις τῆς θαλάσσης: Μεσόγειος 2.967.570 τ. χ., Ἀμερικῆς 4.584.570, Αὐστραλίας 8.125.060, Ἀρκτικὴ 14.352.340, Ἐρυθρὰ θάλασσα 458.480 τετρ. χιλιόμετρα.

Ἐπίσης ἡ Βαλτικὴ θάλασσα ἔχει ἔκτασιν 406.720 τ. χ., τοῦ Χοῦδσον 1.222.610, ὁ Περσικὸς κόλπος 232,850. Ἡ θάλασσα τοῦ Μπέρινγκ ἔχει ἔκτασιν 2.274.800 τ. χ., τοῦ Ὀχότσκ 1.507.610, ἡ Ἰαπωνικὴ 1.043,820, τῆς Κίνας 1.242.480, τοῦ Ἀνταμὰν 790,550, τῆς Καλιφορνίας 166.790, τοῦ Βορρᾶ 571.910, τῆς Ἰρλανδίας 213,380, ὁ κόλπος τοῦ Σαὶν-Λωρὰν 219,300 καὶ ἡ θάλασσα τῆς Τασμανίας 83.170 τετρ. χιλιόμετρα.

Τὰ μεγάλα βάθη τῶν ὠκεανῶν

Ὁ πρίγκηψ τοῦ Μονακό, ὁ ὁποῖος ἦτο ἕνας ἀπὸ τοὺς πιὸ φημισμένους ὠκεανογράφους, μὲ τὴν θαλαμηγὸ «Πριγκήπισσα Ἀλίκη» καὶ μὲ τὸ «Χελιδόνι» ἔκαμεν ἕνα πλῆθος μετρήσεων καὶ ἐσχεδίασε τοὺς περιφήμους χάρτες τῶν ὠκεανῶν καὶ τοῦ βάθους των. Ἀπὸ τὶς παρατηρήσεις ἐπίσης κι' ἄλλων ὠκεανογράφων ἐξακριβώθηκε ὅτι τὸ μεγαλείτερο βάθος τοῦ ὑγροῦ βασιλείου εὑρίσκεται κοντὰ στὶς Φιλιππῖνες, στὰ δυτικὰ τοῦ Εἰρηνικοῦ καὶ εἶναι 9.788 μέτρα. Μὰ ὑπολογίζεται ὅτι φθάνει τὰ 10.000 μέτρα, δηλ. τὸ βάθος τῆς θάλασσας εἶναι πολὺ περισσότερον ἀπὸ τὸ ὕψος τοῦ πιὸ ὑψηλοῦ ὄρους τῆς γῆς, τοῦ Ἔβερεστ, τοῦ ὁποίου ἡ κορυφὴ ἔχει ὑψόμετρο 8.800 μέτρων.

Ποιὸ εἶναι τώρα τὸ σχῆμα τοῦ βυθοῦ τῶν ὠκεανῶν; Ὁ βυθὸς τοῦ Ἀτλαντικοῦ μοιάζει σὰν σαμάρι γαϊδάρου, ἀφοῦ πρῶτα σχηματίζει ἕνα «S» ἀπὸ βορρᾶ πρὸς νότον. Τὸ μεγαλείτερο δὲ βάθος του εἶναι 8.340 μ. καὶ εὑρίσκεται κοντὰ στὶς Ἀντίλλες.

Μὰ ὁ βυθὸς τῶν θαλασσῶν εἶναι περισσότερον πολύμορφος ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια τῆς γῆς. Κοντὰ στὰ παράλια τοῦ Μαρόκου σχηματίζει κλιτύες. Εἰς τὸν Εἰρηνικὸ εἶναι στολισμένος μὲ ὑψηλὰ κι' ἀπόκρημνα βουνά, στὸν Ἀτλαντικὸ δὲ μὲ λεκανοπέδια.

Ἡ ἁλμυρότης τῶν νερῶν

Τὸ νερὸ τῶν θαλασσῶν περιέχει ἕνα πλῆθος σωμάτων, 34, ἀπὸ τὰ 80 τῆς χημείας. Ἔχει ἀκόμη καὶ χρυσάφι. Στὰ 1.330 ἑκατομμύρια κυβικὰ χιλιόμετρα, τόση εἶναι ἡ ποσότης τῶν θαλασσῶν, ὑπάρχει ἄφθονο χρυσάφι. Οἱ ἀστρονομικοὶ ὑπολογισμοὶ τῶν εἰδικῶν καταλήγουν στὸ ἑξῆς... εὐχάριστον ἀποτέλεσμα: Ἂν ἦτο δυνατὴ ἡ ἐξαγωγὴ τοῦ χρυσοῦ ἀπὸ τὸ θαλάσσιον ὕδωρ, τὰ 1.500 ἑκατομμύρια τῶν κατοίκων τῆς γῆς θὰ μποροῦσαν νὰ γίνουν βαθύπλουτοι. Κάθε κάτοικος τῆς γῆς θὰ μποροῦσε νὰ πάρῃ 1.380 ἑκατομμύρια δραχμές!

Περιέχει φυσικὰ καὶ ἄφθονο ἁλάτι. Τόσο πολὺ μάλιστα, ὥστε ἂν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐξαχθῇ ἀπὸ τὴν θάλασσα καὶ νὰ στρωθῇ στὴν γήϊνη ἐπιφάνεια, θὰ τὴν ἐκάλυπτε μέχρις ὕψους 47½ μέτρων!

Γιατὶ φωσφορίζουν μερικὲς θάλασσες

Τὸ χρῶμα τῶν θαλασσῶν δὲν εἶναι τὸ ἴδιο σ' ὅλες. Τῆς Μεσογείου εἶναι μπλέ, ὅπως καὶ στὶς τροπικὲς θάλασσες. Στὴ Μάγχη πρασινωπό, στὶς θάλασσες τοῦ Βορρᾶ ἔχει τὸ χρῶμα τῆς ὤχρας. Καὶ πολλὲς θάλασσες πῆραν τὴν ὀνομασία τους ἀπὸ τὸ χρῶμα τους, ὅπως ἡ Ἐρυθρὰ Θάλασσα.

Συχνὰ ὅμως τὰ νερὰ τῶν θαλασσῶν φωσφορίζουν, σὰ νὰ περιέχουν τὰ κύματά τους χιλιάδες ὡμορφα διαμάντια ἢ ὅλα τ' ἄστρα τ' οὐρανοῦ νὰ πέσαν σ' αὐτές. Αὐτὸ τὸ φαινόμενο προέρχεται ἀπὸ τὴν ὕπαρξι ἑκατομμυρίων πρωτοζωαρίων, τὰ ὁποῖα ἔχουν ὄργανα ποὺ φωσφορίζουν. Στὶς τροπικὲς θάλασσες μάλιστα εἶναι τόσα πολλὰ αὐτὰ τὰ πρωτοζωάρια, ὥστε σ' ἔκτασι πολλῶν χιλιομέτρων νομίζει κανεὶς ὅτι ταξειδεύει σάν... ἀνάμεσα ἀπὸ τ' ἄστρα!

Ἡ διαφάνεια τῶν νερῶν

Τὸ φῶς τῆς ἡμέρας μέχρι ποίου βάθους δύναται νὰ φθάσῃ ὑπὸ τὴν ἐπιφάνεια τῆς θάλασσας; Στὴ Μεσόγειο μέχρι 45 μέτρων. Στὸν Εἰρηνικὸ μέχρι 55 καὶ στὰ βόρεια τοῦ Ἀτλαντικοῦ μέχρις 66 μέτρων. Μὰ πολὺ εὐπαθεῖς φωτογραφικὲς πλάκες δύνανται νὰ ἀπεικονίσουν τὴν ὑπάρχουσα ζωὴ στὶς θάλασσες μέχρι βάθους 400 μέτρων! Ὅσον ἀφορᾷ δὲ γιὰ τὴν θερμοκρασία τῶν θαλασσῶν, αὐτὴ διαφέρει στὴν ἐπιφάνεια τῶν νερῶν ἀναλόγως τῆς ὥρας τῆς ἡμέρας. Ἡ μέση θερμοκρασία των εἶναι 25°. Φθάνει ὅμως τοὺς 40° στὶς τροπικὲς θάλασσες καὶ τὸ 0° στὶς θάλασσες τοῦ Νότου. Πολλὰ λιμάνια παγώνουν τὸν χειμῶνα, ὅπως τὸ λιμάνι τῆς Ν. Ὑόρκης, ποὺ μεταβάλλεται σὲ μιὰ ἀπέραντη παγωμένη ἔκτασι ποὺ κρατεῖ φυλακισμένα τὰ καράβια!

Στὶς πολικὲς θάλασσες ὅμως, ἀπὸ τὴν πίεσι τῶν χιόνων τῆς γῆς, δημιουργοῦνται τὰ παγόβουνα, τὰ ὁποῖα ἔχουν βάθος ἑνὸς χιλιομέτρου! Ἕνα ἄϊσμπεργκ ὕψους 125 μέτρων ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια τῆς θαλάσσης ἔχει βάρος ἕνα ἑκατομμύριο τόννων!

Τὸ ὕψος τῶν κυμάτων

Τὸ ὕψος τῶν κυμάτων εἶναι διαφορετικό, ἀναλόγως τῆς σφοδρότητος τοῦ πνέοντος ἀνέμου. Τὸ σύνηθες ὕψος του στὸν ὠκεανὸ εἶναι 16 μέτρα, ἀλλὰ φθάνει καὶ ὑπερβαίνει καμμιὰ φορὰ τὰ 50 μέτρα!

Θ. Δρᾶκος

ΣΠΑΣΟΚΕΦΑΛΙΕΣ

Ἀκροστιχὶς

Τὰ ἀρχικὰ τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν ἕνα ἀπὸ τὰ ἀναπαυτικώτερα καθίσματα.

1) Μεγάλος λιμὴν τῆς Μεσογείου Θαλάσσης, 2) Ἥμερον ζῶον, 3) Θηρίον τῆς ζούγκλας, 4) Βαθμὸς ἐπιθέτου, 5) Πόλις τῆς Ἑλλάδος, 6) Πρωτεύουσα εὐρωπαϊκοῦ κράτους, 7) Ὀροσειρὰ ἡ ὁποία χωρίζει τὴν εὐρωπαϊκὴν καὶ ἀσιατικὴν Ρωσσίαν, 8) Ρωμαῖος Αὐτοκράτωρ, 9) Πρωτεύουσα βαλκανικοῦ κράτους.

Δ. Β. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Αἴνιγμα

Εἶμαι ὄρος τῆς Ἑλλάδος
Μ' ἂν πετάξῃς ἕνα γράμμα
Καὶ τὸν τόνο κατεβάσῃς
Θὰ νὰ δῇς καὶ θὰ θαυμάσῃς
Ἀσιάτη, ἐν τῷ ἅμα.

Γ. Δ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Πίθος — Ἴθος

Κρυπτογραφικὸν

12345678 = Ἀρχαῖος ποιητής.
15253 = Νικητήριον ᾆσμα.
21178 = Ἥμερον ζῶον.
71273 = Δηλητήριον.
15628272 = Μεγαλόπολις.
8235 = Ἱερὸν ὄρος.
717278 = Ἀντωνυμία.

Ε. ΠΑΡΑΣΚΑΚΗΣ

Ναὶ ἢ ὄχι;
Ἀπαντῆστε γρήγορα

1. Ἡ Φιλικὴ Ἑταιρεία ἱδρύθη δέκα ἔτη πρὸ τῆς χρονολογίας τῆς κηρύξεως τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως. Ναὶ ἢ ὄχι;

2. Ὁ ποταμὸς Σηκουάνας, ὁ ὁποῖος διασχίζει τὸ Παρίσι, ἐκβάλλει εἰς τὴν Μεσόγειον Θάλασσαν. Ναὶ ἢ ὄχι;

3. Τὰ Ἑλληνικὰ ἀντιτορπιλλικὰ «Ὕδρα», «Σπέτσαι», «Ψαρὰ» καὶ «Ναύαρχος Κουντουριώτης» ἀνέπτυξαν κατὰ τὰς δοκιμὰς ταχύτητα ἀνωτέραν τῶν 40 μιλλίων. Ναὶ ἢ ὄχι;

4. Αἱ πανελλήνιοι ἐπιδόσεις εἰς τὸν ἀκοντισμὸν καὶ τὴν δισκοβολίαν εἶναι ἀνώτεραι τῶν γαλλικῶν ἐπιδόσεων καὶ τὰ ρεκὸρ εἰς τοὺς δρόμους 100 καὶ 200 μέτρων εἶναι ἴσα μὲ τὰ γαλλικά. Ναὶ ἢ ὄχι;

5. Ὁ πρῶτος Βαλκανικὸς πόλεμος ἐκηρύχθη τὴν 5ην Ὀκτωβρίου τοῦ 1912. Ναὶ ἢ ὄχι;

6. Τὰ μικρὰ τῶν ἀετῶν ἀκολουθοῦν τοὺς γονεῖς των στὸ κυνῆγι ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ἐκκολάψεώς των. Ναὶ ἢ ὄχι;

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ ΚΑΙ ΛΑΒΥΡΙΝΘΟΣ

Ὁ Τοτὸς — μανιώδης σταυρολεξίτης — προσπαθεῖ νὰ βρῇ τρόπο γιὰ νὰ λύσῃ τὸ σταυρόλεξο, ποὺ φαίνεται στὴ μέση τοῦ σχεδίου.

Τὸ πρᾶγμα ὅμως δὲν εἶναι τόσο εὔκολο, γιατὶ τὸ σταυρόλεξο εἶναι μακριὰ καὶ γιὰ νὰ φθάσῃ σ' αὐτὸ πρέπει νὰ περάσῃ ἀπὸ τοὺς διαδρόμους ἑνὸς πολυπλόκου λαβυρίνθου. Ὁ Τοτὸς δοκίμασε πολλὲς φορές, ἀλλὰ — ἴσως ἐπειδὴ εἶναι πολὺ μικρὸς — δὲν τὸ κατώρθωσε.

Μήπως μπορεῖτε νὰ τὸν βοηθήσετε;

Τὸ πρόβλημα δὲν εἶναι ἁπλό. Πρόκειται περὶ μιᾶς πρωτοτύπου ἀσκήσεως λαβυρίνθου καὶ σταυρολέξου συγχρόνως. Καὶ τὸ μὲν σταυρόλεξο εἶναι ὅπως ὅλα τὰ ἄλλα. Ὁ λαβύρινθος ὅμως ἔχει, στὴ λύσι του, τοὺς ἑξῆς ὅρους:

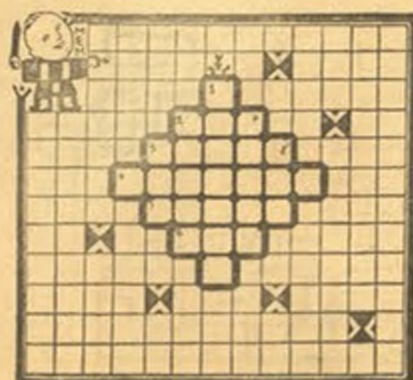
Ἐκεῖνος ποὺ θὰ ἐπιχειρήσῃ νὰ φθάσῃ στὸ σταυρόλεξο, πρέπει νὰ ξεκινήσῃ ἀπὸ τὸ τετραγωνίδιο ποὺ εἶναι ἄνω ἀριστερά, στὸ χέρι τοῦ μικροῦ. Θὰ περάσῃ ἀπ' ὅλα τὰ λευκὰ τετραγωνίδια καὶ θὰ φθάσῃ στὸ σταυρόλεξο ἀπὸ τὸ πρῶτο ἄνω τετραγωνίδιο, ἐκεῖ ποὺ ὑπάρχει τὸ βέλος.

Οἱ περιορισμοὶ — οἱ γνωστοὶ περιορισμοὶ τῶν λαβυρίνθων — εἶναι οἱ ἑξῆς:

Ἀπαγορεύεται νὰ περάσῃ κανεὶς δύο φορὲς ἀπὸ τὸ ἴδιο λευκὸ τετραγωνίδιο καὶ ἀπαγορεύεται ἐπίσης ἡ διάβασις διὰ τῶν μαύρων τετραγωνιδίων.

Ὅταν φθάσετε στὸ λευκὸ τετραγωνίδιο ἔχετε δικαίωμα — μόνο τότε — νὰ λύσετε τὸ σταυρόλεξο.

Σᾶς συνιστοῦμε, γιὰ νὰ μὴ καταστρέψετε τὸ φύλλο, νὰ ἀντιγράψετε ὅλο τὸ σχέδιο σ' ἕνα χαρτὶ κι' ἔπειτα νὰ προχωρήσετε στὴ λύσι τῆς συνθέσεως. Καὶ τώρα τὸ στυρόλεξο.

Ὁριζοντίως:

1. Ἕνα ἀπὸ τὰ τελευταῖα σύμφωνα τοῦ ἀλφαβήτου. 2. Καὶ ἄν. 3. Ἡ ἐνδοξοτέρα χώρα. 4. Ἔνδοξος. 5. Ὕμνος, ψαλμός. 6. Δὲν τὸ γεννᾷ ὁ κόκκορας. 7. Σύμφωνον.

Καθέτως:

1. Σύμφωνον. 2. Ἐλθέ. 3. Τὸ κάνομεν μὲ τὸ κλειδὶ (ρῆμα, ἐνεστώς, α' προσώπου). 4. Μέρος τῆς ἐξαρτύσεως τῶν ἵππων. 5. Μικρὸς ἄνθρωπος (αἰτ.). 6. Σῆμα κινδύνου. 7. Σύμφωνον.

Μ. Ε. ΜΑΤΣΑΚΗΣ

Τρίγωνον

* * * * * = Ὑπόδημα.
* * * * = Πίνοντας.
* * * = Χρονικόν.
* * = Ἄρθρον (πλ.).
* = Φωνῆεν.

Καὶ καθέτως τὰ ἴδια.

Ι. Δ. ΑΛΕΒΙΖΟΠΟΥΛΟΣ

Μεσοστιχὶς

Τὰ μεσαῖα γράμματα τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν ὄνομα ζώου ἀναφερομένου εἰς τὴν ἱστορίαν.

1) Πόλις τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, 2) Ἀρχαῖος συγγραφεύς, τοῦ ὁποίου τὰ ἔργα διδάσκονται εἰς τὰ σχολεῖα, 3) Ποντικός, 4) Ἡμίθεος τῆς Ἑλληνικῆς μυθολογίας, 5) Ποταμὸς τῆς Πελοποννήσου, 6) Γνωρίζει πολλὰ πράγματα, ὁ ἔχων πολλὰς γνώσεις, 7) Πόλις τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας, 8) Βαλκανικὴ χώρα, 9) Πόλις τῆς Πελοποννήσου, 10) Μία τῶν Δωδεκανήσων.

Γ. Κ. ΤΖΑΝΕΤΟΣ

Αἱ λύσεις τοῦ 35ου φύλλου

Τρίγωνον: Πράγα — Ρώμη — ἅμα — γῆ — Α.

Κρυπτογραφικόν: Ἐρύμανθος, Ρέθυμνον, Σῦρος, Ρουμᾶνος, ἄρθρον, Ἔθνος, Σάμος, Ναός.

Ἀκροστιχίς: Μινώταυρος, Ἑλλάς, Ταῦρος, Ἀλάσκα, Ξάνθη, Ἅλας, Σῆμα (Μεταξᾶς).

Τετράγωνα: Αὔρα, ὕδωρ, Ρώμη, Ἄρης καὶ Χώρα, ὥρας, ρακί, Ἀσία.

Λογοπαίγνιον: Πύλος (πῖλος).

Μεταγραμματισμός: Τρίγωνο — τριγώνι.

Στοιχειόγριφος μετ' ἀναγραμματισμοῦ: Ζάκυνθος — Κύθνος.

λίγη εὐθυμία

ΑΥΤΟ ΤΟΥ ΕΛΕΙΠΕ!

Μία κυρία εἰς τὸν ἀθλητή, ποὺ ξεκίνησε γιὰ τὸν Μαραθώνιο δρόμο (42.195 μ.):

—Σᾶς παρακαλῶ πολύ, κύριε, περνῶντας ἀπ' τὴν Ἁγία Παρασκευή, δῶστε αὐτὰ τὰ βάζα μὲ τὸ γλυκὸ στὴν κ. Γεωργιάδου. Θὰ τὴν βρῆτε εὔκολα, γιατὶ τὴν ξέρουν ὅλοι ἐκεῖ!...

Ἤθελε γλύκισμα

Ἕνας ζητιᾶνος κτύπησε τὴν πόρτα ἑνὸς σπιτιοῦ. Τοῦ ἄνοιξε ἡ νοικοκυρά.

— Τί θέλεις; ρώτησε.

— Ἕνα κομμάτι γλύκισμα, σᾶς παρακαλῶ κυρία.

— Γλύκισμα; Πολὺ παράξενη αἴτησις... Δὲν σοῦ φθάνει ἕνα κομμάτι ψωμί;

— Τίς καθημερινὲς μοῦ φθάνει κυρία, ἀλλὰ σήμερα εἶναι τὰ γενέθλιά μου καὶ πρέπει νὰ φάγω καὶ γλύκισμα...

Τὸ παληὸ κρασὶ

Σ' ἕνα μεγάλο ἑστιατόριο τῆς Θεσσαλονίκης μπῆκε ἕνας πελάτης. Στὸ γκαρσόνι, ποὺ ἦλθε νὰ πάρη παραγγελία, εἶπε:

— Νὰ μοῦ φέρης ἕνα καλὸ μπιφτέκι καὶ ἀφοῦ— ὅπως ἄκουσα νὰ λένε— ἔχετε παληὸ κρασὶ τοῦ 1882, φέρε μου καὶ μιὰ μποτίλλια.

Ἡ παραγγελία ἐξετελέσθη. Ὁ πελάτης δοκίμασε τὸ κρασὶ καὶ τὸ βρῆκε ἀπαίσιο. Δοκίμασε νὰ φάη τὸ μπιφτέκι, ἀλλὰ ἦταν σκληρὸ σὰν πετσί. Ἔξω φρενῶν φώναξε τὸ γκαρσόνι.

— Τὰ ἔκανες μούσκεμα τοῦ εἶπε. Μοῦ ἔφερες κρασὶ παληό.... ἐφετεινῆς ἐσοδείας καὶ μπιφτέκι τοῦ 1882!...

ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΙΣ

— Ἀνεβαίνεις μικρὲ στὸ δέντρο καὶ τρώς κεράσια. Δὲν φοβᾶσαι τὸν ἀγροφύλακα;

— Ὄχι κυρία! εἶναι πατέρας μου!

ΥΠΗΡΧΕ ΦΟΒΟΣ ΝΑ ΤΟΝ ΚΛΕΨΟΥΝ

Στὸ χειρουργικὸ θάλαμο τοῦ Νοσοκομείου εἶχε εἰσαχθῆ ἕνας ἀσθενής. Ἐπρόκειτο νὰ τοῦ κόψουν τὸ πόδι του, γιατὶ εἶχεν ὑποστῆ σῆψι καὶ κινδύνευε νὰ ἀποθάνη, ἂν δὲν ἔκανε τὴ μεγάλη θυσία.

Ὅλα ἦσαν ἕτοιμα γιὰ τὴν ἐγχείρησι. Οἱ βοηθοὶ τοῦ χειρούργου πλησίασαν τὸν ἀσθενῆ, ὁ ὁποῖος ἔδειξε σημεῖα ἀνησυχίας.

—Τί θὰ κάμετε; ρώτησε.

—Θὰ σᾶς χλωροφορμήσωμε.

—Καὶ θὰ κοιμηθῶ;

—Βεβαίως. Γιὰ νὰ μὴ πονέσετε.

Ὁ ἀσθενὴς ἔρριψεν ὕποπτα βλέμματα γύρω του. Ἔπειτα ἔβαλε τὸ χέρι του στὴν τσέπη καὶ ἔβγαλε τὸ πορτοφόλι του.

Ὁ χειροῦργος χαμογέλασε:

—Δὲν ὑπάρχει κανένας λόγος νὰ μᾶς πληρώσετε τώρα. Ἡ πληρωμὴ θὰ γίνη μετὰ τὴν ἐγχείρησι καί...

Ὁ ἀσθενὴς ὅμως τὸν διέκοψε:

—Παρεξηγήσατε, παρετήρησε. Δὲν πρόκειται νὰ σᾶς πληρώσω, θέλω νὰ μετρήσω, καλοῦ - κακοῦ, τὰ λεφτά μου!

Πραγματικά. Ἄνοιξε τὸ πορτοφόλι του, μέτρησε τὰ χρήματά του, τὰ βρῆκε 2.850 δραχμές, σημείωσε τὸν ἀριθμὸ σ' ἕνα κομματάκι χαρτὶ καὶ ἱκανοποιημένος ἐδήλωσε:

—Τώρα μπορεῖτε νὰ μὲ κοιμήσετε!

Νὰ τῆς μιλήση!

Ἡ κυρία στὸν ὑπηρέτη, ὕστερα ἀπὸ μιὰ ἐνοχλητικὴ ἐπίσκεψι:

— Μὰ δὲ σοῦ εἶπα Γιάννη, νὰ δηλώσῃς σ' ὅσους ἤθελαν νὰ μὲ ἰδοῦν, ὅτι δὲν δέχομαι σήμερα; Γιατὶ ἔβαλες μέσα στὸ σπίτι αὐτὸ τὸν κύριο, ἀφοῦ σοῦ εἶπα ὅτι δὲν ἤθελα νὰ ἰδῶ κανένα;

—Συγγνώμην κυρία, ἀλλὰ ἔχω δίκαιον. Ὁ κύριος δὲν μοῦ εἶχε πῆ ὅτι ἤθελε νὰ τὸν δῆτε, ἀλλὰ ὅτι ἤθελε νὰ τὸν ἀκούσετε.

Τὸν Λυκαβηττό!

Κάποιος ἐπαρχιώτης ἔφθασε στὴν Ἀθήνα καὶ ἐφιλοξενεῖτο στὸ σπίτι ἑνὸς ἐξαδέλφου του. Ὁ τελευταῖος γιὰ νὰ τὸν περιποιηθῆ, τὸν ἀνέβασε στὸ Λυκαβηττὸ καὶ ἀπ' ἐκεῖ τοῦ ἔδειχνε τὰ ἀξιοθέατα τῆς πρωτευούσης.

—Ἐκεῖ εἶναι ἡ Ἀκρόπολις, τὸ Μέγαρο τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου, ὁ Βασιλικὸς Κῆπος, τὸ πεδίον τοῦ Ἄρεως...

— Καλά, ἀλλὰ ποῦ εἶναι ὁ Λκκαβηττός; ρώτησεν ὁ φιλοξενούμενος...

Ἀφοῦ τὸ θυμῶταν;

Ὁ Κωστάκης ἦταν πολὺ στενοχωρημένος γιατὶ ἔχασε τὸ μαντῆλι του. Ἔψαξε παντοῦ, ἀλλὰ ἐστάθη ἀδύνατο νὰ τὸ βρῆ.

— Μὰ γιατὶ κάνεις ἔτσι; ρώτησε ἕνας φίλος του. Χάθηκε ὁ κόσμος γιὰ ἕνα μαντῆλι; Ἢ μήπως ἦταν τίποτα πολύτιμο...

—Δὲν ἦταν πολύτιμο, ἀγαπητέ μου φίλε, ἀλλὰ εἶχα δέσει ἕνα κόμπο σ' αὐτό, γιὰ νὰ θυμηθῶ κάτι....

Ἦταν μεγάλος ὁ στόχος

— Τί ἔκανε λέει; Ἐσύ, ὁ μεγάλος κυνηγός, δὲν μπορεῖς νὰ ἐπιτύχῃς ἀπὸ δέκα πέντε μέτρα ἕνα λαγό; Καὶ ὅμως, εἶχα ἀκούσει ὅτι στὴν Ἀφρικὴ ποὺ κυνηγοῦσες, δὲν ἔχανες σφαῖρα.

— Αὐτὸ εἶναι ἀλήθεια, ἀλλὰ στὴν Ἀφρικὴ κυνηγοῦσα ἐλέφαντες

2500 — 2505!

Τὸν καιρὸ ποὺ οἱ πολεμισταὶ φοροῦσαν πανοπλίες:

— Εἶμαι 2500 ὀκάδες!

— Πῶ, πῶ, πῶς ἀδυνάτισες. Τὸν περασμένο μῆνα ἤσουνα 2505 ὀκάδες!

Γιά νά ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ

Ὁ ρ ι ζ ο ν τ ί ω ς:

1. Ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος, ἡ ὁποία ἔχει στενὰς σχέσεις μὲ τοὺς ὑποδηματοποιούς...
2. Ὑποθετικόν—Ὅμοιον μὲ τὸ 5 ὁριζοντίως.
3. Ὡραία ἀκτὴ τῆς Ἀττικῆς ἐπὶ τοῦ Εὐβοϊκοῦ καὶ χωρίον, ὅπου παραθερίζουν πολλοὶ Ἀθηναῖοι.
4. Ἐπιφώνημα τῆς τουρκικῆς γλώσσης.
5. Ἄνθη φυόμενα κατ' ἐξοχὴν εἰς τὰ σταυρόλεξα—Ἕνας ἀπὸ τοὺς ἡρωϊκωτέρους Ἕλληνας ποὺ μετέσχον εἰς τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον.
6. Προστακτικὴ ρήματος ἔχοντος σχέσιν μὲ τὴν ὅρασιν.

	1	2	3	4	5	6	7	8
1	Δ	Ε	Υ	Τ	Ε	Ρ	Α	■
2	Α	Ν	■	Μ	■	■	Ι	Α
3	Ρ	Α	Φ	Η	Ν	Α	■	Π
4	Ε	■	Α	Μ	Α	Ν	■	Ο
5	Ι	Α	■	Α	Ι	Α	■	Ι
6	Ο	Ρ	Α	■	■	Ν	■	Λ
7	Σ	■	Μ	Ο	Ν	Α	Χ	Η
8	■	Θ	Α	Ν	Α	Σ	Η	Σ

7. Ἔχει ἀφιερωθῆ εἰς τὰ θεῖα (θηλ.).
8. Ὄνομα ἀνδρικόν, τὸ ὁποῖον ἔφερεν ἥρως τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως, ὑποστὰς μαρτυρικὸν θάνατον

Κ α θ έ τ ω ς:

1. Βασιλεὺς τῆς Περσίας.
2. Ἀριθμητικόν—Μονὰς μετρήσεως ἐπιφανείας.
3. Νότα τῆς Εὐρωπαϊκῆς μουσικῆς — Χρονικὸν ἐπίρρημα.
4. Μέρος ἑνὸς πράγματος καὶ . . .ἀστυνομία — Ζῶσα ὕπαρξις.
5. Κατάφασις — Δεικτικὸν (εἰς τὴν Δημοτικήν).
6. Ἕνα ἀπὸ τὰ ὡραιότερα φρούτα τῶν τροπικῶν.
7. Ἄρθρον—ΧΗ.
8. Ἕνας ἀπὸ τοὺς ὡραιοτέρους μῆνας τοῦ ἔτους (Δημ.).

Σ. Θ. ΜΕΡΙΚΑΚΗΣ

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΕΩΣ

Τὸ περίεργο μωσαϊκὸ ποὺ βλέπετε κατωτέρω, δὲν εἶναι παρὰ μιὰ εἰκόνα — γνωστή σας μάλιστα — ἡ ὁποία

ἔχει χωρισθῆ σὲ δέκα ἑπτὰ κομμάτια. Τὰ κομμάτια τῆς εἰκόνος ἐννοεῖται ὅτι ἔχουν τοποθετηθῆ ἀνακατεμένα καὶ ἀκριβῶς καλεῖσθε νὰ τὰ συναρμολογήσετε κατὰ τέτοιον τρόπο, ὥστε νὰ σχηματισθῆ ἡ εἰκόνα, ὅπως ἦταν ἀκριβῶς πρὶν χωρισθῆ.

Γιὰ νὰ μὴ καταστρέψετε τὸ φύλλο, πρέπει νὰ ἀντιγράψετε σὲ χαρτὶ διαφανὲς τὰ 17 κομμάτια, χωρὶς βέβαια τοὺς ἀριθμοὺς ποὺ εἶναι σημειωμένοι σὲ κάθε ἕνα ἀπ' αὐτό. Πρέπει νὰ προσέξετε πολὺ νὰ ἀντιγράψετε μόνο τὰ μέρη τοῦ σκίτσου, αὐτὰ δηλαδὴ ποὺ θὰ χρησιμοποιήσετε γιὰ τὴ συναρμολόγησι. Οἱ γραμμὲς ποὺ χωρίζουν τὰ διάφορα κομμάτια δὲν σᾶς ἐνδιαφέρουν, γιατὶ ἐχαράχθησαν νὰ τὰ διαχωρίζουν καὶ γιὰ νὰ μὴ μπερδεύεται τὸ ἕνα μὲ τὸ ἄλλο.

Ὅσοι κατορθώσουν νὰ συναρμολογήσουν τὴν εἰκόνα — κολλῶντας τὰ διάφορα κομμάτια — μποροῦν νὰ μᾶς τὴν στείλουν. Προσοχὴ ὅμως: Δὲν θ' ἀπαντήσωμεν παρὰ σ' ἐκείνους ποὺ θὰ ἔχουν κάνει τὴν συναρμολόγησι μὲ διαφανὲς χαρτί.

ΧΡΩΜΑΤΙΣΑΤΕ

Χρωματίσατε τὰ μέρη τῆς εἰκόνος ὡς ἑξῆς: 1 κόκκινο ἀνοικτό, 2 μπλέ, 3 κόκκινο, 4 κίτρινο, 5 μαῦρο. Ὅπου εἶναι 0 θὰ μείνῃ λευκό.

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΩΝ

Στὴν σημερινή μας μαγικὴ εἰκόνα, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν τράγο—ποὺ δὲν χρειάζεται κόπος νὰ τὸν βρῆτε —ὑπάρχουν καὶ δύο ἄνθρωποι. Ποῦ εἶναι;

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ

Ὁ ρ ι ζ ο ν τ ί ω ς:

1. Στρατηγὸς τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου.
2. Νῆσος Ἰαπωνική.
3. Εἶναι τέτοιος ὅταν ἀγορεύῃ καλά. Διαφορετικὰ θεωρεῖται πληγὴ εἰς τοὺς ἀκούοντας...
4. Ὄργανον τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος.
5. Ἄνθος.
6. Γ' ἑνικὸν πρόσωπον χρόνου ρήματος σχετικοῦ μὲ τὸ «ἀφίνομαι» —Ὑποθετικόν.
7. Μόριον ὑποτακτικῆς.
8. Ἦτο ὁ Ἀριστείδης, ὁ Θεμιστοκλῆς, ὁ Μιλτιάδης, ὁ Ἀλκιβιάδης, ὁ Σωκράτης κλπ.

	1	2	3	4	5	6	7	8
1	Κ	Ρ	Α	Τ	Ε	Ρ	Ο	Σ
2	Ο	■	Ν	■	Ι	Ε	Σ	Ο
3	Ρ	Η	Τ	Ω	Ρ	■	Ω	■
4	Ο	■	Α	■	Κ	Π	Α	Ρ
5	■	■	Ι	Ο	Ν	■	■	Η
6	Α	Φ	Ε	Θ	Η	■	Α	Ν
7	Ν	Α	■	Ω	■	Σ	■	Ο
8	Α	Θ	Η	Ν	Α	Ι	Ο	Σ

Κ α θ έ τ ω ς:

1. Εἶναι ἀπαραίτητον εἰς τὸ μελόδραμα καὶ πρέπει νὰ εἶναι καλῶς κατηρτισμένον.— Πρόθεσις.
2. Τρία γράμματα ἀπὸ τὸ ὄνομα «Φαέθων».
3. Τερατόμορφος γίγας, υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος καὶ τῆς Γῆς, τὸν ὁποῖον ἔπνιξεν ὁ Ἡρακλῆς ἐπὶ τοῦ στήθους του.
4. Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος, ὁ ὁποῖος ἠρέσκετο νὰ φέρῃ τὴν ἐθνικὴν ἐνδυμασίαν.
5. Μία τῶν πριγκηπισσῶν μας.
6. Νότα τῆς Εὐρωπαϊκῆς μουσικῆς — Ἄλλη νότα.
7. Ὄρος τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος.
8. Ἰρλανδὸς συγγραφεὺς —Ποταμὸς τῆς Γερμανίας.

ΑΙΚ. ΑΣΩΝΙΤΟΥ

ΑΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΟΥ 35ου ΦΥΛΛΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Κεντρική Διοίκησις

Η ΕΠΑΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΚΥΒ. ΕΠΙΤΡΟΠΟΥ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν.

Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Ἀλέξ. Ν. Κανελλόπουλος, ὅστις εἶχε μεταβῆ εἰς Βουκουρέστιον συνοδεύων τὴν Α.Β.Υ. τὸν Διάδοχον διὰ τὰς ἑορτὰς τῆς Ρουμανικῆς Νεολαίας, ἐπανῆλθε τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΠΟΜΠΟΣ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν.

Ἤρξατο λειτουργῶν ἀπὸ τῆς 10ης Ἰουνίου ὁ εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως ἐγκατασταθεὶς ραδιοφωνικὸς πομπὸς τῆς Ε.Ο.Ν.

Αἱ τελευταῖαι δοκιμαὶ ἔγιναν στεφθεῖσαι ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας, λειτουργεῖ δὲ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπίβλεψιν τοῦ ἁρμοδίου Τμήματος τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας.

Ὁ πομπὸς εἶναι βραχέων κυμάτων εἰς μῆκος κύματος 35¼ ἢ 8.200 χιλιοκύκλων. Λειτουργεῖ καθ' ἑκάστην 7—9 μ. μ., τὸ δὲ πρόγραμμα τοῦ μηνὸς Ἰουνίου περιλαμβάνει μουσικήν, διαλέξεις, δελτίον Τύπου, κίνησιν τῶν Μονάδων τῆς Ε.Ο.Ν. Πρωτευούσης, Ἐπαρχιῶν κλπ.

ΟΙ ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΘΕΝΤΕΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΤΑΙ

Τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν οἱ καθηγηταὶ τῆς Ε.Σ.Σ.Ε. ἀπεχαιρέτησαν εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τῆς Γ´ Συνεταιριστικῆς Σχολῆς τοὺς ἀναχωροῦντας καὶ μετεκπαιδευθέντας ἤδη συνεταιριστικοὺς ὑπαλλήλους.

Κατὰ τὴν συγκέντρωσιν, ἥτις ἐγένετο παρουσίᾳ τῶν σπουδαστῶν καὶ δοκίμων ἀξιωματικῶν τῆς Ε.Ο.Ν., ὡμίλησεν ὁ διοικητὴς τῆς Ὑποδιοικήσεως Γ.Σ.Σ. καὶ Τ.Τ.Τ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ ΦΑΛΑΓΓΙΤΩΝ

Ἡ περιφερειακὴ διοίκησις τῆς Ε.Ο.Ν. Αἰγύπτου ἀπέστειλε πρὸς τὸν Κυβερνητικὸν Ἐπίτροπον κ. Ἀλέξ. Ν. Κανελλόπουλον θερμὸν εὐχαριστήριον ἔγγραφον, διότι κατὰ τὴν ἐν Ἀθήναις παραμονὴν τῶν Φαλαγγιτῶν ἀθλητῶν Αἰγύπτου, τῶν μετασχόντων τῶν Α´ Πανελληνίων ἀθλητικῶν ἀγώνων, οἱ ἀξιωματοῦχοι καὶ τὰ μέλη ἐν γένει τῆς Ε.Ο.Ν. ἐπέδειξαν πρὸς τοὺς Αἰγυπτίους συναδέλφους των ἀπεριόριστον καὶ ἀδελφικὴν ἀγάπην καὶ περιποιήσεις.

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΦΑΛΑΓΓΙΤΩΝ

Ἡ ταινία τῆς Ε.Ο.Ν., ἡ παριστῶσα τὴν ζωὴν τῶν Φαλαγγιτῶν εἰς τὸ στρατόπεδον «Ἰωάννης Μεταξᾶς» ἔχει προβληθῆ μέχρι σήμερον εἰς πλείστας ἐπαρχίας, προκαλέσασα τὸν θαυμασμὸν καὶ τὴν συγκίνησιν τῶν θεατῶν.

Ἤδη ἡ ταινία προβάλλεται εἰς Ἀλεξανδρούπολιν καὶ Διδυμότειχον, παρακολουθουμένη ὑπὸ χιλιάδων Φαλαγγιτῶν καὶ κόσμου.

ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν.

Εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως» ἐδημοσιεύθη διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποίου ὁρίζεται ὅτι ἀπὸ τῆς 3ης Αὐγούστου 1940 τίθεται εἰς κυκλοφορίαν νέα σειρὰ γραμματοσήμων ἀναμνηστικῶν τῆς Ὀργανώσεως τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας. Τὰ γραμματόσημα ταῦτα θὰ εἶναι κοινὰ καὶ ἀεροπορικά. Τὰ κοινὰ θὰ εἶναι 10 κλάσεων, τῶν 3, 5, 10, 15, 20, 25, 30, 50, 75 καὶ 100 δραχμῶν, τὰ δὲ ἀεροπορικὰ ἐπίσης 10 κλάσεων τῶν 2, 4, 6, 8, 16, 32, 45, 55, 65 καὶ 100 δραχμῶν. Τὰ γραμματόσημα τῆς Νεολαίας θ' ἀρθοῦν ἐκ τῆς κυκλοφορίας τὴν 3ην Φεβρουαρίου τοῦ 1941.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΑΦΩΤΙΣΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

Ἤρχισαν λειτουργοῦσαι διὰ τοὺς ἐργαζομένους σχολαὶ πολιτικῆς διαφωτίσεως, παραλλήλως πρὸς τὰς σχολὰς τῆς περιφ. διοικήσεως πρωτευούσης καὶ Δ.Α.Σ.

Τὰ μαθήματα τῆς σχολῆς ταύτης, συνεχιζόμενα τακτικῶς καθ' ἑκάστην Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Σάββατον εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς διοικήσεως Ἀνωτάτων Σχολῶν, ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ διευθυντοῦ τῆς πολιτικῆς διαφωτίσεως, παρακολουθοῦνται μὲ ἐνδιαφέρον ἀπὸ ὁλόκληρον τὸν φοιτητικὸν κόσμον.

Τὰ μέλη τῆς σχολῆς ταύτης θὰ ἐκδράμουν κατὰ τὰς θερινὰς διακοπὰς ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ διευθυντοῦ των εἰς τὰ πλέον ἀξιόλογα μέρη τῆς Ἑλλάδος.

ΔΩΡΕΑΙ

Ὑπὲρ τῆς στολῆς τοῦ Φαλαγγίτου τῆς Νεολαίας Φθιώτιδος κατέβαλον οἱ ἑξῆς τὰ κάτωθι ποσά: Ἑταιρεία «Γοργὸς» δρχ. 2.000, Νικ. Χριστίδης 500, Λιμενικὸν Ταμεῖον Ἰτέας 5.000, Ραδιοθέρμαι Θρονίου 5.000, Λιμενικὴ Ἐπιτροπὴ Ἀγ. Κωνσταντίνου 2.000, Εὐθ. Πασσαλῆς 500, Δ. Τσακνιᾶς 500, Ἀθ. Γρηγορόπουλος 200, Μιχ. Μιχαλόπουλος 500, Ε. Νικολάου 200, Συνεταιρισμὸς Τεχνοεργατῶν Λαμίας 10.000, Θ. Ἀποστολιᾶς 500, Ι. Κοττορὸς 1.000, Ἐπαμ. Παπαλεξανδρῆς Ἰτέας 10.000, Λιμενικὸν Ταμεῖον Στυλίδος 40.000.

ΚΟΛΥΜΒΗΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Ἡ Κεντρικὴ Διοίκησις τῆς Ε.Ο.Ν. δι' ἐγκυκλίου διαταγῆς της πρὸς ἁπάσας τὰς περιφερειακὰς διοικήσεις ἀρρένων καὶ θηλέων προκηρύσσει τοὺς Α´ ἐσωτερικοὺς κολυμβητικοὺς ἀγῶνας.

Πρὸς τοῦτο αἱ παραθαλάσσιοι περιφερειακαὶ διοικήσεις, ὡς καὶ αἱ τῶν μεσογείων, αἱ διαθέτουσαι χώρους κολυμβήσεως (λίμνας, ποταμούς), ἐνετάλησαν νὰ τελέσωσιν ἐσωτερικοὺς ἀγῶνας ἐντὸς μιᾶς ἡμέρας μὲ τὸ κάτωθι πρόγραμμα:

Α´ κατηγορία Φαλαγγιτῶν

1) Κολύμβησις 100, 400 καὶ 1000 μέτρων ἐλευθέρως.
2) Κολύμβησις 100 μέτρων ὑπτίως.
3) Σκυταλοδρομία 4Χ100 μ. καὶ ὑδατοσφαίρισις.

Β´ κατηγορία Φαλαγγιτῶν

1) Κολύμβησις 100 καὶ 200 μέτρων ἐλευθέρως.
2) Σκυταλοδρομία 4Χ50 μέτρων.

Α´ κατηγορία Φαλαγγιτισσῶν

Κολύμβησις 50 μέτρων ἐλευθέρως καὶ σκυταλοδρομία 4Χ50 μέτρων.

Οἱ ἀνωτέρω ἀγῶνες θὰ τελεσθοῦν μέχρι τῆς 31ης Ἰουλίου. Ἀργότερον καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῶν, ἡ Κεντρικὴ Διοίκησις θὰ προκηρύξῃ συναντήσεις τῶν γειτονικῶν περιφερειακῶν διοικήσεων.

Ἐφιστᾶται ἰδιαιτέρως ἡ προσοχὴ τῶν διαφόρων σχηματισμῶν ὅσον ἀφορᾷ τὴν κανονικὴν διεξαγωγὴν τῶν ἀγώνων ἀπὸ ἀπόψεως τεχνικῆς, τάξεως, πειθαρχίας καὶ ἀπολύτου τηρήσεως τῶν κανονισμῶν τῆς Κολυμβητικῆς Ὁμοσπονδίας.

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

Παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι διατρέχομεν τὴν περίοδον τῶν ἐξετάσεων, ἡ Ὑποδιοίκησις Πανεπιστημίου παρουσίασε κατὰ τὴν περασμένην ἑβδομάδα ζωηροτάτην κίνησιν.

Αἱ ἐγγραφαὶ συνεχίσθησαν μὲ ρυθμὸν ὁλονὲν ἐπιταχυνόμενον.

Μεγίστη προσπάθεια κατεβλήθη ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων τῆς Ὑποδιοικήσεως τὰς τελευταίας ἡμέρας διὰ τὴν ἐπίλυσιν ζωτικῶν φοιτητικῶν ζητημάτων, ὡς τὸ τοῦ πιστοποιητικοῦ σπουδῶν, διὰ τοὺς Φοιτητὰς τοὺς ὑπαγομένους εἰς τὸν Νόμον τῶν τριμήνων. Τὸ ὡς ἄνω ζήτημα ἀφεώρα περὶ τοὺς 1000 ἐξ αὐτῶν.

Κατόπιν τοῦ πατρικοῦ ἐνδιαφέροντος, τὸ ὁποῖον ἐπέδειξεν ὁ Ἀρχηγὸς καὶ τῶν προσπαθειῶν τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου, ἐπετεύχθη ἡ πλέον εὐνοϊκὴ λύσις διὰ τοὺς Φοιτητάς. Σύμπας ὁ φοιτητικὸς κόσμος ἐνθουσιῶν δὲν ἐγνώριζε τίνι τρόπῳ νὰ ἐκδηλώσῃ τὴν πρὸς τὸν Ἀρχηγὸν ἀφοσίωσίν του καὶ εὐγνωμοσύνην του, διότι τὸν νοιώθει σὲ κάθε δύσκολη στιγμὴ τῆς ζωῆς του πλάϊ του, προστάτη καὶ πατέρα ποὺ συγκινεῖται ἀπὸ τὸν πόνο του καὶ χαίρει γιὰ τὴ χαρά του.

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Οἱ Σχηματισμοὶ Πρωτευούσης

Καθὼς προαναγγείλαμεν ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς «Νεολαίας», ἡ χορῳδία τῆς Ὑποδιοικήσεως Πανεπιστημίου ἀνεχώρησε τὴν πρωΐαν τοῦ Σαββάτου τῆς περασμένης ἑβδομάδος διὰ νὰ δώσῃ δύο συναυλίας ὑπὲρ τῆς Ε.Ο.Ν. Πατρῶν. Αἱ ἐμφανίσεις τῆς χορῳδίας, πάντοτε ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ μαέστρου τῶν χορῳδιῶν τῆς Δ.Α.Σ. κ. Θ. Σπάθη, ἐδόθη τὴν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Πανθέου».

Αἱ ἐμφανίσεις τῆς χορῳδίας εἶχον τεθῆ ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Νομάρχου.

Τὸ πρόγραμμα, πλούσιον καὶ ἐκλεκτόν, περιελάμβανε τὴν ἐκτέλεσιν ὑπὸ τῆς χορῳδίας δημωδῶν ᾀσμάτων ὡς καὶ χορῳδιακὰς συνθέσεις γνωστῶν συνθετῶν καὶ τοῦ μαέστρου μας κ. Σπάθη, τοῦ ὁποίου τὸ «Πάντα μπρὸς» ἐνεθουσίασε τὸ ἀκροατήριον.

Ἐπίσης περιελάμβανε τὸ πρόγραμμα ἀπαγγελίαν ὑπὸ τοῦ συνεργάτου τῆς Δ.Α.Σ. κ. Παπᾶ τοῦ "Ὕμνου πρὸς τὸν Ἀρχηγὸν καὶ τὴν ἀπαγγελίαν τοῦ «Μαρτυρίου τοῦ Ὁσίου Σεραφεὶμ εἰς Ἑλικῶνα», τοῦ Ἀγγέλου Σικελιανοῦ, μὲ ὑπόκρουσιν κουντέτο. Γενικῶς ἡ ἐμφάνισις ἐνεθουσίασε τὸ πολυπληθὲς ἀκροατήριον, προκαλέσασα ἐνθουσιώδη σχόλια διὰ τὴν καλλιτεχνικότητα καὶ ἱκανοποιητικωτάτην τεχνικὴν τῶν ἐκτελέσεων.

Κίνησις ζωηρὰ ἐσημειώθη κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα καὶ εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν τῆς Παντείου Σχολῆς.

Αἱ ἑβδομαδιαῖαι συγκεντρώσεις συνεχίσθησαν τακτικώτατα.

Κατ' αὐτὰς ὡμίλησεν ὁ διοικητὴς τῆς Ὑποδιοικήσεως, καταβαλὼν ἰδιαιτέραν προσπάθειαν ὅπως ἑνοποιήσῃ τὴν δρᾶσιν ἑκάστου Φαλαγγίτου κατὰ τὴν θερινὴν διαμονήν του εἰς τὴν ἐπαρχίαν, ὑπογραμμίσας ἰδιαιτέρως τὴν ἀξίαν καὶ τὴν σπουδαιότητα μιᾶς ἑνιαίας κατευθύνσεως εἰς τὴν ἀτομικὴν ἑκάστου δρᾶσιν.

—Μετέχομεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὸ πένθος τῆς ὡς ἄνω Ὑποδιοικήσεως, ἥτις ἠτύχησε τὰς τελευταίας ἡμέρας νὰ ἀπολέσῃ εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ἀειμνήστου καθηγητοῦ Σταυρινοῦ ἕνα ἐκ τῶν πολυτίμων ὑποστηρικτῶν εἰς τὴν καθόλου δρᾶσιν της.

Τὸν θανόντα καθηγητὴν τιμητικὸν ἀπόσπασμα τῆς ρηθείσης Ὑποδιοικήσεως συνώδευσε μέχρι τῆς τελευταίας του κατοικίας, καταθέσαν βαρύτιμον στέφανον διὰ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ὑποδιοικήσεως.

ΠΕΡΙΦ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΡΡΕΝΩΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

Κατόπιν τῆς ἐπιτυχίας, ἣν ἐσημείωσαν αἱ μέχρι τοῦδε παραστάσεις τοῦ μουσικοῦ θεάτρου καὶ κουκλοθεάτρου, ἐπαναλαμβάνονται ἐντὸς τῶν ἡμερῶν αἱ παραστάσεις καὶ διὰ τὰς λοιπὰς Ὑποδιοικήσεις τῆς Περιφερείας. Εἰδικώτερον τὸ κουκλοθέατρον, βάσει καταστρωθέντος προγράμματος, ἀπὸ τοῦ ἐρχομένου μηνὸς θὰ περιέρχεται τοὺς Ὑποτομεῖς πρὸς ψυχαγωγίαν τῶν Σκαπανέων. Πρὸς τοῦτο συνεχίζονται καθημερινῶς αἱ δοκιμαὶ τοῦ θεατρικοῦ τμήματος, ὅσον καὶ τῶν μουσικῶν Φαλαγγιτῶν, οἱ ὁποῖοι ἀπαρτίζουν τὴν ὀρχήστραν.

Εἰς τὰς μεγάλας ἀσκήσεις τῆς Παθητικῆς Ἀεραμύνης τμήματα Φαλαγγιτῶν, ἐκπαιδευθέντα παρ' εἰδικῶν, θὰ λάβουν μέρος ἐνεργὸν εἰς αὐτάς, ἐνῷ ἐξ ἄλλου ἅπαντες οἱ Ὑποτομεῖς τῶν Ὑποδιοικήσεων Ἀθηνῶν, Νότου καὶ Πειραιῶς δέον νὰ ἔχωσι κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν ἀσκήσεων δύναμιν 100 Φαλαγγιτῶν, οἵτινες θὰ διδαχθῶσι παρὰ τῶν κ. κ. Ἀστυνόμων τῶν οἰκείων ἀστυνομικῶν Τμημάτων τὰ τῆς τηρήσεως τῆς τάξεως, προκειμένου νὰ χρησιμοποιηθῶσι καὶ διὰ τὸν σκοπὸν αὐτόν.

Ἤδη εἰς εἰδικὰς συγκεντρώσεις ἐδόθησαν αἱ τελευταῖαι ὁδηγίαι εἰς τοὺς ὑπευθύνους καὶ ἐτακτοποιήθησαν αἱ λεπτομέρειαι διὰ τὴν ἐπιτυχῆ συμμετοχὴν τῶν Φαλαγγιτῶν εἰς τὴν ἄσκησιν τῆς προσεχοῦς Δευτέρας.

Κατὰ τὴν ἀναχώρησιν τῆς Α.Β.Υ. τοῦ Διαδόχου, Γενικοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ὀργανώσεώς μας, μετὰ τοῦ κ. Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου διὰ Ρουμανίαν, ἡ Ὑποδιοίκησις Πειραιῶς ἐκινητοποίησε δύο Λόχους, οἱ ὁποῖοι παραταχθέντες εἰς τὸν προβλῆτα τῆς «Τρούμπας» ἀπέδωσαν τὰς κεκανονισμένας τιμάς. Ἡ παράταξις τῶν ὡς ἄνω Τμημάτων ὡς καὶ ἡ ἐν γένει ἐμφάνισις τῶν Φαλαγγιτῶν ὑπῆρξεν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως τελεία.

Συνεχίζεται ὁ γενικὸς ἐφοδιασμὸς τῶν Ὑποτομέων διὰ τῶν ἀπαιτουμένων ἐπίπλων καὶ σκευῶν, τῆς ἐργασίας ταύτης συντελουμένης προοδευτικῶς. Ἐνῷ ἐξ ἀντιθέτου ἡ κίνησις εἰς αὐτοὺς κατὰ τὴν λήξασαν ἑβδομάδα ἦτο ἐν ὑφέσει, λόγῳ τῶν ἐξετάσεων τῶν μαθητῶν Φαλαγγιτῶν. Οὐχ ἧττον ὅμως συνετελέσθησαν τακτικῶς αἱ συγκεντρώσεις διὰ τὰ μαθήματα τῆς ἰδεολογικῆς διαφωτίσεως ὡς καὶ τοιαῦται τῶν θεωρητικῶν διδασκαλιῶν.

Ἐπίσης, κατόπιν προσκλήσεως τῆς Καθολικῆς Ἐνορίας, ἀντιπροσωπεία τριῶν βαθμοφόρων τῆς αὐτῆς Ὑποδιοικήσεως παρευρέθη εἰς τὴν θρησκευτικὴν τελετὴν τοῦ Ι. Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Παύλου κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Ἁγίας Δωρεᾶς.

Ὁ Διοικητὴς τῆς Ὑποδιοικήσεως Νότου καθ' ὅλην τὴν διαρρεύσασαν ἑβδομάδα ἐπεσκέφθη ἅπαντας τοὺς Ὑποτομεῖς τῆς Ὑποδιοικήσεως ὁμιλήσας πρὸς τοὺς συγκεντρωθέντας Φαλαγγίτας καὶ συστήσας μεγαλειτέραν πειθαρχίαν καὶ ἐργατικότητα. Ὁ κ. Διοικητὴς εἰς ἡμερησίαν διαταγήν του τονίζει τὸν μεγάλον ἐθνικὸν σκοπὸν τῆς Ε.Ο.Ν., ὡς καὶ τὰς ὑποχρεώσεις παντὸς μέλους της πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα μας καὶ τὸν Ἐθνικόν μας Κυβερνήτην κ. Ἰω. Μεταξᾶν.

Σχετικῶς μὲ τὴν ἄσκησιν τῆς προσεχοῦς Δευτέρας εἰς τὸν 4ον Ὑποτομέα τῆς Ὑποδιοικήσεως Νότου (Π. Φάληρον) ἤρχισαν τὰ μαθήματα Παθητικῆς Ἀεραμύνης ὑπὸ εἰδικῶν καὶ ἰατρῶν, ἅτινα παρηκολούθησαν περὶ τοὺς 400 Φαλαγγῖται, οἱ ὁποῖοι καὶ θὰ λάβουν ἐνεργὸν μέρος εἰς αὐτήν.

Κατὰ τὴν μεγάλην ἄσκησιν τῆς Ἀεραμύνης, ἥτις θὰ θὰ λάβῃ χώραν, ὡς ἀνεγράφη εἰς τὰς καθημερινὰς ἐφημερίδας, τὴν προσεχῆ Δευτέραν 19ην τρέχοντος, θὰ λάβουν μέρος 5.000 Φαλαγγῖται τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Πρωτευούσης.

Οὗτοι θὰ τεθοῦν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ἐποπτεύοντος τὴν ἄσκησιν ἀρχηγοῦ τῆς Παθητικῆς Ἀεραμύνης ὑποστρατήγου κ. Μπακοπούλου καὶ θὰ χρησιμοποιηθοῦν ὡς διαγγελεῖς, τραυματιοφορεῖς κλπ.

Φαλαγγῖται τοῦ 13ου Ὑποτομέως Ἀθηνῶν καὶ τοῦ 8ου ὑποτομέως Νότου ἐξέδραμον εἰς Καλάμας, ὅπου συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τοῦ 111 γραφείου τῆς ἐκεῖ περιφερειακῆς διοικήσεως, ἐπεσκέφθησαν τὰ ἀξιοθέατα μέρη τῆς πόλεως ἀποκομίσαντες ἀρίστας ἐντυπώσεις. Τὴν ἑπομένην ἀνεχώρησαν εἰς Τρίπολιν.

ΜΙΑ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΙΚΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΚΑΠΑΝΕΩΝ ΤΟΥ 25ου ΥΠΟΤΟΜΕΩΣ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ὁ λόχος Σκαπανέων τοῦ 25ου Ὑποτομέως (4ης Φάλαγγος) ἐξέδραμε μετὰ τῶν βαθμοφόρων του καὶ τοῦ Ὑποτομεάρχου του εἰς τὸν Κοκκιναρᾶ τῆς Κηφισιᾶς. Ἡ ἐκδρομὴ εἶχεν ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν χάρις εἰς τὸν ζῆλον τῶν βαθμοφόρων καὶ τὴν πειθαρχίαν τῶν μικρῶν σκαπανέων. Ἀφοῦ ἐξευρέθη ὁ κατάλληλος χῶρος διὰ τὴν παραμονὴν τῶν ἐκδρομέων καὶ ἔγινεν ἡ ἔπαρσις τῆς Σημαίας, ἤρχισαν αἱ παιδιαὶ καὶ οἱ ἀγῶνες ποδοσφαίρου, σκυταλοδρομιῶν καὶ γερμανικῆς σφαιρίσεως μεταξὺ τῶν ὁμάδων. Μετὰ τὸ γεῦμα ἤρχισεν ἡ ψυχαγωγία. Ἐξετελέσθησαν τραγούδια συνοδείᾳ βιολιοῦ καὶ κατόπιν ἐδόθησαν ὡραιόταται καὶ διδακτικώταται παραστάσεις ὑπὸ τοῦ φορητοῦ κουκλοθεάτρου τοῦ Ὑποτομέως, πρᾶγμα ποὺ ἐνεθουσίασε τοὺς σκαπανεῖς. Ὀλίγον ἀργότερον ἐπεσκέφθη αἰφνιδίως τοὺς ἐκδρομεῖς ὁ περιφερειακός μας Διοικητής, ὅστις παρηκολούθησε τὰς παιδιὰς καὶ μίαν παράστασιν κουκλοθεάτρου, συγχαρεὶς τοὺς διοργανωτὰς τῆς ὡραίας αὐτῆς ἐκδρομῆς. Ἐν τέλει ἔγινε σύντομος διδασκαλία περὶ προσανατολισμοῦ καὶ ἡ ὑποδειγματικὴ καὶ ἀλησμόνητος διὰ τοὺς μικροὺς σκαπανεῖς ἐκ-

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Οἱ Σχηματισμοὶ Πρωτευούσης

δρομὴ ἔληξε μὲ χαρὲς καὶ τραγούδια καὶ μὲ συνεχεῖς ἐπευφημίας ὑπὲρ τῆς Ὀργανώσεως καὶ τοῦ Ὑποτομέως.

ΠΕΡΙΦΕΡ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

Τὰ γραφεῖα τῆς Περιφ. Διοικήσεως Θηλέων Πρωτευούσης, ὡς καὶ τῆς Υ.Θ.Α., ἐπεσκέφθη ἡ Α. Β. Υ. ἡ Πριγκήπισσα Φρειδερίκη, Γενικὴ Ἀρχηγὸς τῶν σχηματισμῶν Θηλέων. Παραμείνασα ἐπ' ἀρκετὸν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Διοικήσεως, ἐζήτησεν ἀναφορὰς ἀπὸ τὰς διευθυντρίας τῶν γραφείων, συνομιλήσασα ἐπὶ πολὺ μὲ τὰς βαθμοφόρους, ἐκφράσασα δὲ τὴν εὐαρέσκειάν Της διὰ τὴν ὅλην ἐργασίαν καὶ πρόοδον.

Τὰ διάφορα προαιρετικὰ μαθήματα τῆς Ὑποδιοικήσεως Θηλέων Ἀνωτάτων Σχολῶν συνεχίζονται εἰς τὴν Πανεπιστημιακὴν Λέσχην, μερικὰ δὲ ἐξ αὐτῶν θὰ συνεχισθοῦν καθ' ὅλον τὸ καλοκαῖρι, ὡς τὸ πιάνο, ἡ ξιφασκία κτλ. Περὶ τὰ τέλη τοῦ μηνὸς τὸ τμῆμα τοῦ πιάνου θὰ κάμῃ ἐμφάνισιν διὰ τῶν Φαλαγγιτισσῶν του.

Καθημερινῶς γίνονται δοκιμαὶ ὑπὸ τῆς συνεργάτιδος δίδος Αἰμ. Παγκάλου. Ζωηρὰ κίνησις παρατηρεῖται κατ' αὐτὰς εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Υ.Θ.Α.Σ. Αἱ Φαλαγγίτισσαι καθημερινῶς παίρνουν φύλλα πορείας διὰ τὰς πατρίδας των ὡς καὶ σχετικὰς ὁδηγίας διὰ τὴν ἐκεῖ δρᾶσιν των. Ἡ ὑποδιοικήτρια τῆς Υ.Θ.Α.Σ. θὰ δώσῃ διάλεξιν τὴν 2αν Ἰουλίου ἀπὸ ραδιοφώνου πρὸς τὰς Φαλαγγιτίσσας—Φοιτητρίας ἐπὶ τῇ λήξει τοῦ σχολικοῦ ἔτους μὲ θέμα: «Ἀγαπήσατε τὸν λαόν μας».

Εἰς τὸν 1ον Ὑποτομέα τῆς Ὑποδιοικήσεως Θηλέων Ἀθηνῶν ἐγένετο ὁμιλία ὑπὸ βαθμοφόρου μὲ θέμα: «Ὁ χημικὸς πόλεμος», ἡ δὲ ὑποτομεάρχης τοῦ 19ου ὑποτομέως ὡμίλησεν εἰς τὸν ὑποτομέα μὲ θέμα: «Γενικὰ καθήκοντα Φαλαγγιτίσσης».

Ἤρχισε τὸ μάθημα ρυθμικῆς εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν Θηλέων Βορρᾶ ὑπὸ τῆς συνεργάτιδος Κας Ζουρούδη. Ἐπίσης ἐγένετο ὁ πρῶτος ἀγὼν ποδηλασίας, εἰς τὸν ὁποῖον ἔλαβον μέρος 15 Φαλαγγίτισσαι, ἐκ τῶν ὁποίων ἀνεδείχθη πρώτη ἡ Φαλαγγίτισσα Κίτσα Καργάκου.

Εἰς ὅλους τοὺς ὑποτομεῖς γίνονται τακτικαὶ ὁμιλίαι. Εἰς τὸν Χολαργὸν ὡμίλησεν ἡ συνεργάτις κ. Κατσιμπίρη «Περὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ μας», εἰς τὴν Κηφισιὰν δόκιμος Λοχίτης τοῦ ὑποτομέως «Περὶ καθηκόντων πρὸς τὸν ἑαυτόν μας», εἰς δὲ τὸν Ὑποτομέα Φιλοθέης «Περὶ τῆς στολῆς τῆς Φαλαγγιτίσσης». Μὲ ἀφάνταστον ἐνθουσιασμὸν ἐπέστρεψαν ἀπὸ τὴν διήμερον ἐκδρομὴν των εἰς Ναύπλιον αἱ Φαλαγγίτισσαι τῆς Υ. Θ. Νότου διὰ τὴν περιποίησιν καὶ ἐγκαρδιότητα τὴν ὁποίαν εὗρον ἐκ μέρους τῶν ἐκεῖ συναγωνιστριῶν των.

Μὲ ἐξαιρετικὴ εὐχαρίστησι αἱ Φαλαγγίτισσαι καὶ Σκαπάνισσαι ἐδέχθησαν τὴν ἀνάγνωσι τῆς ἡμερησίας διαταγῆς, διὰ τῆς ὁποίας ἐκοινοποιεῖτο ἡ ἔναρξις τῶν λουτρῶν τοῦ Παλ. Φαλήρου εἰς τὰ ὁποῖα θὰ λούωνται ἡμερησίως δωρεὰν 50 Φαλαγγίτισσαι καὶ Σκαπάνισσαι, μόνον διὰ τῆς ἐπιδείξεως τῆς ταυτότητός των. Ἡ Διοικήτρια καὶ ἡ Ὑποδιοικήτρια τῆς Υ. Θ. Πειραιῶς ἤρχισαν τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν ὑποτομέων των. Κατὰ τὰς ἐπιθεωρήσεις ὡμίλησεν ἡ Διοικήτρια εἰς τὰ μέλη τί πρέπει νὰ κάμουν μετὰ τὸ τέλος τοῦ σχολικοῦ ἔτους καὶ τί ὑπηρεσίας μποροῦν νὰ προσφέρουν εἰς τὴν Ε.Ο.Ν. κατὰ τὴν θερινὴν περίοδον.

Ἐπίσης παρηκολούθησαν μάθημα τῆς χορωδίας τῆς Ὑποδιοικήσεως. Εἰς τοὺς Λόχους τῶν Σκαπανισσῶν ἐγένετο ὁμιλία «Περὶ ἱεραρχίας», ἤρχισε δὲ καὶ ἡ διδασκαλία Ἑλληνικῶν χορῶν.

Ἡ Φάλαγξ «Καψάλη» Ἀρρένων καὶ Θηλέων ἐξέδραμεν εἰς Ὀλυμπίαν, συμμετασχόντων 150 Φαλαγγιτῶν καὶ Φαλαγγιτισσῶν. Κατὰ τὴν διάβασιν ταύτης ἐκ Πατρῶν ἐπεσκέφθη τὸ ἐκεῖ ναυλοχοῦν καταδρομικὸν «Ἕλλη» καὶ ἀνεχώρησε δι' Ὀλυμπίαν.

—Τμῆμα Φαλαγγιτισσῶν τῆς Ὑποδιοικήσεως Θηλέων Νότου ἀνεχώρησε μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὰς βαθμοφόρους του διὰ Ναύπλιον, Ἐπίδαυρον καὶ Μυκήνας.

Τὸ καλλιτεχνικὸν τμῆμα τῆς Ἐθελοντικῆς Ἐργασίας τῆς Περιφ. Διοικήσεως Θηλέων Πρωτευούσης, ἐκπαιδευόμενον ὑπὸ τῆς συνεργάτιδος κ. Νέλλης Μαρσέλλου—Γλυκοφρύδη καὶ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς κ. Μαρίας Λεβίδη, συχνότατα ἐπισκέπτεται διάφορα ἱδρύματα καὶ Νοσοκομεῖα, προσφέρει τὰς πολυτίμους ὑπηρεσίας του καὶ σκορπίζει παντοῦ τὴν χαρὰν καὶ τὴν παρηγορίαν.

Οὕτω τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐπεσκέφθη τὸ ἀναμορφωτικὸν σχολεῖον θηλέων, ὅπου ἔπαιξε τὴν κωμῳδίαν «Ἡ Μενιδιάτισσα» καὶ ἀπήγγειλε διάφορα ποιήματα.

Ἐκτὸς τῶν ἄλλων συλλέγει παλαιὰ βιβλία—μυθιστορήματα, περιοδικά, τὰ ὁποῖα προσφέρει εἰς τὰ ἄρρωστα παιδιὰ τοῦ Ἀσκληπιείου Βούλας.

Εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν Θηλέων Πειραιῶς ἐγένετο μάθημα ἀπαγγελίας ὡς καὶ μάθημα ζωγραφικῆς.

Ἐ κ δ ρ ο μ α ί.—Τὴν Κυριακὴν ὁ 4ος Ὑποτομεὺς Ταύρων τῆς Υ. Θ. Νότου θὰ ἐκδράμῃ εἰς Λούτσαν, αὔριον δὲ 100 Σκαπάνισσες εἰς τὸ στρατόπεδον «Ἰωάν. Μεταξᾶ».

Ὁ μ ι λ ί α ι.—Πρὸς Φαλαγγιτίσσας τῆς Υ. Θ. Βορρᾶ ὡμίλησεν εἰς τὴν συγκέντρωσιν τῆς Κυριακῆς δόκιμος τετράρχης, μὲ θέμα: «Καθήκοντα πρὸς τὸν ἑαυτόν μας».

Ἡ Υ. Θ. Νότου πυρετωδῶς προετοιμάζεται διὰ τὰ ἐγκαίνια τοῦ Κέντρου Παιδικῆς Χαρᾶς, εἰς τὰ ὁποῖα θὰ παραστῇ καὶ ἡ Α. Ε. ὁ Ἀρχηγὸς τὴν Κυριακὴν καὶ ὥραν 6 μ. μ.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ἡ Ὑποδιοίκησις τῆς Ε.Ο.Ν. Πειραιῶς, εἰς ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματος τῶν μορφωτικῶν ἐκδρομῶν, ὠργάνωσε τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν ἐκδρομὴν εἰς τὰ παρὰ τὸ Ψυχικὸν Διυλιστήρια τῆς Ἑταιρείας Ὑδάτων. Εἰς ταύτην ἔλαβον μέρος οἱ κ.κ. βαθμοφόροι τοῦ Ἐπιτελείου, οἱ Ὑποτομεάρχαι, ὁ διοικητὴς τῆς 20ῆς Φάλαγγος καὶ ἀνὰ δύο—τρεῖς Λοχῖται ἐξ ὅλων τῶν Ὑποτομέων μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν κ. Ὑποδιοικητήν.

Χημικὸς τῆς Ἑταιρείας ἐξήγησε πρὸς τοὺς ἐκδρομεῖς Φαλαγγίτας διὰ μακρῶν τὸν μηχανισμὸν τῶν διυλιστηρίων καὶ τὴν σκοπιμότητα αὐτῶν ἀπὸ ὑγιεινῆς ἀπόψεως κλπ.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ.—Ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Δασκαλάκης ὡμίλησεν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου μὲ θέμα: «Αἱ μεγάλαι περίοδοι τῆς Ἐθνικῆς μας ἱστορίας καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν ἀντλούμενα διδάγματα».

Τὴν ἐπομένην ὁ κ. Δασκαλάκης ὡμίλησεν εἰς τὸ ἀμφιθέατρον τοῦ Πανεπιστημίου τῆς πόλεώς μας πρὸς τοὺς φοιτητάς, τὰς φοιτητρίας καὶ τοὺς βαθμούχους τῆς Νεολαίας μὲ θέμα: «Τὰ ἰδεώδη τῆς Ἑλληνικῆς Νεολαίας».

Ὁ ἀντισυνταγματάρχης Διοικητὴς τοῦ 10ου συνοριακοῦ τομέως ἐξέφρασε δι' ἐμπνευσμένου ἐγγράφου του πρὸς τὴν περιφερ. διοίκησιν Νεολαίας Θεσσαλονίκης τὰς θερμὰς εὐχαριστίας τῶν φρουρῶν τῶν συνόρων τῆς Πατρίδος, διὰ τὰ δῶρα τὰ ὁποῖα ἀπεστάλησαν εἰς τοὺς Ἀκρίτας, μερίμνῃ καὶ δι' ἐξόδων τῆς Ὀργανώσεως.

Ἡ ἐν γένει συμπεριφορὰ καὶ παράστασις τῶν μελῶν τῆς Ε.Ο.Ν., καταλήγει διὰ τοῦ ἐγγράφου του ὁ κ. ἀντισυνταγματάρχης, πληροῖ πάντας ἡμᾶς ἐνθουσιασμοῦ καὶ χαρᾶς, καθόσον οἱ σκοποὶ καὶ αἱ προσδοκίαι τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας στέφονται ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Πατρίδος.

ΣΠΑΡΤΗ.—Ὁ σχηματισμὸς Φοινικίου τῆς Λακωνίας ἐξέδραμεν εἰς Χειμάτισαν τῆς Μονεμβασίας, εἰς ἀπόστασιν 15 χιλιομέτρων, ἣν διήνυσαν πεζῇ, πραγματοποιοῦντες οὕτω ἐκ παραλλήλου καὶ ἐκπαιδευτικὴν πορείαν. Ἐκεῖ Φαλαγγῖται καὶ Σκαπανεῖς διεσκέδασαν μέχρι τῶν ἀπογευματινῶν ὡρῶν.

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Κίνησις Περιφερειακῶν Διοικήσεων

Ὁμοίως ὁ σχηματισμὸς Γερμάνας τῆς Περιφ. Διοικήσεως Λακωνίας ἐξέδραμεν εἰς θαυμασίαν τοποθεσίαν ἔξωθι τοῦ χωρίου, ἔνθα Φαλαγγῖται καὶ Σκαπανεῖς διεσκέδασαν μὲ ἀδιάπτωτο κέφι καὶ ἐνθουσιασμὸν καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν.

Τὰ μαθήματα τῆς Ἀεραμύνης συνεχίζονται εἰς τοὺς σχηματισμοὺς Σπάρτης. Ταῦτα παρακολουθοῦν ἐκτὸς τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων καὶ πλῆθος κόσμου.

Ἐπίσης αἱ διαλέξεις καὶ αἱ ὁμιλίαι ἐξακολουθοῦν μετὰ τοῦ αὐτοῦ πάντοτε ἐνθουσιασμοῦ εἰς τὰς διαφόρους Περιφ. Διοικήσεις.

Οὕτω εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν Φιλιατῶν ἡ Φαλαγγάρχης κ. Στίγκα ὡμίλησε πρὸ ἡμερῶν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ε. Ο. Ν. μὲ θέμα: «Ὁ ρόλος τῆς Ε.Ο.Ν. εἰς τὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου». Τὴν διάλεξιν παρηκολούθησεν ἅπασα ἡ δύναμις τῆς Ὑποδιοικήσεως.

Ὡσαύτως εἰς τὴν ἰδίαν Ὑποδιοίκησιν ὁ κ. Ἀθανάσιος Δενδιᾶς ὡμίλησε μὲ θέμα: «Τὸ ἰδεολογικὸν περιεχόμενον τῆς Ε.Ο.Ν.».

Ὁ κ. Λεονάρδος Λιναρδάκης εἰς τὸ Καστόρειον τῆς Λακωνίας ἐδώρησεν εἰς τὸν ἐκεῖ σχηματισμὸν τῆς Ε.Ο.Ν. μίαν Σημαίαν. Ὁ διοικητὴς τοῦ σχηματισμοῦ ηὐχαρίστησεν ἐγγράφως τὸν δωρητήν, ὅστις πολλάκις μέχρι τοῦδε συνέτρεξε τὴν προσπάθειαν τῆς Ε.Ο.Ν. Καστορείου.

Εἰς τὴν Λακωνίαν συνεχίζεται ἐντατικῶς ὑπὸ τῶν διαφόρων σχηματισμῶν τῆς Ε.Ο.Ν. ὁ ἐμβολιασμὸς τῶν ἀγρίων δένδρων, παρὰ τὸν φόρτον τῶν ἐργασιῶν τῶν χωρικῶν κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν λόγῳ τοῦ θερισμοῦ.

Τὸ τμῆμα ψυχαγωγίας Φαλαγγιτῶν τῆς Ε.Ο.Ν. Σπάρτης ὀργανώνει θεατρικὴν παράστασιν μὲ τὸ ἔργον τὸ «Πατρικὸ σπίτι», διδαχθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Χίου.

Ἡ παράστασις προβλέπεται ὅτι θὰ σημειώσῃ ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν.

Ἤρχισεν ἡ ἐργασία διὰ τὴν διαμόρφωσιν τοῦ γηπέδου, τὸ ὁποῖον θὰ χρησιμοποιηθῇ ὡς γυμναστήριον τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ Φαλαγγιτισσῶν.

Τὸ γυμναστήριον ἐλπίζεται ὅτι θὰ εἶναι ἕτοιμον ἐντὸς τοῦ τρέχ. μηνός.

ΓΥΘΕΙΟΝ. — Συνεχίζονται μὲ τὸν αὐτὸν ὅπως πάντοτε ἐνθουσιασμὸν αἱ ὁμιλίαι καὶ διαλέξεις εἰς τὸ Γύθειον, τὰς ὁποίας παρακολουθοῦν πλὴν τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ Φαλαγγιτισσῶν καὶ πλῆθος κόσμου μὲ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον.

Οὕτω εἰς συγκέντρωσιν Φαλαγγιτισσῶν καὶ πλήθους κόσμου ὡμίλησεν ὁ κ. Νικόλαος Μυλωνᾶκος.

Ὁ κ. Δ. Δικαιᾶκος, συνεργάτης τῆς Ε. Ο. Ν. Γυθείου, ὡμίλησε πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας τῆς Ὑποδιοικήσεως Γυθείου «Περὶ τῆς ἀναγεννήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος μετὰ τὴν 4ην Αὐγούστου». Ὁ Ἑλληνικὸς λαός, εἶπεν ὁ ὁμιλητής, ἀφυπνίσθη ἤδη ἀπὸ τὸν λήθαργον καὶ ἀνενόχλητος πλέον ἐπιδίδεται εἰς τὰ εἰρηνικὰ ἔργα του.

Ὁ κ. Δ. Δικαιᾶκος ὡμίλησε καὶ ἐπὶ τοῦ θέματος «Περὶ τῆς Νεολαίας καὶ τῶν σκοπῶν της», παραλληλίσας τοὺς Φαλαγγίτας πρὸς τοὺς Ἱερολοχίτας τῶν Θηβῶν καὶ τοῦ Δραγατσανίου.

Εἰς τὴν αὐτὴν Ὑποδιοίκησιν ὡμίλησεν ὁ κ. Δ. Δημητρᾶκος «Περὶ τῶν ἰδανικῶν τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς» καὶ ὁ κ. Πουλικογιάννης Ἰωάννης μὲ θέμα: «Φύλλα δάφνης».

ΠΡΕΒΕΖΑ.— Εἰς τὴν Πρέβεζαν ἡ Περιφ. Διοικήτρια δὶς Βούλα Τσιλιβάκου ὡμίλησεν εἰς συγκέντρωσιν τῶν Φαλαγγιτισσῶν Πρεβέζης μὲ θέμα: «Ἡ Ἑλληνὶς ὡς πραγματικὴ μητέρα καὶ σύζυγος», προκαλέσασα τὸν ζωηρὸν ἐνθουσιασμὸν τῆς συγκεντρώσεως.

Αἱ Φαλαγγίτισσαι τῶν διαφόρων σχηματισμῶν τῆς Ὑποδιοικήσεως Πρεβέζης ἐξέδραμον μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὴν περιφερειακὴν διοικήτριαν θηλέων εἰς τὴν μαγευτικὴν θέσιν «Ἅγιος Θωμᾶς» ὅπου διῆλθον ὁλόκληρον τὴν ἡμέραν των.

ΚΑΣΤΟΡΙΑ. — Τὰ τμήματα Ἀρρένων καὶ Θηλέων τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως παρέστησαν μετὰ συγκινητικῆς εὐλαβείας εἰς τὸ τελεσθὲν ἐν Μελᾷ μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν πεσόντων Μακεδονομάχων.

Εἰς τὸ μνημόσυνον συμμετέσχον καὶ τὰ πλέον ἀπομεμακρυσμένα τμήματα τῆς Ε. Ο. Ν. ἀποτίοντα φόρον τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς τοὺς ἥρωας τῶν Μακεδονικῶν ἀγώνων.

ΛΑΜΙΑ.— Τὴν Κυριακὴν αἱ Φαλαγγίτισσαι τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Θηλέων Λαμίας μετὰ τῶν βαθμοφόρων καὶ τῆς διοικητρίας των ἐξέδραμον ἐπ' αὐτοκινήτων εἰς τὸν ἀρχαιολογικὸν χῶρον τοῦ στενοῦ τῶν Θερμοπυλῶν. Πρὸ τοῦ ἱστορικοῦ τείχους, τὸ ὁποῖον ἀπεκάλυψαν αἱ τελευταίως γενόμεναι ἀνασκαφαὶ ὁ ἐπιβλέπων αὐτὰς ἀρχαιολόγος κ. Χωραφᾶς ἀνέπτυξε δι' ὀλίγων τὴν λαμπρὰν ἐκείνην σελίδα τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας, καθ' ἣν 300 Σπαρτιᾶται ὑπὸ τὸν Λεωνίδαν καὶ 700 Θεσπιεῖς ἀντετάχθησαν ἡρωϊκῶς εἰς τὰς μυριάδας τοῦ βαρβάρου ἐπιδρομέως, πεσόντες μέχρις ἑνός. Αἱ Φαλαγγίτισσαι ἐπεσκέφθησαν ἀκολούθως τὰ λουτρὰ τῶν Θερμοπυλῶν καὶ τὴν χρηματοδοτοῦσαν τὸ ἔργον τῶν ἀνασκαφῶν Ἀμερικανίδα κυρίαν, ἥτις τηρεῖ αὐστηρὰν ἀνωνυμίαν, μετὰ τῆς ὁποίας καὶ ἐφωτογραφήθησαν. Ἡ ἀρχαιολόγος κυρία ἐξεφράσθη ἐνθουσιωδῶς διὰ τὴν ἐν γένει λαμπρὰν ἐμφάνισιν τῶν Φαλαγγιτισσῶν.

ΚΑΛΑΜΑΙ.— Τὰ τμήματα Ε.Ο.Ν. Καλαμῶν ἐπεσκέφθησαν τὴν εὑρισκομένην εἰς τὸν λιμένα μας μοῖραν τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ.

Οἱ Φαλαγγῖται μὲ ἀπερίγραπτον ἐνθουσιασμὸν ἐπεσκέφθησαν τὰ πολεμικά μας, γενόμενοι δεκτοὶ ὑπὸ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ναυτῶν μὲ ἐξαιρετικὴν ἐγκαρδιότητα.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἐγγιζουσῶν διακοπῶν τῶν σχολείων ὁμάδες Φαλαγγιτῶν τῆς 90ῆς Φάλαγγος, μαθηταὶ τοῦ Γυμνασίου καὶ τοῦ Πρακτικοῦ Λυκείου Καλαμῶν ἐξέδραμον εἰς Ναύπλιον, Ἐπίδαυρον, Τύρινθα, Ἄργος, Μυκήνας καὶ Δερβενάκια.

Οἱ Φαλαγγῖται μαθηταὶ ἐπεσκέφθησαν τὰς εἰς τὰς πόλεις αὐτὰς ἀρχαιότητας, ἔνθα οἱ ἐπὶ κεφαλῆς καθηγηταί των ἐξήγησαν τὴν ἱστορίαν τῶν διαφόρων μνημείων.

Ἡ ἐκδρομὴ διήρκεσε τρεῖς ἡμέρας.

Ἐπίσης διακόσιοι Φαλαγγῖται καὶ Σκαπανεῖς τῆς 97ης Φάλαγγος ἐξέδραμον τὴν Παρασκευὴν τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος εἰς Κυπαρισσίαν, ἔνθα ἐπεσκέφθησαν τὰ ἀξιοθέατα μέρη τῆς πόλεως, ἀποκομίσαντες τὰς ἀρίστας τῶν ἐντυπώσεων.

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ.— Εἰς τὸ Ἡράκλειον Κρήτης ἱδρύεται κέντρον ἐκπαιδεύσεως τῶν στελεχῶν τῆς Νεολαίας, εἰς τὸ ὁποῖον προσεφέρθησαν νὰ διδάξουν ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρων στελεχῶν τῆς Ὀργανώσεως, ἀξιωματικοὶ τοῦ στρατοῦ, ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοὶ καὶ ἄλλοι ἔγκριτοι ἐπιστήμονες τῆς πόλεως.

Εἰς τὴν περιφερειακὴν διοίκησιν Θηλέων Ἡρακλείου ἐξακολουθοῦν τὰ μαθήματα τῆς παθητικῆς ἀεραμύνης πρὸς τὰς Φαλαγγιτίσσας, αἱ ὁποῖαι τὰ παρακολουθοῦν μὲ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον.

Τὰ μαθήματα γίνονται ὑπὸ ἀξιωματικοῦ τοῦ ἐθνικοῦ μας στρατοῦ, μέχρι τοῦδε δὲ ἔχουν διδαχθῆ γενικά τινα περὶ χημικῶν οὐσιῶν, περὶ τῆς ἐπιβλαβοῦς ἐπιδράσεως τούτων ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου, πρῶται βοήθειαι, ἀτομικὴ προστασία, ὡς ἐπίσης καὶ περὶ τοῦ τρόπου χρησιμοποιήσεως καὶ διατηρήσεως τῆς προσωπίδος.

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἔλαβε χώραν εἰς τὸ κινηματοθέατρον τῆς κωμοπόλεως Ἀρχανῶν τῆς περιφερειακῆς διοικήσεως Ἡρακλείου διάλεξις, διοργανωθεῖσα ὑπὸ

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Κίνησις Περιφερειακών Διοικήσεων

τοῦ αὐτόθι μορφωτικοῦ συλλόγου μὲ ὁμιλητὴν τὸν κ. Π. Βάρβογλην καὶ θέμα «Σκοποὶ καὶ ἐθνικαὶ ἐπιδιώξεις τῆς Νεολαίας». Τὴν διάλεξιν παρηκολούθησεν ὁ περιφερειακὸς διοικητής, τὸ τμῆμα Κάτω Ἀρχανῶν ἐν στολῇ, ἅπασαι αἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεως καὶ πλῆθος κόσμου.

ΧΑΝΙΑ.— Ὁ περιφερειακὸς διοικητὴς Χανίων μετέβη καὶ ἐπεθεώρησε τοὺς σχηματισμοὺς τῆς Ὑποδιοικήσεως Καστέλλι Κισσάμου, συνεργασθεὶς μετὰ τῶν βαθμοφόρων τῶν σχηματισμῶν.

Κατὰ τὴν ἐπιστροφήν των οἱ Σκαπανεῖς διῆλθον ἐκ τοῦ Ἀλικιανοῦ γενόμενοι ἐνθουσιωδῶς δεκτοὶ ἀπὸ τοὺς ἐκεῖ Φαλαγγίτας. Οἱ ἐκδρομεῖς ἐπέστρεψαν εἰς Χανιὰ κατενθουσιασμένοι.

Οἱ Σκαπανεῖς Χανίων ἐξέδραμον ἐπ' αὐτοκινήτων εἰς τὸ χωρίον Χλιαρὸν Κυδωνίας, ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῆς τοὺς βαθμοφόρους των.

Τὴν μεσημβρίαν ἐπεσκέφθη τοὺς Σκαπανεῖς ὁ γενικὸς ἐπόπτης Χανίων μετὰ τοῦ περιφερειακοῦ διοικητοῦ, γενόμενοι ἐνθουσιωδῶς δεκτοὶ ἀπὸ τοὺς ἐκδρομεῖς.

ΚΕΡΚΥΡΑ.— Ὁ περιφ. διοικητὴς Κερκύρας ἐπεσκέφθη καὶ ἐπεθεώρησε τοὺς σχηματισμοὺς τῶν χωρίων Χωρεπισκόπων, Καρουσάδων, Καβαλουρίου, Ἀγρατῶν, Μαλακιῶν, Μεσαριᾶς, Ροχτάδων, Ἀγ. Ἀθανασίου, Ἀγροῦ, Βαλανιοῦ, Ἀγ. Δούλων, Νυμφῶν, Ξανθάτων, Σφακερῶν καὶ Βελονάδων.

ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑ.— Μὲ ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν ἀνεβιβάσθη πρὸ ἡμερῶν εἰς Παραμυθίαν ὑπὸ τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ Φαλαγγιτισσῶν τῆς ἐκεῖ Φάλαγγος Σουλίου τὸ δρᾶμα τοῦ κ. Ν. Τσεκούρα «Τὰ Σουλιωτόπουλα δὲν πέθαναν».

Τοὺς διαφόρους ρόλους ἀπέδωσαν θαυμάσια οἱ Φαλαγγῖται καὶ αἱ Φαλαγγίτισσαι, ἀποσπάσαντες τὰ παρατεταμένα καὶ δίκαια χειροκροτήματα τῶν θεατῶν. Τὴν παράστασιν ἐτίμησεν ὁλόκληρος ἡ κοινωνία τῆς Παραμυθιᾶς.

Ὁ κ. Γεν. Ἐπόπτης τῆς Ε.Ο.Ν. Θεσπρωτίας καὶ ὁ Περιφερειακὸς Διοικητής, ἐπιστρέφοντες ἐκ Σουλίου καὶ ἐπειγόμενοι ν' ἀφιχθῶσιν ἐνταῦθα, παρηκολούθησαν τὴν γενικὴν δοκιμὴν τοῦ ἔργου, ἡ ὁποία εἶχε λάβει χώραν τὴν προηγουμένην βραδυάν.

Κατὰ τὰ διαλείμματα Φαλαγγίτισσαι ἀπήγγειλαν διάφορα ποιήματα, μεταξὺ τῶν ὁποίων «Ἡ φυγή» τοῦ Βαλαωρίτη, τὸ «Σουλιώτικο» καὶ ἡ «Δέσπω».

Γενικώτερα ἡ καλλιτεχνικὴ αὐτὴ παράστασις τῆς Φάλαγγος Σουλίου ἐσημείωσε πρωτοφανῆ ἐπιτυχίαν.

Ἡ Νεολαία τῆς Ὑποδιοικήσεως Παραμυθιᾶς συμμετέσχε διὰ γενικῆς κινητοποιήσεως τῶν Φαλάγγων της εἰς τὰς ἑορτὰς τοῦ Σουλίου.

Ἀντιπροσωπεῖαι ἀπὸ ὅλους τοὺς σχηματισμοὺς παρήλασαν πρὸ τοῦ Νομάρχου - Γεν. Ἐπόπτου τῆς Νεολαίας Θεσπρωτίας καὶ τοῦ περιφερειακοῦ διοικητοῦ.

Μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐτελέσθη δέησις εἰς τὸ ἱστορικὸν «Κοῦγκι», ὅπου καὶ ἡ ἀναθηματικὴ στήλη, μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας ὁ κ. Νομάρχης κατέθεσε στέφανον ἐξάρας τὸν ἀθάνατον ἡρωϊσμὸν τῶν Σουλιωτῶν.

Ἐν συνεχείᾳ, λαβὼν τὸν λόγον ὁ περιφ. διοικητής, ἐτόνισε τὴν αὐτοθυσίαν τῶν ἀνδρῶν τῆς Ἐπαναστάσεως, οἱ ὁποῖοι εἶχον βαθέως πιστεύσει εἰς τὴν ἰδέαν τῆς ἐλευθερίας.

Ὁ κ. διοικητής, ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας, συνέστησε πρὸς αὐτοὺς νὰ παραδειγματίζωνται ἀπὸ τὰς πράξεις τῶν προγόνων των καὶ εἰς περίπτωσιν κινδύνου τῆς πατρίδος νὰ τοὺς μιμοῦνται.

Εἰς τὴν Φάλαγγα τῆς Ὑποδιοικήσεως Ἡγουμενίτσης, ὡς ἐπίσης καὶ εἰς τὴν Φάλαγγα Σουλίου, ἤρχισαν ἀπὸ τινων ἡμερῶν καταβαλλόμεναι προσπάθειαι διὰ τὴν ἀρτίαν κατάρτισιν ποδοσφαιρικῶν καὶ ἀθλητικῶν ὁμάδων.

Τὰ μέλη τῶν σχηματισμῶν, τὰ ὁποῖα θ' ἀποτελέσουν τὰς ἀθλητικὰς αὐτὰς ὁμάδας, ἤρχισαν τὰς προπονήσεις των τρὶς τῆς ἑβδομάδος.

Ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς Θεσπρωτίας, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ἐπιτελείου του, μετέβη εἰς Φιλιάτες καὶ ἐπεθεώρησε τὴν 131ην Φάλαγγα Ἀρρένων καὶ Θηλέων. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ ὡμίλησε δι' ὀλίγων συστήσας πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς Ὀργανώσεως ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Πατρίδος.

Ὁ κ. διοικητὴς ἔμεινεν ἀπολύτως ἱκανοποιημένος ἀπὸ τὴν συντελουμένην ἐργασίαν. Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. διοικητὴς θὰ ἐπιθεωρήσῃ τὰς Φάλαγγας Πάργας, Σουλίου καὶ Ἡγουμενίτσης.

ΙΩΑΝΝΙΝΑ.— Πρὸ ἡμερῶν φοιτηταὶ φαλαγγῖται τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἐπεσκέφθησαν μὲ ἐπὶ κεφαλῆς καθηγητάς των τὰ Ἰωάννινα. Οἱ Φαλαγγῖται Ἰωαννίνων, ὡς ἐπίσης καὶ τὸ πλῆθος, ἐπεφύλαξαν εἰς τοὺς ἐκδρομεῖς ἐνθουσιώδη ὑποδοχήν. Οἱ ἐκδρομεῖς ἐπεσκέφθησαν τὰ ἀξιοθέατα τῆς πόλεως καὶ τοὺς ἀρχαιολογικοὺς χώρους τῆς Δωδώνης, ὅπου παρετέθη γεῦμα ἐκ μέρους τῆς Νεολαίας τῶν Ἰωαννίνων. Οἱ φοιτηταὶ φαλαγγῖται κατέθεσαν στέφανον εἰς τὸ μνημεῖον τῶν πεσόντων Μπιζανομάχων, ἐπέστρεψαν δὲ μέσῳ Ἄρτης—Ἀγρινίου εἰς Ἀθήνας.

ΚΑΤΩ ΝΕΥΡΟΚΟΠΙΟΝ.— Ἡ ἐκπαίδευσις τῶν μελῶν τῆς περιφερειακῆς Ὑποδιοικήσεως συνεχίζεται μετὰ προθυμίας, ζήλου καὶ ἐνθουσιασμοῦ.

Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα τὰ μέλη τῆς Ε.Ο.Ν. Λευκογείων ἔδωσαν εἰς τὸ Κάτω Νευροκόπιον θεατρικὴν παράστασιν μὲ τὰ ἔργα «Νὰ ζῇ τὸ Μεσολόγγι» καὶ «Ὁ Ἰησοῦς 12ετής». Ἡ παράστασις ἐστέφθη ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας, αἱ δὲ εἰσπράξεις διετέθησαν διὰ τὴν στολὴν τοῦ Φαλαγγίτου.

Τὴν παράστασιν παρηκολούθησαν ἅπαντες οἱ κάτοικοι τῆς κωμοπόλεως, πρὸς τοὺς ὁποίους ἐπ' εὐκαιρίᾳ ἐγένετο ὁμιλία σχετικὴ μὲ τὸ ἔργον τῆς Ε.Ο.Ν. Ἑλλάδος καὶ τὰς ἀνάγκας της.

Ἡ ἐντύπωσις τῶν παρακολουθησάντων τὴν παράστασιν ὑπῆρξεν ἀρίστη ἀπὸ πάσης ἀπόψεως.

ΠΥΡΓΟΣ.— Εἰς τὸν σχηματισμὸν Ἀνδραβίδας ὁ ἐπιθεωρητὴς κ. Παπαγεωργίου ἔδωσε διάλεξιν μὲ θέμα: «Οἱ σκοποὶ τῆς Νεολαίας».

Ἐπίσης εἰς τὸν σχηματισμὸν Λυγιᾶς ἐγένετο διάλεξις περὶ τοῦ ἔργου καὶ τῆς ζωῆς τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου.

Εἰς τὸν Πύργον, ἐνώπιον πυκνοῦ ἀκροατηρίου, παρισταμένου καὶ τοῦ κ. Νομάρχου, ὁ κ. Β. Παπαγγελόπουλος ἔκαμε διάλεξιν περὶ Ἐθνικῶν κειμηλίων.

Ὁ ὁμιλητὴς ἀπέσπασε τὰ θερμὰ συγχαρητήρια τοῦ κ. Νομάρχου καὶ τὰ εἰλικρινῆ χειροκροτήματα τῶν παρισταμένων.

ΑΜΑΛΙΑΣ.— Εἰς τὸ γήπεδον Πεντόβολα ἐγένετο συγκέντρωσις ἁπάσης τῆς δυνάμεως τῆς Ε.Ο.Ν. Ἀμαλιάδος ἐν στολῇ καὶ ἐπηκολούθησεν ἐπιθεώρησις παρὰ τοῦ κ. Νομάρχου, μετὰ τὴν ὁποίαν ἐκλήθησαν εἰς ἰδιαιτέραν σύσκεψιν ἅπαντες οἱ βαθμοφόροι.

Κατὰ ταύτην ἐδόθησαν εἰς τοὺς βαθμοφόρους κατάλληλοι ὁδηγίαι ἐκ μέρους τοῦ κ. Νομάρχου, συστήσαντος πειθαρχίαν, ψυχικὴν ἐπαφὴν πάντων τῶν μελῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν βαθμοφόρων, ἐργατικότητα καὶ πίστιν εἰς τὴν Ὀργάνωσιν.

ΣΕΡΡΑΙ.— Αἱ βαθμοφόροι τῶν σχηματισμῶν Θηλέων Σερρῶν μετέβησαν δι' αὐτοκινήτων εἰς Καβάλλαν μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὴν περιφερειακὴν διοικήτριαν.

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Κίνησις Περιφερειακῶν Διοικήσεων

Αἱ Φαλαγγίτισσαι Καβάλλας ὑπεδέχθησαν εἰς τὴν πλατεῖαν Δόξης τὰς συναγωνιστρίας των μὲ θερμὰς ἐκδηλώσεις.

Αἱ ἐκδρομεῖς, συνοδευόμεναι ὑπὸ τοῦ κ. Νομάρχου, τοῦ κ. Δημάρχου κ. ἄ. μετέβησαν ἀτμοπλοϊκῶς εἰς Θάσον γενόμεναι δεκταὶ ὑπὸ τῶν Φαλαγγιτισσῶν τῆς ἐκεῖ Ὑποδιοικήσεως μὲ ἀπερίγραπτον ἐνθουσιασμόν.

Μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν τῶν ἀξιοθεάτων τῆς πόλεως, αἱ ἐκδρομεῖς ἐπέστρεψαν εἰς Καβάλλαν, φιλοξενηθεῖσαι ὑπὸ τῶν συναδέλφων των.

Ἡ Νομαρχία Καβάλλας παρέθεσε γεῦμα εἰς Φάληρον, τὴν ἑσπέραν δὲ αἱ Φαλαγγίτισσαι ἐπέστρεψαν κατενθουσιασμέναι εἰς τὴν ἕδραν των.

ΛΑΡΙΣΑ.— Ὁ περιφερειακὸς διοικητὴς μεταβὰς εἰς Ἀθήνας ἐγένετο δεκτὸς εἰς ἀκρόασιν παρὰ τῷ Ἀρχηγῷ καὶ εἰς συνεργασίαν μετὰ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου κ. Ἀλεξ. Κανελλοπούλου, ὅστις ἐπιστρέφων ἐκ Βουκουρεστίου θὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Λάρισαν καὶ τὸν Βόλον, ὅπου θὰ προβῇ εἰς ἐπισταμένην ἐπιθεώρησιν τῶν σχηματισμῶν.

ΧΙΟΣ.— Ὁ γενικὸς ἐπόπτης, Νομάρχης Χίου, ἐπεθεώρησεν εἰς τὸ γήπεδον «Μεζάρια» ὁλόκληρον τὴν δύναμιν ἀρρένων καὶ θηλέων Χίου.

Ὁ κ. Νομάρχης ἐξέφρασε τὴν εὐαρέσκειάν του πρὸς τὴν διοίκησιν τῆς Νεολαίας διὰ τὴν ὡραίαν ἐμφάνισιν τῶν Φαλαγγιτισσῶν καὶ Φαλαγγιτῶν τῆς ὑποδιοικήσεως, ὡς καὶ διὰ τὴν συντελεσθεῖσαν ἐργασίαν ὑπὸ τῶν βαθμοφόρων τῆς Ὀργανώσεως.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ.— Εἰς τὴν Ὀργάνωσιν Νεολαίας Φειδακίων ἐγένετο διάλεξις ἐθνικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ περιεχομένου.

Ἐπίσης εἰς τὴν Νεολαίαν Ἀμφιλοχίας ἐγένετο θεωρητικὴ ἀνάπτυξις τοῦ ὅρκου τῆς Νεολαίας.

Ὁμοίως εἰς τὸν σχηματισμὸν Μαχαιρᾶς ἐγένετο διάλεξις μὲ θέμα: «Ἡ προσωπικότης τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου».

Ἐδόθη ἐπίσης σειρὰ διαλέξεων εἰς τοὺς σχηματισμοὺς Καλεσμένου, Στεφανίου, Ναυπάκτου, Πουριᾶς καὶ Παταρουσίου.

Ὁ περιφερειακὸς διοικητὴς ἐπεθεώρησε τὰ τμήματα Ζευγαρακίου, Παπαδάτων, Ματαράγκας, Γαβαλοῦς, Καλουδίου, Μπουρλέσας, Δαφνιᾶς, Μακρυνοῦ, Σιταραλώνων, Πετροχωρίου, Θέρμου, Ἁγ. Σοφίας Μυρτιᾶς, Μανδανόσης, Παραβόλας, Καινουρίου, Παναιτωλίου καὶ Ἀγρινίου, ἀποκομίσας λίαν ἱκανοποιητικὰς ἐντυπώσεις ὅσον ἀφορᾷ τὴν συντελουμένην ἐργασίαν ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς Νεολαίας καὶ τὴν προσήλωσιν αὐτῶν εἰς τὸ καθῆκον.

Οἱ Φαλαγγῖται καὶ οἱ κάτοικοι τῶν ὡς ἄνω χωρίων προέβησαν εἰς ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις ὑπὲρ τῆς Ε.Ο.Ν. καὶ τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως.

Μιὰ ματιὰ στὰ Δελτία

Ἔχω μπροστά μου καὶ σκαλίζω τὰ δελτία κινήσεως τῶν Ἐπαρχιῶν, ποὺ μᾶς ἤρθανε στὴν Κεντρικὴ Διοίκησι τὶς τελευταῖες ἡμέρες. Εἶναι ἕνας πελώριος στίβος χαρτιά, καὶ καθὼς τὰ ξεφυλλίζω ἕνα-ἕνα, ἀκούω νὰ θροῇ ἀνάμεσα στὰ φύλλα τους ἕνα τραγοῦδι μυστικό, ποὺ ἔρχεται ἀπὸ μακρυά, γεμᾶτο ἀγάπη καὶ εὐγένεια.

Μέσα ἀπὸ τὸν ὄγκο τῶν χαρτιῶν ἀναπηδᾷ μιὰ δουλειὰ γεμάτη χυμὸ κι' ἑλληνικότητα, γαλάζια πέρα—ὡς πέρα, ποὺ μυρίζει ἀνοιξιάτικη πνοὴ καὶ παρθενικὴ τρυφερότητα.

Τὰ ξεφυλλίζω ἕνα-ἕνα μὲ μιὰ συγκινητικὴ εὐχαρίστησι. Ἔχουν ἔρθει ἀπ' ὅλες τὶς γωνιὲς τῆς Ἑλλάδος, πάνω ἀπ' τὴν Μακεδονία καὶ ἀπὸ τὴν Ἤπειρο, ἀπὸ τὴν Θεσσαλία καὶ ἀπὸ τὴν Πελοπόννησο, ἦρθαν πέρα ἀπὸ τὰ νησιὰ τοῦ Αἰγαίου καὶ μυρίζουν θάλασσα.

— Κάμαμε τόσα πολλὰ πράματα, γράφουν, καὶ δημοσιεύσατε στὴ «Νεολαία» τόσο λίγα.

Αὐτὴ τὴ φρασοῦλα τὴν συναντῶ στερεότυπα στὰ πιὸ πολλά, εἶναι ὁ ἀγώνας νὰ ἐκφραστοῦν, νὰ φανοῦν πὼς δὲν ὑστέρησαν ἀπὸ καμμίαν ἐπαρχίαν σὲ τίποτα, πὼς κρατοῦν περήφανα κι' εὐγενικὰ τὴ σημαία μὲ τὸ διπλοπέλεκυ καὶ τραγουδοῦν ψηλόφωνα τὸ τραγοῦδι τοῦ καθαρμοῦ. Τοὺς ἀπαντῶ, λοιπόν, γιὰ νὰ μὴ φαντάζωνται πὼς δὲν τοὺς προσέχομε ἢ δὲν τοὺς ἀγαποῦμε ὅσο ἀξίζουν, πὼς ἡ «Νεολαία» εἶναι μία κι' αὐτοὶ πολλοί, παραπολλοὶ καὶ ὁλοένα αὐγατίζουν περισσότερο.

Μαζὶ μὲ τὰ δελτία, ἀκολουθοῦν καὶ οἱ φωτογραφίες. Μικρὲς καὶ μεγάλες, λαμποκοποῦν μὲ μιὰ παράξενην ἀνταύγεια, σὰν νὰ φωτίζουνται ἀπὸ ἕναν ἀσημένιον ἥλιο, κι' ὅλες διηγοῦνται ἕνα μικρούτσικο μέρος ἀπὸ μιὰ μεγάλην ἱστορία. Ἐδῶ μιὰ ἀτέλειωτη σειρὰ Σκαπανάκια, ἔχουν παραταχθῆ σὲ μιὰν εὐρύχωρη πλατεῖα καὶ γύρω—γύρω ἀνθίζουν ἀκακίες καὶ ἀείλανθοι. Ἡ φωτογραφοῦλα εἶναι μικρὴ κι' ἀπὸ μακρυὰ φαίνονται αὐτὰ τὰ παιδιὰ σὰ γαλάζια τόπια. Στ' ἀντικρυνὰ σκαλοπάτια εἶναι μαζεμένος πολὺς κόσμος πού, καθὼς φαίνεται, χειροκροτεῖ ἐνθουσιασμένος καὶ χαίρεται.

Παίρνω μιὰν ἄλλη. Αὐτὴ δείχνει ἕνα ἐξοχικὸ τοπίο φαλακρό, μιὰ πλατωσιὰ χωρὶς δέντρα. Ἐκεῖ εἶναι ἀρκετὰ παιδιὰ ποὺ βαστοῦν τσάπες καὶ φυτάρια, τὸ δίχως ἄλλο ἦρθαν νὰ φυτέψουν δεντράκια, μιὰ ποὺ δὲν εἶχαν σχολειό.

Ἔπειτα μιὰ σειρὰ Φαλαγγίτισσες, ποὺ χαμογελοῦν μ' ἕνα ἀνοιξιάτικο χαμόγελο, μιὰ σειρὰ ἀρχαῖες Καρυάτιδες, ποὺ ἐζωντάνεψαν ἀναπάντεχα κάτω στὸ νησὶ τῆς Σαπφοῦς, καὶ περπατοῦν στὸ μάκρος τῆς προκυμαίας, πλάϊ στὴ θάλασσα ποὺ γαληνεύει, ζωηρὲς καὶ εὐτυχισμένες. Πηγαίνουν ἀνάμεσα στὸ πλῆθος μὲ τὸν ἦχο τῆς μουσικῆς ποὺ ἀποτελεῖται κι' αὐτή, καθὼς δείχνει ἡ φωτογραφία, ἀπὸ Φαλαγγίτισσες. Δὲν ἀκούγεται τίποτε, ὅμως αὐτὸ ποὺ παίζουν εἶναι ἕνα τραγοῦδι Ἑλληνικὸ καὶ γοργόφτερο, δὲν ὑπάρχει δὲ καμμιὰ ἀμφιβολία.

Μιὰ ἄλλη δείχνει πάλι κάτι φτωχόσπιτα, σὲ μιὰ μακρυσμένη ἐπαρχιακὴ συνοικία καὶ κάμποσες νέες κοπέλλες προσφέρουν σὲ φτωχοντυμένες κυροῦλες μεγάλα κουτιά. Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ δῇ κανένας τὴ λεζάντα, εἶναι δίχως ἄλλο Φαλαγγίτισσες καὶ προσφέρουν δῶρα, ποὺ μάζεψαν μόνες τους, στὴ μικρὴ φτωχογειτονιά.

Κι' ἀκολουθεῖ ἀκόμα ἕνας στίβος σεβαστὸς κι' ἀτελείωτος, φωτογραφιοῦλες σ' ὅλα τὰ σχέδια, κι' ὅλες ἔχουν νὰ μᾶς διηγηθοῦν μιὰν ἱστορία, ἕνα ἐπεισόδιο ἁβρὸ καὶ συγκινητικὸ καὶ τρυφερώτατο.

Καὶ παντοῦ ἕνα φῶς χρυσὸ καὶ γαλάζιο, κι' ἕνα ἀνοιξιάτικο ἄρωμα, κι' ἕνα τραγοῦδι τραγουδημένο ἀπὸ χίλια ἀηδόνια.

Πόση ζωὴ λοιπὸν καὶ πόσο κέφι καὶ πόση πίστις!

Ἕνας ποταμὸς ποὺ τρέχει ὁρμητικὰ καὶ συνεπαίρνει τὰ πάντα στὸ δρόμο του, κι' ἔχει μέσα στὴν πελώρια κοίτη του ἀντὶς γιὰ νερό, ἕνα κρασὶ ἀφρισμένο καὶ πιπερᾶτο σὰν καμπανίτης. Σᾶς χαίρουμαι μέσα ἀπ' τὴν καρδιά μου, Ἑλληνόπουλα κι' Ἑλληνοποῦλες, ποὺ μὲ τὰ ἁβρά σας χεράκια προετοιμάζετε τὸ τεράστιο ἔργο ποὺ ἀνθίζει ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη σὰν ἕνας ὑπερούσιος κάλυκας. Νὰ ἦταν βολετὸ νὰ ἔρθω νὰ σᾶς ἀνταμώσω ἐκεῖ στὶς γωνιές σας ὅλους καὶ νὰ σᾶς σφίξω τρυφερὰ τὸ χέρι σας.

Ἐσᾶς λοιπὸν συλλογίζουμαι καθὼς ξεφυλλίζω τὰ δελτία ποὺ ἐστείλατε τὶς τελευταῖες ἡμέρες καὶ μάρτυς μου ὁ Θεός, εἶμαι συγκινημένος ὡς τὰ δάκρυα.

Ἄλκης Ἀγγέλογλου

ΑΓΝΩΣΤΟΝ, Φιλιατρά. Ἀφοῦ ἔκαμες τὸ σφάλμα νὰ παραλείψῃς τὸ ὄνομά σου, περιέπεσες καὶ εἰς δεύτερον σφάλμα. Νὰ ἰσχυρισθῇς ὅτι εἰς τὸ αἴνιγμα «ἕνα πραγματάκι ἀγέννητον ἔζησε καὶ πέθανε» ἡ ἁρμόζουσα λύσις εἶναι ὁ Ἀδὰμ καὶ ἡ Εὔα... Ἀλλὰ πρόκειται περὶ δύο ἀνθρώπων καὶ οὐχὶ περὶ πράγματος καὶ μάλιστα πραγματακίου. Τὰ προβλήματα ἀνεπιτυχῆ. Στὶς ἀκροστιχίδες νὰ προτιμᾷς μεγαλύτερες λέξεις.— Γ. Ν. ΠΟΛΥΜΕΡΟΠΟΥΛΟΝ, Λαμίαν. Ἐγκρίνεται τὸ σταυρόλεξο.— Δ. Β. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Καρδίτσαν. Καλὴ ἡ ἀκροστιχίς.— Μ. Ε. ΜΑΤΣΑΚΗΝ, Πειραιᾶ. Συγχαρητήρια γιὰ τὸ ὡραῖο σου λαβυρινθοσταυρόλεξο.— Λ. Γ. ΦΟΡΤΟΥΝΑΝ, ἐνταῦθα. Ἐγκρίνονται, ἐκτὸς τοῦ λαβυρίνθου.— Ν. Ζ. ΝΙΚΗΤΑ, Καρλόβασι. Δὲν εἶναι κακό, ἀλλ᾿ ἔχει πολλὰ σκάρτα (ΡΤ, ΗΤ, ΗΚ, ΤΑΗ, ΑΚ κλπ).— ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΑ Γ. Καλά, ἀλλ᾿ ὄχι κατάλληλα γιὰ δημοσίευσι. Νὰ ἀποφεύγῃς τὰ ξενικὰ ὀνόματα (Ἴρμα).— Α. Ν. ΡΟΥΜΠΙΝΑΝ, Χίον. Τὸ σταυρόλεξο ἀπορρίπτεται ἀσυζητητί, ἐπειδὴ χωρίζεται σὲ 4 μικρότερα. Οἱ ἀκροστιχίδες καλές.— Χ. ΠΑΝΤΕΛΙΔΗΝ, Χίον. Ἀπὸ τὶς δυὸ ὄψεις τοῦ χαρτιοῦ καὶ σύ. Ἀπορρίπτονται.— Ε. ΠΑΡΑΣΚΑΚΗΝ, Ἱεράπετραν Κρήτης. Θὰ δημοσιευθοῦν μερικά, ἐκτὸς τῶν σταυρολέξων.— Γ. Π. ΜΥΘΗΝ, Λεβάδειαν. Δὲν εἶναι πολὺ καλά. Ἐξ ἄλλου γράφεις πολὺ ἀκατάστατα, σὲ διάφορα χαρτάκια. — Γ. Π. ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΝ. Ἐγκρίνονται.— Ν. Β. ΚΑΛΔΗΝ, Πύλον. Γράφεις μὲ κόκκινη μελάνη καὶ ἀπὸ τὶς δυὸ ὄψεις. Διὰ ταῦτα... ἀπορρίπτονται.— Γ. Π. ΣΩΦΡΟΝΗΝ, Κορωπί. Θὰ δημοσιευθοῦν μερικά.— Ν. ΜΠΑΛΑΝ, Λίμνην Εὐβοίας. Ὁ σταυρὸς τοῦ Καλογήρου γνωστότατο. Καὶ τὰ ἄλλα γνωστὰ ἢ ἀνεπιτυχῆ.— Γ. ΠΟΛΙΤΗΝ. Ἀπορρίπτονται ἐπειδὴ εἶναι γραμμένα ἀπὸ τὶς δυὸ ὄψεις τοῦ χαρτιοῦ. Στεῖλε κάτι καλύτερο.— Ν. ΣΧΟΡΤΣΙΑΝΙΤΗΝ, Τρίκκαλα. Ἐπίσης.—Β. ΤΑΜΒΑΡΟΠΟΥΛΟΝ, ἐνταῦθα. Ἐγκρίνονται.— ΜΑΘΗΤΑΣ ΝΥΚΤΕΡΙΝΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ. Ἐλάβαμε τὸ καλό σας γράμμα καὶ σᾶς εὐχαριστοῦμε. — Σ. ΠΛΕΣΣΑΝ. Δὲν παρουσιάζουν ἐνδιαφέρον αἱ ἀσκήσεις σου, ἐκτὸς τῶν ἀκροστιχίδων. Πιθανὸν νὰ δημοσιευθοῦν.— Β. ΔΑΜΑΛΑΝ, Καρδίτσαν. Δὲν ἐγράψαμεν ἐπανειλημμένως ἀπὸ τὴ μιὰ μόνο ὄψι τοῦ χαρτιοῦ;— Ι. Α. ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΝ, Πειραιᾶ. Γνωστὲς οἱ ἀσκήσεις σου.— ΑΘ. ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΙΔΗΝ, Θεσσαλονίκην. Ἐγκρίνονται μερικά. — Ε. Ζ. ΠΑΚΑΝ, Ἐλασσῶνα. Γιατί ἀπὸ τὶς δυὸ ὄψεις τοῦ χαρτιοῦ; Ἀπορρίπτονται.— Δ. Ν. ΛΕΟΝΤΙΔΗΝ, Θεσσαλονίκην. Ἐγκρίνεται. — Ι. Δ. ΣΤΑΘΑΝ, Χαλκίδα. Περίφημο τὸ σταυρόλεξό σου, ἀλλ᾿ ἔχει ἕνα καταπληκτικὸν λάθος. Τὴν λέξιν ἄτνρον, ἐνῷ εἶναι ἄντρον. Οἱ ἀσκήσεις γνωστές.— Σ. Ι. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΝ, Πύλον. Εἶναι ἀδύνατον νὰ γίνῃ αὐτὸ ποὺ λές, γιατί, παραδόξως, πολλοὶ ξεχνοῦν νὰ γράψουν τὸ ὄνομά τους. Τὸ σταυρόλεξο ἀνεπιτυχές, ὁ λεξίγριφος ἐγκρίνεται.— Θ. ΚΑΡΖΗΝ, Τρίπολιν. Τὸ πεζογράφημά σου εἶναι πλημμυρισμένο ἀπὸ ἐνθουσιασμό. Φυσικὰ ὑπάρχουν τεχνικὰ λάθη (μεγάλη φράσι, νοήματα συνδεδεμένα μὲ κάποια πλαδαρότητα κ. ἄ.). Θὰ τὸ δημοσιεύαμε κάπως διωρθωμένο γιὰ νὰ τονώσωμε τὴν ἀγάπη σου στὴν Τέχνη, μὰ δὲν εἶναι πιὰ ἐπίκαιρο. Φρόντισε, γράφοντας εἰς τὸ μέλλον, νὰ μεταχειρίζεσαι μικρὴ γοργὴ φράσι. Εὐχαρίστως θὰ ξαναδιαβάζαμε νεώτερά σου.— Ν. ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΝ, Βέρροιαν. Ἀπὸ τὰ τρία ποιηματάκια σου, τὸ «Χωριὸ» εἶναι καλύτερον ὄχι ὅμως καὶ δημοσιεύσιμο. Δῶσε περισσότερη προσοχὴ στὸ ρυθμὸ καὶ ἀπόφευγε τὶς χασμωδίες (π. χ. κυλᾶ - ἀγάλια). Μὴ μεταχειρίζεσαι κοινὲς «τριμμένες» ἐκφράσεις (πλάνα χάδια). Πρόσεχε ἀκόμη νὰ μὴ κάνῃς κατάχρησι τῆς «ποιητικῆς ἀδείας»: ἡ λογικὴ σειρὰ τῶν ἰδεῶν ὄχι μόνον δὲν βλάπτει ἀλλὰ εἶναι ἀπαραίτητη στὴν ποίησι.— Δ. Γ. ΚΑΦΙΡΗΝ, Ἀνδρίτσαιναν. Ὁ ἐνθουσιασμός σου μᾶς συνεκίνησε. Τὰ μέσα ὅμως ποὺ τὸν ἐκφράζεις εἶναι δυσανάλογα μὲ τὴν ἔμπνευσι. Γιατί αὐτὴ ἡ «ἀκαμπτη» καθαρεύουσα; Κάτι ποὺ πιδακίζει ἀπὸ τὴν καρδιά σου πρέπει νὰ γραφῇ μὲ τὴ γλῶσσα τῆς καρδιᾶς.— ΘΕΜ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΝ, Βαρδαλῆ. Εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ καλά σου λόγια καὶ συγχαίρουμε τὴν προσήλωσί σου στὰ ἄφθαρτα ἰδανικὰ τῆς Θρησκείας καὶ τῆς Πατρίδος. Τὰ μικρὰ λογογραφήματά σου δὲν μποροῦν νὰ δημοσιευθοῦν στὴ «Νεολαία» ποὺ διαβάζεται ἀπὸ νέους.— ΧΑΡ. ΜΑΧΑΙΡΑΝ, Πύργον. Τὸ ποιηματάκι σου ἔχει δροσιά, ἔχει νειᾶτα, ἀλλὰ τὰ προσόντα αὐτὰ δὲν θὰ γίνουν ἀντιληπτὰ ἀπὸ ἕναν κοινὸν ἀναγνώστη. Ἡ Τέχνη ἔχει τοὺς κανόνες της κι᾿ ὅταν ἡ ἔμπνευσις δὲν ἀκολουθήσῃ τοὺς κανόνες αὐτοὺς χάνεται, ὅπως τὸ γάργαρο νερὸ τῆς πηγῆς ποὺ δὲν γίνεται ρυάκι, γιὰ νὰ ποτίσῃ καὶ νὰ δώσῃ δροσιὰ καὶ ζωή, ἀλλὰ χάνεται ἀνάμεσα στὰ βράχια καὶ στὰ ἀγριόχορτα. Διάβασε Ἕλληνας ποιητάς. Σιγά-σιγὰ θὰ βρῇς μόνος σου τὰ μυστικὰ τῆς Τέχνης.— ΜΑΡ. ΚΟΜΗ — ΑΡΝΑΟΥΤΑΚΗ, Βιάννον. Τὸ ποίημά σου δὲν θὰ τὸ δημοσιεύσωμε γιατί ἔχει ἔχει τεχνικὰ λάθη, ποὺ τὸ ἀδικοῦν. Σημειώνουμε μερικὰ ὄχι μόνο γιὰ σένα ἀλλὰ καὶ γιὰ τοὺς ἄλλους ἀναγνῶστες μας ποὺ γράφουν. Στιχουργικὰ λάθη: Ἐνῷ ἔχεις διαλέξει τὸν ὀκτασύλλαβο (ὀκτασύλλαβος εἶναι καὶ ὁ στίχος τῶν ἑπτὰ συλλαβῶν ὅταν τονίζεται ἡ τελευταία του λέξις στὴ λήγουσα) ὑπάρχουν στίχοι παράτονοι ἐννεασύλλαβοι (1ον τετράστιχο, στίχος 3 καὶ στίχος 4 κ.λ.π.). Χασμωδίες δύο εἰδῶν: Ἐξωτερικὲς (ὅταν μιὰ λέξις τελειώνῃ σὲ φωνῆεν κι᾿ ἡ ἑπομένη ἀρχίζῃ ἀπὸ φωνῆεν χωρὶς νὰ γίνεται συνίζησις. Ὅπως «τῆς πατρίδας τὰ — ὡραῖα» κ.λ.π.). Ἐσωτερικὲς (ὅπως μεσογει—ακῶν, νηρη—ΐδες). Οἱ χασμωδίες μὲ μιὰ καλὴ θέλησι καὶ λίγη προσοχὴ μποροῦν νὰ λείψουν ἐντελῶς. Θὰ κοπιάσῃς λίγο στὴν ἀρχὴ ἀλλ᾿ ὕστερα ὁ στίχος σου θὰ ἔρχεται μόνος του, σωστὸς καὶ κρουστός. Λάθη στὴν ὁμοιοκαταληξία: Οἱ ὀξύτονες ὁμοιοκαταληξίες δὲν εἶναι σωστὲς ἂν ταιριάζῃ μόνο τὸ τελευταῖο, τονιζόμενο, φωνῆεν. Πρέπει καὶ τὸ προηγούμενο νὰ εἶναι ἴδιο (π. χ. ὄχι ἰδανικὰ—ὑψηλά, ἀλλὰ π. χ. ἰδανικὰ—νικᾶ, ὄχι νερῶν—νησιῶν, ἀλλὰ καιρῶν κ.λ.π.). Στὶς διακοπὲς σὲ συμβουλεύουμε νὰ μελετήσῃς Ἕλληνας ποιητάς. Νὰ μὴ τοὺς διαβάζῃς ἁπλῶς ἀπὸ μέσα σου, ἀλλὰ ν᾿ ἀπαγγέλλῃς φωναχτὰ τοὺς στίχους. Αὐτὴ ἡ μέθοδος, ἁπλουστάτη, φέρνει περίφημα ἀποτελέσματα.— ΔΗΜ. ΝΤΟΥΒΑΝ, Ζαρουχλέϊκα. Δὲν εἶναι πολὺ καλὲς οἱ ἀσκήσεις σου.— ΑΡ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ, Μεγαλόπολιν. Τὸ σταυρόλεξό σου «Ε.Ο.Ν.» δὲν εἶναι σταυρόλεξο, ἀφοῦ ἔχει λέξεις ποὺ δὲν διασταυρώνονται καθόλου. Καὶ τὸ ἄλλο ἀπολύτως ἀνεπιτυχές. Ἡ ζωγραφικὴ δὲν εἶναι κακή, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν μπορεῖ νὰ δημοσιευθῇ— ΑΘ. ΚΑΤΣΟΥΔΑΝ καὶ Δ. Κ. ΛΩΛΟΝ, Καρπενήσιον. Δημοσιεύεται. — Ι. Κ. ΠΑΠΑΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΝ, Λεβάδειαν. Δυστυχῶς δὲν εἶναι καλὴ ἡ ἀκροστιχίς σου.— Α. Π. ΓΚΟΦΑΝ, Αἴγιον. Τὸ σταυρόλεξό σου καλό, ἀλλ᾿ ἔχει δημοσιευθῆ. ΚΛΕΟΠ. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ. Οὔτε τὰ προηγούμενά σου ἦσαν γιὰ ἀπόρριψιν, οὔτε καὶ τὸ τελευταῖο ποὺ μᾶς ἔστειλες μὲ τὸ συμπαθητικὸ γράμμα σου. Δυστυχῶς δὲν ἐδημοσιεύθησαν δι᾿ ἔλλειψιν χώρου. Τὸ τελευταῖο σου ὅμως θὰ δημοσιευθῇ μὲ τὴν σειράν του στὴ σελίδα τῶν Σκαπανέων. Ὅταν μᾶς ξαναγράψῃς, νὰ σημειώνῃς τόπον ἀποστολῆς καὶ ἡμερομηνίαν.— ΚΩΣΤΗΝ ΧΙΜΑΡΑΝ, Πειραιᾶ. Καλογραμμένο τὸ διήγημά σου, ἀλλὰ πολὺ ἐκτενὲς καὶ ἡμεῖς δυστυχῶς δὲν διαθέτουμε χῶρο. — ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΒΑΡΕΛΑΝ, Σαμοθράκην. Τὸ ποίημά σας εἶναι μὲν γεμᾶτο ἐνθουσιασμὸ γιὰ τὴ Νεολαία, ἀλλὰ δυστυχῶς ἄτεχνο. Ἔχετε ἀνακατέψει τρίστιχα, τετράστιχα καὶ πεντάστιχα ἔτσι ποὺ δὲν ἔχει καμμιὰ ἀρχιτεκτονική. Μὰ οὔτε καὶ ὁμοιοκαταληξίες. — ΣΠ. ΔΟΥΡΜΟΝ, Κάτω Ἀχαΐαν. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν εἰλικρινῶς καὶ σᾶς συγχαίρουμε γιὰ τὴν ὡραία σας ἐπιστολή. — ΔΗΜ. ΧΑΡ. ΠΑΓΙΑΤΗΝ, Λευκίμμην. Καλὰ καὶ τὸ ποίημα καὶ τὸ πεζό. Θὰ δημοσιευθοῦν ἐν καιρῷ. — ΜΗΝΑΝ ΜΑΤΣΑΚΗΝ, Πειραιᾶ. Τὸ ποίημά σας ἀρκετὰ καλό. Θὰ δημοσιευθῇ μὲ τὴ σειρά του. Μὲ τὸ περιεχόμενο τῆς ἐπιστολῆς σας εἴμεθα σύμφωνοι. — ΒΑΣ. ΑΓΓΕΛΑΚΟΥ, Πειραιᾶ. Ἐλάβομεν καὶ τὸ νέον σας ποίημα. Σᾶς περιμένουμε ὅπως σᾶς γράψαμε σὲ προηγούμενο. — ΙΩΑΝ. ΚΑΡΑΛΗΝ, Κρέσταινα. Καλούτσικο τὸ ποίημά σας. Μποροῦσε ὅμως νὰ ἦτο καὶ καλύτερο. Ἐν τούτοις, μὲ τὴ σειρά του, θὰ δημοσιευθῇ. — ΑΓΓΕΛ. ΠΑΠΑΔΙΟΝΥΣΙΟΥ, ἐνταῦθα. Ἔχετε ἀναμφισβήτητη ποιητικὴ διάθεσι, ἀλλὰ ἀκαλλιέργητη. Ἐργασθῆτε καὶ θὰ γράψετε καλὰ — ἂν καὶ αὐτὰ ποὺ μᾶς στείλατε δὲν εἶναι γιὰ πέταμα — καὶ πρὸ παντὸς ἀφῆστε τὴν φλυαρία. Πολὺ σχοινοτενῆ τὰ ποιήματά σας. — Σ. ΒΑΡΔΙΝΟΓΙΑΝΝΗΝ, Παλαιοχώραν (Κρήτης). Καλὸ τὸ «Περὶ διχασμοῦ». Δυστυχῶς μεγάλο πολὺ καὶ ὅπως βλέπετε ἐλάχιστον χῶρον διαθέτομεν. Τὸ ποίημά σας τελείως ἀδούλευτο. — ΑΠΟΣΤ. ΒΑΡΔΑΚΗΝ, Παλαιοχώραν (Κρήτης). Δυστυχῶς ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν διαθέτομεν χῶρον. Ἀργότερον θὰ προκηρύξωμεν εἰδικὸν διαγωνισμὸν δι᾿ ἐκθέσεις μαθητῶν. — Κ. Γ. Σ., Ἀμφίκλειαν. Τὸ ποίημά σας ἐκρίθη ἐντελῶς ἄτεχνον. — Δ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΑΚΟΝ. Καλύτερα θὰ γράφετε σὲ πεζό. Δοκιμάστε. — ΧΑΡΟΥΛΑΝ ΓΚΑΝΕΤΣΟΥ, Ἀλεξανδρούπολιν. Πολὺ καλὸ τὸ ποίημά σας ὡς περιεχόμενο. Δυστυχῶς ἀδούλευτο. Γιατί; — ΕΡΩΤΑ. Κάτι θέλετε νὰ πῆτε μὲ τὴ «Νοσταλγία». Δυστυχῶς δὲν τὸ λέτε... Τὸ ἴδιο σὲ πεζὸ θὰ ἄξιζε. — ΑΙΓΥΠΤΙΩΤΗΝ ΕΛΛΗΝΑ, Κάιρον. Ὁ «Ὕμνος» σας δὲν περιῆλθεν εἰς χεῖρας μας. Παρακαλοῦμεν νὰ τὸν ξαναστείλετε καὶ νὰ ὑπογράψετε τὴν ἐπιστολήν σας. — ΣΤΕΡΓΙΟΝ ΜΠΟΥΣΙΑΚΟΝ, Καλλιθέαν. Ὡραῖο τὸ πνεῦμα τοῦ ἄρθρου σας καὶ μὲ πολλὴ πίστι στὴν Ἰδέα γραμμένο. Θὰ ἐδημοσιεύετο ἂν δὲν εἶχε μερικὲς τολμηρὲς φράσεις, ποὺ κάνουν νὰ ξεφεύγετε ἀπὸ τὰ πειθαρχικὰ σύνορα (π.χ. Τί ζητῶ ἀπὸ τὴν Ἐθνικὴν Νεολαίαν;), ὅταν μάλιστα ὑπογράφεσθε καὶ ὡς Φαλαγγίτης. — ΓΙΑΝΝΗΝ ΜΑΡΚΟΔΗΜΗΤΡΑΚΗΝ, Ἀρχάνες. Μὲ λύπην σᾶς γνωρίζομεν πὼς δὲν μποροῦμε νὰ δημοσιεύωμε κίνησιν ἄλλην πλὴν τὴν ἀφορῶσαν τὴν Ὀργάνωσιν. Γνωρίζομεν ἀκριβῶς τὴν ὡραίαν πατριωτικὴν καὶ ἀνθρωπιστικὴν κίνησιν τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀναμορφωτικοῦ Συλλόγου τοῦ ὁποίου εἶσθε ἡ δημιουργικὴ πνοὴ καὶ σᾶς συγχαίρομεν. — Μ. Π. ΚΑΝΤΙΑΝΗΝ, Τρίπολιν. Ἔχει δύσκολες λέξεις ἡ ποικίλη ἀκροστιχίς σας (ἄτρολος). — Σ. ΠΑΝΤΑΖΗΝ. Ἐγκρίνονται ἐκτὸς τοῦ σταυρολέξου, τὸ ὁποῖον ἔχει ἀνορθόγραφες λέξεις. — Τ. ΧΕΙΜΩΝΑΝ, Κρέσταινα. Ὁ λαβύρινθος ἁπλούστατος, τὸ σταυρόλεξο ἀνεπιτυχές, οἱ μαγικὲς εἰκόνες κακοσχεδιασμένες. Ἀπὸ τὰ ἄλλα θὰ δημοσιευθοῦν μερικά. — Ν. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΝ, ἐνταῦθα. Τὸ ἕνα σταυρόλεξό σας χωρίζεται σὲ ἄλλα μικρότερα, τοῦ ἄλλου οἱ λέξεις δὲν εἶναι ἐπιτυχεῖς. — Χ. Α. ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΝ. Δὲν παρουσιάζουν ἐνδιαφέρον οἱ ἀσκήσεις σας. — Ε. Ι. ΚΟΥΝΟΥΠΑΝ, Ρέθυμνον. Ἔχει ἀνεπιτυχεῖς λέξεις τὸ σταυρόλεξό σας (τάνυσις, ἀνατάση κλπ.). — Ι. Ι. ΜΑΡΑΓΚΟΥΔΑΚΗΝ, Ρέθυμνον. Ἔχουν πολλὰ μαῦρα τετραγωνίδια καὶ ἐλάχιστες λέξεις τὰ σταυρόλεξά σας. — Μ. Ι. ΚΟΝΤΟΝ, ἐνταῦθα. Τὰ ἴδια καὶ τὸ δικό σας σταυρόλεξο. — Σ. Γ. ΔΡΙΣΣΑΝ, Θεσπιάς. Ἀνεπιτυχεῖς ἢ γνωστὲς οἱ ἀσκήσεις σας. — Γ. Χ. ΚΥΡΤΑΚΟΝ, ἐνταῦθα. Ἀπὸ τὴ μία ὄψι τοῦ χαρτιοῦ μόνο, ἄλλη φορά. — Χ. Σ. ΡΕΜΟΝ, ἐνταῦθα. Πολὺ δύσκολο στὴ λύσι του τὸ σταυρόλεξό σας. — Σ. Π. ΚΟΥΒΟΥΝΗΝ, ἐνταῦθα. Δὲν εἶναι σταυρόλεξο αὐτὸ ποὺ μᾶς στείλατε. — Θ. Γ. ΠΑΣΤΟΥΡΜΑΤΖΗΝ, Κατερίνην. Ἐγκρίνεται ἡ μεσοστιχὶς καὶ τὸ τρίγωνον. — Π. Μ. ΠΡΙΓΓΟΥΡΗΝ, Ἀνδρίτσαιναν. Ἐγκρίνονται. — Μ. Γ. ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΝ, Πάτρας. Καλὴ ἡ γεωγραφικὴ μεσοστιχίς. Τὸ σταυρόλεξο ἀνεπιτυχές. — Η. Β. ΛΑΛΑΟΥΝΗΝ, Θεσσαλονίκην. Δὲν εἶναι καλὰ τὰ σταυρόλεξά σας. Καὶ οἱ ἀσκήσεις δὲν παρουσιάζουν ἐνδιαφέρον. — Ε. ΛΙΑΠΗ, Θεσσαλονίκην. Γνωστὲς οἱ ἀσκήσεις σας καὶ τὸ σταυρόλεξο ὄχι ἄρτιο. Περιμένουμε κάτι καλύτερο. — Π. Ε. ΚΟΡΡΟΝ, Σαλαμῖνα. Συγχαρητήρια γιὰ τὴν ἐπίδοσί σας στὶς λύσεις τῶν ἀσκήσεων. Στὴ σύνθεσι ὅμως δὲν εἶσθε ἐξ ἴσου καλός. Ἀποφεύγετε τὶς δύσκολες λέξεις καὶ τὰ πολλὰ μαῦρα στὰ σταυρόλεξα. Ὁπωσδήποτε ἐγκρίνονται μερικὲς ἀσκήσεις. — Β. καὶ Α. ΠΕΠΠΑΝ, Χαλκίδα. Πρῶτον γράφετε ἀπὸ τὶς δύο ὄψεις τοῦ χαρτιοῦ. Τὸ σταυρόλεξό σας ἐξ ἄλλου ἔχει τὸ μειονέκτημα τῆς συγκεντρώσεως τῶν μαύρων τετραγωνιδίων σὲ ὡρισμένα μέρη. — Γ. Β. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΝ, Πάτρας. Ἡ ἀκροστιχίς σας δὲν παρουσιάζει ἐνδιαφέρον. — Κ. ΛΥΣΙΜΑΧΟΥ. Ἐν πρώτοις ἔχετε πολὺ δύσκολες λέξεις (ἀπατίτης, Νέκερ). Ἔπειτα καὶ ἡ διασταύρωσις δὲν εἶναι ἐπιτυχής. — Ι. ΚΑΤΣΙΒΑΛΗΝ, ἐνταῦθα. Ἐγκρίνονται οἱ ἀσκήσεις σας. — Λ. Π. ΤΟΥΡΗΝ, Κρέσταινα. Ἀπορρίπτεται, γιατί χωρίζεται σὲ δύο. — Χ. ΜΕΡΗΝ, Ἀρτοτίναν. Πιθανὸν νὰ δημοσιευθῇ τὸ σταυρόλεξόν σας 9×9 ποὺ εἶναι καλύτερο ἀπὸ τὸ ἄλλο. — Α. Π. ΚΑΡΑΛΕΚΑΝ, Μεγαλόπολιν. Ὡρισμένες ἀπ᾿ τὶς ἀσκήσεις σας ἔλαβον σειρὰν δημοσιεύσεως. — Ι. ΣΚΟΛΑΡΙΚΟΝ. Καλὴ ἡ ἀκροστιχὶς μόνον. Τὸ τετράγωνο γνωστό. — Γ. Α. ΚΟΝΤΑΡΓΥΡΗΝ. Γνωστότατος ὁ ἀναποιασμός. Τὰ «ναὶ ἢ ὄχι» δὲν παρουσιάζουν ἐνδιαφέρον.

Τύποις: «ΠΥΡΣΟΥ» Α. Ε.

